

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-123-24

Druk nr 1884
Warszawa, 24 października 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam
Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o koordynacji działań antykorupcyjnych oraz
o likwidacji Centralnego Biura Antykorupcyjnego.**

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych
został upoważniony Minister – Członek Rady Ministrów, Koordynator Służb
Specjalnych Tomasz Siemoniak.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o koordynacji działań antykorupcyjnych oraz o likwidacji Centralnego Biura

Antykorupcyjnego¹⁾

Rozdział 1

Przepis ogólny

Art. 1. Ileć w ustawie jest mowa o:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, ustawę z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, ustawę z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, ustawę z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 21 czerwca 1990 r. o zwrocie korzyści uzyskanych niesłusznie kosztem Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, ustawę z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawę z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach, ustawę z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawę z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawę z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawę z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora, ustawę z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia, ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, ustawę z dnia 7 maja 1999 r. o odpowiedzialności

majątkowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw, ustawę z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, ustawę z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, ustawę z dnia 6 lipca 2001 r. o przetwarzaniu informacji kryminalnych, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej, ustawę z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym, ustawę z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, ustawę z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich, ustawę z dnia 6 listopada 2008 r. o konsultantach w ochronie zdrowia, ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, ustawę z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych, ustawę z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, ustawę z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, ustawę z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych, ustawę z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawę z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, ustawę z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa, ustawę z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, państw trzecich, agencjami Unii Europejskiej oraz organizacjami międzynarodowymi, ustawę z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi, ustawę z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawę z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 4 kwietnia 2014 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą, ustawę z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa, ustawę z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020, ustawę z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków, ustawę z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ustawę z dnia 28 listopada 2014 r. o aktach stanu cywilnego, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, ustawę z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze, ustawę z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej,

- 1) CBA – należy przez to rozumieć Centralne Biuro Antykorupcyjne;
- 2) CBZK – należy przez to rozumieć Centralne Biuro Zwalczania Korupcji;
- 3) jednostce przejmującej – należy przez to rozumieć jednostkę organizacyjną Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Krajowej Administracji Skarbowej;
- 4) jednostce sektora finansów publicznych – należy przez to rozumieć podmioty, o których mowa w art. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.²⁾);

ustawę z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opalowym, ustawę z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym, ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa, ustawę z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych, ustawę z dnia 26 stycznia 2018 r. o Straży Marszałkowskiej, ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, ustawę z dnia 9 maja 2018 r. o przetwarzaniu danych dotyczących przelotu pasażera, ustawę z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, ustawę z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, ustawę z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych, ustawę z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości, ustawę z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym, ustawę z dnia 4 kwietnia 2019 r. o jednorazowym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów w 2019 r., ustawę z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, ustawę z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, ustawę z dnia 9 stycznia 2020 r. o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów, ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, ustawę z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, ustawę z dnia 29 października 2021 r. o budowie zabezpieczenia granicy państwowej, ustawę z dnia 29 października 2021 r. o świadczeniu wyrównawczym dla osób uprawnionych do wcześniejszej emerytury z tytułu opieki nad dziećmi wymagającymi stałej opieki, ustawę z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 2 grudnia 2021 r. o szczególnych zasadach wynagradzania osób realizujących zadania z zakresu cyberbezpieczeństwa, ustawę z dnia 17 grudnia 2021 r. o ochotniczych strażach pożarnych, ustawę z dnia 27 stycznia 2022 r. o dokumentach paszportowych, ustawę z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny, ustawę z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, ustawę z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, ustawę z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom, ustawę z dnia 1 grudnia 2022 r. o Systemie Informacji Finansowej, ustawę z dnia 8 lutego 2023 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych, których śmierć nastąpiła w związku ze służbą albo podjęciem poza służbą czynności ratowania życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia, ustawę z dnia 9 marca 2023 r. o badaniach klinicznych produktów leczniczych stosowanych u ludzi, ustawę z dnia 14 kwietnia 2023 r. o Państwowej Komisji do spraw badania wpływów rosyjskich na bezpieczeństwo wewnętrzne Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2007–2022, ustawę z dnia 26 maja 2023 r. o kolejnym dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów, ustawę z dnia 7 lipca 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie Krajowego Centrum Przetwarzania Danych, ustawę z dnia 14 czerwca 2024 r. o ochronie sygnalistów, ustawę z dnia 12 lipca 2024 r. Prawo komunikacji elektronicznej, ustawę z dnia 18 października 2024 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Wjazdu/Wyjazdu, ustawę z dnia 18 października 2024 r. o świadczeniu honorowym z tytułu ukończenia 100 lat życia, ustawę z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej, ustawę z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzenia pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawę o z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i formach zatrudnienia.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1572, 1717, 1756 i 1907 oraz z 2025 r. poz. 39 i 1180.

- 5) Ministrze Koordynatorze Służb Specjalnych – należy przez to rozumieć Ministra – Członka Rady Ministrów, wykonującego zadania, o których mowa w ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902, 1366 i ...), określone dla ministra powołanego w celu koordynowania służb specjalnych;
- 6) organie przejmującym – należy przez to rozumieć Komendanta Głównego Policji, komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Stołecznego Policji, Komendanta Centralnego Biura Zwalczania Korupcji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;
- 7) Pełnomocniku KGP – należy przez to rozumieć Pełnomocnika Komendanta Głównego Policji do spraw utworzenia Centralnego Biura Zwalczania Korupcji;
- 8) środkach publicznych – należy przez to rozumieć środki, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Rozdział 2

Koordinacja działań antykorupcyjnych

Art. 2. Korupcją, w rozumieniu ustawy, jest czyn:

- 1) polegający na obiecywaniu, proponowaniu lub wręczaniu przez jakąkolwiek osobę, bezpośrednio lub pośrednio, jakichkolwiek nienależnych korzyści osobie pełniącej funkcję publiczną dla niej samej lub dla jakiejkolwiek innej osoby, w zamian za działanie lub zaniechanie działania w wykonywaniu jej funkcji;
- 2) polegający na żądaniu lub przyjmowaniu przez osobę pełniącą funkcję publiczną, bezpośrednio lub pośrednio, jakichkolwiek nienależnych korzyści dla niej samej lub dla jakiejkolwiek innej osoby, lub przyjmowaniu propozycji lub obietnicy takich korzyści, w zamian za działanie lub zaniechanie działania w wykonywaniu jej funkcji;
- 3) popełniany w toku działalności gospodarczej, obejmującej realizację zobowiązań względem władzy (instytucji) publicznej, polegający na obiecywaniu, proponowaniu lub wręczaniu, bezpośrednio lub pośrednio, osobie kierującej jednostką niezaliczaną do sektora finansów publicznych lub pracującej w jakimkolwiek charakterze na rzecz takiej jednostki jakichkolwiek nienależnych korzyści dla niej samej lub na rzecz jakiejkolwiek innej osoby, w zamian za działanie lub zaniechanie działania, które narusza jej obowiązki i stanowi społecznie szkodliwe odwzajemnienie;

- 4) popełniany w toku działalności gospodarczej, obejmującej realizację zobowiązań względem władzy (instytucji) publicznej, polegający na żądaniu lub przyjmowaniu bezpośrednio lub pośrednio przez osobę kierującą jednostką niezaliczaną do sektora finansów publicznych lub pracującą w jakimkolwiek charakterze na rzecz takiej jednostki jakichkolwiek nienależnych korzyści lub przyjmowaniu propozycji lub obietnicy takich korzyści dla niej samej lub dla jakiejkolwiek innej osoby, w zamian za działanie lub zaniechanie działania, które narusza jej obowiązki i stanowi społecznie szkodliwe odwzajemnienie.

Art. 3. Działalnością godzącą w interesy ekonomiczne państwa, w rozumieniu ustawy, jest każde zachowanie mogące spowodować w mieniu:

- 1) jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych,
 - 2) jednostki niezaliczanej do sektora finansów publicznych otrzymującej środki publiczne,
 - 3) przedsiębiorcy z udziałem Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego
- znaczną szkodę w rozumieniu art. 115 § 7 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383).

Art. 4. 1. Ustanawia się osłonę antykorupcyjną, stanowiącą zespół procedur mających na celu zapewnienie koordynacji działań Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Służby Kontrwywiadu Wojskowego, realizowanych w celu wzmocnienia efektywności rozpoznawania i przeciwdziałania korupcji w życiu publicznym i gospodarczym oraz działaniom godzącym w interesy ekonomiczne państwa.

2. Osłoną antykorupcyjną można obejmować przedsięwzięcia cechujące się zwiększonym ryzykiem wystąpienia korupcji lub działań godzących w interesy ekonomiczne państwa, w szczególności postępowania mające na celu opracowanie lub uzgodnienie projektu aktu normatywnego, opracowanie lub uzgodnienie projektu procedur regulujących wydatkowanie środków publicznych, zmiany w strukturze właścicielskiej lub udzielanie zezwoleń i koncesji, postępowania o udzielenie zamówienia publicznego lub umowy w sprawie zamówienia publicznego, przygotowywane lub realizowane przez:

- 1) organy administracji rządowej, a także podległe im jednostki organizacyjne lub przez nie nadzorowane,
- 2) państwowe osoby prawne i inne niż wymienione w pkt 1 państwowe jednostki organizacyjne,

3) podmioty zewnętrzne realizujące zadania na rzecz podmiotów wymienionych w pkt 1 i 2 – zwane dalej „przedsięwzięciami rządowymi”.

3. Funkcjonowanie osłony antykorupcyjnej koordynuje Prezes Rady Ministrów. Kompetencje Prezesa Rady Ministrów w zakresie osłony antykorupcyjnej wykonuje Minister Koordynator Służb Specjalnych, w przypadku jego powołania.

4. Działania w ramach osłony antykorupcyjnej prowadzą, w ramach swoich ustawowych zadań i uprawnień:

- 1) Policja,
- 2) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 3) Służba Kontrwywiadu Wojskowego

– zwane dalej „służbami osłony antykorupcyjnej”.

5. Podmioty przygotowujące lub realizujące przedsięwzięcia rządowe objęte osłoną antykorupcyjną oraz służby osłony antykorupcyjnej są obowiązane do współpracy w zakresie realizacji działań w ramach osłony antykorupcyjnej.

Art. 5. 1. Objęcie osłoną antykorupcyjną przedsięwzięcia rządowego następuje na wniosek.

2. Wniosek o objęcie osłoną antykorupcyjną kieruje do Prezesa Rady Ministrów członek Rady Ministrów przygotowujący lub realizujący przedsięwzięcie rządowe albo któremu to przedsięwzięcie rządowe podlega lub który nadzoruje organy lub jednostki organizacyjne lub państwowe osoby prawne wymienione w art. 4 ust. 2, przygotowujące lub realizujące przedsięwzięcie rządowe.

3. W przypadku przedsięwzięć rządowych przygotowywanych lub realizowanych przez organy lub jednostki organizacyjne lub państwowe osoby prawne podległe Prezesowi Rady Ministrów lub przez niego nadzorowane wniosek o objęcie osłoną antykorupcyjną jest kierowany do Prezesa Rady Ministrów przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

4. Wniosek o objęcie osłoną antykorupcyjną zawiera:

- 1) nazwę przedsięwzięcia rządowego;
- 2) dane podmiotu realizującego przedsięwzięcie rządowe;
- 3) wskazanie osób odpowiedzialnych za realizację przedsięwzięcia rządowego i osób wyznaczonych do kontaktów roboczych z właściwymi służbami;
- 4) zwięzły opis przedsięwzięcia rządowego,
- 5) określenie wstępnego harmonogramu prac oraz przewidywanego czasu trwania przedsięwzięcia rządowego;

- 6) określenie czynności dotychczas podjętych lub zrealizowanych w związku z przedsięwzięciem rządowym;
- 7) określenie wartości przedsięwzięcia rządowego ze wskazaniem źródeł finansowania;
- 8) określenie znaczenia przedsięwzięcia dla bezpieczeństwa, obronności lub istotnych interesów ekonomicznych państwa;
- 9) opis zagrożeń korupcyjnych w formie analizy ryzyka wskazującej potencjalne obszary występowania zagrożenia korupcyjnego dla danego przedsięwzięcia rządowego;
- 10) określenie działań podjętych i planowanych przez wnioskodawcę w celu zapewnienia transparentnego i zgodnego z prawem przebiegu postępowania.

5. Do wniosku o objęcie osłoną antykorupcyjną można dołączyć inne dokumenty niezbędne do rozpatrzenia i realizacji tego wniosku.

Art. 6. 1. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii co najmniej jednej służby osłony antykorupcyjnej, podejmuje decyzję o objęciu przedsięwzięcia rządowego osłoną antykorupcyjną.

2. Przy podejmowaniu decyzji o objęciu przedsięwzięcia rządowego osłoną antykorupcyjną bierze się pod uwagę:

- 1) wartość przedsięwzięcia rządowego;
- 2) znaczenie przedsięwzięcia rządowego dla bezpieczeństwa lub podstawowych interesów ekonomicznych państwa;
- 3) ponadstandardowe zagrożenia korupcyjne dla przedsięwzięcia rządowego.

3. W przypadku objęcia przedsięwzięcia rządowego osłoną antykorupcyjną Prezes Rady Ministrów wyznacza co najmniej jedną służbę osłony antykorupcyjnej do wykonywania działań w ramach osłony antykorupcyjnej i informuje o tym wnioskodawcę.

4. W przypadku nieobjęcia przedsięwzięcia rządowego osłoną antykorupcyjną Prezes Rady Ministrów informuje o tym wnioskodawcę oraz służbę osłony antykorupcyjnej, której opinii zasięgał w zakresie złożonego wniosku.

5. Do postępowania o objęciu przedsięwzięcia rządowego osłoną antykorupcyjną nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769).

Art. 7. Spory kompetencyjne między służbami osłony antykorupcyjnej w zakresie realizacji osłony antykorupcyjnej rozstrzyga Prezes Rady Ministrów.

Art. 8. Prezes Rady Ministrów może żądać od służby osłony antykorupcyjnej wszelkich informacji z zakresu wykonywania zadań związanych z zapewnieniem funkcjonowania osłony antykorupcyjnej.

Art. 9. 1. Prezes Rady Ministrów tworzy, prowadzi i aktualizuje wykaz przedsięwzięć rządowych objętych osłoną antykorupcyjną, zwany dalej „wykazem”.

2. W wykazie umieszcza się dane zawarte we wnioskach o objęcie przedsięwzięcia rządowego osłoną antykorupcyjną.

3. Wprowadzenie przedsięwzięcia rządowego do wykazu następuje niezwłocznie po objęciu przedsięwzięcia rządowego osłoną antykorupcyjną.

4. Skreślenie przedsięwzięcia rządowego z wykazu następuje z urzędu albo na wniosek właściwego ministra lub odpowiednio komendanta albo szefa służby osłony antykorupcyjnej.

5. Podstawą skreślenia przedsięwzięcia rządowego z wykazu jest zakończenie bądź zaniechanie przedsięwzięcia albo istotna zmiana warunków jego realizacji.

6. Wykaz oraz informacje o objęciu osłoną antykorupcyjną nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902).

Art. 10. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o objęcie osłoną antykorupcyjną, mając na uwadze jego przejrzystość i czytelność;
- 2) termin, sposób i tryb składania, opiniowania, rozpatrywania i podejmowania rozstrzygnięć w przedmiocie wniosków o objęcie osłoną antykorupcyjną, mając na uwadze zapewnienie sprawności postępowania;
- 3) sposób i tryb prowadzenia wykazu przedsięwzięć rządowych objętych osłoną antykorupcyjną i dokonywania wpisów do tego wykazu, mając na uwadze zapewnienie jego kompletności i aktualności informacji w nim zawartych.

Art. 11. 1. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu:

- 1) właściwość rzeczową służb osłony antykorupcyjnej odnośnie do objęcia przedsięwzięć rządowych osłoną antykorupcyjną;
- 2) szczegółowy zakres i priorytety działań podejmowanych przez służby osłony antykorupcyjnej w ramach osłony antykorupcyjnej;

3) sposób, tryb i terminy informowania Prezesa Rady Ministrów o efektach działań podjętych w ramach osłony antykorupcyjnej;

2. Zarządzenie, nie stanowi informacji publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

Art. 12. 1. Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej i Szef Krajowej Administracji Skarbowej, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego są obowiązani do współdziałania, w ramach swoich kompetencji, w zakresie zwalczania korupcji w instytucjach państwowych i samorządzie terytorialnym oraz życiu publicznym i gospodarczym.

2. Komendant Główny Policji koordynuje działania o charakterze operacyjno-rozpoznawczym i analitycznym podejmowane przez organy, o których mowa w ust. 1, mogące mieć wpływ na realizację zadań CBZK, określonych w art. 5da ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, 718, 1366 i ...).

3. W celu koordynacji działań o charakterze operacyjno-rozpoznawczym i analitycznym podejmowanych przez organy, o których mowa w ust. 1, Komendant Główny Policji dokonuje sprawdzeń w centralnej ewidencji zainteresowań operacyjnych służb specjalnych, o której mowa w art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

4. Sposób współdziałania Komendanta Głównego Policji z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie dokonywania sprawdzeń w centralnej ewidencji zainteresowań operacyjnych służb specjalnych zostanie określony w porozumieniu zawartym między Komendantem Głównym Policji a Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Rozdział 3

Zmiany w przepisach

Art. 13. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769) w art. 238 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W zawiadomieniu, o którym mowa w § 1, w jednostkach organizacyjnych resortu obrony narodowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego można pominąć imię i nazwisko osoby upoważnionej do załatwienia skargi.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 17 czerwca 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 i 1841 oraz z 2025 r. poz. 620, 1172 i 1302) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 163 § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. O przymusowe sprowadzenie żołnierza w czynnej służbie wojskowej, z wyjątkiem terytorialnej służby wojskowej pełnionej dyspozycyjnie, sąd zwraca się do dowódcy jednostki wojskowej, w której pełni on służbę, lub do Żandarmerii Wojskowej, a o przymusowe sprowadzenie funkcjonariusza Policji, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego lub Straży Granicznej – do jego przełożonego.

§ 4. O ukaranie żołnierza w czynnej służbie wojskowej, z wyjątkiem terytorialnej służby wojskowej pełnionej dyspozycyjnie, sąd występuje do dowódcy jednostki wojskowej, w której pełni on służbę, a o ukaranie funkcjonariusza Policji, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Marszałkowskiej lub Straży Granicznej – do jego przełożonego.”;

2) w art. 811:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W obrębie budynków wojskowych i zajmowanych przez Policję, Straż Graniczną, Służbę Ochrony Państwa, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego lub Straż Marszałkowską oraz na okrętach wojennych można dokonywać czynności egzekucyjnych tylko po uprzednim zawiadomieniu odpowiednio właściwego komendanta lub kierownika jednostki i w asyście wyznaczonego organu wojskowego, organu Policji lub przedstawiciela Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa lub Straży Marszałkowskiej.”,

b) w § 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Prezes Rady Ministrów w przypadku wykonywania asysty przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu lub Straż Marszałkowską.”;

3) w art. 814 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Przeszukanie odzieży może być dokonane tylko przez osobę tej samej płci co dłużnik. Przeszukania odzieży na żołnierzu w czynnej służbie wojskowej, z wyjątkiem terytorialnej służby wojskowej pełnionej dyspozycyjnie, albo funkcjonariuszu Policji, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Marszałkowskiej lub Straży Granicznej przeprowadza w obecności komornika odpowiednio żołnierz Żandarmerii Wojskowej lub wojskowego organu porządkowego albo osoba wyznaczona przez przełożonego funkcjonariusza.”;

- 4) w art. 1057 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. O wykonanie aresztu w stosunku do dłużnika będącego żołnierzem w czynnej służbie wojskowej, z wyjątkiem terytorialnej służby wojskowej pełnionej dyspozycyjnie, albo funkcjonariuszem Policji, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu lub Straży Granicznej sąd zwraca się do dowódcy jednostki wojskowej albo odpowiednio do właściwego komendanta lub kierownika jednostki organizacyjnej Policji, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu lub Straży Granicznej, w której pełni on służbę, przesyłając w tym celu nakaz. O wykonanie aresztu w stosunku do dłużnika będącego żołnierzem zawodowym wyznaczonym na stanowisko służbowe w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego albo Służbie Wywiadu Wojskowego albo będącego funkcjonariuszem Służby Kontrwywiadu Wojskowego albo Służby Wywiadu Wojskowego sąd zwraca się odpowiednio do Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego albo Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, przesyłając w tym celu nakaz.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132 i 620) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 18q w § 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) Komendanta Głównego Policji;”;

- 2) w art. 48 § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Przeszukania odzieży na żołnierzu w czynnej służbie wojskowej albo funkcjonariuszu Policji, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego lub Straży Granicznej przeprowadza w obecności egzekutora odpowiednio żołnierz Żandarmerii Wojskowej lub wojskowego organu porządkowego albo osoba wyznaczona przez przełożonego funkcjonariusza.”;

3) w art. 50:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W obrębie budynków wojskowych i zajmowanych przez Policję, Służbę Ochrony Państwa, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego lub Straż Graniczną oraz na okrętach wojennych można dokonywać czynności egzekucyjnych tylko po uprzednim zawiadomieniu odpowiednio właściwego komendanta lub kierownika jednostki i w asyście wyznaczonego organu wojskowego lub organu Policji, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego lub Straży Granicznej.”,

b) w § 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Prezes Rady Ministrów – w przypadku wykonywania asysty przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Agencję Wywiadu.”;

4) w art. 64b w § 1 pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) kosztów udzielania pomocy lub asystowania przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych przez Policję, Służbę Ochrony Państwa, Straż Graniczną, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Żandarmerię Wojskową, wojskowy organ porządkowy, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego i Służbę Wywiadu Wojskowego.”;

5) art. 153 otrzymuje brzmienie:

„Art. 153. § 1. Przymus bezpośredni w stosunku do żołnierza w czynnej służbie wojskowej albo funkcjonariusza Policji, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego lub Straży Granicznej może być zastosowany tylko przez odpowiednio Żandarmerię Wojskową lub wojskowy organ porządkowy albo organ Policji, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego lub Straży Granicznej.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, gdy ze względów sanitarnych lub innych społecznych zachodzi potrzeba natychmiastowego wykonania egzekwowanego obowiązku, a Żandarmerii Wojskowej lub wojskowego organu porządkowego albo właściwego organu Policji, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa

Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego lub Straży Granicznej nie ma na miejscu.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 499 oraz z 2025 r. poz. 1172) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Art. 75. Stosunek służbowy oraz wynikające z niego prawa i obowiązki radców prawnych i aplikantów radcowskich będących żołnierzami w czynnej służbie wojskowej, funkcjonariuszami Policji, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej lub Służby Więziennej w zakresie nieokreślonym niniejszą ustawą określają przepisy odrębnych ustaw.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2025 r. poz. 341) w art. 36⁴ w ust. 8 uchyla się pkt 13.

Art. 18. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1917 oraz z 2025 r. poz. 39, 620 i 820) w art. 1 w ust. 2 po pkt 5ba dodaje się pkt 5baa w brzmieniu:

„5baa) Centralnym Biurze Zwalczania Korupcji,”.

Art. 19. W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164 oraz z 2025 r. poz. 1173) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w ust. 3 uchyla się pkt 6b;
- 2) w art. 19 w ust. 1 uchyla się pkt 3;
- 3) w art. 29:
 - a) w ust. 1 uchyla się pkt 8,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw zagranicznych, minister właściwy do spraw finansów publicznych, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szef Agencji Wywiadu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określają, w drodze zarządzeń, organizację podległych im i przez nich nadzorowanych archiwów wyodrębnionych, uwzględniając w szczególności zakres ich działania.”;

- 4) w art. 31 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organów i jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw zagranicznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu i Szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego;”.

Art. 20. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416) w art. 20 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szefa Agencji Wywiadu może określić, w drodze rozporządzenia, tryb, sposób i warunki wykonywania zadań przez Państwową Inspekcję Sanitarną na terenie obiektów Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu oraz w stosunku do funkcjonariuszy i pracowników Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu, uwzględniając specyfikę obiektów, w stosunku do których są wykonywane działania, miejsce pełnienia służby przez funkcjonariuszy oraz wykonywania pracy przez pracowników tych służb, a także zadań wykonywanych przez Państwową Inspekcję Sanitarną i potrzebę zapewnienia sprawnego działania tej Inspekcji.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 889) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13:

a) w ust. 3 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) Policji, Inspekcji Transportu Drogowego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywane przez Służbę Celno-Skarbową, służb ratowniczych,”

b) w ust. 3a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) służb ratowniczych, służb ratownictwa górniczego, Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej, Inspekcji Transportu Drogowego, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywane przez Służbę Celno-Skarbową, Policji, Agencji

Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego;”;

- 2) w art. 20h w ust. 1 uchyla się pkt 8;
- 3) w art. 41 w ust. 8 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) pojazdów Policji, Inspekcji Transportu Drogowego, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celno-Skarbową oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej, wykonujących zadania tych służb lub podmiotów;”.

Art. 22. W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) w art. 24h:

- 1) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
„9. W przypadku podejrzenia, że osoba składająca oświadczenie majątkowe podała w nim nieprawdę lub zataiła prawdę, podmiot dokonujący analizy oświadczenia występuje do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z wnioskiem o kontrolę jej oświadczenia majątkowego.”;
- 2) uchyla się ust. 11.

Art. 23. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, 718 i 1366) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W Policji, z uwagi na zakres i charakter wykonywanych zadań, wyróżnia się następujące rodzaje służb:
 - 1) kryminalną;
 - 2) śledczą;
 - 3) spraw wewnętrznych;
 - 4) prewencyjną;
 - 5) kontrterrorystyczną;
 - 6) zwalczania cyberprzestępczości;
 - 7) zwalczania korupcji;
 - 8) wspomagającą.”;

- 2) w art. 5b w ust. 1 wyrazy „Kodeksu karnego,” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383), zwanej dalej „Kodeksem karnym”,”;
- 3) po art. 5d dodaje się art. 5da i art. 5db w brzmieniu:

„Art. 5da. 1. Centralne Biuro Zwalczenia Korupcji, zwane dalej „CBZK”, jest jednostką organizacyjną Policji służby zwalczania korupcji odpowiedzialną za:

 - 1) realizację na obszarze całego kraju zadań w zakresie rozpoznawania i zwalczania przestępstw pozostających w związku z korupcją w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia ... o koordynacji działań antykorupcyjnych oraz o likwidacji Centralnego Biura Antykorupcyjnego (Dz. U. poz. ...), w szczególności przestępstw:
 - a) przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, określonych w art. 228–231 Kodeksu karnego,
 - b) przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, określonych w art. 232–235, art. 236 § 1 i art. 239 § 1 Kodeksu karnego,
 - c) przeciwko wyborom i referendum, określonych w art. 250a Kodeksu karnego,
 - d) przeciwko porządkowi publicznemu, określonych w art. 258 Kodeksu karnego,
 - e) przeciwko wiarygodności dokumentów, określonych w art. 270–273 i art. 277a § 1 Kodeksu karnego,
 - f) przeciwko mieniu, określonych w art. 286 Kodeksu karnego,
 - g) przeciwko obrotowi gospodarczemu, określonych w art. 296–297, art. 299 i art. 305 Kodeksu karnego,
 - h) przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, określonych w art. 310 Kodeksu karnego,
 - i) określonych w art. 586–592 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96),
 - j) określonych w art. 179–183 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.³⁾),
 - k) przeciwko finansowaniu partii politycznych, określonych w art. 49d i art. 49f ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1215),

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 820, 923, 1014, 1069 1216 i

- l) przeciwko zasadom rywalizacji sportowej, określonych w art. 46–48 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1488 oraz z 2025 r. poz. 28, 620 i 769),
 - m) przeciwko obrotowi lekami, środkami spożywczymi specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyrobami medycznymi określonych w art. 54 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 907 i 1192)
- oraz zapobiegania tym przestępstwom, a także wykrywania i ścigania sprawców tych przestępstw;
- 2) prowadzenie działalności analitycznej w celu uzyskiwania i przetwarzania informacji istotnych dla realizacji zadań, o których mowa w pkt 1.
2. Komendant Centralnego Biura Zwalczania Korupcji, zwany dalej „Komendantem CBZK”, jest organem Policji podległym Komendantowi Głównemu Policji, kieruje CBZK i jest przełożonym policjantów CBZK.
3. Siedzibą Komendanta CBZK jest miasto stołeczne Warszawa.
4. Komendanta CBZK powołuje, spośród oficerów Policji, i odwołuje minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Komendanta Głównego Policji.
5. Zastępców Komendanta CBZK powołuje, spośród oficerów Policji, i odwołuje Komendant Główny Policji na wniosek Komendanta CBZK.
6. W razie zwolnienia stanowiska Komendanta CBZK Komendant Główny Policji, do czasu powołania nowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków Komendanta CBZK, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, jednemu z jego zastępców lub wyznaczonemu oficerowi Policji.
7. W celu realizacji zadań określonych w ust. 1 Komendant CBZK współdziała z innymi jednostkami organizacyjnymi Policji oraz właściwymi organami i instytucjami, w tym innych państw.

Art. 5db. 1. Komendant CBZK przedstawia corocznie ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych informację o działalności określonej w art. 5da ust. 1 pkt 2. Informację przedstawia się w terminie do dnia 31 marca roku następnego po roku nią objętym.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po uzyskaniu opinii Ministra Sprawiedliwości oraz Prokuratora Generalnego, przekazuje Prezesowi Rady Ministrów,

Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Sejmowi i Senatowi coroczną informację o działalności, o której mowa w art. 5da ust. 1 pkt 2, wraz z uzyskanymi opiniami, w terminie do dnia 31 maja roku następnego po roku objętym tą informacją.”;

- 4) w art. 6da po wyrazach „zastępcy Komendanta CBZC,” dodaje się wyrazy „Komendanta CBZK, zastępcy Komendanta CBZK,”;
- 5) w art. 6e:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Odwołać ze stanowiska Komendanta CBŚP, zastępcy Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP, zastępcy Komendanta BSWP, dowódcy BOA, zastępcy dowódcy BOA, dowódcy samodzielnego pododdziału kontrterrorystycznego Policji, zastępcy dowódcy samodzielnego pododdziału kontrterrorystycznego Policji, Komendanta CBZC, zastępcy Komendanta CBZC, Komendanta CBZK, zastępcy Komendanta CBZK, Dyrektora CLKP, zastępcy Dyrektora CLKP, komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Stołecznego Policji, zastępcy komendanta wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji, komendanta powiatowego (miejskiego) Policji, komendanta rejonowego Policji, zastępcy komendanta powiatowego (miejskiego) Policji, zastępcy komendanta rejonowego Policji, komendanta komisariatu Policji i zastępcy komendanta komisariatu Policji można w każdym czasie.”,
 - b) w ust. 3 po wyrazach „Komendanta CBZC,” dodaje się wyrazy „Komendanta CBZK,”;
- 6) w art. 7 w ust. 1 po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:

„13a) organizację i zakres działania oraz zasady współdziałania CBZK z innymi jednostkami organizacyjnymi Policji;”;
- 7) w art. 10 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP, Komendanta CBZC oraz Komendanta CBZK.”;
- 8) w art. 11 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP, Komendanta CBZC oraz Komendanta CBZK.”;
- 9) w art. 14 w ust. 5 po wyrazach „Komendanta CBZC,” dodaje się wyrazy „Komendanta CBZK,”;
- 10) w art. 19:

- a) w ust. 1:
 - w pkt 2:
 - po wyrazach „art. 246,” dodaje się wyrazy „art. 250a § 1 i 2,”
 - po wyrazach „art. 299 § 1–6” dodaje się przecinek i wyrazy „art. 305 § 3,”
 - po pkt 2b dodaje się pkt 2c w brzmieniu:

„2c) określonych w art. 54 ust. 1–4 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych;”,
 - w części wspólnej wyrazy „Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP albo Komendanta CBZC,” zastępuje się wyrazami „Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBŚP, Komendanta BSWP, Komendanta CBZC albo Komendanta CBZK,”
 - b) w ust. 3, 9a, 15 i ust. 15f pkt 1 i 2 po wyrazach „Komendant CBZC” dodaje się przecinek i wyrazy „Komendant CBZK”,
 - c) w ust. 8 po wyrazach „Komendanta CBZC” dodaje się przecinek i wyrazy „Komendanta CBZK”;
- 11) w art. 19a w ust. 3, 4, 5 i 7 po wyrazach „Komendant CBZC” dodaje się przecinek i wyrazy „Komendant CBZK”;
- 12) w art. 19b w ust. 1 i 5 po wyrazach „Komendant CBZC” dodaje się przecinek i wyrazy „Komendant CBZK”;
- 13) w art. 20:
- a) w ust. 1f po wyrazach „Komendant CBZC,” dodaje się wyrazy „Komendant CBZK,”
 - b) w ust. 5 i 5a w części wspólnej po wyrazach „Komendanta CBZC” dodaje się przecinek i wyrazy „Komendanta CBZK”,
 - c) w ust. 11 wyrazy „Komendanta BSWP albo Komendanta CBZC,” zastępuje się wyrazami „Komendanta BSWP, Komendanta CBZC albo Komendanta CBZK,”;
- 14) w art. 20c:
- a) w ust. 2 w pkt 1 po wyrazach „Komendanta CBZC,” dodaje się wyrazy „Komendanta CBZK,”
 - b) w ust. 5–6a po wyrazach „Komendant CBZC” dodaje się przecinek i wyrazy „Komendant CBZK”;
- 15) w art. 25:

- a) w ust. 8 i 9 po wyrazie „CBZC” dodaje się przecinek i wyraz „CBZK”,
 - b) w ust. 17 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
 - „4a) Komendant CBZK – w stosunku do kandydatów, o których mowa w ust. 2, 5, 12c–13b oraz 14, ubiegających się o przyjęcie do służby w CBZK;”,
 - c) w ust. 18 po wyrazach „Komendanta CBZC,” dodaje się wyrazy „Komendanta CBZK,”,
 - d) w ust. 19:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „Komendant CBZC,” dodaje się wyrazy „Komendant CBZK,”,
 - w pkt 4 po wyrazie „CBZC” dodaje się przecinek oraz wyraz „CBZK”,
 - e) w ust. 23:
 - w pkt 6 po wyrazie „CBZC” dodaje się przecinek i wyraz „CBZK”,
 - w części wspólnej po wyrazach „art. 5d” dodaje się przecinek i wyrazy „art. 5da”;
- 16) w art. 25a ust. 1–3 otrzymują brzmienie:
- „1. Funkcjonariusz Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego lub Służby Kontrwywiadu Wojskowego może być na własną prośbę przeniesiony do służby w Policji, jeżeli wykazuje on szczególne predyspozycje do jej pełnienia.
2. Funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, do służby w Policji przenosi w porozumieniu odpowiednio z Komendantem Głównym Straży Granicznej, Szefem Kancelarii Sejmu, Komendantem Służby Ochrony Państwa, Szefem Krajowej Administracji Skarbowej, Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej, Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefem Agencji Wywiadu, Szefem Służby Wywiadu Wojskowego lub Szefem Służby Kontrwywiadu Wojskowego Komendant Główny Policji za zgodą ministra właściwego do spraw wewnętrznych.
3. Funkcjonariusz Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego lub Służby Kontrwywiadu Wojskowego przeniesiony do służby w Policji zachowuje ciągłość służby.”;

- 17) w art. 32 w ust. 1 po wyrazach „Komendant CBZC,” dodaje się wyrazy „Komendant CBZK,”;
- 18) w art. 33 ust. 3c otrzymuje brzmienie:

„3c. W razie śmierci lub zaginięcia policjanta należną mu rekompensatę pieniężną, o której mowa w ust. 3, wypłaca się małżonkowi policjanta, który pozostawał z nim we wspólności małżeńskiej, a w dalszej kolejności jego dzieciom oraz rodzicom, jeżeli w dniu śmierci policjanta spełniali warunki do uzyskania renty rodzinnej na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”;
- 19) w art. 34 w ust. 7 po wyrazach „Komendant CBZC” dodaje się przecinek i wyrazy „Komendant CBZK”;
- 20) w art. 34b po wyrazie „CBZC,” dodaje się wyraz „CBZK,”;
- 21) w art. 34h w ust. 3 po wyrazie „CBZC,” dodaje się wyraz „CBZK,”;
- 22) w art. 35a po ust. 3e dodaje się ust. 3ea w brzmieniu:

„3ea. W stosunku do policjantów pełniących służbę lub ubiegających się o podjęcie służby w CBZK test i badania zarządza Komendant CBZK.”;
- 23) w art. 36:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do przenoszenia lub delegowania policjanta właściwi są: Komendant Główny Policji na obszarze całego państwa, Komendant CBŚP w odniesieniu do policjanta CBŚP w ramach tej jednostki organizacyjnej, Komendant BSWP w odniesieniu do policjanta BSWP w ramach tej jednostki organizacyjnej, Komendant CBZC w odniesieniu do policjanta CBZC w ramach tej jednostki organizacyjnej, Komendant CBZK w odniesieniu do policjanta CBZK w ramach tej jednostki organizacyjnej, Dyrektor CLKP w odniesieniu do policjanta CLKP w ramach tej jednostki organizacyjnej, komendant wojewódzki Policji na obszarze właściwego województwa, komendant powiatowy (miejski) Policji na obszarze właściwego powiatu (miasta). Jeżeli przeniesienie między województwami, a także między CBŚP a innymi jednostkami organizacyjnymi Policji, BSWP a innymi jednostkami organizacyjnymi Policji, CBZC a innymi jednostkami organizacyjnymi Policji, CBZK a innymi jednostkami organizacyjnymi Policji oraz między CLKP a innymi jednostkami organizacyjnymi Policji następuje w związku z porozumieniem zainteresowanych przełożonych i policjanta, przeniesienia

dokonyje komendant wojewódzki Policji właściwy dla województwa, w którym policjant ma pełnić służbę, w przypadku przeniesienia do CBŚP – Komendant CBŚP, w przypadku przeniesienia do BSWP – Komendant BSWP, w przypadku przeniesienia do CBZC – Komendant CBZC, w przypadku przeniesienia do CBZK – Komendant CBZK, a w przypadku przeniesienia do CLKP – Dyrektor CLKP.”,

- b) w ust. 3 w zdaniu drugim po wyrazach „Komendant CBZC” dodaje się przecinek i wyrazy „Komendant CBZK”;
- 24) w art. 39a w ust. 1:
- a) w pkt 2 po lit. aa dodaje się lit. aaa w brzmieniu:
„aaa) Komendanta CBZK i jego zastępcy,”;
 - b) po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:
„3b) Komendant CBZK – w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym w CBZK;”;
- 25) w art. 39c w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach „Komendant CBZC,” dodaje się wyrazy „Komendant CBZK,”;
- 26) w art. 46b w ust. 3 po wyrazach „Komendant CBZC,” dodaje się wyrazy „Komendant CBZK,”;
- 27) w art. 71a w ust. 1 i 9 po wyrazach „Komendant CBZC,” dodaje się wyrazy „Komendant CBZK,”;
- 28) w art. 88a w ust. 1:
- a) w pkt 2 po lit. b dodaje się lit. ba w brzmieniu:
„ba) Komendanta CBZK i jego zastępcy,”;
 - b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) Komendant CBZK – w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym w CBZK lub pozostającego w jego dyspozycji;”;
- 29) w art. 90 w ust. 5 w pkt 2:
- a) w lit. a w tiret pierwszym po wyrazach „Komendant CBZC,” dodaje się wyrazy „Komendant CBZK,”;
 - b) w lit. b po wyrazach „Komendant CBZC,” dodaje się wyrazy „Komendant CBZK,”;
- 30) w art. 110 w ust. 15 po wyrazach „Komendantowi CBZC,” dodaje się wyrazy „Komendantowi CBZK,”;
- 31) w art. 116 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują małżonkowi policjanta, który pozostawał z nim we wspólności małżeńskiej, a w dalszej kolejności dzieciom oraz rodzicom, jeżeli w dniu śmierci policjanta spełniali warunki do uzyskania renty rodzinnej na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”;

32) w art. 120a:

a) w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej i Służbie Więziennej;

3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...).”;

b) w ust. 6 po wyrazach „Komendantowi CBZC,” dodaje się wyrazy „Komendantowi CBZK,”;

33) w art. 133 w ust. 8 w pkt 3 po wyrazach „Komendanta CBZC,” dodaje się wyrazy „Komendanta CBZK,”;

34) w art. 145n ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli pies służbowy wycofany z użycia lub koń służbowy wycofany z użycia nie zostanie powierzony opiekunowi, o którym mowa w ust. 1 albo 2, zwierzę można powierzyć innemu policjantowi lub pracownikowi Policji, emerytowanemu policjantowi lub policjantowi zwolnionemu ze służby w Policji, który ma ustalone prawo do policyjnej renty inwalidzkiej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin, jeżeli złoży pisemną deklarację woli sprawowania opieki oraz posiada wiedzę i umiejętności w zakresie opieki nad psem lub koniem.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 21 czerwca 1990 r. o zwrocie korzyści uzyskanych niesłusznie kosztem Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych (Dz. U. poz. 255, z późn. zm.⁴⁾) w art. 2 w ust. 1 pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) Szef Krajowej Administracji Skarbowej,”.

Art. 25. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 914 i 1366) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 31a ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Funkcjonariusz Policji, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego lub Służby Kontrwywiadu Wojskowego może być na własną prośbę przeniesiony do służby w Straży Granicznej, jeżeli wykazuje on szczególne predyspozycje do jej pełnienia.

2. Funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 1, do służby w Straży Granicznej przenosi w porozumieniu odpowiednio z Komendantem Głównym Policji, Szefem Kancelarii Sejmu, Komendantem Służby Ochrony Państwa, Szefem Krajowej Administracji Skarbowej, Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej, Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefem Agencji Wywiadu, Szefem Służby Wywiadu Wojskowego lub Szefem Służby Kontrwywiadu Wojskowego Komendant Główny Straży Granicznej za zgodą ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Funkcjonariusz Policji, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego lub Służby Kontrwywiadu Wojskowego przeniesiony do służby w Straży Granicznej zachowuje ciągłość służby.”;

2) w art. 87b w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...);”;

3) w art. 106 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1991 r. poz. 331, z 1993 r. poz. 67 i 647, z 2001 r. poz. 24, z 2005 r. poz. 1398 oraz z 2006 r. poz. 708.

- „3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin;”;
- 4) w art. 117d w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”;
- 5) w art. 120 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują małżonkowi funkcjonariusza, który pozostawał z nim we wspólności małżeńskiej, a w dalszej kolejności dzieciom oraz rodzicom, jeżeli w dniu śmierci funkcjonariusza spełniali warunki do uzyskania renty rodzinnej na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin lub żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin.”;
- 6) w art. 147y ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Jeżeli pies służbowy wycofany z użycia lub koń służbowy wycofany z użycia nie zostanie powierzony opiekunowi, o którym mowa w ust. 1 albo 2, zwierzę można powierzyć innemu funkcjonariuszowi, emerytowanemu funkcjonariuszowi lub funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby w Straży Granicznej, który ma ustalone prawo do policyjnej renty inwalidzkiej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin, jeżeli złoży pisemną deklarację woli sprawowania opieki oraz posiada wiedzę i umiejętności w zakresie opieki nad psem lub koniem.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 123) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niedopuszczalne jest organizowanie strajku w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Ochrony Państwa, w jednostkach Policji i Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Służby Więziennej, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Krajowej Administracji Skarbowej, w których pełnią służbę funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej, oraz jednostkach organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, z późn. zm.⁵⁾) w art. 21 w ust. 1:

1) pkt 82a otrzymuje brzmienie:

„82a) kwoty podwyższenia uposażenia, o których mowa w art. 121a ust. 10 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, 718, 1366 i ...), w art. 125a ust. 10 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 914, 1366 i ...), w art. 105a ust. 10 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1312, 1366 i ...), w art. 60a ust. 10 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1869, z późn. zm.⁶⁾), w art. 231 ust. 11 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131 i ...), w art. 193 ust. 10 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 34, z 2024 r. poz. 1871 oraz z 2025 r. poz. 179, 718, 1366 i ...), w art. 86 ust. 10 ustawy z dnia 26 stycznia 2018 r. o Straży Marszałkowskiej (Dz. U. z 2025 r. poz. 607, 718 i ...), w art. 454 ust. 9 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825, 1014, 1080 i ...), oraz kwoty podwyższenia zasiłku macierzyńskiego, o których mowa w art. 31 ust. 3a ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 501, 1083 i ...),”;

2) w pkt 154 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) emerytury lub renty rodzinnej, o których mowa w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...),”.

Art. 28. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1312 i 1366) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 w ust. 11 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) komórki lub jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej albo przez niego nadzorowane, Policja, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego,

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 340, 368, 620, 680, 1022, 1180, 1301 i 1302.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 oraz z 2025 r. poz. 179, 240, 718, 820 i

Agencja Wywiadu, Służba Ochrony Państwa, Straż Marszałkowska lub Straż Graniczna;”;

- 2) w art. 61 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Strażak zwolniony ze służby jest obowiązany zwrócić pobraną nienależną część równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie, chyba że zwolnienie nastąpiło z tytułu nabycia prawa do emerytury lub renty na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...).”;

- 3) w art. 66 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Strażakowi zwolnionemu ze służby, który nie nabył uprawnień do zaopatrzenia emerytalnego określonego w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin, a także członkom jego rodziny przysługuje prawo do świadczeń leczniczych zakładów społecznej służby zdrowia, w zakresie i na warunkach przewidzianych dla pracowników, z którymi stosunek pracy został rozwiązany.”;

- 4) w art. 88 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) okresy traktowane jako równorzędne ze służbą w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Biurze Ochrony Rządu, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej lub w Służbie Więziennej, wymienione w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin;”;

- 5) w art. 97e w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”;

- 6) w art. 100 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują małżonkowi strażaka, który pozostawał z nim we wspólnocie małżeńskiej, a w dalszej kolejności dzieciom i rodzicom, jeżeli w dniu śmierci strażaka spełniali warunki do uzyskania renty rodzinnej na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”;

- 7) w art. 124q ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli pies służbowy wycofany z użycia nie zostanie powierzony opiekunowi, o którym mowa w ust. 1 albo 2, zwierzę można powierzyć innemu strażakowi, emerytowanemu strażakowi lub strażakowi zwolnionemu ze służby, który ma ustalone prawo do policyjnej renty inwalidzkiej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin, jeżeli złoży pisemną deklarację woli sprawowania opieki oraz posiada wiedzę i umiejętności w zakresie opieki nad psem.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 826) w art. 36 w ust. 2 uchyla się pkt 5.

Art. 30. W ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2023 r. poz. 2053) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Krzyż Wojskowy nadaje się żołnierzom, a także policjantom, funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej.”;

2) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie

„1. Ustanowiony przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej rozporządzeniem z dnia 7 marca 1928 r. Krzyż Zasługi za Dzielność nadaje się policjantom, funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej oraz żołnierzom za czyny spełnione w specjalnie ciężkich warunkach, z wykazaniem wyjątkowej odwagi, z narażeniem życia lub zdrowia, w obronie prawa, nietykalności granic państwowych oraz życia, mienia i bezpieczeństwa obywateli.”;

3) w art. 19a w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) żołnierzom, a także policjantom, funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej i Państwowej Straży Pożarnej oraz osobom cywilnym, co najmniej za jeden dzień nienagannej służby rozpoczętej w ramach kontyngentu lub operacji wojskowej.”.

Art. 31. W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2025 r. poz. 305) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Jeżeli w wysłudze emerytalnej są uwzględniane okresy służby, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2, emeryturę podwyższa się na zasadach przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”;

- 2) w art. 35a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Instytucją łącznikową, w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, w odniesieniu do świadczeń podlegających przepisom o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, przysługujących z budżetu państwa na podstawie przepisów niniejszej ustawy, jest organ emerytalny określony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych w przepisach wydanych na podstawie art. 32 ust. 2a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...).”;

- 3) art. 39a otrzymuje brzmienie:

„Art. 39a. Prawo do emerytury ulega zawieszeniu w razie ponownego powołania emeryta do zawodowej służby wojskowej albo przyjęcia do służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej lub Służbie Więziennej.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin”;

- 2) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariuszom służb mundurowych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej, zwanym dalej „funkcjonariuszami”, zwolnionym ze służby, przysługuje z budżetu państwa, na zasadach określonych w ustawie, zaopatrzenie emerytalne z tytułu wysługi lat lub w razie całkowitej niezdolności do służby, a członkom ich rodzin – w razie śmierci żywiciela.”;

3) w art. 3 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wysługa emerytalna – okresy służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej lub Służbie Więziennej, z wyjątkiem okresów zawieszenia w czynnościach służbowych, a także okresy im równorzędne, łącznie z okresami, o których mowa w art. 14 i art. 16;”;

4) w art. 5 w ust. 1c uchyla się pkt 5;

5) art. 10b otrzymuje brzmienie:

„Art. 10b. 1. Emeryci i renciści zwolnieni z Biura Ochrony Rządu lub z Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz osoby uprawnione do renty rodzinnej po funkcjonariuszach, emerytach i rencistach zwolnionych z Biura Ochrony Rządu lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego, z zastrzeżeniem art. 39, zachowują prawo do świadczeń ustalonych na podstawie ustawy.

2. Funkcjonariusze Biura Ochrony Rządu lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego nabywają prawo do świadczeń pieniężnych z zaopatrzenia emerytalnego na warunkach określonych w przepisach obowiązujących w dniu zwolnienia ze służby.”;

6) w art. 12:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Emerytura policyjna przysługuje funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który w dniu zwolnienia posiada 15 lat służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie

Celnej, Służbie Celno-Skarbowej lub w Służbie Więziennej, z uwzględnieniem okresów równorzędnych ze służbą, o których mowa w art. 13.”,

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Funkcjonariuszowi, który ma ustalone prawo do emerytury określonej w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obliczonej z uwzględnieniem okresów służby i okresów z nią równorzędnych, okresów tych nie wlicza się do 15 lat służby, o których mowa w ust. 1. Okresy służby i okresy z nią równorzędne uwzględnione w emeryturze ustalonej na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie są uwzględniane przy ustalaniu prawa i wysokości emerytury policyjnej.”;

- 7) w art. 13 w ust.1:

- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jako równorzędne ze służbą w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej i w Służbie Więziennej traktuje się:”,

- b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) okresy służby w charakterze funkcjonariusza Urzędu Ochrony Państwa, Biura Ochrony Rządu lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego;”;

- 8) w art. 18b:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Emerytura przysługuje funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który w dniu zwolnienia posiada co najmniej 25 lat służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej lub Służbie Więziennej.”,

- b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) służby w Biurze Ochrony Rządu lub Centralnym Biurze Antykorupcyjnym;”;

- 9) w art. 18f w ust. 2e:

- a) uchyla się pkt 5,

- b) część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– wlicza się do podstawy wymiaru emerytury po osiągnięciu 32 lat wysługi emerytalnej.”;

10) w art. 18h uchyla się ust. 3;

11) w art. 20 uchyla się ust. 4b;

12) w art. 21 ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. W stosunku do emerytów i rencistów zwolnionych z Centralnego Biura Antykorupcyjnego i Biura Ochrony Rządu właściwe w sprawach, o których mowa w ust. 1, są komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.”;

13) art. 33a otrzymuje brzmienie:

„Art. 33a. Jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 12 albo w art. 18b ust. 1, emeryt ponownie został przyjęty do służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celno-Skarbowej lub Służbie Więziennej albo został powołany do zawodowej służby wojskowej, wysokość emerytury zostaje ponownie ustalona w sposób określony w art. 33b i art. 33c.”;

14) w art. 33b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku ponownego przyjęcia emeryta do służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celno-Skarbowej lub Służbie Więziennej i pełnienia tej służby nieprzerwanie przez okres co najmniej 12 miesięcy, na wniosek emeryta ustala się nową podstawę wymiaru emerytury, w sposób określony odpowiednio w art. 5 ust. 1 albo ust. 1a albo w art. 18f.”;

15) w art. 38 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw wewnętrznych po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu i Szefa Kancelarii Sejmu, Minister Obrony Narodowej po zasięgnięciu opinii Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Szefa Służby Wywiadu Wojskowego oraz Minister Sprawiedliwości, każdy w zakresie swojego działania, określa, w drodze rozporządzenia.”;

16) art. 40a otrzymuje brzmienie:

„Art. 40a. Prawo do emerytury ulega zawieszeniu w razie ponownego przyjęcia emeryta do służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celno-Skarbowej lub Służbie Więziennej albo powołania emeryta do zawodowej służby wojskowej.”;

17) w art. 42 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Emerytury lub renty inwalidzkiej oraz dodatków nie wypłaca się za okres, za który funkcjonariusz otrzymał uposażenie lub świadczenie pieniężne przysługujące po zwolnieniu ze służby, określone odpowiednio w przepisach o uposażeniu funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej lub Służby Więziennej, chyba że emerytura lub renta inwalidzka byłaby korzystniejsza. W tym przypadku organ emerytalny potrąca z należnej emerytury lub renty inwalidzkiej oraz dodatków kwoty wypłacone z tytułu uposażenia lub świadczenia pieniężnego przysługującego po zwolnieniu ze służby.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2024 r. poz. 917) w art. 50 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;”.

Art. 34. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 561 i 1014) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 37ab w ust. 1 uchyla się pkt 8;

2) w art. 37g pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pojazdy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, a także sił zbrojnych państw obcych, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną,

tak stanowi, pojazdy jednostek ochrony przeciwpożarowej, zespołów ratownictwa medycznego, służb ratownictwa górniczego, Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej, Inspekcji Transportu Drogowego, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywane przez Służbę Celno-Skarbową, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego;”.

Art. 35. W ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1270) w art. 64 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Policji, odpowiednio Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywane przez Służbę Celno-Skarbową, Państwowej Straży Pożarnej oraz Służby Więziennej;”.

Art. 36. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2025 r. poz. 237, 769 i 820) w art. 15 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) sądom, prokuratorom, organom podatkowym, organom celnym, przedstawicielom Najwyższej Izby Kontroli, Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Żandarmerii Wojskowej – w związku z prowadzonym postępowaniem;”.

Art. 37. W ustawie z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2024 r. poz. 907) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25 w ust. 3a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2025 r. poz. 305 i ...) albo ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...), którego emerytura stanowi 75% podstawy jej wymiaru bez uwzględnienia podwyższenia z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą”;

2) w art. 35 uchyla się ust. 6a.

Art. 38. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 529) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1b pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) realizacji obowiązku składania oświadczeń o stanie majątkowym przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej oraz pracowników zatrudnionych w tych służbach, a także ich analizy przez właściwych przełożonych w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Krajowej Administracji Skarbowej;”;

2) w art. 11a w ust. 3 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) ocenianie realizacji obowiązku składania oświadczeń o stanie majątkowym przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa, strażaków Państwowej Straży Pożarnej oraz pracowników zatrudnionych w tych służbach, a także ich analizy przez właściwych przełożonych w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Krajowej Administracji Skarbowej;”;

3) w art. 11j w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) uzyskania dostępu do oświadczeń o stanie majątkowym składanych przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa, strażaków Państwowej Straży Pożarnej oraz pracowników zatrudnionych w tych służbach, a także materiałów sporządzonych w wyniku ich analizy przez właściwych przełożonych w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 39. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Jeżeli jest to podyktowane koniecznością ochrony informacji niejawnych, jednostki organizacyjne posiadające nieruchomości stanowiące teren zamknięty w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1151 i 1824 oraz z 2025 r. poz. 1019), ustalone przez Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, mogą nie zawierać umowy na odbieranie odpadów komunalnych. W takim przypadku jednostka organizacyjna jest obowiązana do samodzielnego i zgodnego z

regulaminem oraz przepisami wydanymi na podstawie art. 4a pozbywania się odpadów komunalnych wytworzonych na terenie zamkniętym.”;

- 2) w art. 6c ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli jest to podyktowane koniecznością ochrony informacji niejawnych, uchwała, o której mowa w ust. 2, nie dotyczy jednostek organizacyjnych posiadających nieruchomości stanowiące teren zamknięty w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustalonych przez Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Szefa Służby Wywiadu Wojskowego. Przepis art. 6 ust. 1b zdanie drugie stosuje się.”.

Art. 40. W ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1796) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nie pobiera się opłat portowych od jednostek pływających i pojazdów drogowych lub kolejowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej, Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, administracji morskiej, administracji rybołówstwa morskiego, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Inspekcji Ochrony Środowiska, Inspektora do spraw Substancji Chemicznych, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej, Państwowej Inspekcji Pracy, Inspekcji Transportu Drogowego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Ochrony Państwa, Policji, Państwowej Straży Pożarnej, a także jednostek używanych wyłącznie do ratowania życia na morzu oraz używanych wyłącznie do zabezpieczenia przeciwpożarowego i zwalczania pożarów.”.

Art. 41. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 21a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jednostek organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu są inspekcje gospodarki energetycznej powoływane przez Szefów tych Agencji w uzgodnieniu z Prezesem URE.”;

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 834, 859, 1847 i 1881 oraz z 2025 r. poz. 303, 759, 1218 i 1303.

2) w art. 28b:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;”;

b) uchyla się pkt 10.

Art. 42. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46, 304 i 1178) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 134 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pisma adresowane do żołnierzy oraz funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej można doręczyć adresatom za pośrednictwem ich przełożonych, przy czym wezwania przeznaczone dla żołnierzy pełniących zasadniczą służbę wojskową przesyła się do dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę, w celu doręczenia i zarządzenia stawienia się stosownie do wezwania.”;

2) w art. 309 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) o występki – gdy osobą podejrzaną jest sędzia, prokurator, funkcjonariusz Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa, Straży Marszałkowskiej lub Służby Celno-Skarbowej;”;

3) w art. 312 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) organom Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Krajowej Administracji Skarbowej oraz Żandarmerii Wojskowej, w zakresie ich właściwości;”.

Art. 43. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2025 r. poz. 911) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio również do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej oraz innych organów, jeżeli postępowanie wykonawcze dotyczy spraw, które zgodnie z przepisami prawa należą do ich właściwości.”;

2) w art. 223d § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Tymczasowo aresztowany lub skazany, konwojowany przez funkcjonariuszy Policji, Służby Więziennej, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Celno-Skarbowej lub żołnierzy Żandarmerii Wojskowej, może być umieszczony w pomieszczeniu przeznaczonym dla osób zatrzymanych, na czas trwania przeszkody uniemożliwiającej konwojowanie lub niezbędny ze względów humanitarnych. Decyzję w tym przedmiocie podejmuje dowódca konwoju. W czasie tym nie mogą być dokonywane czynności procesowe z udziałem konwojowanego w sprawie, w związku z którą jest on konwojowany.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio w razie przeszkody uniemożliwiającej doprowadzenie lub przyjęcie tymczasowo aresztowanego albo skazanego do aresztu śledczego lub zakładu karnego oraz w razie nieprzewidzianego lądowania podczas przewozu drogą powietrzną lub nieprzewidzianej przerwy w przewozie inną drogą osoby dostarczanej na zasadach i w warunkach określonych w Rzymskim Statucie Międzynarodowego Trybunału Karnego, sporządzonym w Rzymie dnia 17 lipca 1998 r. (Dz. U. z 2003 r. poz. 708 oraz z 2018 r. poz. 1753). Decyzję w tym przedmiocie podejmuje odpowiednio komendant lub kierownik jednostki Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, a w przypadku funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej – Szef Krajowej Administracji Skarbowej albo naczelnik urzędu celno-skarbowego.”.

Art. 44. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251 oraz z 2025 r. poz. 820 i 1006) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 37 otrzymuje brzmienie:

„37) pojazd używany do celów specjalnych – pojazd samochodowy przystosowany w sposób szczególny do przewozu osób lub ładunków, używany przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Służbę Ochrony Państwa, Straż Graniczną, Służbę Celno-Skarbową,

jednostki ochrony przeciwpożarowej, Inspekcję Transportu Drogowego i Służbę Więzienną;”;

2) w art. 39 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) policjanta, funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej, żołnierza Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej – podczas przewożenia osoby (osób) zatrzymanej;”;

3) w art. 53 w ust. 1 uchyla się pkt 7a;

4) w art. 64e w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) pojazdu Policji, Inspekcji Transportu Drogowego, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanego przez Służbę Celno-Skarbową oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej, wykonującego zadania tych służb.”;

5) w art. 66:

a) w ust. 1b pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) specjalnego lub używanego do celów specjalnych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanego przez Służbę Celno-Skarbową, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Służby Ochrony Państwa i jednostek ochrony przeciwpożarowej;”;

b) w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wyposażania pojazdu w urządzenie informujące o działaniu sprzętu kontrolno-pomiarowego używanego przez organy kontroli ruchu drogowego lub działanie to zakłócające albo przewożenia w pojeździe takiego urządzenia w stanie wskazującym na gotowość jego użycia; nie dotyczy to pojazdów specjalnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celno-Skarbową, Służby Ochrony Państwa oraz Biura Nadzoru Wewnętrznego;”;

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, określają, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne pojazdów specjalnych i używanych do celów specjalnych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Krajowej Administracji Skarbowej, Służby Więziennej i straży pożarnej.”;

6) w art. 72 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) pojazdu zakupionego od Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej lub Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej – w zakresie ust. 1 pkt 5;”;

7) w art. 73 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rejestracji pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Służby Ochrony Państwa, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celno-Skarbową dokonują właściwe organy tych jednostek. Organy te wydają dowód rejestracyjny i zalegalizowane tablice (tablicę) rejestracyjne, chyba że dla danego pojazdu tablice (tablica) rejestracyjne nie są wymagane, a numer rejestracyjny umieszcza się bezpośrednio na pojeździe.”;

8) w art. 76:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, ministrem właściwym do spraw informatyzacji oraz Ministrem Obrony Narodowej oraz po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb rejestracji oraz wzory dowodu rejestracyjnego i tablic rejestracyjnych pojazdów Służby Ochrony Państwa, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Krajowej Administracji

Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celno-Skarbową, a także jednostki organizacyjne właściwe w tych sprawach.”,

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) warunki i tryb rejestracji pojazdów resortu spraw wewnętrznych, obrony narodowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celno-Skarbową, wykorzystywanych do prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych;”,

c) w ust. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) sposób wykorzystania pojazdów, o których mowa w ust. 2–3, przy wykonywaniu zadań określonych w przepisach dotyczących Służby Ochrony Państwa, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej i Krajowej Administracji Skarbowej.”;

9) w art. 80c w ust. 1 uchyla się pkt 5;

10) w art. 86:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej i Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celno-Skarbową, których dotyczą warunki i tryb rejestracji określone w art. 73 ust. 3 oraz w art. 76 ust. 4 pkt 1, oraz pojazdów należących do obcych sił zbrojnych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów międzynarodowych, o których mowa w art. 73 ust. 2b, a także do pojazdów Państwowej Straży Pożarnej mają zastosowanie przepisy art. 83 ust. 1.”,

b) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu i Komendanta Służby Ochrony Państwa, a także Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Szefa Służby

Wywiadu Wojskowego, uwzględniając specyfikę wynikającą z przeznaczenia pojazdów służb, o których mowa w ust. 1, określa, w drodze rozporządzenia:”;

11) w art. 100a^h w ust. 1 uchyla się pkt 7.

Art. 45. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 499) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) być członkami organów zarządzających, nadzorczych lub kontrolnych spółek prawa handlowego lub likwidatorami tych spółek, a także być pełnomocnikami wspólnika, o których mowa w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (Dz. U. z 2024 r. poz. 1198 i 1925);”;

2) w art. 10 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Kontroli prawidłowości i prawdziwości oświadczeń, o których mowa w art. 8 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1, 2, 5 i 6, dokonuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131 i ...).”.

Art. 46. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145, z późn. zm.⁸⁾) w art. 46 w ust. 4 uchyla się pkt 5.

Art. 47. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2025 r. poz. 532) w art. 4 w ust. 1 uchyla się pkt 7.

Art. 48. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 913 i 1301) w art. 6b² w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiadaniu orzeczenia o niezdolności do pracy, jego rodzaju i okresie, na jaki zostało wydane – gromadzonych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, organy emerytalne, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...), oraz wojskowe organy emerytalne;”.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1222, 1717 i 1881 oraz z 2025 r. poz. 1077 i 1080.

Art. 49. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1113 oraz z 2025 r. poz. 1069 i 1216) w art. 111a w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) obliczonej na podstawie art. 15, art. 15aa, art. 15c, art. 15e lub prawa do jej zwiększenia na podstawie art. 14 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...);”.

Art. 50. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13a uchyla się pkt 3;

2) w art. 119zt:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa i ich posiadających sporządzone na piśmie upoważnienie funkcjonariuszy lub żołnierzy – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;”;

b) uchyla się pkt 5,

c) pkt 6a otrzymuje brzmienie:

„6a) Komendanta Głównego Policji, Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendanta Biura Spraw Wewnętrznych Policji, Komendanta Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości, Komendanta Centralnego Biura Zwalczania Korupcji, komendanta wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji – w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań – za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, na zasadach i w trybie określonych w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, 718, 1366 i ...);”;

3) w art. 297 w § 1:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 497, 621, 622, 769, 820, 1203 i 1235.

- „7) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służbie Więziennej, Służbie Ochrony Państwa i ich posiadającym sporządzone na piśmie upoważnienie funkcjonariuszom lub żołnierzom w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;”,
- b) uchyla się pkt 8,
- c) po pkt 8a dodaje się pkt 8b w brzmieniu:
- „8b) Centralnemu Biuru Zwalczenia Korupcji – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 5da ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji;”;
- 4) w art. 297e w § 1:
- a) uchyla się pkt 1,
- b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
- „4a) Centralnemu Biuru Zwalczenia Korupcji – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 5da ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji;”;
- 5) w art. 298 pkt 5–5b otrzymują brzmienie:
- „5) sędziom, prokuratorowi, a także upoważnionym na piśmie przez prokuratora funkcjonariuszom Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Straży Granicznej – w związku z toczącym się postępowaniem;
- 5a) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służbie Więziennej, Służbie Ochrony Państwa i ich posiadającym sporządzone na piśmie upoważnienie funkcjonariuszom lub żołnierzom w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;
- 5b) Biuru Nadzoru Wewnętrznego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej i ich posiadającym sporządzone na piśmie upoważnienie funkcjonariuszom lub żołnierzom, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub ich wykrycia, ustalenia sprawców i uzyskania dowodów albo ujawnienia mienia zagrożonego przypadkiem;”.

Art. 51. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 104 w ust. 4a uchyla się pkt 4;

2) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2:

a) w lit. e dodaje się tiret siódme w brzmieniu:

„– w celu kontroli prawidłowości i prawdziwości oświadczeń o stanie majątkowym osób pełniących funkcje publiczne, oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej, deklaracji dotyczących konfliktu interesów, deklaracji i oświadczeń o powiązaniach branżowych albo oświadczeń, o których mowa w art. 8c ust. 1 i art. 8d ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o konsultantach w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2025 r. poz. 254 i ...), podlegających weryfikacji Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie przepisów odrębnych,”

b) lit. k otrzymuje brzmienie:

„k) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa i ich posiadających pisemne upoważnienie funkcjonariuszy lub żołnierzy w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych,”

c) uchyla się lit. p;

3) w art. 110 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa w związku z postępowaniami, o których mowa w przepisach o ochronie informacji niejawnych;”.

Art. 52. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1275) w art. 33a w ust. 1 uchyla się pkt 7a.

Art. 53. W ustawie z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 560) w art. 1 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 222, 525, 769, 820, 1069, 1170, 1191 i 1216.

„2) żołnierzy oraz funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej oraz Służby Ochrony Państwa.”.

Art. 54. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 581) w art. 27c:

1) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku podejrzenia, że osoba składająca oświadczenie majątkowe podała w nim nieprawdę lub zataiła prawdę, podmiot dokonujący analizy oświadczenia występuje do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z wnioskiem o kontrolę jej oświadczenia majątkowego.”;

2) uchyla się ust. 11.

Art. 55. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107 i 1907) w art. 25c:

1) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku podejrzenia, że osoba składająca oświadczenie majątkowe podała w nim nieprawdę lub zataiła prawdę, podmiot dokonujący analizy oświadczenia występuje do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z wnioskiem o kontrolę jej oświadczenia majątkowego.”;

2) uchyla się ust. 11.

Art. 56. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 350, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 w ust. 15 uchyla się pkt 2a;

2) w art. 22 w ust. 3a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 15, art. 15aa, art. 15c, art. 15e lub prawa do jej zwiększenia na podstawie art. 14 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i...).”;

3) w art. 40 ust. 8a otrzymuje brzmienie:

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 620, 622, 769, 820, 1083, 1160 i 1216.

„8a. Na podstawie zawiadomienia przez właściwy organ emerytalny o ustaleniu prawa ubezpieczonego do emerytury na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin lub przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin Zakład usuwa z ewidencji informacje o należnych i zwaloryzowanych składkach na ubezpieczenie emerytalne za okresy służby uwzględnione w wymiarze emerytury wojskowej lub policyjnej.”;

- 4) w art. 68aa w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) art. 43 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin;”.

Art. 57. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674 oraz z 2025 r. poz. 718, 769 i 1159) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 85 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Emerytury przysługującej z Funduszu nie podwyższa się do kwoty najniższej emerytury, jeżeli przysługuje ona osobie, która ma ustalone prawo do emerytury wojskowej obliczonej według zasad określonych w art. 15a ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2025 r. poz. 305) lub do emerytury policyjnej obliczonej według zasad określonych w art. 15a i art. 15d ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...).”;

- 2) w art. 95 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się również, z uwzględnieniem art. 96, w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty określonych w ustawie z prawem do świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2, z wyjątkiem przypadku, gdy emerytura wojskowa lub policyjna została obliczona według zasad określonych w art. 15a albo art. 18e ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin lub w art. 15a, lub art. 15d, lub art. 18e ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”;

- 3) w art. 95a w ust. 9 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) policyjnej renty rodzinnej, o której mowa w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin, jeżeli prawo do tego świadczenia wynika z okoliczności wskazanej w art. 67 ust. 1 pkt 3;”.

Art. 58. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2023 r. poz. 102) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusze i żołnierze służb specjalnych upoważnieni odpowiednio przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, działając w zakresie zadań ustawowych, po zawiadomieniu Prezesa Instytutu Pamięci, mogą mieć wgląd do danych zawartych w dokumentach gromadzonych przez Instytut Pamięci, w granicach upoważnienia.”.

Art. 59. W ustawie z dnia 7 maja 1999 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2349) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego”;

- 2) w art. 1:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa normuje odpowiedzialność majątkową funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego za szkody wyrządzone przez nich, wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków służbowych, w

mieniu Skarbu Państwa znajdującym się w dyspozycji organu lub jednostek organizacyjnych podległych, podporządkowanych albo nadzorowanych przez ministrów właściwych do spraw wewnętrznych, do spraw finansów publicznych, Ministra Obrony Narodowej, Marszałka Sejmu, Ministra Sprawiedliwości, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Szefa Służby Wywiadu Wojskowego.”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) funkcjonariuszu – należy przez to rozumieć: policjanta, funkcjonariusza Straży Granicznej, funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej, funkcjonariusza Służby Ochrony Państwa, strażaka Państwowej Straży Pożarnej, funkcjonariusza Służby Więziennej, funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego.”.

Art. 60. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2024 r. poz. 485) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, funkcjonariuszy oddelegowanych do Biura Nadzoru Wewnętrznego, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Więziennej oraz innych państwowych formacji uzbrojonych, w odniesieniu do których dostęp do broni i amunicji regulują odrębne przepisy;”;

2) w art. 10 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Za ważną przyczynę posiadania broni dla pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej, osób i mienia uważa się także chęć wzmocnienia potencjału obronnego Rzeczypospolitej Polskiej zadeklarowaną przez funkcjonariusza Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Więziennej, funkcjonariusza innej państwowej formacji uzbrojonej oraz żołnierza zawodowego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada przydzieloną mu broń służbową, a także osobę pełniącą terytorialną służbę wojskową co najmniej dwa lata.”;

- 3) w art. 15 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepisy ust. 3 i 4 nie dotyczą funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Więziennej oraz funkcjonariuszy innych państwowych formacji uzbrojonych i żołnierzy zawodowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów posiadają przydzieloną im broń służbową.”;

- 4) w art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Od egzaminu, o którym mowa w ust. 1, są zwolnieni funkcjonariusze Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej, funkcjonariusze lub pracownicy innych państwowych formacji uzbrojonych i żołnierze zawodowi Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, członkowie Polskiego Związku Łowieckiego – w zakresie broni myśliwskiej, oraz członkowie Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego posiadający licencję zezwalającą na uprawianie strzelectwa sportowego – w zakresie broni sportowej, jeżeli zdali taki egzamin na podstawie odrębnych przepisów.”;

- 5) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. Przepisów rozdziału nie stosuje się do strzelnic Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Służby Więziennej oraz Służby Ochrony Państwa.”.

Art. 61. W ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 501 i 1083) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się odpowiednio do osoby niezdolnej do pracy, która ma ustalone prawo do emerytury lub renty inwalidzkiej na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2025 r. poz. 305 i ...) lub ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym

funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...).”;

- 2) w art. 18 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio do osoby, która ma ustalone prawo do emerytury lub renty inwalidzkiej na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”;

- 3) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osoby, która ma ustalone prawo do emerytury lub renty inwalidzkiej na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”.

Art. 62. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2025 r. poz. 633) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 53 w § 38 uchyla się pkt 5;

- 2) w art. 118 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Organem postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwa skarbowe jest także Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego.”;

- 3) w art. 134 w § 1 uchyla się pkt 5;

- 4) w art. 150 § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Czynności, o których mowa w art. 75 § 2 oraz art. 285 § 2 Kodeksu postępowania karnego, są dokonywane przez Policję, Straż Graniczną, Służbę Celno-Skarbową, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Żandarmerię Wojskową, a gdy postępowanie przygotowawcze prowadzone jest przez inny niż naczelnik urzędu celno-skarbowego finansowy organ postępowania przygotowawczego – przez Policję na żądanie tego organu.

§ 4. Oprócz Policji czynność, o której mowa w art. 244 § 1 Kodeksu postępowania karnego, może być dokonana także przez Straż Graniczną, Służbę Celno-Skarbową, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Żandarmerię Wojskową.”;

- 5) w art. 151a w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jeżeli osobą podejrzaną jest sędzia, prokurator, funkcjonariusz Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Agencji Wywiadu;”.

Art. 63. W ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1356) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pracownicy – rozumie się osoby zatrudnione w jednostkach, o których mowa w pkt 1, oraz żołnierzy zawodowych, funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej – z wyjątkiem pełniących służbę kandydacką – oraz funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Służby Celno-Skarbowej;”;

2) art. 10a otrzymuje brzmienie:

„Art. 10a. Upoważnia się ministra właściwego do spraw finansów do dokonywania przeniesień kwoty środków na uposażenia, nagrody roczne i pozostałe należności żołnierzy i funkcjonariuszy – między częściami i działami – odpowiednio na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefa Agencji Wywiadu.”.

Art. 64. W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276 oraz z 2025 r. poz. 1235) w art. 6 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Straży Granicznej, Służbie Więziennej, Służbie Ochrony Państwa, Krajowej Administracji Skarbowej, Straży Marszałkowskiej, Biuru Nadzoru Wewnętrznego, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonywania nałożonych na nich zadań określonych w ustawie;”.

Art. 65. W ustawie z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) w art. 22 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw zagranicznych, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego

lub Szef Agencji Wywiadu wydają w postaci papierowej, w razie potrzeby, wyodrębnioną edycję dziennika urzędowego z aktami prawnymi zawierającymi informacje niejawne.”.

Art. 66. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1119) w art. 54 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służbie Ochrony Państwa i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;”.

Art. 67. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1105 oraz z 2025 r. poz. 620 i 921) w art. 35 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Radzie do Spraw Uchodźców, Policji, Straży Granicznej, Służbie Więziennej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Inspekcji Pracy, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych i straży gminnej (miejskiej),”.

Art. 68. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 1582) w art. 21h ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szef ABW, przed wydaniem świadectwa wiarygodności odbiorcy, może wystąpić do organu kontroli obrotu, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, ministra właściwego do spraw zagranicznych oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych o przekazanie stanowiska o braku przeciwwskazań do wydania świadectwa wiarygodności odbiorcy. Przepisy art. 12 ust. 2 i art. 12a stosuje się odpowiednio.”.

Art. 69. W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1277, 1897 i 1907) w art. 63 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób sprawowania nadzoru i przeprowadzania kontroli w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji

Wywiadu przez organy dozoru jądrowego, z uwzględnieniem trybu przygotowania kontroli, dokumentowania czynności kontrolnych, sporządzania protokołu kontroli, wystąpienia pokontrolnego i informacji o wynikach kontroli.”.

Art. 70. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1194) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czynności dozoru technicznego w jednostkach organizacyjnych Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu wykonują inspektorzy, którzy na podstawie odrębnych przepisów są uprawnieni do dostępu do informacji niejawnych.”.

Art. 71. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o przetwarzaniu informacji kryminalnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 376 oraz z 2025 r. poz. 820) w art. 19 uchyla się pkt 2a.

Art. 72. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 334, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 w § 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) kontroli danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych – do spraw związanych z kontrolą pozyskiwania danych telekomunikacyjnych, pocztowych i internetowych przez Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straż Graniczną, Służbę Ochrony Państwa, Służbę Celno-Skarbową i Biuro Nadzoru Wewnętrznego.”;

2) w art. 54 w § 16 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, w tym inspektorów Biura Nadzoru Wewnętrznego oraz funkcjonariuszy Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Celno-Skarbowej, Straży Ochrony Kolei, żołnierzy Żandarmerii Wojskowej i pracowników Krajowej Administracji Skarbowej – w trakcie pełnienia czynności służbowych,”;

3) w art. 175a § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3 Instytucją łącznikową, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1907 oraz z 2025 r. poz. 526, 820, 1172 i 1178.

wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, w odniesieniu do uposażeń sędziów w stanie spoczynku oraz uposażeń rodzinnych członków rodzin sędziów i sędziów w stanie spoczynku, podlegających przepisom o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, przysługujących z budżetu państwa na podstawie przepisów niniejszej ustawy, jest organ emerytalny określony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 32 ust. 2a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...).”.

Art. 73. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1539, 1544 i 1855) w art. 55b w ust. 1 uchyla się pkt 6.

Art. 74. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2025 r. poz. 1338) w art. 23:

- 1) w ust. 6d w pkt 5 w lit. f kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:
„g) spełnianiu przesłanek do zakwalifikowania jako instytucji obowiązanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644).”;
- 2) w ust. 6e w pkt 5 w lit. j kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. k w brzmieniu:
„k) spełnianiu przesłanek do zakwalifikowania jako instytucji obowiązanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.”.

Art. 75. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902 i 1366) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w ust. 1:
 - a) w pkt 2 w lit. f na końcu dodaje się przecinek i dodaje się lit. g i h w brzmieniu:
„g) przeciwko porządkowi publicznemu, określonych w art. 258, wiarygodności dokumentów, określonych w art. 270–273 i art. 277a § 1, mieniu, określonych w art. 286, obrotowi gospodarczemu, określonych w art. 296–297, art. 299 i art. 305, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, określonych w art. 310, ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, a także o których mowa w art. 586–592 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96) oraz określonych w art. 179–183 ustawy z dnia 29

lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.¹³⁾), jeżeli pozostają w związku z przestępstwem, o którym mowa w lit. c,

h) finansowaniu partii politycznych, określonych w art. 49d i 49f ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1215), jeżeli może to godzić w bezpieczeństwo państwa”,

b) po pkt 2b dodaje się pkt 2c w brzmieniu:

„2c) ujawnianie godzących w bezpieczeństwo państwa przypadków nieprzestrzegania określonych przepisami prawa procedur podejmowania i realizacji decyzji w przedmiocie: prywatyzacji i komercjalizacji, wsparcia finansowego, udzielania zamówień publicznych, rozporządzania mieniem jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, jednostki niezaliczanej do sektora finansów publicznych otrzymującej środki publiczne lub przedsiębiorcy z udziałem Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego oraz przyznawania koncesji, zezwoleń, zwolnień podmiotowych i przedmiotowych, ulg, preferencji, kontyngentów, plafonów, poręczeń i gwarancji kredytowych;”,

c) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) prowadzenie działalności analitycznej w obszarze właściwości, o którym mowa w pkt 2 lit. b, c oraz f–h;”;

2) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Przy Radzie Ministrów działa Kolegium do Spraw Służb Specjalnych, zwane dalej „Kolegium”, jako organ opiniodawczo-doradczy w sprawach programowania, nadzorowania i koordynowania działalności ABW, AW, Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego, zwanych dalej „służbami specjalnymi”, oraz podejmowanych dla ochrony bezpieczeństwa państwa działań Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Żandarmerii Wojskowej, Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa, Krajowej Administracji Skarbowej, organów informacji finansowej oraz służb rozpoznania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.”;

3) w art. 12 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 820, 923, 1014, 1069, 1216 i

- „1) powoływania i odwoływania Szefa ABW, Szefa AW, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Szefa Służby Wywiadu Wojskowego;”,
- b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
- „7) koordynowania działalności ABW, AW, Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego, a także działalności służb specjalnych z Policją, Strażą Graniczną, Strażą Marszałkowską, Żandarmerią Wojskową, Służbą Ochrony Państwa, Krajową Administracją Skarbową, organami informacji finansowej i służbami rozpoznania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz ich współdziałania w dziedzinie ochrony bezpieczeństwa państwa;”;
- 4) w art. 12 w ust. 3 uchyla się pkt 2a;
- 5) w art. 13 w ust. 1 uchyla się pkt 5;
- 6) w art. 18 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Szef ABW przekazuje corocznie, do dnia 31 maja, Prezesowi Rady Ministrów, Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Sejmowi i Senatowi informacje o zjawiskach występujących w obszarze, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. c, d, f–h oraz w pkt 2c.”;
- 7) w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W przypadkach, o których mowa w art. 11 pkt 1–6 i 8–15 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz ABW może użyć środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1–5, 7, 9, 11, pkt 12 lit. a, c i d, pkt 13 i 17–21 tej ustawy, lub wykorzystać te środki.”;
- 8) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, czynności operacyjno-rozpoznawcze zmierzające do sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz wykrycia sprawców i uzyskania dowodów mogą polegać na dokonaniu w sposób niejawnny nabycia, zbycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, złożeniu propozycji przyjęcia lub wręczenia korzyści majątkowej, a także przyjęciu lub wręczeniu korzyści majątkowej.”;
- 9) w art. 42 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szefowie ABW i AW oraz Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Szef Służby Wywiadu Wojskowego są zobowiązani do współdziałania w ramach realizacji swoich zadań.”;

10) w art. 59a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku orzeczenia niezdolności do służby komisja lekarska orzeka również o grupie inwalidzkiej w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”;

11) w art. 125a w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...).”;

12) w art. 131 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują małżonkowi funkcjonariusza, który pozostawał z nim we wspólności małżeńskiej, a w dalszej kolejności dzieciom oraz rodzicom, jeżeli w dniu śmierci funkcjonariusza spełniali warunki do uzyskania renty rodzinnej na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”.

Art. 76. W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2378) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów ustawy nie stosuje się do materiałów wybuchowych nabywanych, przechowywanych, przemieszczanych i używanych przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Służbę Ochrony Państwa, Policję, Służbę Więzienną, Straż Graniczną, Służbę Celno-Skarbową oraz przez armie obcych państw przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

2) w art. 2a w pkt 1 uchyla się lit. e.

Art. 77. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 116 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) żołnierzy i funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, żołnierzy Żandarmerii Wojskowej oraz funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Policji, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Ochrony Państwa, którzy, bez zamiaru odbycia lotu, wykonują obowiązki służbowe na pokładzie statku powietrznego pozostającego na lotnisku albo lądowisku;”;
- 2) w art. 156a w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową, Policję, Straż Graniczną, Państwową Straż Pożarną, Służbę Ochrony Państwa, Krajową Administrację Skarbową, Służbę Więzienną, Straż Leśną albo Inspekcję Ochrony Środowiska w celu realizacji zadań ustawowych”;
- 3) w art. 156g:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Do operacji w zasięgu widoczności wzrokowej (VLOS) z użyciem systemu bezzałogowego statku powietrznego wykonywanych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Policję, Straż Graniczną, Państwową Straż Pożarną, Służbę Ochrony Państwa, Krajową Administrację Skarbową, Służbę Więzienną oraz Inspekcję Ochrony Środowiska, w celu realizacji zadań ustawowych, stosuje się wyłącznie przepisy wydane na podstawie ust. 9 pkt 4.”;
 - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5. Do operacji w przestrzeni kontrolowanej, w której służba kontroli ruchu lotniczego jest zapewniana przez instytucję zapewniającą służby żeglugi powietrznej, wykonywanych poza zasięgiem widoczności wzrokowej (BVLOS) z użyciem systemu bezzałogowego statku powietrznego Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnego Biura

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 731 i 1222 oraz z 2025 r. poz. 31, 179, 374 i 769.

Antykorupcyjnego, Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa, Krajowej Administracji Skarbowej, Straży Leśnej, podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego i podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa górskiego stosuje się wyłącznie przepisy wydane na podstawie ust. 9 pkt 6. Operacje te wykonuje się na podstawie porozumienia z Polską Agencją Żeglugi Powietrznej.”,

c) w ust. 9:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) warunki operacyjne wykonywania operacji w zasięgu widoczności wzrokowej (VLOS) z użyciem systemu bezzałogowego statku powietrznego Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej, Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa, Krajowej Administracji Skarbowej, Służby Więziennej oraz Inspekcji Ochrony Środowiska, z uwzględnieniem specyfiki wykonywanych operacji w związku z zapewnieniem bezpieczeństwa publicznego i porządku publicznego, bezpieczeństwa państwa i obronności państwa, ochroną granicy państwowej, prowadzeniem działań poszukiwawczo-ratowniczych lub przeciwpożarowych, a także przeciwdziałaniem przestępczości środowiskowej oraz prowadzeniem kontroli podmiotów w tym zakresie”,

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) warunki operacyjne wykonywania operacji poza zasięgiem widoczności wzrokowej (BVLOS) z użyciem systemu bezzałogowego statku powietrznego Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa, Żandarmerii Wojskowej, Krajowej Administracji Skarbowej, Straży Leśnej, podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego i podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa górskiego, z uwzględnieniem specyfiki wykonywanych operacji w związku z zapewnieniem bezpieczeństwa publicznego i porządku publicznego, bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej, bezpieczeństwa państwa i

obronności państwa, a także w związku z ochroną granicy państwowej, prowadzeniem działań poszukiwawczo-ratowniczych lub przeciwpożarowych, oraz przeciwdziałaniem przestępczości środowiskowej oraz prowadzeniem kontroli podmiotów w tym zakresie”;

- 4) w art. 156j ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Opłacie, o której mowa w ust. 1, nie podlegają czynności związane z realizacją wniosków składanych przez Dowódcę Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódcę Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódcę Wojsk brony Terytorialnej, Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, Komendanta Służby Ochrony Państwa, Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej i dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa.”;

- 5) w art. 156l ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Prezes Urzędu, na wniosek, udostępnia nieodpłatnie Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Ochrony Państwa, Krajowej Administracji Skarbowej, Służbie Więziennej, Straży Marszałkowskiej, Straży Leśnej, Straży Parku, strażom gminnym (miejskim), Żandarmerii Wojskowej, Biuru Nadzoru Wewnętrznego oraz Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej dane zawarte w rejestrze operatorów w zakresie niezbędnym do realizacji zadań ustawowych służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego i porządku publicznego, bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej, bezpieczeństwa państwa, obronności państwa lub ochrony granicy państwowej oraz służących prowadzeniu działań poszukiwawczo-ratowniczych lub przeciwpożarowych, a także przeciwdziałaniu przestępczości oraz wykrywaniu lub ściganiu czynów zabronionych.”;

- 6) w art. 156zd w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Policji, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Służby Celno-Skarbowej, Służby Więziennej, Straży Marszałkowskiej, inspektorów Biura Nadzoru Wewnętrznego, żołnierzy

zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego albo w Służbie Wywiadu Wojskowego, żołnierzy Żandarmerii Wojskowej oraz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, strażników straży gminnych (miejskich) oraz osoby upoważnione przez Prezesa Urzędu,”;

7) w art. 156ze ust. 2:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) ust. 1 pkt 1 lit. a, b oraz d–f – są uprawnieni funkcjonariusze Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Policji, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Służby Celno-Skarbowej, Służby Więziennej, Straży Marszałkowskiej, inspektorzy Biura Nadzoru Wewnętrznego, żołnierze zawodowi wyznaczeni na stanowiska służbowe w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego albo Służbie Wywiadu Wojskowego, żołnierze Żandarmerii Wojskowej i Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, pracownicy służby ochrony lotniska, strażnicy leśni, pracownicy ochrony specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych, a także pracownicy wewnętrznych służb ochrony działających na terenach jednostek organizacyjnych podległych lub podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej,

2) ust. 1 pkt 1 lit. c – są uprawnieni funkcjonariusze Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Policji, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, żołnierze zawodowi wyznaczeni na stanowiska służbowe w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego albo Służbie Wywiadu Wojskowego, żołnierze Żandarmerii Wojskowej, pracownicy ochrony specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych, a także pracownicy wewnętrznych służb ochrony działających na terenach jednostek organizacyjnych podległych lub podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej,”

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) ust. 1 pkt 2 lit. b – są uprawnieni żołnierze Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, żołnierze Żandarmerii Wojskowej, żołnierze zawodowi wyznaczeni na stanowiska służbowe w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego albo Służbie

Wywiadu Wojskowego, funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Marszałkowskiej, pracownicy ochrony specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych, a także pracownicy wewnętrznych służb ochrony działających na terenach jednostek organizacyjnych podległych lub podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej”.

Art. 78. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 367, 1019, 1174, 1175 i 1176) w art. 104 w ust. 1 uchyla się pkt 11.

Art. 79. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1208) w art. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) emeryturach i rentach – oznacza to emerytury i renty inwalidzkie oraz renty z tytułu niezdolności do pracy, w tym renty szkoleniowe określone w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, o ubezpieczeniu społecznym rolników, o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin, o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, a także uposażenia w stanie spoczynku określone w przepisach prawa o ustroju sądów powszechnych, przepisach o prokuraturze oraz w przepisach o Sądzie Najwyższym, a także renty szkoleniowe i renty z tytułu niezdolności do pracy określone w przepisach o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, renty z tytułu niezdolności do pracy określone w przepisach o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach, a także renty strukturalne określone w przepisach o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz w przepisach

o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich;”.

Art. 80. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2025 r. poz. 775, 894, 896 i 1203) w art. 87 ust. 2c otrzymuje brzmienie:

„2c. Naczelnik urzędu skarbowego przedłuża podatnikowi termin zwrotu różnicy podatku, o którym mowa w ust. 2, 5a, 5b, 6 i 6d, na podstawie żądania zgłoszonego przez Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Prokuratora Generalnego w związku z prowadzonym postępowaniem na okres wskazany w żądaniu, nie dłuższy niż 3 miesiące. Żądanie zawiera uzasadnienie. Przepis ust. 2 zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.”.

Art. 81. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1034, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 281:

1) w ust. 1:

a) w pkt 2 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) w celu kontroli prawidłowości i prawdziwości oświadczeń o stanie majątkowym oraz osób pełniących funkcje publiczne, oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej, albo deklaracji dotyczących konfliktu interesów, deklaracji i oświadczeń o powiązaniach branżowych albo oświadczeń, o których mowa w art. 8c ust. 1 i art. 8d ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o konsultantach w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2025 r. poz. 254 i ...), podlegających weryfikacji Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie przepisów odrębnych;”.

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;”.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 820, 935, 1069, 1161 i 1216.

- c) uchyla się pkt 8b;
- 2) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) organom Krajowej Administracji Skarbowej – na zasadach określonych w art. 127a ust. 3–10 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej oraz informacji dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 127a ust. 12 tej ustawy.”.

Art. 82. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146, z późn. zm.¹⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 31s ust. 24 i 24a otrzymują brzmienie:
- „24. Deklaracje o powiązaniach branżowych składane przez kandydatów na członków oraz członków Rady Przejrzystości weryfikuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.
- 24a. Deklaracje o powiązaniach branżowych składane przez osoby inne niż określone w ust. 24 weryfikuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej z własnej inicjatywy lub na pisemny, uzasadniony wniosek Prezesa Agencji.”;
- 2) w art. 31sa ust. 13 i 13a otrzymują brzmienie:
- „13. Oświadczenia o powiązaniach branżowych składane przez kandydatów na członków oraz członków Rady do spraw Taryfikacji weryfikuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.
- 13a. Oświadczenia o powiązaniach branżowych składane przez osoby inne niż określone w ust. 13 weryfikuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej z własnej inicjatywy lub na pisemny, uzasadniony wniosek Prezesa Agencji.”;
- 3) w art. 61j ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. W związku z wykonywaniem swoich zadań, w tym w celu zapewnienia ochrony środków, form i metod realizacji tych zadań, zgromadzonych informacji oraz własnych obiektów i danych identyfikujących funkcjonariuszy, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencja Wywiadu mogą ograniczyć uprawnienia kontrolera lub osoby, o której mowa w art. 61e ust. 2, o których mowa w ust. 1 i 4.”;
- 4) w art. 66 w ust. 1 uchyla się pkt 8a;

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 858, 1222, 1593, 1615 i 1915 oraz z 2025 r. poz. 129, 304, 620, 637, 779, 1083, 1192 i 1211.

5) w art. 77 uchyla się ust. 1a;

6) w art. 87:

a) w ust. 4 uchyla się pkt 1a,

b) uchyla się ust. 7 i 8,

c) ust. 10c otrzymuje brzmienie:

„10c. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przekazują do centrali Funduszu odpowiednio dane dotyczące wszystkich osób pobierających zasiłki, o których mowa w art. 67 ust. 6, i wszystkich osób, które złożyły wniosek o emeryturę lub rentę, o których mowa w art. 67 ust. 7, z zastrzeżeniem ust. 10f, oraz o pracownikach korzystających z urlopu bezpłatnego.”,

d) ust. 10f otrzymuje brzmienie:

„10f. Organ emerytalny właściwy zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2025 r. poz. 305 i ...) oraz ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...) wydaje osobie, która złożyła wniosek o emeryturę lub rentę, zaświadczenie potwierdzające złożenie wniosku oraz przekazuje niezwłocznie kopię tego zaświadczenia oddziałowi wojewódzkiemu Funduszu właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania tej osoby.”,

e) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, po zasięgnięciu opinii Prezesa Funduszu, Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres oraz sposób przekazywania do centrali Funduszu i oddziału wojewódzkiego Funduszu przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, inne właściwe organy emerytalne i rentowe wypłacające rentę rodzinną działając za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych danych dotyczących osób objętych ubezpieczeniem zdrowotnym i płatników składek oraz osób, o których mowa w ust. 10c–10e oraz 10h, uwzględniając konieczność zapewnienia poufności i integralności przekazywanych danych.”;

7) art. 89 otrzymuje brzmienie:

„Art. 89. Od kwoty nieprzekazanych w terminie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego składek na ubezpieczenie zdrowotne wraz z należnymi odsetkami Prezes Funduszu pobiera odsetki za zwłokę na zasadach i w wysokości określonych dla zaległości podatkowych.”;

8) w art. 90 uchyla się ust. 5;

9) w art. 92 uchyla się pkt 2;

10) w art. 97 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Zadania Funduszu określone w ust. 3 pkt 1, 2, 4, 6 i 11 w odniesieniu do podmiotów leczniczych nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefa Agencji Wywiadu realizuje komórka organizacyjna oddziału wojewódzkiego Funduszu, o której mowa w art. 96 ust. 4.”.

Art. 83. W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 2056) w art. 23 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu nie pobiera opłaty, o której mowa w ust. 4, przy przyjmowaniu niekompletnego pojazdu wycofanego z eksploatacji należącego do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Straży Granicznej, organów Krajowej Administracji Skarbowej, Służby Więziennej, Inspekcji Transportu Drogowego, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz jednostek ochrony przeciwpożarowej.”.

Art. 84. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 149:

a) w ust. 1:

– w pkt 4 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) w celu kontroli prawidłowości i prawdziwości oświadczeń o stanie majątkowym osób pełniących funkcje publiczne, oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej, deklaracji dotyczących konfliktu

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 820, 923, 1014, 1069 i 1216.

interesów, deklaracji i oświadczeń o powiązaniach branżowych albo oświadczeń, o których mowa w art. 8c ust. 1 i art. 8d ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o konsultantach w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2025 r. poz. 254 i ...), podlegających weryfikacji Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie przepisów odrębnych;”,

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego lub kontrolnego postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;”,

– uchyla się pkt 8a,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organom Krajowej Administracji Skarbowej – na zasadach określonych w art. 127a ust. 3–10 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej oraz informacji dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 127a ust. 12 tej ustawy;”;

2) w art. 150 w ust. 2 uchyla się pkt 5.

Art. 85. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 694, 718 i 1366) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. W przypadku orzeczenia niezdolności do służby komisja lekarska orzeka również o grupie inwalidzkiej w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”;

2) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. W sprawach wynikających ze stosunku służbowego Szefa SWW i Szefa SKW właściwy jest Minister Obrony Narodowej.”;

3) w art. 83b w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2) służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej i Służbie Więziennej;
- 3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...).”;
- 4) w art. 91 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują małżonkowi funkcjonariusza, który pozostawał z nim we wspólności małżeńskiej, a w dalszej kolejności dzieciom oraz rodzicom, jeżeli w dniu śmierci funkcjonariusza spełniali warunki do uzyskania renty rodzinnej na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”.

Art. 86. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640 i 1069) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Członkowie Komisji mogą udostępniać informacje uzyskane w związku z ich uczestnictwem w pracach Komisji, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, pracownikom odpowiednio urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, Narodowego Banku Polskiego, Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a także funkcjonariuszom, żołnierzom i pracownikom odpowiednio Policji, Krajowej Administracji Skarbowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, w zakresie niezbędnym dla przygotowania opinii lub stanowisk pozostających w bezpośrednim związku z pracami Komisji.”;
- 2) w art. 17ca ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Przewodniczący Komisji przekazuje Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Komendantowi Głównemu Policji, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesowi

Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Ministrowi Sprawiedliwości, Prokuratorowi Generalnemu oraz Prokuratorowi Krajowemu dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Krajowej Administracji Skarbowej, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Policji, Straży Granicznej, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Ministra Sprawiedliwości oraz Prokuratury.

2. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, Generalny Inspektor Informacji Finansowej, Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej oraz Prokurator Krajowy przekazują Przewodniczącemu Komisji dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Komisji.”.

Art. 87. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1632, 1897 i 1940) w art. 11 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Złożenie oświadczenia lustracyjnego w związku z pełnieniem w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego albo Służbie Wywiadu Wojskowego funkcji publicznej, o której mowa w art. 4 pkt 24, następuje z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się.”.

Art. 88. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 180) w art. 5 w pkt 4 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu – na własne potrzeby,”.

Art. 89. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1355 oraz z 2024 r. poz. 1688) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3
 - a) w ust. 1:
 - w pkt 11:

- w lit. a część wspólna otrzymuje brzmienie:
 - „– przysługuje Policji, Służbie Celno-Skarbowej, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Żandarmerii Wojskowej;”,
 - lit. b otrzymuje brzmienie:
 - „b) przeprowadzania kontroli niejawnych, rozpytań kontrolnych lub kontroli szczególnych, których celem jest zapobieganie poważnym zagrożeniom wewnętrznego i zewnętrznego bezpieczeństwa państwa – przysługuje Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Ochrony Państwa, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego lub Służbie Wywiadu Wojskowego;”,
 - w pkt 12 część wspólna otrzymuje brzmienie:
 - „– przysługuje Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Celno-Skarbowej, sądowi lub prokuraturze;”,
 - pkt 15 otrzymuje brzmienie:
 - „15) danych daktyloskopijnych znalezionych na miejscu popełnienia przestępstw o charakterze terrorystycznym lub innych poważnych przestępstw będących przedmiotem postępowania przygotowawczego, jeżeli zachodzi bardzo wysokie prawdopodobieństwo, że należą do sprawcy – przysługuje Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policji, Służbie Celno-Skarbowej, Żandarmerii Wojskowej lub Straży Granicznej.”,
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4. W przypadku operacji, o której mowa w art. 26 ust. 4 rozporządzenia 2018/1862, o zgodę na tymczasowy brak dostępności do wglądu danych SIS zawartych w istniejącym wpisie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, do sądu lub prokuratury albo organu wymiaru sprawiedliwości innego państwa, który wprowadził wpis, może wystąpić Policja, Straż Graniczna lub Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego.”;
- 2) w art. 4 w ust. 1:
- a) pkt 1–12 otrzymują brzmienie:
 - „1) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu wydania ich na wniosek państwa członkowskiego lub państwa obcego – przysługuje Straży

- Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Ochrony Państwa, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, wojewodzie, sądowi lub prokuraturze;
- 2) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 – przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Ochrony Państwa, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, wojewodzie, sądowi lub prokuraturze;
 - 3) osób poszukiwanych w celu zapewnienia informacji o ich miejscu zamieszkania lub pobytu, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 – przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Ochrony Państwa, sądowi lub prokuraturze;
 - 4) cudzoziemców, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 – przysługuje ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Ochrony Państwa, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, wojewodzie, konsulowi, sądowi lub prokuraturze;
 - 5) cudzoziemców, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 – przysługuje ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Ochrony Państwa, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, wojewodzie, konsulowi, sądowi lub prokuraturze;
 - 6) osób zaginionych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 – przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Ochrony Państwa, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, wojewodzie, sądowi lub prokuraturze;

- 7) małoletnich, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 – przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Celno-Skarbowej, sądowi lub prokuraturze;
 - 8) małoletnich, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 8 – przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Celno-Skarbowej, sądowi lub prokuraturze;
 - 9) małoletnich, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 9 – przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Celno-Skarbowej, sądowi lub prokuraturze;
 - 10) osób pełnoletnich narażonych na niebezpieczeństwo, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 10 – przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Celno-Skarbowej, sądowi lub prokuraturze;
 - 11) osób lub przedmiotów wprowadzonych w celu przeprowadzania kontroli niejawnych, rozpytań kontrolnych lub kontroli szczególnych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 11 – przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Ochrony Państwa, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, wojewodzie, sądowi lub prokuraturze;
 - 12) przedmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 12 – przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Celno-Skarbowej, sądowi lub prokuraturze;”,
- b) pkt 17 otrzymuje brzmienie:
- „17) danych daktyloskopijnych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 15, jeżeli zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że należą do sprawcy – przysługuje Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Celno-Skarbowej lub Straży Granicznej.”;
- 3) w art. 7:
- a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Uprawnienie do pośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych VIS przysługuje sądowi, prokuraturze, Policji, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Agencji Bezpieczeństwa

Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Ochrony Państwa, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej lub Służbie Wywiadu Wojskowego, jeżeli:”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 6.

Art. 90. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2025 r. poz. 438 i 620) w art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pracodawcy, właściwe jednostki organizacyjne podległe i nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej, właściwe jednostki podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Agencji Wywiadu, Ministrowi Sprawiedliwości, podmioty wypłacające uposażenie osobom w stanie spoczynku lub uposażenie rodzinne, jednostki, które zawarły umowę agencyjną lub umowę zlecenia albo umowę o świadczenie usług, rolnicze spółdzielnie produkcyjne, właściwe organy finansowe, organy emerytalne lub rentowe, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oraz urzędy administracji rządowej i samorządowej są obowiązani wydawać zaświadczenia niezbędne do ustalenia prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego. Wydawanie zaświadczeń jest wolne od opłat.”.

Art. 91. W ustawie z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich (Dz. U. z 2024 r. poz. 597) w art. 41 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedmioty lub substancje, o których mowa w ust. 1, mogą być transportowane na statek przez uprawnionych żołnierzy oraz funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Policji, Straży Granicznej, straży pożarnej, Służby Ochrony Państwa oraz Służby Celno-Skarbowej, podczas wykonywania czynności służbowych.”.

Art. 92. W ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o konsultantach w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2025 r. poz. 254) w art. 8e ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Oświadczenia, o których mowa w art. 8c ust. 1 i art. 8d ust. 1, weryfikuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 93. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 409 oraz z 2025 r. poz. 620) w art. 2 w ust. 1 po pkt 4ba dodaje się pkt 4baa w brzmieniu:

„4baa) Centralnym Biurze Zwalczenia Korupcji.”.

Art. 94. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.¹⁸⁾) w art. 17 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Finansów, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględni specyfikę działalności jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szefowi Agencji Wywiadu, jednostek organizacyjnych Służby Więziennej oraz jednostek organizacyjnych działających poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 95. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 379, 820, 1069, 1170 i 1191) w art. 9f w ust. 1:

1) po pkt 5ca dodaje się pkt 5caa w brzmieniu:

„5caa) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej w celu kontroli prawidłowości i prawdziwości oświadczeń o stanie majątkowym osób pełniących funkcje publiczne, oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej, deklaracji dotyczących konfliktu interesów, deklaracji i oświadczeń o powiązaniach branżowych albo oświadczeń, o których mowa w art. 8c ust. 1 i art. 8d ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o konsultantach w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2025 r. poz. 254 i ...), podlegających weryfikacji Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie przepisów odrębnych;”;

2) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) na żądanie Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;”;

3) uchyla się pkt 22.

Art. 96. W ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 595) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1572, 1717, 1756 i 1907 oraz z 2025 r. poz. 39 i 1180.

„2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wystąpić z wnioskiem do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Komendanta Głównego Policji o przekazanie informacji, czy w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, istnieją uzasadnione zastrzeżenia z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego, bezpieczeństwa interesów ekonomicznych państwa, a także zagrożeń związanych z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu.”.

Art. 97. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2025 r. poz. 85) w art. 25 w ust. 1:

- 1) w pkt 3 po wyrazach „Komendant Centralnego Biura Zwalczenia Cyberprzestępczości,” dodaje się wyrazy „Komendant Centralnego Biura Zwalczenia Korupcji,”;
- 2) uchyla się pkt 11.

Art. 98. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1869, z późn. zm.¹⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 24a w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Policji, Straży Granicznej, Biuru Nadzoru Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Ochrony Państwa, Straży Marszałkowskiej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych i straży gminnej (miejskiej);”;
- 2) w art. 25c w ust. 1 uchyla się pkt 10;
- 3) w art. 38a:
 - a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Funkcjonariusz Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego lub Służby Kontrwywiadu Wojskowego może być na własną prośbę przeniesiony do służby w Służbie Więziennej, jeżeli wykazuje on szczególne predyspozycje do jej pełnienia. Żołnierz zawodowy może być na własną prośbę przeniesiony do służby w

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 oraz z 2025 r. poz. 179, 240, 718 i 820.

Służbie Więziennej, jeżeli wykazuje on szczególne predyspozycje do jej pełnienia i uzyska on zgodę Ministra Obrony Narodowej na przeniesienie.

2. Funkcjonariusza albo żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 1, do służby w Służbie Więziennej przenosi odpowiednio: Dyrektor Generalny do służby w Służbie Więziennej, a Rektor – do służby na Uczelni, w porozumieniu odpowiednio z Komendantem Głównym Policji, Komendantem Głównym Straży Granicznej, Szefem Kancelarii Sejmu, Komendantem Służby Ochrony Państwa, Szefem Krajowej Administracji Skarbowej, Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej, Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefem Agencji Wywiadu, Szefem Służby Wywiadu Wojskowego, Szefem Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Ministrem Obrony Narodowej, za zgodą Ministra Sprawiedliwości.”,

- b) uchyla się ust. 4 i 5;
- 4) w art. 58 w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2) okresy służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Policji, Służbie Celnej i Służbie Celno-Skarbowej;
 - 3) okresy traktowane jako równorzędne ze służbą w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Policji, Służbie Celnej i Służbie Celno-Skarbowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...);”;
- 5) w art. 97 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Wygaśnięcie stosunku służbowego jest równoznaczne z rozwiązaniem stosunku służbowego w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”;
- 6) w art. 208f w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2) służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Straży

Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej i Służbie Celno-Skarbowej;

- 3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”;
- 7) w art. 264c ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli pies służbowy wycofany z użycia nie zostanie powierzony opiekunowi, o którym mowa w ust. 1 albo 2, zwierzę można powierzyć innemu funkcjonariuszowi, emerytowanemu funkcjonariuszowi lub funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby w Służbie Więziennej, który ma ustalone prawo do policyjnej renty inwalidzkiej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin, jeżeli złoży pisemną deklarację woli sprawowania opieki oraz posiada wiedzę i umiejętności w zakresie opieki nad psem.”.

Art. 99. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1209) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) szczegółowy zakres, warunki, sposób i tryb udzielania przez Policję, Straż Graniczną, Żandarmerię Wojskową oraz organy Krajowej Administracji Skarbowej niezbędnej pomocy służbom i instytucjom uprawnionym do prowadzenia poszerzonych postępowań sprawdzających, kontrolnych postępowań sprawdzających i postępowań bezpieczeństwa przemysłowego przy wykonywaniu czynności w ramach tych postępowań.”;
- 2) w art. 23:
- a) w ust. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) Szefa SKW, Szefa Agencji Wywiadu, zwanej dalej „AW”, Komendanta Służby Ochrony Państwa, Komendanta Głównego Policji, Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Inspektora Nadzoru Wewnętrznego oraz osób przewidzianych na te stanowiska;
- 2) pełnomocników ochrony, zastępców pełnomocników ochrony oraz osób przewidzianych na te stanowiska w SKW, AW, Służbie Ochrony Państwa, Policji, Służbie Więziennej oraz Straży Granicznej.”,
- b) w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„AW, Służba Ochrony Państwa, Policja, Służba Więzienna, SWW, Straż Graniczna oraz Żandarmeria Wojskowa przeprowadzają samodzielnie postępowania sprawdzające oraz kontrolne postępowania sprawdzające odpowiednio wobec:”;

3) w art. 47 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ministrowie właściwi do spraw wewnętrznych, informatyzacji, administracji publicznej, spraw zagranicznych, finansów publicznych, budżetu i instytucji finansowych, Minister Obrony Narodowej, Minister Sprawiedliwości, Prezes Narodowego Banku Polskiego, Prezes Najwyższej Izby Kontroli, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Prokurator Generalny, Szefowie Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Sejmu, Senatu oraz Prezesa Rady Ministrów, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Agencji Wywiadu, Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szef Służby Wywiadu Wojskowego, Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Służby Ochrony Państwa, a także Prezes Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, określają, w drodze zarządzenia, każdy w zakresie swojego działania, szczególny sposób organizacji i funkcjonowania kancelarii tajnych oraz komórek organizacyjnych, o których mowa w art. 44 ust. 1, sposób i tryb przetwarzania informacji niejawnych oraz dobór i stosowanie środków bezpieczeństwa fizycznego.”.

Art. 100. W ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2022 r. poz. 671, z późn. zm.²⁰) w art. 66 w ust. 3 uchyla się pkt 10.

Art. 101. W ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2025 r. poz. 274, 1006, 1176, 1191 i 1216) w art. 46 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Więziennej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Krajowej Administracji Skarbowej, Żandarmerii Wojskowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Ochrony Państwa, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego, organom wyborczym i strażom gminnym (miejskim);”.

Art. 102. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2025 r. poz. 1226) wprowadza się następujące zmiany:

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1234 i 1941 oraz z 2025 r. poz. 1006 i 1077.

- 1) w art. 106 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisu ust. 1 pkt 4 nie stosuje się do funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej, Policji, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Więziennej i Służby Celno-Skarbowej, inspektorów i pracowników Inspekcji Transportu Drogowego oraz inspektorów i ekspertów Biura Nadzoru Wewnętrznego oraz do kierujących pojazdami ochotniczych straży pożarnych.”;

- 2) w art. 109 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Żołnierzom Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, funkcjonariuszom oraz pracownikom: Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa, Inspekcji Transportu Drogowego, Służby Więziennej, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej, a także pracownikom wojska zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym wydaje nieodpłatnie odpowiedni organ jednostki, w której osoby te pełnią służbę lub są zatrudnione. Przepisy ust. 1, 1a i 2–4b stosuje się odpowiednio.”.

Art. 103. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2025 r. poz. 450, 620, 637 i 1211) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 37 ust. 5 i 5a otrzymują brzmienie:

„5. Do podmiotów leczniczych w formie jednostki budżetowej, utworzonych przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu oraz ministra właściwego do spraw wewnętrznych w ramach jednostek organizacyjnych Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa, przepisów art. 49 nie stosuje się.

5a. Do podmiotów leczniczych w formie jednostki budżetowej, utworzonych przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefa Agencji Wywiadu, przepisów art. 35 i art. 50 oraz przepisów oddziału 2 w rozdziale 3 działu II nie stosuje się.”;

- 2) w art. 40 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jednostka budżetowa, której podmiotem tworzącym jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, Minister Sprawiedliwości, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szef Agencji Wywiadu, posiadająca w swojej strukturze ambulatorium z izbą chorych albo poradnię przyzakładową i poradnię przyzakładową z izbą chorych, wykonuje działalność leczniczą w zakresie świadczeń podstawowej opieki zdrowotnej lub świadczeń lekarza dentysty, a także stacjonarnych i całodobowych

świadczeń zdrowotnych innych niż szpitalne udzielanych osobom pełniącym służbę, o której mowa w art. 559 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny, i funkcjonariuszom Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Więziennej oraz Straży Granicznej, weteranom funkcjonariuszom i weteranom poszkodowanym – funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu oraz pracownikom zatrudnionym w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Agencji Wywiadu na podstawie umowy o pracę.”;

3) w art. 48 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) podmiotach leczniczych w formie jednostki budżetowej utworzonych przez Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu oraz ministra właściwego do spraw wewnętrznych w ramach jednostek organizacyjnych Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa.”.

Art. 104. W ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2025 r. poz. 302 i 779) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8a:

a) w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) funkcjonariuszami Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu oraz funkcjonariuszami albo żołnierzami Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Służby Wywiadu Wojskowego, zwanych dalej „służbami specjalnymi”,”

b) część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– ochronę tych danych w zakresie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902, 1366 i ...) i art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1405 oraz z 2025 r. poz. 179, 1366 i ...), oraz możliwość uzyskania przez służby specjalne informacji o osobach przetwarzających w SIM dane dotyczące tych usługobiorców i podmiotów.”;

2) w art. 15 w ust. 4c uchyla się pkt 7.

Art. 105. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 907 i 1192) w art. 20 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Deklaracje o braku konfliktu interesów weryfikuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 106. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2112 oraz z 2025 r. poz. 1180) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 10–11 otrzymują brzmienie:

„10) renta inwalidzka – rentę inwalidzką, wojskową rentę inwalidzką, policyjną rentę inwalidzką, rentę z tytułu niezdolności do pracy i rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy, otrzymywane odpowiednio na podstawie ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2025 r. poz. 195), ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2025 r. poz. 305 i ...), ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...), ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674 oraz z 2025 r. poz. 718, 769 i 1159), ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 257, 620 i 1083) oraz ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2025 r. poz. 197, 620, 621 i 1160);

10a) renta rodzinna – rentę rodzinną, wojskową rentę rodzinną, policyjną rentę rodzinną, otrzymywane odpowiednio na podstawie ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin oraz rentę rodzinną otrzymywaną na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych i ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, a także świadczenie pieniężne otrzymane na podstawie ustawy z dnia 8 lutego 2023 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych, których śmierć nastąpiła w związku ze służbą albo podjęciem poza służbą czynności

ratowania życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia (Dz. U. poz. 658 oraz z 2025 r. poz. ...);

- 11) emerytura – emeryturę wojskową, emeryturę policyjną, emeryturę i emeryturę rolniczą, otrzymywane odpowiednio na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin, ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników;”;
- 2) w art. 36 w ust. 5a pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) weterana poszkodowanego-funkcjonariusza, weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW i weterana poszkodowanego-funkcjonariusza AW nieposiadającego prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej, lub renty rodzinnej – organ emerytalny określony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 32 ust. 2a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin”.

Art. 107. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, państw trzecich, agencjami Unii Europejskiej oraz organizacjami międzynarodowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 783 oraz z 2025 r. poz. 820) w art. 1 w ust. 2 uchyla się pkt 2.

Art. 108. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. z 2024 r. poz. 654, z późn. zm.²¹⁾) w art. 5e ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zasiłki, o których mowa w ust. 1–3, przysługują również funkcjonariuszom służb wymienionych w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...), w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, 718, 1366 i ...), ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 914, 1366 i ...), ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2025 r. poz.

²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1473, 1635 i 1717 oraz z 2025 r. poz. 620 i 680.

1312, 1366 i ...), ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902, 1366 i ...), ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 694, 718, 1366 i ...), ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1869, z późn. zm.²²⁾), ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 34, z 2024 r. poz. 1871, oraz z 2025 r. poz. 179, 718, 1366 i ...), ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131 i ...) oraz ustawie z dnia 26 stycznia 2018 r. o Straży Marszałkowskiej (Dz. U. z 2025 r. poz. 607, 718 i ...).

Art. 109. W ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 366 i 820) w art. 82 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Operator pocztowy, poczynawszy od dnia rozpoczęcia działalności pocztowej, jest obowiązany do nieodpłatnego zapewnienia, w ramach wykonywanej przez siebie działalności pocztowej, technicznych i organizacyjnych możliwości wykonywania przez Policję, Straż Graniczną, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową, Krajową Administrację Skarbową, Biuro Nadzoru Wewnętrznego i Służbę Ochrony Państwa, zwane dalej „uprawnionymi podmiotami”, oraz przez prokuraturę i sądy, ich zadań określonych odrębnymi przepisami, wymagających:”.

Art. 110. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.²³⁾) w art. 25 ust. 6c otrzymuje brzmienie:

„6c. Posiadacz odpadów obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów lub pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, prowadzący magazynowanie odpadów lub zarządzający składowiskiem odpadów udostępnia utrwalony obraz lub jego kopię na żądanie organu uprawnionego do kontroli działalności w zakresie gospodarki odpadami, sądu, prokuratury, Policji, Krajowej Administracji Skarbowej, Straży Granicznej lub Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.”.

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 oraz z 2025 r. poz. 179, 240, 718, 820 i ...

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1597, 1688, 1852 i 2029 oraz z 2024 r. poz. 1834, 1911 i 1914.

Art. 111. W ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2025 r. poz. 555 i 820) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 uchyla się pkt 5;
- 2) w art. 35:
 - a) w ust. 4 w pkt 1 w lit. c po wyrazach „Komendant Centralnego Biura Zwalczenia Cyberprzestępczości,” dodaje się wyrazy „Komendant Centralnego Biura Zwalczenia Korupcji,”
 - b) uchyla się ust. 6;
- 3) w art. 45 w pkt 4 w lit. c uchyla się tiret drugie.

Art. 112. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079) w art. 450 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Radzie do Spraw Uchodźców, Policji, Straży Granicznej, Służbie Więziennej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Inspekcji Pracy, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych i straży gminnej (miejskiej);”.

Art. 113. W ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą (Dz. U. z 2023 r. poz. 2015) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) funkcjonariuszowi Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Celno-Skarbowej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku albo choroby;”;
- 2) w art. 17:
 - a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szef Agencji Wywiadu – zawiadamia się Prezesa Rady Ministrów;”;
 - b) w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu – Prezes Rady Ministrów;”;

- 3) w art. 19:
- a) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szef Agencji Wywiadu – komisję powypadkową powołuje Prezes Rady Ministrów;”,
 - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Jeżeli wymaga tego ważny interes służby, w szczególności gdy postępowanie wyjaśniające mogłoby narazić niejawnie dane osobowe funkcjonariusza lub czynności przez niego wykonywane na ujawnienie, komisję powypadkową powołuje odpowiednio Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Agencji Wywiadu, Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, Szef Kancelarii Sejmu lub Komendant Służby Ochrony Państwa.”;
- 4) w art. 28 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb ustalania okoliczności i przyczyn wypadków w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, w szczególności.”;
- 5) w art. 29 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szef Agencji Wywiadu,”;
- 6) w art. 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) wykaz chorób pozostających w związku z pełnieniem służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu, uwzględniając ich związek ze szczególnymi warunkami lub właściwościami każdej ze służb;
 - 2) sposób ustalania stopnia uszczerbku na zdrowiu funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu, uwzględniając możliwość wystąpienia wielomiejscowych naruszeń sprawności organizmu oraz wpływ upośledzeń czynności organizmu mogących istnieć przed wypadkiem lub chorobą na ocenę procentową uszczerbku na zdrowiu;
 - 3) wykaz norm oceny procentowej uszczerbku na zdrowiu funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu, mając na względzie aktualny stan wiedzy medycznej.”;
- 7) w art. 34 w ust. 2:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) Prezes Rady Ministrów w stosunku do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu i ich zastępców oraz członków ich rodzin;”,
- b) uchyla się pkt 5,
- c) w pkt 6 w lit. a po wyrazach „Komendanta Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości i jego zastępców,” dodaje się wyrazy „Komendanta Centralnego Biura Zwalczania Korupcji i jego zastępców,”
- d) po pkt 6c dodaje się pkt 6ca w brzmieniu:
- „6ca) Komendant Centralnego Biura Zwalczania Korupcji w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w Centralnym Biurze Zwalczania Korupcji oraz członków ich rodzin;”.

Art. 114. W ustawie z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 1218) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, weryfikuje Służba Kontrwywiadu Wojskowego.”;
- 2) w art. 26 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Przewodniczący Komitetu Offsetowego może zapraszać do udziału w pracach Komitetu Offsetowego bez prawa głosu inne osoby niż wymienione w ust. 2, w szczególności przedstawicieli innych ministrów, oraz, o ile uzna to za wskazane, wybranych offsetobiorców.”.

Art. 115. W ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818) w art. 17 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do prac komitetu do spraw desygnacji przewodniczący zaprasza przedstawiciela Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, przedstawiciela Komendanta Głównego Policji oraz przedstawiciela Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.”.

Art. 116. W ustawie z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków (Dz. U. z 2024 r. poz. 101) w art. 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wykaz, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 5, nie obejmuje budynków zajmowanych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służby

Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Policję, Straż Graniczną, Służbę Więzienną, Służbę Ochrony Państwa, organy Krajowej Administracji Skarbowej oraz Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 117. W ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 310) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej kandydatów do służby w Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Ochrony Państwa i Służbie Więziennej;”;
 - b) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) kontroli prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby funkcjonariuszy służb, o których mowa w pkt 1.”;
- 2) w art. 2 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) kandydatów do służby w Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Ochrony Państwa i Służbie Więziennej;
 - 2) funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa i Służby Więziennej;”;
- 3) w art. 5 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zdolność fizyczną i psychiczną kandydata do służby w Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Ochrony Państwa i Służbie Więziennej ustala się przez zaliczenie go do jednej z następujących kategorii zdolności do służby:”;
- 4) w art. 6 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zdolność fizyczną i psychiczną funkcjonariusza do pełnienia służby w Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Ochrony Państwa i Służbie Więziennej ustala się przez zaliczenie go do jednej z następujących kategorii zdolności do służby:”;
- 5) w art. 8 uchyla się ust. 1;
- 6) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Kontrola prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby”;

7) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrola prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do służby z powodu choroby polega na sprawdzeniu prawidłowości ustalenia okresu zwolnienia od zajęć służbowych z powodu przebywania na zwolnieniu lekarskim przez funkcjonariusza Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa i Służby Więziennej.”;

8) uchyla się art. 14;

9) w art. 25:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do komisji lekarskiej kieruje się z urzędu:

- 1) kandydata do służby w Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Ochrony Państwa i Służbie Więziennej;
- 2) funkcjonariusza Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa i Służby Więziennej, którego stan zdrowia daje podstawę do przypuszczeń, że stopień jego zdolności do służby uległ zasadniczej zmianie lub że dalsze pełnienie przez niego służby na zajmowanym stanowisku jest niemożliwe.”;

b) w ust. 3:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ustalenia zdolności do służby w Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Ochrony Państwa i Służbie Więziennej;”;

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) uznania funkcjonariusza służb wskazanych w pkt 1 oraz funkcjonariusza zwolnionego z tych służb za inwalidę oraz uznania go za niezdolnego do samodzielnej egzystencji w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin;”;

10) w art. 26:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 4,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 1;

11) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Funkcjonariusza Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa i Służby Więziennej zwolnionego z tych służb kieruje do komisji lekarskich kierownik jednostki organizacyjnej odpowiednio: Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa i Służby Więziennej, w których ostatnio pełnił on służbę.

2. Jeżeli funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 1, ustalono prawo do renty inwalidzkiej lub emerytury, przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin, do komisji lekarskich kieruje go właściwy organ emerytalny w celu ustalenia aktualnej grupy inwalidzkiej.

3. Funkcjonariusza zwolnionego z Centralnego Biura Antykorupcyjnego, na jego wniosek o ustalenie prawa do renty inwalidzkiej, do komisji lekarskich kieruje właściwy organ emerytalny.”;

12) w art. 28 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach dotyczących ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu funkcjonariusza Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa i Służby Więziennej doznanego wskutek wypadku lub choroby pozostającej w związku ze szczególnymi warunkami lub właściwościami służby, z tytułu których przysługuje świadczenie odszkodowawcze, do komisji lekarskiej kieruje kierownik jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełnił służbę, na podstawie rozkazu personalnego albo decyzji w celu określenia przez komisję lekarską stopnia uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku lub choroby pozostającej w związku ze szczególnymi warunkami lub właściwościami służby.”;

13) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza skierowania do komisji lekarskiej funkcjonariusza Centralnego Biura Antykorupcyjnego zwolnionego ze służby, funkcjonariusza Centralnego Biura Antykorupcyjnego zwolnionego ze służby, który ma ustalone prawo do emerytury policyjnej lub do renty policyjnej, oraz osoby niebędącej funkcjonariuszem Centralnego Biura Antykorupcyjnego, która w czasie korzystania lub w związku z korzystaniem przez tę służbę z jej pomocy poniosła uszczerbek na zdrowiu lub utraciła życie, uwzględniając w szczególności potrzebę zawarcia w nim informacji niezbędnych do oceny zdolności fizycznej i psychicznej tych funkcjonariuszy i osób.”;

14) w art. 33 w ust. 3:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu funkcjonariusza Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Ochrony Państwa doznanego wskutek wypadku lub choroby pozostającej w związku ze szczególnymi warunkami lub właściwościami służby, z tytułu których przysługuje świadczenie odszkodowawcze, oraz w przypadku ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu osób, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 pkt 2 – odpowiednio wykazami chorób pozostających w związku z pełnieniem służby w Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej i w Służbie Ochrony Państwa oraz wykazami norm oceny procentowej uszczerbku na zdrowiu;”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w przypadku uznania funkcjonariusza za inwalidę oraz uznania go za niezdolnego do samodzielnej egzystencji w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin – odpowiednio wykazami chorób powstałych w czasie pełnienia służby wydanymi na podstawie tych przepisów;”;

15) art. 34 i art. 35 otrzymują brzmienie:

„Art. 34. Rejonowa komisja lekarska, zaliczając funkcjonariusza Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa i Służby Więziennej do jednej z kategorii zdolności do służby, bierze pod uwagę charakter i warunki służby na zajmowanym przez funkcjonariusza stanowisku oraz kryteria zdrowotne.

Art. 35. W przypadku orzeczenia niezdolności do służby rejonowa komisja lekarska orzeka również o grupie inwalidzkiej w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”.

Art. 118. W ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 594 i 1006) w art. 5a w ust. 1:

1) uchyla się pkt 3;

2) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) Policji;”.

Art. 119. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 838, z późn. zm.²⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 35 w ust. 2 uchyla się pkt 2d;
- 2) w art. 36 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) organom Krajowej Administracji Skarbowej – na zasadach określonych w art. 127a ust. 3–10 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej oraz informacji dotyczących zawiadomienia, o którym mowa w art. 127a ust. 12 tej ustawy;”.

Art. 120. W ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2024 r. poz. 390 oraz z 2025 r. poz. 304 i 1178) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13 w § 3a pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) wykonywanie czynności i uprawnień przewidzianych w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, 718, 1366 i ...), ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 914, 1366 i ...), ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 529 i ...), ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 12, 179 i ...), ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2025 r. poz. 902, 1366 i ...), ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1405 oraz z 2025 r. poz. 179, 1366 i ...), ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1869, z późn. zm.²⁵⁾), ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 194), ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131 i ...) oraz ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 34, z 2024 r. poz. 1871 oraz z 2025 r. poz. 179, 718, 1366 i ...);”;
- 2) w art. 127 § 7 otrzymuje brzmienie:

²⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1565 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 820, 1069 i 1216.

²⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 oraz z 2025 r. poz. 179, 240, 718, 820 i

„§ 7. Instytucją łącznikową, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, w odniesieniu do uposażeń prokuratorów w stanie spoczynku oraz uposażeń rodzinnych członków rodzin prokuratorów i prokuratorów w stanie spoczynku, podlegających przepisom o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, przysługujących z budżetu państwa na podstawie przepisów niniejszej ustawy, jest organ emerytalny określony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych w przepisach wydanych na podstawie art. 32 ust. 2a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...).”.

Art. 121. W ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz. U. z 2024 r. poz. 1802 oraz z 2025 r. poz. 820) w art. 12 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Krajowej Administracji Skarbowej, Służbie Więziennej oraz Biuru Nadzoru Wewnętrznego – w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonania nałożonych na nie zadań określonych w ustawie;”.

Art. 122. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1:

– po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) prowadzenie działalności analitycznej dotyczącej zjawisk występujących w obszarach, o których mowa w pkt 15a–16, 17c–17h;”;

– po pkt 15 dodaje się pkt 15a i 15b w brzmieniu:

„15a) rozpoznawanie, wykrywanie i zwalczanie pozostających w związku z działalnością godzącą w interesy ekonomiczne państwa, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia ... o koordynacji działań antykorupcyjnych oraz o likwidacji Centralnego Biura Antykorupcyjnego (Dz. U. poz. ...), przestępstw:

- a) przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, określonych w art. 232–235, art. 236 § 1 i art. 239 § 1 Kodeksu karnego,
 - b) przeciwko wyborom i referendum, określonych w art. 250a Kodeksu karnego,
 - c) przeciwko porządkowi publicznemu, określonych w art. 258 Kodeksu karnego,
 - d) przeciwko wiarygodności dokumentów, określonych w art. 270–273 i art. 277a § 1 Kodeksu karnego,
 - e) przeciwko mieniu, określonych w art. 286 Kodeksu karnego,
 - f) przeciwko obrotowi gospodarczemu, określonych w art. 296–297, art. 299 i art. 305 Kodeksu karnego,
 - g) przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, określonych w art. 310 Kodeksu karnego,
 - h) określonych w art. 586–592 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96),
 - i) określonych w art. 179–183 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 722, z późn. zm.²⁶⁾) – oraz zapobieganie tym przestępstwom i ściganie ich sprawców;
- 15b) rozpoznawanie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw, o których mowa w art. 14 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 499 i ...), oraz zapobieganie tym przestępstwom i ściganie ich sprawców;”
- pkt 16 otrzymuje brzmienie:
- „16) rozpoznawanie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw określonych w:
- a) art. 228–231 i art. 233 Kodeksu karnego, popełnionych przez osoby zatrudnione w jednostkach organizacyjnych KAS albo funkcjonariuszy, w związku z wykonywaniem czynności służbowych,
 - b) art. 229–230a i art. 233 Kodeksu karnego, popełnionych przez osoby niezatrudnione w jednostkach organizacyjnych KAS albo niebędące funkcjonariuszami, w związku z wykonywaniem czynności

²⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1863 oraz z 2025 r. poz. 146, 820, 923, 1014, 1069, 1216 i

- służbowych przez osoby zatrudnione w jednostkach organizacyjnych KAS albo funkcjonariuszy,
- c) art. 190, art. 222–224, art. 226, art. 234–236 i art. 238 Kodeksu karnego, skierowanych przeciwko osobom zatrudnionym w jednostkach organizacyjnych KAS albo funkcjonariuszom podczas pełnienia obowiązków służbowych lub w związku z ich pełnieniem,
 - d) art. 239 Kodeksu karnego – w przypadku osób pomagających sprawcom przestępstw określonych w lit. a–c,
 - e) art. 241, art. 258, art. 265–267, art. 270, art. 271, art. 272 i art. 273 Kodeksu karnego, art. 306 Ordynacji podatkowej i art. 278 popełnionych przez osoby zatrudnione w jednostkach organizacyjnych KAS albo funkcjonariuszy, w związku z wykonywaniem czynności służbowych,
 - f) art. 278a Kodeksu karnego
- oraz zapobieganie tym przestępstwom i ściganie ich sprawców;”,
- po pkt 17b dodaje się pkt 17c–17h w brzmieniu:
- „17c) ujawnianie i przeciwdziałanie przypadkom nieprzestrzegania przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne;
 - 17d) kontrola prawidłowości i prawdziwości oświadczeń o stanie majątkowym lub oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej osób pełniących funkcje publiczne, o których mowa w art. 115 § 19 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, składanych na podstawie odrębnych przepisów;
 - 17e) kontrola:
 - a) deklaracji o braku konfliktu interesów, o której mowa w art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 907 i 1192),
 - b) deklaracji o powiązaniach branżowych, o których mowa w art. 31s ust. 24 i 24a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki

- zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146, z późn zm.²⁷⁾),
- c) oświadczeń o powiązaniach branżowych, o których mowa w art. 31sa ust. 13 i 13a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych,
 - d) oświadczeń, o których mowa w art. 8c ust. 1 i art. 8d ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o konsultantach w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2025 r. poz. 254 i ...);
- 17f) dokumentowanie podstaw i inicjowanie realizacji przepisów ustawy z dnia 21 czerwca 1990 r. o zwrocie korzyści uzyskanych niesłusznie kosztem Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych (Dz. U. poz. 255, z późn. zm.²⁸⁾);
- 17g) ujawnianie przypadków nieprzestrzegania określonych przepisami prawa procedur podejmowania i realizacji decyzji w przedmiocie: prywatyzacji i komercjalizacji, wsparcia finansowego, udzielania zamówień publicznych, rozporządzania mieniem jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, jednostki niezaliczanej do sektora finansów publicznych otrzymującej środki publiczne lub przedsiębiorcy z udziałem Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego oraz przyznawania koncesji, zezwoleń, zwolnień podmiotowych i przedmiotowych, ulg, preferencji, kontyngentów, plafonów, poręczeń i gwarancji kredytowych;
- 17h) wykonywanie audytu prawidłowości realizacji umów dotyczących partnerstwa publiczno-prywatnego;”,
- b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:
- „2a. Zadania określone w ust. 1 pkt 14–16a wykonują również funkcjonariusze Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego lub Straży Granicznej

²⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 858, 1222, 1593, 1615 i 1915 oraz z 2025 r. poz. 129, 304, 620, 637, 779, 1083, 1192, 1211 i

²⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1991 r. poz. 331, z 1993 r. poz. 67 i 647, z 2001 r. poz. 24, z 2005 r. poz. 1398, z 2006 r. poz. 708 oraz z 2025 r. poz.

oddelegowani na podstawie odrębnych przepisów do wykonywania zadań służbowych w jednostkach organizacyjnych KAS.”;

2) w art. 12c dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej corocznie, do dnia 31 maja, przekazuje Prezesowi Rady Ministrów, Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Sejmowi i Senatowi, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw finansów publicznych, informacje dotyczące działalności analitycznej zjawisk występujących w obszarach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10a.”;

3) w art. 12d w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) realizacji obowiązku składania oświadczeń o stanie majątkowym przez funkcjonariuszy oraz pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych KAS, a także ich analizy przez właściwych przełożonych;”;

4) w art. 14 w ust. 1:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wykonywanie kontroli celno-skarbowej w zakresie prawidłowości i prawdziwości oświadczeń o stanie majątkowym lub oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej osób pełniących funkcje publiczne, o których mowa w art. 115 § 19 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny;”;

b) po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

„7b) kontrola prawidłowości i prawdziwości deklaracji dotyczących konfliktu interesów, deklaracji i oświadczeń o powiązaniach branżowych albo oświadczeń, o których mowa w art. 8c ust. 1 i art. 8d ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o konsultantach w ochronie zdrowia;”;

c) po punkcie 10f dodaje się pkt 10g w brzmieniu:

„10g) audyt prawidłowości realizacji umów dotyczących partnerstwa publiczno-prywatnego;”;

5) w art. 33 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykonywanie kontroli celno-skarbowej z wyłączeniem kontroli, o której mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej oraz art. 54 ust. 2 pkt 9 i 9a;”;

b) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) realizacja zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15–15b, 16a, 16c i 17c;”;

6) w art. 49:

- a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) dyrektora izby administracji skarbowej w toku postępowania odwoławczego,”;
 - b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w związku z wszczętą kontrolą celno-skarbową w zakresie, o którym mowa w art. 54 ust. 2 pkt 9 lub 9a, a także w toku postępowania podatkowego”;
- 7) w art. 51a w ust. 1 uchyla się pkt 6;
- 8) w art. 54 w ust. 2;
- a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
„9) prawidłowość i prawdziwość oświadczeń o stanie majątkowym lub oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej osób pełniących funkcje publiczne, o których mowa w art. 115 § 19 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny,”;
 - b) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:
„9a) prawidłowość i prawdziwość deklaracji dotyczących konfliktu interesów, deklaracji i oświadczeń o powiązaniach branżowych albo oświadczeń, o których mowa w art. 8c ust. 1 i art. 8d ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o konsultantach w ochronie zdrowia,”;
- 9) w art. 56 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Kontroli celno-skarbowej nie podlegają wyroby akcyzowe, które zostały przeznaczone na cele specjalne, o których mowa w rozdziale 1a, w jednostkach podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, Służbie Ochrony Państwa oraz w jednostkach organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu.”;
- 10) w art. 62 po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:
„10a. W uzasadnionych przypadkach Szef Krajowej Administracji Skarbowej może dokonać zmiany wydanego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej.”;
- 11) w art. 84 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) w zakresie, o którym mowa w art. 54 ust. 1 pkt 2–9 i ust. 2 pkt 1a–5, 9, 9a i 12c,”;
- 12) w art. 94a:
- a) w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

- „c) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu;”,
- b) w pkt 2 uchyla się lit. e;
- 13) w art. 95:
- a) w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) prawidłowości realizacji umów dotyczących partnerstwa publiczno-prywatnego.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Audyt, o którym mowa w ust. 1 pkt 2–8, obejmuje ocenę w szczególności oszczędności, skuteczności, efektywności, celowości i zgodności z prawem.”,
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Audyt nie obejmuje oceny celowości i sposobu wykorzystania środków budżetowych oraz mienia państwowego, które zostały przeznaczone na cele specjalne, o których mowa w rozdziale 2a, w jednostkach podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, w Biurze Nadzoru Wewnętrznego, Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, Służbie Ochrony Państwa oraz w jednostkach organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.”;
- 14) w art. 98a:
- a) w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu;”,
- b) w pkt 2 uchyla się lit. e;
- 15) w art. 98b pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) uposażenie i pozostałe świadczenia dla żołnierzy i funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego oraz funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu uprawnionych do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych;”;
- 16) w art. 150 ust. 8 i 8a otrzymują brzmienie:
„8. Członkowi korpusu służby cywilnej, który stał się funkcjonariuszem, okres stażu pracy w służbie cywilnej lub jednostkach organizacyjnych KAS wlicza się do okresu służby w Służbie Celno-Skarbowej, z zastrzeżeniem przepisów ustawy z dnia 18 lutego

1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...).

8a. Okresy, o których mowa w ust. 8, nie są traktowane jako okresy służby ani okresy równorzędne ze służbą w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”;

17) w art. 174 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Przekształcenie stosunku służbowego w stosunek pracy traktuje się jak zwolnienie ze służby w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin. Funkcjonariusz, którego stosunek służbowy uległ przekształceniu w stosunek pracy, otrzymuje niezwłocznie świadectwo służby.”;

18) w art. 176:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do służby w Służbie Celno-Skarbowej może być na własną prośbę przeniesiony funkcjonariusz Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Straży Granicznej albo Służby Ochrony Państwa, jeżeli ma on kwalifikacje szczególnie przydatne do jej pełnienia.”;

b) w ust. 2 uchyla się pkt 5,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Funkcjonariusz Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Straży Granicznej albo Służby Ochrony Państwa przeniesiony do służby w Służbie Celno-Skarbowej nabywa uprawnienia określone w ustawie, z uwzględnieniem dotychczasowego stażu służby.”;

19) w art. 226b w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) służby w Policji, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Służbie Więziennej;

3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”;

20) w art. 251 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku śmierci albo zaginięcia pozostającego w związku ze służbą funkcjonariusza małżonkowi lub jego dzieciom uprawnionym do renty rodzinnej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin przysługuje odprawa pośmiertna.”.

Art. 123. W ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1218) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 10 uchyla się pkt 13;

2) w art. 12:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej na wniosek Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego oraz Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego udostępnia nieodpłatnie dane z rejestru, jeżeli są one niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań. Dane z rejestru są przekazywane funkcjonariuszom tych organów bez konieczności każdorazowego przedstawiania przez nich imiennego upoważnienia wydanego przez te organy, okazywanego wraz z legitymacją służbową.”,

b) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Szef Krajowej Administracji Skarbowej udostępnia organom, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, 5 i 7 oraz ust. 3, dane z rejestru w drodze teletransmisji, jeżeli dane te są niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań i odpowiednio Urząd Regulacji Energetyki, urząd obsługujący ministra do spraw transportu albo jednostka organizacyjna odpowiednio Policji, Inspekcji Transportu Drogowego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Straży Granicznej będąca odbiorcą informacji, spełnia łącznie następujące warunki:”.

Art. 124. W ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1035 i 1863) w art. 95 w ust. 5 w pkt 2 uchyla się lit. g.

Art. 125. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 34, z 2024 r. poz. 1871 oraz z 2025 r. poz. 179, 718 i 1366) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 70:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Funkcjonariusz Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Więziennej lub Służby Celno-Skarbowej może być na własną prośbę przeniesiony do służby w SOP, jeżeli wykazuje predyspozycje do jej pełnienia.

2. Funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, do służby w SOP przenosi Komendant SOP w porozumieniu odpowiednio z Komendantem Głównym Policji, Komendantem Głównym Straży Granicznej, Szefem Kancelarii Sejmu, Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej, Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefem Agencji Wywiadu, Szefem Służby Wywiadu Wojskowego, Szefem Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Dyrektorem Generalnym Służby Więziennej lub Szefem Krajowej Administracji Skarbowej, za zgodą ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Funkcjonariusz Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Więziennej lub Służby Celno-Skarbowej przeniesiony do służby w SOP zachowuje ciągłość służby.”;

2) w art. 172b w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej i Służbie Więziennej;

3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...).”;

- 3) w art. 190 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Odprawa oraz należności, o których mowa w ust. 1, przysługują małżonkowi, który w dniu śmierci funkcjonariusza pozostawał z nim we wspólności małżeńskiej, a w razie braku małżonka – dzieciom, wnukom, rodzeństwu i rodzicom, jeżeli w dniu śmierci funkcjonariusza spełniali warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej określone przepisami ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”;

- 4) w art. 245c ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli pies służbowy wycofany z użycia nie zostanie powierzony opiekunowi, o którym mowa w ust. 1 albo 2, zwierzę można powierzyć innemu funkcjonariuszowi, emerytowanemu funkcjonariuszowi lub funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby w SOP, który ma ustalone prawo do policyjnej renty inwalidzkiej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin, jeżeli złoży pisemną deklarację woli sprawowania opieki oraz posiada wiedzę i umiejętności w zakresie opieki nad psem.”;

- 5) w art. 389 w ust. 3:

- a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) art. 15 ust. 6 oraz – w zakresie właściwości ministra właściwego do spraw wewnętrznych – art. 20 ust. 4, art. 27 ust. 2, art. 32 ust. 2a oraz art. 38 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin,”;

- b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) art. 10 ust. 3 oraz art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego,”.

Art. 126. W ustawie z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1289, 1853 i 1881) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 34 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, Komendanta Głównego Policji, Głównego Inspektora Transportu Drogowego, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Kontrwywiadu

Wojskowego, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, Komendanta Głównego Straży Granicznej i Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej;”;

2) w art. 39 w ust. 2 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) Policji, Inspekcji Transportu Drogowego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej, Krajowej Administracji Skarbowej, jednostek ochrony przeciwpożarowej, Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa oraz służb ratowniczych,”.

Art. 127. W ustawie z dnia 26 stycznia 2018 r. o Straży Marszałkowskiej (Dz. U. z 2025 r. poz. 607 i 718) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 18a otrzymuje brzmienie:

„Art. 18a. Postępowanie kwalifikacyjne w stosunku do żołnierzy albo funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej, Służby Celno-Skarbowej można ograniczyć do przeprowadzenia czynności określonych w art. 18 ust. 2 pkt 1, 2, 5 i 6.”;

2) w art. 56 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli funkcjonariusz Straży Marszałkowskiej zwolniony ze służby nie spełnia warunków do nabycia prawa do emerytury policyjnej lub policyjnej renty inwalidzkiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...), od uposażenia wypłaconego funkcjonariuszowi do dnia zwolnienia ze służby, od którego nie odprowadzono składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, przekazuje się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki za ten okres przewidziane w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 350, z późn zm.²⁹⁾).”;

3) w art. 81a pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Straży

²⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 620, 622, 769, 820, 1083, 1160 i 1216 i

Granicznej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej i Służbie Więziennej;

- 3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”;
- 4) w art. 82 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują małżonkowi funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej, który pozostawał z nim we wspólności małżeńskiej, a w dalszej kolejności dzieciom oraz rodzicom, jeżeli w dniu śmierci funkcjonariusza Straży Marszałkowskiej spełniali warunki do uzyskania renty rodzinnej na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”;
- 5) w art. 140c ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli pies służbowy wycofany z użycia nie zostanie powierzony opiekunowi, o którym mowa w ust. 1 albo 2, zwierzę można powierzyć innemu funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej, emerytowanemu funkcjonariuszowi Straży Marszałkowskiej lub funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby w Straży Marszałkowskiej, który ma ustalone prawo do policyjnej renty inwalidzkiej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin, jeżeli złoży pisemną deklarację woli sprawowania opieki oraz posiada wiedzę i umiejętności w zakresie opieki nad psem.”.

Art. 128. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, na wniosek Generalnego Inspektora mogą delegować pracowników lub funkcjonariuszy jednostek i organów im podległych lub przez nich nadzorowanych do pracy lub służby w komórce organizacyjnej, o której mowa w art. 12 ust. 2.”;
- 2) w art. 20 w ust. 1 w pkt 3 uchyla się lit. p;
- 3) w art. 70a w ust. 1:
 - a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

- „4a) Komendantowi Centralnego Biura Zwalczania Korupcji;”,
- b) uchyla się pkt 13;
- 4) w art. 83 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Generalny Inspektor, nie później niż w terminie 30 dni, informuje Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policję, Żandarmerię Wojskową i Straż Graniczną o okolicznościach wskazujących na związek między informacjami zawartymi w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, a zawiadomieniami przekazanymi na podstawie art. 74 ust. 1, art. 86 ust. 1, art. 89 ust. 1 i art. 90.”;
- 5) w art. 105:
- a) w ust. 1:
- uchyla się pkt 9,
 - w pkt 13 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:
„14) Komendanta Centralnego Biura Zwalczania Korupcji”,
- b) w ust. 2 uchyla się pkt 1.

Art. 129. W ustawie z dnia 9 maja 2018 r. o przetwarzaniu danych dotyczących przelotu pasażera (Dz. U. z 2022 r. poz. 1441 oraz z 2025 r. poz. 1179) w art. 36 uchyla się pkt 8.

Art. 130. W ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1747) w art. 29c ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Wysokość renty zmniejsza się o wartość emerytury lub renty przysługujących na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników, przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przepisów o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych lub przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin.”.

Art. 131. W ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1077 i 1222 oraz z 2025 r. poz. 1017 i 1069) w art. 7 w ust. 8 uchyla się pkt 5.

Art. 132. W ustawie z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1669 i 1863) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w ust. 2 w pkt 32 uchyla się lit. f;
- 2) art. 35 otrzymuje brzmienie:
„Art. 35. Emitent dokumentu publicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 2 i 3, przekazuje wzorec tego dokumentu Komendantowi Głównemu Policji, Komendantowi

Głównemu Straży Granicznej, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Ministrowi, najpóźniej w dniu wejścia w życie przepisu określającego wzór tego dokumentu publicznego.”;

- 3) w art. 36 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej oraz Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego nie udostępniają wzorców dokumentów publicznych, z wyłączeniem wykorzystania ich jako materiał porównawczy w badaniach kryminalistycznych realizowanych przez uprawnione podmioty lub jako materiał dydaktyczny w celach szkoleniowych.”;

- 4) w art. 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prokurator Generalny, Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej oraz organy Inspekcji Handlowej i Państwowej Inspekcji Sanitarnej niezwłocznie po otrzymaniu opinii biegłego stwierdzającej fałszerstwo dokumentu publicznego, wskazującej na naruszenie stosowanych w dokumentach publicznych zabezpieczeń przed fałszerstwem przekazują Ministrowi informacje, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 6, oraz kopię opinii biegłego.”;

- 5) w art. 48 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dostęp do przeglądania danych i informacji, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 4 i 6 oraz ust. 3 i 4, posiadają sądy, prokuratura, Policja, Straż Graniczna, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencja Wywiadu, Służba Kontrwywiadu Wojskowego, Służba Wywiadu Wojskowego, Żandarmeria Wojskowa oraz Krajowa Administracja Skarbowa.”.

Art. 133. W ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 1206) w art. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przetwarzanych w związku z zapewnieniem bezpieczeństwa narodowego, w tym w ramach realizacji zadań ustawowych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego.”.

Art. 134. W ustawie z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1051 oraz z 2025 r. poz. 620) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) emeryturach i rentach – oznacza to emerytury, renty rodzinne, renty inwalidzkie oraz renty z tytułu niezdolności do pracy, w tym renty szkoleniowe, określone w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, o ubezpieczeniu społecznym rolników, o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin, o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, uposażenia w stanie spoczynku określone w przepisach prawa o ustroju sądów powszechnych, o prokuraturze oraz o Sądzie Najwyższym, renty szkoleniowe i renty z tytułu niezdolności do pracy określone w przepisach o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, renty z tytułu niezdolności do pracy określone w przepisach o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach, emerytury pomostowe określone w przepisach o emeryturach pomostowych, nauczycielskie świadczenia kompensacyjne określone w przepisach o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych, zasiłki przedemerytalne i świadczenia przedemerytalne określone w przepisach o świadczeniach przedemerytalnych, renty socjalne określone w przepisach o rencie socjalnej, a także renty strukturalne określone w przepisach o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz okresowe emerytury kapitałowe określone w przepisach o emeryturach kapitałowych;”

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) przepisach emerytalnych – oznacza to przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustawy

z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2025 r. poz. 197, 620, 621 i 1160), ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...) i ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2025 r. poz. 305 i ...);”;

- 2) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 3, organ rentowy podejmuje wypłatę świadczenia i zawiadamia o tym zainteresowanego. Do wypłaty świadczenia stosuje się odpowiednio przepisy emerytalne, z wyjątkiem art. 136 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, art. 47 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin i art. 46 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin.”.

Art. 135. W ustawie z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1743) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 47 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do strzeleckiej broni palnej i odrębnych istotnych części, wytworzonych na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa, Straży Marszałkowskiej, Straży Ochrony Kolei oraz innych państwowych formacji uzbrojonych, a także przyjętych od tych podmiotów do remontu, naprawy, przerobienia, oznakowania, pozbawienia cech użytkowych lub zniszczenia.”;

- 2) w art. 59 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do strzeleckiej broni palnej i odrębnych istotnych części, nabywanych przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Policję, Agencję Wywiadu, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straż Graniczną, Służbę Celno-Skarbową, Służbę Więzienną, Służbę Ochrony Państwa, Straż Marszałkowską, Straż Ochrony Kolei oraz

inne państwowe formacje uzbrojone, a także przyjętych od tych podmiotów na przechowanie lub w komis.”;

3) w art. 61:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej, Służbie Ochrony Państwa, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej oraz innym państwowym formacjom uzbrojonym, w odniesieniu do których dostęp do materiałów wybuchowych regulują odrębne przepisy – po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia;”;

b) w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej, Służbie Ochrony Państwa, Straży Marszałkowskiej, Straży Ochrony Kolei oraz innym państwowym formacjom uzbrojonym, w odniesieniu do których dostęp do broni regulują odrębne przepisy – po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia;”;

c) w ust. 4 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej, Służbie Ochrony Państwa, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Ochrony Kolei oraz innym państwowym formacjom uzbrojonym, w odniesieniu do których dostęp do amunicji regulują odrębne przepisy – po okazaniu dokumentu uprawniającego do jej nabycia;”;

d) w ust. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej, Służbie Celno-

Skarbowej, Służbie Więziennej, Służbie Ochrony Państwa, Straży Marszałkowskiej, Państwowej Straży Pożarnej, Morskiej Służbie Poszukiwania i Ratownictwa, Straży Ochrony Kolei oraz innym państwowym formacjom uzbrojonym, w odniesieniu do których dostęp do takich wyrobów regulują odrębne przepisy – po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia;”,

e) w ust. 10 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Agencji Wywiadu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej, Służbie Celno-Skarbowej, Służbie Więziennej, Służbie Ochrony Państwa, Straży Marszałkowskiej i Państwowej Straży Pożarnej, po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia oraz innym państwowym formacjom uzbrojonym, w odniesieniu do których dostęp do takiej technologii regulują przepisy odrębne – po okazaniu dokumentu uprawniającego do ich nabycia;”;

4) w art. 121 uchyla się pkt 14.

Art. 136. W ustawie z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1649 oraz z 2025 r. poz. 1302) w art. 7 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...), z wyjątkiem art. 47 tej ustawy;”.

Art. 137. W ustawie z dnia 9 stycznia 2020 r. o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz. U. z 2024 r. poz. 891) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) świadczeń, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a–c ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...);”;

2) w art. 13 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin, z wyjątkiem art. 47 tej ustawy;”.

Art. 138. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 764) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zasiłki, o których mowa w ust. 1–1d, stanowiące dodatkowe uposażenie funkcjonariuszy służb wymienionych w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...), przyznaje się w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, 718, 1366 i ...), ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 914, 1366 i ...), ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1312, 1366 i), ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. 2025 r. poz. 902, 1366 i ...), ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 694, 718, 1366 i ...), ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1869, z późn. zm.³⁰⁾), ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 34, z 2024 r. poz. 1871 oraz z 2025 r. poz. 179 i 718, 1366 i ...), ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131 i ...) oraz ustawie z dnia 26 stycznia 2018 r. o Straży Marszałkowskiej (Dz. U. z 2025 r. poz. 607, 718 i ...). Okresów pobierania tych zasiłków nie wlicza się do okresów, o których mowa odpowiednio w art. 121b ust. 3, art. 125b ust. 3, art. 105b ust. 3, art. 136b ust. 3, art. 96b ust. 3, art. 102b ust. 3, art. 60c ust. 3, art. 194 ust. 3, art. 233 ust. 2 oraz art. 87 ust. 3 tych ustaw.”;

2) w art. 12a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisy ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego, a także żołnierzy zawodowych, w tym również do pierwszego badania okresowego.”.

³⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 oraz z 2025 r. poz. 179, 240, 718, 820 i

Art. 139. W ustawie z dnia 14 sierpnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r. poz. 1610 oraz z 2023 r. poz. 347) uchyla się art. 43.

Art. 140. W ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045 i 1841) w art. 155 ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencja Wywiadu, Służba Kontrwywiadu Wojskowego, Służba Wywiadu Wojskowego i resort obrony narodowej są obowiązane stosować przepisy ustawy w zakresie doręczania korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego lub publicznej usługi hybrydowej od dnia 31 grudnia 2026 r.”.

Art. 141. W ustawie z dnia 29 października 2021 r. o budowie zabezpieczenia granicy państwowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1390) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 2 w pkt 2:

a) lit. j otrzymuje brzmienie:

„j) „Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo upoważniony przez niego zastępca,”,

b) po lit. nb dodaje się lit. nc w brzmieniu:

„nc) Komendant Bieszczadzkiego Oddziału Straży Granicznej albo jego zastępca,”;

2) w art. 9:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego w ramach swoich ustawowych zadań zapobiega zagrożeniom dotyczącym zamówień związanych z inwestycją.

3. Komendant Główny Straży Granicznej niezwłocznie przekazuje Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego informacje o:

1) wszczynanych postępowaniach o udzielenie zamówienia;

2) udzielonych zamówieniach.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego niezwłocznie informuje Komendanta Głównego Straży Granicznej o zagrożeniach dla prawidłowego przebiegu postępowania o udzielenie zamówienia lub prawidłowej jego realizacji, a Komendant Główny Straży Granicznej podejmuje działania zmierzające do

zabezpieczenia interesu ekonomicznego państwa oraz przeciwdziałania korupcji i niezwłocznie informuje Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o podjętych działaniach zaradczych.”.

Art. 142. W ustawie z dnia 29 października 2021 r. o świadczeniu wyrównawczym dla osób uprawnionych do wcześniejszej emerytury z tytułu opieki nad dziećmi wymagającymi stałej opieki (Dz. U. poz. 2314) w art. 9 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...), z wyjątkiem art. 47 tej ustawy;”.

Art. 143. W ustawie z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2328, z późn. zm.³¹⁾) w art. 17b uchyla się pkt 12.

Art. 144. W ustawie z dnia 2 grudnia 2021 r. o szczególnych zasadach wynagradzania osób realizujących zadania z zakresu cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1662 oraz z 2025 r. poz. 1017) w art. 5 w pkt 2 uchyla się lit. c.

Art. 145. W ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o ochotniczych strażach pożarnych Dz. U. z 2025 r. poz. 244 i 900) w art. 19 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do wstrzymania oraz do wznowienia wypłaty świadczenia ratowniczego stosuje się odpowiednio art. 45 lub art. 46 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...), zwanej dalej „ustawą zaopatrzeniową”.

Art. 146. W ustawie z dnia 27 stycznia 2022 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1063 oraz z 2025 r. poz. 1006 i 1216) w art. 86 uchyla się pkt 6.

Art. 147. W ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825, 1014 i 1080) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku ogłoszenia powszechnej lub częściowej mobilizacji oraz w czasie wojny Służba Kontrwywiadu Wojskowego i Służba Wywiadu Wojskowego stają się z

³¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1002 i 1715 oraz z 2023 r. poz. 1123, 1234 i 1723.

mocy prawa częścią Sił Zbrojnych, a funkcjonariusze Służby Kontrwywiadu Wojskowego i funkcjonariusze Służby Wywiadu Wojskowego stają się z mocy prawa żołnierzami zawodowymi. Służba Kontrwywiadu Wojskowego i Służba Wywiadu Wojskowego, po włączeniu w skład Sił Zbrojnych, realizują zadania, o których mowa odpowiednio w art. 5 i art. 6 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2024 r. 1405 oraz z 2025 r. poz. 179, 1366 i ...). Art. 137 nie stosuje się.”;

2) w art. 73 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sądom powszechnym, powszechnym jednostkom organizacyjnym prokuratury, Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Służbie Ochrony Państwa – jeżeli wymagają tego ich zadania i jest to niezbędne do prowadzonego przez nie postępowania;”;

3) w art. 114 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Członkowie i wolontariusze organizacji proobronnych, którzy nie pełnili czynnej służby wojskowej oraz służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Straży Granicznej, Służbie Ochrony Państwa, Służbie Więziennej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Celno-Skarbowej lub Państwowej Straży Pożarnej i nie złożyli przysięgi wojskowej, w terminie do 12 miesięcy liczonym od dnia zawarcia umowy lub dnia uzyskania członkostwa w organizacji proobronnej mogą być powołani na 28-dniowe szkolenie, o którym mowa w art. 143 ust. 2 pkt 1, i stają się żołnierzami aktywnej rezerwy.”;

4) w art. 127 ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. Opinię służbową o żołnierzu udostępnia się w przypadku wystąpienia o nią przez sąd, prokuratora, Żandarmerię Wojskową, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policję, Agencję Wywiadu, Straż Graniczną, rzecznika dyscyplinarnego lub rzecznika dyscypliny finansów publicznych – w przypadku gdy podmioty te prowadzą postępowanie dotyczące tego żołnierza.”;

5) w art. 137 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusz Policji, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby

Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego może być na własną prośbę przeniesiony do dalszego pełnienia służby w ramach zawodowej służby wojskowej, jeżeli wykazuje predyspozycje do pełnienia tej służby.”;

6) w art. 157 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osób, które pełnią służbę w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Policji, Straży Granicznej, Służbie Ochrony Państwa, Służbie Więziennej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Celno-Skarbowej lub Państwowej Straży Pożarnej;”;

7) w art. 531 w ust. 7 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) są funkcjonariuszami Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Ochrony Kolei, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej lub pracownikami specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych w jednostkach organizacyjnych podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez ministrów, kierowników urzędów centralnych, wojewodów, Prezesa Narodowego Banku Polskiego oraz Krajową Radę Radiofonii i Telewizji;”;

8) w art. 605 w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) są funkcjonariuszami Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej, Straży Ochrony Kolei i Państwowej Straży Pożarnej, jeżeli osoby te na mocy odrębnych przepisów pełnią służbę w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny;”;

9) w art. 625 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) sędziowie, asesorzy sądowi, prokuratorzy, funkcjonariusze Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Ochrony Kolei, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej oraz pracownicy specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych w jednostkach organizacyjnych podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez ministrów, kierowników urzędów centralnych, wojewodów, Prezesa Narodowego Banku Polskiego oraz Krajową Radę Radiofonii i Telewizji;”;

10) w art. 628:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jednostkami organizacyjnymi wykonującymi zadania na potrzeby obrony państwa są jednostki organizacyjne Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Straży Marszałkowskiej, Krajowej Administracji Skarbowej, jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej i przez niego nadzorowane, niewchodzące w skład Sił Zbrojnych, a także organy władzy i administracji rządowej, instytucje państwowe, organy samorządu terytorialnego oraz inne jednostki organizacyjne.”,

b) w ust. 5 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) jednostek organizacyjnych podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych odpowiednio przez Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw informatyzacji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu oraz Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 148. W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 337, 620, 621 i 1301) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 w ust. 7 w pkt 1 uchyla się lit. g;
- 2) w art. 97 w ust. 2 w pkt 1 uchyla się lit. c.

Art. 149. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 514) w art. 3 w ust. 3 uchyla się pkt 1.

Art. 150. W ustawie z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościowym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (Dz. U. z 2024 r. poz. 984 i 1863) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy – w zakresie

niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego lub kontrolnego postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;”,

- b) uchyla się pkt 10;
- 2) w art. 8 w ust. 2 uchyla się pkt 5.

Art. 151. W ustawie z dnia 1 grudnia 2022 r. o Systemie Informacji Finansowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 180) w art. 19:

- 1) w ust. 2:
 - a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Komendant Główny Policji, Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji, Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Policji, Komendant Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości, Komendant Centralnego Biura Zwalczania Korupcji, komendanci wojewódzcy Policji i Komendant Stołeczny Policji;”,
 - b) uchyla się pkt 4;
- 2) w ust. 4 uchyla się pkt 3.

Art. 152. W ustawie z dnia 8 lutego 2023 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych, których śmierć nastąpiła w związku ze służbą albo podjęciem poza służbą czynności ratowania życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia (Dz. U. poz. 658) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 2 uchyla się pkt 5;
- 2) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. W zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...) albo ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2025 r. poz. 305 i ...).”;
- 3) w art. 25:
 - a) w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przy ustalaniu wysokości świadczenia pieniężnego dla członków rodziny funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu, Urzędu Ochrony Państwa, Służby Celnej oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego przyjmuje się obowiązujące na dzień 31

grudnia roku poprzedzającego datę złożenia wniosku o przyznanie świadczenia pieniężnego przeciętne uposażenie, o którym mowa w:”,

- b) w ust. 6 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
- „4) art. 99 ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, w odniesieniu do świadczenia pieniężnego po zmarłym lub zaginionym funkcjonariuszu Centralnego Biura Antykorupcyjnego.”.

Art. 153. W ustawie z dnia 9 marca 2023 r. o badaniach klinicznych produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz. U. z 2023 r. poz. 605 oraz z 2025 r. poz. 779) w art. 32 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku wątpliwości w zakresie zgodności ze stanem faktycznym złożonego oświadczenia przewodniczący Naczelnej Komisji Bioetycznej lub wyznaczonej komisji bioetycznej przekazuje do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oświadczenie do weryfikacji.”.

Art. 154. W ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o Państwowej Komisji do spraw badania wpływów rosyjskich na bezpieczeństwo wewnętrzne Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2007–2022 (Dz. U. z 2024 r. poz. 548) w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Agencji Wywiadu, Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szef Służby Wywiadu Wojskowego, Prokurator Generalny, prokuratorzy, Prezes Najwyższej Izby Kontroli, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, prezesi sądów powszechnych, sądów wojskowych oraz sądów administracyjnych, organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego, podległe im jednostki organizacyjne, organy samorządów zawodowych, a także inne jednostki organizacyjne i instytucje, na wniosek przewodniczącego Komisji, w terminie i w zakresie wskazanych we wniosku, zapewniają przewodniczącemu Komisji oraz wyznaczonym przez niego członkom Komisji dostęp do wszystkich – łącznie z materiałami archiwalnymi, zawierającymi informacje niejawne oraz tajemnicę przedsiębiorstwa – materiałów akt postępowań przygotowawczych i sądowych, informacji z działań operacyjnych, a także do innych dokumentów niezbędnych do wykonywania zadań Komisji oraz zapewniają wszelką inną pomoc przy wykonywaniu tych zadań.”.

Art. 155. W ustawie z dnia 26 maja 2023 r. o kolejnym dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów (Dz. U. z 2025 r. poz. 183) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) świadczeń, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a–c ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...),”;
- 2) w art. 12 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin, z wyjątkiem art. 47 tej ustawy;”.

Art. 156. W ustawie z dnia 7 lipca 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie Krajowego Centrum Przetwarzania Danych (Dz. U. z poz. 1501) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 11 otrzymuje brzmienie:
„Art. 11. 1. Policja prowadzi, w zakresie swoich ustawowych zadań, prewencyjne działania osłonowe dotyczące zamówień związanych z inwestycją w zakresie Krajowego Centrum Przetwarzania Danych.
2. Inwestor przekazuje do Komendanta Głównego Policji zaproszenie, o którym mowa w art. 4 ust. 4, wraz z listą wykonawców oraz zaproszenie do składania ofert, o którym mowa w art. 6 pkt 2, nie później niż 7 dni przed planowaną datą przekazania tych dokumentów wykonawcom.”;
- 2) w art. 13 w ust. 2 pkt 17 otrzymuje brzmienie:
„17) Prezesa Rady Ministrów albo ministra – członka Rady Ministrów właściwego do spraw koordynowania działalności służb specjalnych, jeżeli został wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów – w odniesieniu do inwestycji mogących oddziaływać na tereny zamknięte niezbędne dla obronności państwa oraz bezpieczeństwa państwa, ustalone decyzją odpowiednio Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefa Agencji Wywiadu na podstawie ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, oraz na ich strefy ochronne, o których mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;”.

Art. 157. W ustawie z dnia 14 czerwca 2024 r. o ochronie sygnalistów (Dz. U. z 2024 poz. 928) w art. 4 w ust. 1 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) funkcjonariusz służb mundurowych, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...);”.

Art. 158. W ustawie z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221 oraz z 2025 r. poz. 637 i 820) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w pkt 87 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu – dla własnych potrzeb;”;

2) w art. 43 w ust. 1 w pkt 1 w lit. a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„uzyskiwanie przez Policję, Biuro Nadzoru Wewnętrznego, Straż Graniczną, Służbę Ochrony Państwa, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerię Wojskową i Krajową Administrację Skarbową, zwane dalej „uprawnionymi podmiotami”, w sposób określony w ust. 8, dostępu do informacji przesyłanych lub powstałych w ramach świadczonej publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej;”;

3) w art. 51 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes UKE przekazuje niezwłocznie informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego, a także Ministrowi – Koordynatorowi Służb Specjalnych – jeżeli został powołany.”;

4) w art. 397 ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Prezes UKE na uzasadniony wniosek operatora może, w drodze decyzji, ustalić okres przejściowy na wprowadzenie usługi blokady połączeń przychodzących od abonenta lub użytkownika, stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej, o której mowa w ust. 2 pkt 3. O wprowadzeniu okresu przejściowego Prezes UKE powiadamia Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szefa Agencji Wywiadu.”;

5) w art. 436:

- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie używane przez użytkowników rządowych, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, powoduje szkodliwe zakłócenie, Prezes UKE występuje niezwłocznie do właściwego ministra, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu albo Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o podjęcie działań w celu eliminacji szkodliwego zakłócenia.”,

- b) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Prezes UKE, na wniosek właściwego ministra, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu albo Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, udziela użytkownikom rządowym, o których mowa w art. 2 pkt 87 lit. a–f oraz h, stosownie do posiadanych środków technicznych, niezbędnej pomocy w określeniu źródła oraz sposobu eliminacji szkodliwego zakłócenia powodowanego przez używane przez te podmioty urządzenie.

7. Prezes UKE może wystąpić do właściwego ministra, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu albo Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z wnioskiem o powołanie komisji wspólnej w celu określenia źródła szkodliwego zakłócenia lub sposobu jego eliminacji.”.

Art. 159. W ustawie z dnia 18 października 2024 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Wjazdu/Wyjazdu (Dz. U. poz. 1688) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawnienie do pośredniego dostępu do KSI EES zgodnie z art. 32 rozporządzenia 2017/2226, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, przysługuje prokuraturze, sądom, Policji, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Ochrony Państwa, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego i Żandarmerii Wojskowej.”.

Art. 160. W ustawie z dnia 18 października 2024 r. o świadczeniu honorowym z tytułu ukończenia 100 lat życia (Dz. U. z 2024 r. poz. 1674) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

- „5) świadczeń, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a–c ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...);”;
- 2) w art. 9 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin, z wyjątkiem art. 47 tej ustawy;”.

Art. 161. W ustawie z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz. U. z 2024 poz. 1907) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 125 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. W skład krajowej rezerwy obrony cywilnej wchodzi emeryci policyjni, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...), którzy nie podlegają obowiązkowi służby wojskowej i nie posiadają przydziałów organizacyjno-mobilizacyjnych.”;
- 2) w art. 137 pkt 5 trzymuje brzmienie:
- „5) są funkcjonariuszami Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej, straży ochrony kolei, jeżeli osoby te na mocy odrębnych przepisów pełnią służbę w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny;”.

Art. 162. W ustawie z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. z 2025 poz. 620) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w pkt 42 lit. a otrzymuje brzmienie:
- „a) nabycie prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty socjalnej, renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę lub świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ustawie z dnia 8 lutego 2023 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych, których śmierć nastąpiła w związku ze służbą albo podjęciem poza służbą czynności ratowania życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia (Dz. U. poz. 658 oraz z 2025 r. poz. ...), zwanego dalej „świadczeniem pieniężnym przysługującym członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych”, lub renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym

funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 1121, 1243, 1562 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 1366 i ...) lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2025 r. poz. 305 i ...),”;

2) w art. 51 w ust. 4 uchyla się pkt 10;

3) w art. 117 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Bezrobotny, który w trakcie odbywania stażu utracił status bezrobotnego z powodu nabycia prawa do emerytury albo renty z tytułu niezdolności do pracy lub renty socjalnej albo świadczenia pieniężnego przysługującego członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych lub renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, może ukończyć staż zgodnie z programem, o ile nie pozostaje w zatrudnieniu.”;

4) w art. 218 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zawodowej służby wojskowej, zasadniczej służby wojskowej, terytorialnej służby wojskowej pełnionej rotacyjnie, służby w aktywnej rezerwie w dniach tej służby, odbywania ćwiczeń wojskowych w ramach pasywnej rezerwy, służby wojskowej pełnionej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny lub służby zastępczej oraz służby w charakterze personelu obrony cywilnej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz. U. poz. 1907 oraz z 2025 r. ...), skierowanego przez właściwy organ obrony cywilnej do wykonania zadań w czasie stanu wojennego i w czasie wojny, a także służby w charakterze funkcjonariusza, o którym mowa w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin;”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, renty szkoleniowej oraz przypadające po ustaniu zatrudnienia,

wykonywania innej pracy zarobkowej albo zaprzestaniu prowadzenia pozarolniczej działalności okresy pobierania zasiłku chorobowego, zasiłku macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego lub świadczenia rehabilitacyjnego, jeżeli podstawę wymiaru tych zasiłków i świadczenia, z uwzględnieniem kwoty składek na ubezpieczenia społeczne, stanowiła kwota wynosząca co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę;”;

5) w art. 246 w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) zasiłek, stypendium lub inne świadczenie pieniężne finansowane z Funduszu Pracy wypłacone osobie za okres, za który nabyła prawo do świadczenia pieniężnego przysługującego członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych albo prawo do renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin;”;

6) w art. 253 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku przyznania bezrobotnemu prawa do emerytury, świadczenia przedemerytalnego, renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty socjalnej, zasiłku macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego, renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, świadczenia pieniężnego przysługującego członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych albo prawa do renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin na okres, w którym był bezrobotny, pozbawienie statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku, następuje za okres, za który przyznano emeryturę, świadczenie przedemerytalne, rentę z tytułu niezdolności do pracy, rentę szkoleniową, rentę socjalną, zasiłek macierzyński, zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne, rentę rodzinną w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, świadczenie pieniężne przysługujące członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych albo prawo do renty inwalidzkiej przyznawanej na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym

funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin lub ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin.”;

7) w art. 259 w ust. 1 w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy niespełniających warunków do nabycia prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin, za których, po zwolnieniu ze służby lub rozwiązaniu stosunku pracy, odprowadzono składkę na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od uposażenia lub wynagrodzenia wypłaconego w okresie służby lub stosunku pracy na podstawie odrębnych przepisów,”.

Art. 163. W ustawie z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 621) w art. 76 w ust. 1 uchyla się pkt 14.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i dostosowujące

Art. 164. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) znosi się Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
- 2) likwiduje się Centralne Biuro Antykorupcyjne.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasa akt powołania Szefa CBA oraz akty powołania Zastępców Szefa CBA.

3. Od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zadania CBA, określone w art. 2 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 197:

- 1) pkt 1 lit. a – w ramach swojej właściwości ustawowej realizują Policja i Krajowa Administracja Skarbowa;
- 2) pkt 1 lit. b – w ramach swojej właściwości ustawowej realizują Policja, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Krajowa Administracja Skarbowa;
- 3) pkt 1 lit. c – w ramach swojej właściwości ustawowej realizują Policja i Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 4) pkt 1 lit. d – w ramach swojej właściwości ustawowej realizuje Krajowa Administracja Skarbowa;
- 5) pkt 1 lit. e – w ramach swojej właściwości ustawowej realizuje Policja;
- 6) pkt 1 lit. f – w ramach swojej właściwości ustawowej realizuje Policja;

- 7) pkt 1a – w ramach swojej właściwości ustawowej realizują Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Krajowa Administracja Skarbowa, odpowiednio do zadań wymienionych w pkt 1–6;
- 8) pkt 2 – w ramach swojej właściwości ustawowej realizuje Krajowa Administracja Skarbowa;
- 9) pkt 3 – w ramach swojej właściwości ustawowej realizuje Krajowa Administracja Skarbowa;
- 10) pkt 4 – w ramach swojej właściwości ustawowej realizują Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Krajowa Administracja Skarbowa;
- 11) pkt 4a – w ramach swojej właściwości ustawowej realizuje Krajowa Administracja Skarbowa;
- 12) pkt 5 – w ramach swojej właściwości ustawowej realizuje Krajowa Administracja Skarbowa;
- 13) pkt 6 – w ramach swojej właściwości ustawowej realizują jednostki przejmujące odpowiednio do zadań wymienionych w pkt 1–11;
- 14) pkt 7 – w ramach swojej właściwości ustawowej realizują jednostki przejmujące odpowiednio do zadań wymienionych w pkt 1–11.

Art. 165. 1. Komendant Główny Policji do dnia 8 lutego 2026 r. wyznaczy spośród oficerów starszych Policji służby kryminalnej lub śledczej Pełnomocnika KGP, w celu podjęcia czynności przygotowawczych i organizacyjnych niezbędnych do rozpoczęcia funkcjonowania CBZK.

2. Pełnomocnik KGP do dnia 30 kwietnia 2026 r. wskazuje Komendantowi Głównemu Policji policjantów przewidzianych do przeniesienia do dalszego pełnienia służby w CBZK, w celu zapewnienia wysokiego poziomu realizacji zadań, o których mowa w art. 5da ust. 1 ustawy zmienianej w art. 23.

3. Pełnomocnik KGP kończy swoją działalność z dniem powołania Komendanta CBZK i przekazania mu kierowania CBZK.

Art. 166. 1. Pełnomocnik KGP w terminie do dnia 31 marca 2026 r. wskazuje Komendantowi Głównemu Policji sprawy wszczęte i niezakończone w Wydziale do Walki z Korupcją Biura Zwalczania Przestępczości Ekonomicznej Komendy Głównej Policji albo w wydziałach do walki z korupcją komend wojewódzkich Policji albo Komendy Stołecznej Policji, które są przewidziane do realizacji zgodnie z art. 5da ustawy zmienianej w art. 23.

Pozostałe sprawy wszczęte i niezakończone w Wydziale do Walki z Korupcją Biura Zwalczenia Prestępczości Ekonomicznej Komendy Głównej Policji albo w wydziałach do walki z korupcją komend wojewódzkich Policji albo Komendy Stołecznej Policji, odpowiednio Komendant Główny Policji, komendant wojewódzki Policji albo Komendant Stołeczny Policji przekazuje do dalszego prowadzenia właściwej komórce organizacyjnej kierowanej przez siebie komendy.

2. Sprawy wszczęte i niezakończone w stosunku do policjantów lub pracowników Wydziału do Walki z Korupcją Biura Zwalczenia Prestępczości Ekonomicznej Komendy Głównej Policji albo wydziałów do walki z korupcją komend wojewódzkich Policji albo Komendy Stołecznej Policji, do czasu powołania Komendanta CBZK prowadzi się zgodnie z dotychczasową właściwością, zaś od dnia powołania Komendanta CBZK odpowiednio we właściwości CBZK przed Komendantem Głównym Policji albo przed właściwym komendantem wojewódzkim Policji, albo przed Komendantem Stołecznym Policji, chyba że dalsze prowadzenie tych spraw należy wyłącznie do Komendanta Głównego Policji lub komendy, przy pomocy której wykonuje on swoje zadania.

3. Wszystkie czynności podjęte w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, pozostają w mocy.

4. W sprawach wszczętych i niezakończonych, o których mowa w ust. 1, w których Komendant Główny Policji, komendanci wojewódzcy Policji albo Komendant Stołeczny Policji zostali decyzją sądu lub prokuratora zobowiązani lub uprawnieni do dokonania czynności, przed dniem przejęcia spraw przez CBZK, które zgodnie z przepisami ustawy zmienianej w art. 23 przeszły do właściwości CBZK, do czasu powołania Komendanta CBZK zobowiązania te lub uprawnienia są wykonywane zgodnie z dotychczasową właściwością, zaś od dnia przejęcia spraw przez CBZK zobowiązania te lub uprawnienia wykonuje Komendant CBZK.

Art. 167. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy zatrudnieni w Wydziale do Walki z Korupcją Biura Zwalczenia Prestępczości Ekonomicznej Komendy Głównej Policji oraz pracownicy zatrudnieni w wydziałach do walki z korupcją komend wojewódzkich Policji albo Komendy Stołecznej Policji stają się z mocy prawa pracownikami CBZK. Do pracowników CBZK stosuje się odpowiednio art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277 i 807).

Art. 168. Komendant Główny Policji ustali tymczasowy regulamin organizacyjny CBZK. Tymczasowy regulamin obowiązuje do czasu ustalenia regulaminu w trybie określonym w art. 7 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 23, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 169. Z dniem wejścia w życie ustawy minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek Komendanta Głównego Policji, powołuje, spośród oficerów Policji, Komendanta CBZK.

Art. 170. Pierwszą informację, o której mowa w art. 5db ust. 1 ustawy zmienianej w art. 23, Komendant CBZK przedstawia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w terminie do dnia 31 marca 2028 r.

Art. 171. Komendant Główny Policji i Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zawierają porozumienie, o którym mowa w art. 12 ust. 4, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 172. 1. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, do dnia 30 kwietnia 2026 r. powołuje likwidatora Centralnego Biura Antykorupcyjnego, zwanego dalej „likwidatorem”.

2. Likwidator może być w każdym czasie – niezwłocznie lub w określonym terminie – odwołany ze stanowiska przez Prezesa Rady Ministrów.

3. Likwidatorem może zostać osoba, która:

- 1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie;
- 2) korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) nie była skazana za przestępstwo popełnione umyślnie ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
- 4) daje rękojmię należytego wykonywania zadań;
- 5) spełnia wymagania określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych w zakresie dostępu do informacji niejawnych o klauzuli tajności „ściśle tajne”;
- 6) nie pełniła służby zawodowej, nie pracowała i nie była współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2023 r. poz. 102).

4. Likwidator przedstawia Prezesowi Rady Ministrów oraz ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy, plan realizacji działań wymienionych w ust. 5.

5. Likwidator dokonuje inwentaryzacji oraz przekazuje, na mocy porozumień, jednostkom przejmującym:

- 1) środki trwałe i obrotowe pozostające po zlikwidowanym CBA, w tym aktywa obrotowe oraz rzeczowe zgromadzone w funduszu operacyjnym CBA;
- 2) postępowania prowadzone przez CBA, które zostały zaprzestane na mocy przepisów niniejszej ustawy;
- 3) materiały archiwalne zgromadzone w wyodrębnionym archiwum CBA oraz będące w posiadaniu CBA pozostałe materiały, w tym dokumenty, które nie zostały przekazane zgodnie z art. 173 ust. 1 pkt 1–5;
- 4) systemy teleinformatyczne, które służą do przetwarzania informacji niejawnych;
- 5) akta osobowe funkcjonariuszy pełniących służbę w CBA wraz z pozostałą dokumentacją w sprawach związanych ze stosunkiem służby;
- 6) akta osobowe pracowników CBA, wraz z pozostałą dokumentacją w sprawach związanych ze stosunkiem pracy.

6. Likwidator zamyka księgi rachunkowe, zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, z późn zm.³²⁾), sporządza, podpisuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych sprawozdanie finansowe CBA na dzień zakończenia działalności. Likwidator podpisuje sprawozdanie finansowe CBA jako kierownik jednostki.

7. Likwidator składa Prezesowi Rady Ministrów oraz ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych sprawozdanie z realizacji zadań wymienionych w ust. 5, w terminie 30 dni od dnia zakończenia ich realizacji.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad działalnością likwidatora.

9. Likwidator otrzymuje wynagrodzenie w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu sekretarza stanu, określonego na podstawie przepisów art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 624).

³²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 295 i 1598, z 2024 r. poz. 619, 1685 i 1863 oraz z 2025 r. poz. 1218.

10. Pełnomocnik KGP albo Komendant CBZK wyznacza spośród funkcjonariuszy i pracowników Policji osoby, które zapewniają obsługę likwidatora.

11. Obsługę merytoryczną, organizacyjną, prawną, księgową, techniczną i kancelaryjno-biurową likwidatora zapewnia CBZK.

12. Wydatki związane z wynagrodzeniem oraz działalnością likwidatora są pokrywane z budżetu państwa z części 42, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

13. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może określić, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, sposób i tryb realizacji przez likwidatora zadań określonych w niniejszej ustawie.

Art. 173. 1. W celu przygotowania likwidacji CBA, w okresie od dnia 1 lutego 2026 r. do dnia 30 kwietnia 2026 r., Szef CBA w szczególności:

- 1) przekazuje jednostkom przejmującym sprawy niezakończone do dnia wejścia w życie ustawy, w tym dokumentację dotyczącą tych spraw;
- 2) przekazuje jednostkom przejmującym dokumentację dotyczącą osób udzielających CBA pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych;
- 3) sporządza i przekazuje uwierzytelnione odpisy akt osobowych funkcjonariuszy CBA, w przypadkach określonych odpowiednio w art. 187 oraz art. 188;
- 4) sporządza i przekazuje uwierzytelnione odpisy akt osobowych pracowników CBA, w przypadkach określonych w art. 191;
- 5) przekazuje właściwemu prokuratorowi akta dochodzeń i śledztw oraz materiały z czynności powierzonych CBA w ramach postępowania przygotowawczego w trybie art. 311 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46, 304 i 1178);
- 6) składa Prezesowi Rady Ministrów oraz likwidatorowi sprawozdanie z wykonanych zadań, o których mowa w pkt 1–5, w terminie do dnia 30 kwietnia 2026 r.

2. Czynności i działania wymienione w ust. 1 pkt 1 i 2 Szef CBA wykonuje na mocy porozumień z organami przejmującymi.

3. W przypadku braku uzgodnienia między Szefem CBA i organami przejmującymi w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, spór rozstrzyga Prezes Rady Ministrów.

4. Prezes Rady Ministrów, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, może określić zasady i tryb przekazania jednostkom przejmującym spraw i dokumentacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, oraz środków funduszu operacyjnego, o którym mowa w art. 4 ust. 2

ustawy uchylanej w art. 197, z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych.

Art. 174. Z dniem wejścia w życie ustawy wygasają decyzje administracyjne przyznające funkcjonariuszowi CBA świadczenie teleinformatyczne, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o szczególnych zasadach wynagradzania osób realizujących zadania z zakresu cyberbezpieczeństwa (Dz. U z 2024 r. poz. 1662 oraz z 2025 r. poz. 1017), w związku z ustaniem realizacji zadań z zakresu cyberbezpieczeństwa w CBA.

Art. 175. 1. Nieruchomości Skarbu Państwa znajdujące się w trwałym zarządzie CBA użytkowane przez CBA stają się nieruchomościami w trwałym zarządzie Komendy Głównej Policji, Komendy Stołecznej Policji lub właściwej komendy wojewódzkiej Policji.

2. Nieruchomości użytkowane przez CBA na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub użyczenia stają się nieruchomościami użytkowymi przez Komendę Główną Policji, Komendę Stołeczną Policji lub właściwą komendę wojewódzką Policji.

3. Komendant Główny Policji, Komendant Stołeczny Policji lub właściwy komendant wojewódzki Policji w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy poinformuje wynajmującego, wydzierżawiającego lub użyczającego o zmianie strony umowy.

Art. 176. 1. Likwidator wykonuje uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa wobec innego niż środki finansowe mienia pozostałego po zlikwidowanym CBA, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 125, 834, 1823, 1897 i 1940).

2. Likwidator przekazuje, w drodze porozumień z organami przejmującymi, składniki mienia pozostałego po zlikwidowanym CBA.

3. Likwidator współdziała z jednostkami przejmującymi w zakresie przekazywania mienia pozostałego po zlikwidowanym CBA.

4. W przypadku braku uzgodnienia pomiędzy likwidatorem a organami przejmującymi co do przekazania składników mienia pozostałego po zlikwidowanym CBA, spór rozstrzyga Prezes Rady Ministrów.

Art. 177. 1. Do dnia 30 kwietnia 2026 r. CBA zakończy prowadzenie czynności operacyjno-rozpoznawczych, czynności analityczno-informacyjnych oraz czynności kontrolnych. Szef CBA może określić harmonogram zakończenia czynności w poszczególnych sprawach oraz informuje jednostki przejmujące o potrzebie kontynuowania prowadzenia określonych czynności w tych sprawach.

2. Pozostają w mocy:

- 1) czynności, o których mowa w ust. 1, zrealizowane przez CBA przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) zgody wydane na wniosek Szefa CBA przez Sąd Okręgowy w Warszawie oraz Pierwszego Zastępcę Prokuratora Generalnego Prokuratora Krajowego na prowadzenie czynności operacyjno-rozpoznawczych.

3. Prowadzone przez CBA czynności operacyjno-rozpoznawcze, czynności analityczno-informacyjne oraz czynności kontrolne mogą być kontynuowane przez jednostki przejmujące zgodnie z ich właściwością ustawową, w tym na podstawie zgody, o której mowa w ust. 2 pkt 2.

4. Materiały uzyskane w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1 i 3, mogą być wykorzystywane w jednostkach przejmujących do realizacji zadań ustawowych.

Art. 178. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc:

- 1) upoważnienia udzielone funkcjonariuszom CBA, o których mowa w art. 18 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 197;
- 2) porozumienia zawarte przez Szefa CBA na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 197 oraz umowy zawarte na podstawie art. 22a ust. 5 ustawy uchylanej w art. 197;
- 3) dokumenty publiczne wydane funkcjonariuszom CBA na podstawie art. 24 ust. 2 uchylanej w art. 197 oraz środki identyfikacji elektronicznej, o których mowa w art. 24 ust. 2a ustawy uchylanej w art. 197;
- 4) legitymacje służbowe oraz inne dokumenty funkcjonariuszy CBA.

Art. 179. 1. Pozostają w mocy wydane przez starostę, wojewodę lub Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego pozwolenia na budowę lub przebudowę budynku do dnia wydania decyzji o przeniesieniu pozwolenia związane z działalnością CBA.

2. Pozostają w mocy decyzje administracyjne, związane z działalnością CBA, wydane przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta dotyczące zezwolenia na wycięcie drzew.

3. Pozostają w mocy decyzje administracyjne wydane przez zarządcę drogi dotyczące zajęcia pasa drogowego związane z działalnością CBA.

4. Pozostają w mocy pozwolenia wodnoprawne, umowy przyłączeniowe do sieci ciepłowniczej, gazowej lub elektroenergetycznej oraz inne decyzje administracyjne i umowy dotyczące użytkowania nieruchomości związane z działalnością CBA.

Art. 180. 1. Zbiory danych osobowych utworzone przez Szefa CBA na podstawie art. 22a ust. 11 ustawy uchylanej w art. 197 przenosi się do właściwych jednostek przejmujących.

2. Przekazanie zbiorów danych osobowych następuje w okresie od dnia 1 lutego 2026 r. do dnia 30 kwietnia 2026 r., na podstawie porozumienia zawartego między Szefem CBA a organami przejmującymi.

Art. 181. 1. Postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzone przez CBA, wszczęte i niezakończone zawarciem umowy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, unieważnia się.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy unieważnia się umowy inne niż związane z użytkowaniem, budową, przebudową i remontem nieruchomości będących w dyspozycji CBA zawarte na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

Art. 182. 1. Skargi, wnioski i petycje w zakresie dotyczącym działalności CBA, wniesione do Szefa CBA i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, rozpatruje Prezes Rady Ministrów.

2. Ponaglenia dotyczące działalności CBA, składane na podstawie art. 37 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, wniesione do Szefa CBA i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, rozpatruje Prezes Rady Ministrów.

3. Wnioski o udostępnienie informacji publicznej oraz wnioski o przekazanie informacji w trybie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1524), złożone do Szefa CBA i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, rozpatruje Prezes Rady Ministrów.

4. Likwidator niezwłocznie przekazuje do właściwego sądu rejonowego ze względu na miejsce dokonania kontroli osobistej, o której mowa w art. 14aa ustawy uchylanej w art. 197, zażalenie wniesione do jednostki organizacyjnej CBA przez osobę kontrolowaną na podstawie art. 14aa ust. 11 ustawy uchylanej w art. 197, nieprzekazane przez tę jednostkę do dnia 30 kwietnia 2026 r.

Art. 183. 1. Uprawnienia i obowiązki przewidziane w ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach w zakresie dotyczącym trwałego zaprzestania działalności organu lub jednostki organizacyjnej wykonuje likwidator.

2. Likwidator, od dnia wejścia w życie ustawy, może dokonać brakowania dokumentacji niearchiwalnej.

Art. 184. 1. Komendant Główny Policji, właściwy komendant wojewódzki Policji, Komendant Stołeczny Policji lub Komendant CBZK jest następcą prawnym w odniesieniu do spraw dotyczących funkcjonariuszy CBA lub pracowników CBA przeniesionych do Policji.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej lub właściwy dyrektor izby administracji skarbowej jest następcą prawnym w odniesieniu do spraw dotyczących funkcjonariuszy CBA przeniesionych do Służby Celno-Skarbowej.

3. Likwidator jest następcą prawnym w odniesieniu do spraw osobowych, świadczeń pieniężnych i innych należności funkcjonariuszy i pracowników CBA zwolnionych do dnia wejścia w życie ustawy.

4. Likwidator jest następcą prawnym w odniesieniu do spraw związanych z działalnością CBA nieuregulowanych w niniejszej ustawie, w szczególności zobowiązań finansowych, procedur i postępowań, w tym dotyczących postępowań sądowoadministracyjnych, cywilnych, egzekucyjnych oraz praw i obowiązków wynikających z umów i porozumień zawartych przez CBA lub na rzecz CBA.

Art. 185. 1. Poświadczenia bezpieczeństwa, wydane przez CBA funkcjonariuszom lub pracownikom, ważne w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują ważność w służbach, o których mowa w art. 23 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 99.

2. Umarza się postępowania sprawdzające oraz kontrolne postępowania sprawdzające, o których mowa w art. 23 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 99, wszczęte w CBA i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy.

3. Świadectwa akredytacji bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych wydane dla CBA w trybie art. 48 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 99 zachowują ważność w jednostkach przejmujących.

Art. 186. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może zezwalać byłym funkcjonariuszom i pracownikom CBA, po ustaniu stosunku służbowego lub stosunku pracy w CBA, a także osobom udzielającym im pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, na udzielenie informacji niejawnej określonej osobie lub instytucji.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć udzielenia informacji o:

- 1) osobie, jeżeli zostały uzyskane w wyniku prowadzonych przez CBA albo inne organy, służby lub instytucje państwowe czynności operacyjno-rozpoznawczych;

- 2) szczegółowych formach i zasadach przeprowadzania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz o stosowanych w związku z ich prowadzeniem środkach i metodach;
- 3) osobie udzielającej pomocy CBA, o której mowa w art. 25 ustawy uchylanej w art. 197.

3. Zakazu określonego w ust. 2 nie stosuje się w przypadku żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w celu ścigania karnego za przestępstwo, którego skutkiem jest śmierć człowieka, uszczerbek na zdrowiu lub szkoda w mieniu.

4. Zakazu określonego w ust. 2 nie stosuje się również w przypadku żądania prokuratora lub sądu uzasadnionego podejrzeniem popełnienia przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych.

5. W przypadku odmowy zwolnienia funkcjonariusza, pracownika lub osoby udzielającej im pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych od obowiązku zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” albo odmowy zezwolenia na udostępnienie materiałów stanowiących informacje niejawne o klauzuli tajności „tajne” lub „ściśle tajne” pomimo żądania prokuratora lub sądu, zgłoszonego w związku z postępowaniem karnym o zbrodnie przeciwko pokojowi, ludzkości i przestępstw wojennych oraz godzących w życie ludzkie albo o występki przeciwko życiu lub zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka, minister do spraw wewnętrznych przedstawia żądane materiały oraz wyjaśnienie Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego stwierdzi, że uwzględnienie żądania prokuratora lub sądu jest konieczne do prawidłowości postępowania karnego, minister do spraw wewnętrznych jest obowiązany zwolnić od zachowania tajemnicy lub udostępnić materiały objęte tajemnicą.

Art. 187. 1. Funkcjonariusz CBA, którego zakres obowiązków obejmuje wykonywanie czynności kontrolnych, może być, na własną prośbę, przeniesiony do służby w Służbie Celno-Skarbowej.

2. Funkcjonariusz CBA, w terminie do dnia 15 lutego 2026 r., składa do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz do wiadomości Szefa CBA pisemny wniosek o przeniesienie do służby w Służbie Celno-Skarbowej.

3. Szef CBA, w terminie 7 dni od dnia otrzymania do wiadomości wniosku o przeniesienie do służby w Służbie Celno-Skarbowej, przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej uwierzytelniony odpis akt osobowych funkcjonariusza.

4. Szef CBA przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, w terminie do dnia 22 lutego 2026 r., uwierzytelnione odpisy akt osobowych funkcjonariuszy CBA, których zakres

obowiązków obejmuje wykonywanie czynności kontrolnych i którzy nie złożyli wniosku o przeniesienie do służby w Służbie Celno-Skarbowej.

5. W terminie do dnia 21 kwietnia 2026 r. Szef Krajowej Administracji Skarbowej pisemnie informuje funkcjonariuszy CBA, o których mowa w ust. 2 i 4, o miejscu pełnienia służby od dnia 1 maja 2026 r.

6. Funkcjonariusz CBA, o którym mowa w ust. 2 i 4, z dniem 1 maja 2026 r. staje się funkcjonariuszem Służby Celno-Skarbowej, zachowując ciągłość służby, z utrzymaniem dotychczasowych warunków służby na ostatnio zajmowanym w CBA stanowisku służbowym, do czasu zmiany tych warunków na skutek przyjęcia propozycji pełnienia służby albo zwolnienia ze służby w przypadkach, o których mowa w ust. 12.

7. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 6, w związku z przeniesieniem do Służby Celno-Skarbowej nie przysługuje odprawa ani inne należności i świadczenia pieniężne, o których mowa w art. 96 ustawy uchylanej w art. 197.

8. Szef Krajowej Administracji Skarbowej albo dyrektor izby administracji skarbowej, w terminie do dnia 1 czerwca 2026 r., przedstawia na piśmie funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 6, propozycję nowego stanowiska służbowego wraz z nowymi warunkami służby, uwzględniając:

- 1) kwalifikacje zawodowe funkcjonariusza oraz dotychczasowy przebieg jego służby w CBA;
- 2) zadania dotychczas realizowane w CBA przez funkcjonariusza, w szczególności ich związek z zadaniami Służby Celno-Skarbowej;
- 3) miejsce dotychczasowego pełnienia służby w CBA;
- 4) możliwości organizacyjne, potrzeby kadrowe oraz limity kadrowe wynikające ze struktury wewnętrznej Służby Celno-Skarbowej.

9. Propozycja zawiera pouczenie o skutkach jej nieprzyjęcia.

10. Funkcjonariusz, któremu przedstawiono propozycję, w terminie 7 dni od dnia jej przedstawienia, informuje pisemnie o jej przyjęciu albo o odmowie jej przyjęcia.

11. Niezajęcie przez funkcjonariusza pisemnego stanowiska, w terminie określonym w ust. 10, traktuje się jak odmowę przyjęcia zaproponowanego nowego stanowiska wraz z nowymi warunkami służby.

12. Funkcjonariusza, który pisemnie poinformował o odmowie przyjęcia propozycji albo nie zajął stanowiska w tej sprawie, zwalnia się ze służby w Służbie Celno-Skarbowej.

13. Zwolnienie ze służby funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 12, następuje po upływie 3 miesięcy liczonych od ostatniego dnia terminu określonego w ust. 10.

14. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 12, może zostać zwolniony od obowiązku świadczenia służby.

15. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 12, przysługuje prawo do należności i świadczeń pieniężnych związanych ze zwolnieniem ze służby, w trybie i na zasadach przewidzianych dla funkcjonariuszy zwalnianych ze służby w CBA, wynikających z ustawy uchylanej w art. 197.

16. Funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby na podstawie ust. 12 okres służby w CBA oraz okres służby w Służbie Celno-Skarbowej wliczają się do okresu zatrudnienia w zakresie wszystkich uprawnień wynikających z prawa pracy.

17. Funkcjonariuszowi przeniesionemu do Służby Celno-Skarbowej okres służby w CBA wlicza się do okresu służby w Służbie Celno-Skarbowej w zakresie uprawnień wynikających z art. 216 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 122.

18. Funkcjonariusza, który przyjął nowe stanowisko wraz z nowymi warunkami służby w Służbie Celno-Skarbowej, mianuje się na stopień:

- 1) aplikanta – w przypadku legitymowania się okresem pełnienia służby w CBA nie dłuższym niż 3 lata;
- 2) młodszego rachmistrza – w przypadku legitymowania się okresem pełnienia służby w CBA dłuższym niż 3 lata;
- 3) starszego rachmistrza – w przypadku legitymowania się okresem pełnienia służby w CBA dłuższym niż 5 lat.

19. Funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 18, mianuje się na stopień w Służbie Celno-Skarbowej, zgodnie z art. 198 ustawy zmienianej w art. 122, o ile stopień nadany w tym trybie jest wyższy niż nadany w trybie ust. 18.

20. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do przeniesienia funkcjonariusza CBA do Służby Celno-Skarbowej stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 122.

Art. 188. 1. Funkcjonariusz CBA, którego zakres obowiązków nie obejmuje wykonywania czynności kontrolnych, może być, na własną prośbę, przeniesiony do służby w Policji.

2. Funkcjonariusz CBA, w terminie do dnia 15 lutego 2026 r., składa do Komendanta Głównego Policji, komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Stołecznego Policji albo

Pełnomocnika KGP oraz do wiadomości Szefa CBA, pisemny wniosek o przeniesienie do służby w Policji.

3. Szef CBA, w terminie 7 dni od dnia otrzymania do wiadomości wniosku o przeniesienie do służby w Policji, przekazuje Komendantowi Głównemu Policji, właściwemu komendantowi wojewódzkiemu Policji, Komendantowi Stołecznemu Policji albo Pełnomocnikowi KGP uwierzytelniony odpis akt osobowych funkcjonariusza.

4. Szef CBA przekazuje Komendantowi Głównemu Policji, w terminie do dnia 22 lutego 2026 r., uwierzytelnione odpisy akt osobowych funkcjonariuszy CBA, których zakres obowiązków nie obejmuje wykonywania czynności kontrolnych i którzy nie złożyli wniosku o przeniesienie do służby w Policji.

5. W terminie do dnia 21 kwietnia 2026 r. Komendant Główny Policji, właściwy komendant wojewódzki Policji, Komendant Stołeczny Policji albo Pełnomocnik KGP pisemnie informuje funkcjonariuszy CBA, o których mowa w ust. 2 i 4, o miejscu pełnienia służby od dnia 1 maja 2026 r.

6. Funkcjonariusz CBA, o którym mowa w ust. 2 i 4, z dniem 1 maja 2026 r. staje się funkcjonariuszem Policji, zachowując ciągłość służby, z utrzymaniem dotychczasowych warunków służby na ostatnio zajmowanym w CBA stanowisku służbowym, do czasu zmiany tych warunków na skutek mianowania na nowe stanowisko służbowe albo zwolnienia ze służby w przypadkach, o których mowa w ust. 12.

7. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 6, w związku z przeniesieniem do Policji, nie przysługuje odprawa ani inne należności i świadczenia pieniężne, o których mowa w art. 96 ustawy uchylanej w art. 197.

8. Komendant Główny Policji, właściwy komendant wojewódzki Policji, Komendant Stołeczny Policji albo Komendant CBZK, w terminie do dnia 1 czerwca 2026 r., przedstawia na piśmie funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 6, propozycję nowego stanowiska służbowego wraz z nowymi warunkami służby, uwzględniając:

- 1) kwalifikacje zawodowe funkcjonariusza oraz dotychczasowy przebieg jego służby w CBA;
- 2) zadania dotychczas realizowane w CBA przez funkcjonariusza, w szczególności ich związek z zadaniami Policji;
- 3) miejsce dotychczasowego pełnienia służby w CBA;
- 4) możliwości organizacyjne, potrzeby kadrowe oraz limity kadrowe wynikające ze struktury wewnętrznej jednostki Policji.

9. Propozycja zawiera pouczenie o skutkach jej nieprzyjęcia.

10. Funkcjonariusz, któremu przedstawiono propozycję, w terminie 7 dni od dnia jej przedstawienia, informuje pisemnie o jej przyjęciu albo o odmowie jej przyjęcia.

11. Niezajęcie przez funkcjonariusza pisemnego stanowiska, w terminie określonym w ust. 10, traktuje się jak odmowę przyjęcia zaproponowanego nowego stanowiska wraz z nowymi warunkami służby.

12. Funkcjonariusza, który pisemnie poinformował o odmowie przyjęcia nowego stanowiska wraz z nowymi warunkami służby albo nie zajął stanowiska w tej sprawie, zwalnia się ze służby w Policji.

13. Zwolnienie ze służby funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 12, następuje po upływie 3 miesięcy liczonych od ostatniego dnia terminu wskazanego w ust. 10.

14. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 12, może zostać zwolniony od obowiązku świadczenia służby.

15. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 12, przysługuje prawo do należności i świadczeń pieniężnych związanych ze zwolnieniem ze służby, w trybie i na zasadach przewidzianych dla funkcjonariuszy zwalnianych ze służby w CBA, wynikających z ustawy uchylanej w art. 197.

16. Funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby na podstawie ust. 12 okres służby w CBA oraz okres służby w Policji wliczają się do okresu zatrudnienia w zakresie wszystkich uprawnień wynikających z prawa pracy.

17. Funkcjonariusza, który przyjął nowe stanowisko wraz z nowymi warunkami służby w Policji, mianuje się na stopień:

- 1) posterunkowego – w przypadku legitymowania się okresem pełnienia służby w CBA nie dłuższym niż 3 lata;
- 2) sierżanta sztabowego – w przypadku legitymowania się okresem pełnienia służby w CBA dłuższym niż 3 lata oraz wykształceniem średnim lub średnim branżowym;
- 3) aspiranta sztabowego – w przypadku legitymowania się okresem pełnienia służby w CBA dłuższym niż 3 lata oraz wykształceniem wyższym.

18. Funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 17, mianuje się na stopień policyjny zgodnie z art. 56 ustawy zmienianej w art. 23, o ile stopień nadany w tym trybie jest wyższy niż nadany w trybie ust. 17.

19. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do przeniesienia funkcjonariusza CBA do Policji stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 23.

Art. 189. Funkcjonariusza CBA, który do dnia 30 kwietnia 2026 r. zgłosi wystąpienie ze służby, zwalnia się ze służby w CBA w terminie do dnia 30 kwietnia 2026 r.

Art. 190. Do kwot podwyższenia uposażenia, o których mowa w art. 102a ust. 5 ustawy uchylanej w art. 197, do których podatnik nabył prawo do dnia 30 kwietnia 2026 r., a otrzymanych po tym dniu, ma zastosowanie art. 21 ust. 1 pkt 82a ustawy zmienianej w art. 27, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 maja 2026 r.

Art. 191. 1. Pracownik zatrudniony w CBA może być, na własną prośbę, przeniesiony do pracy w:

- 1) Komendzie Głównej Policji;
- 2) komendzie wojewódzkiej Policji;
- 3) Komendzie Stołecznej Policji;
- 4) CBZK.

2. Pracownik CBA, do dnia 27 lutego 2026 r., składa do Komendanta Głównego Policji, właściwego komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Stołecznej Policji albo Pełnomocnika KGP oraz do wiadomości Szefa CBA pisemny wniosek o przeniesienie do jednostki organizacyjnej wymienionej w ust. 1.

3. Szef CBA, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 2, przekazuje Komendantowi Głównemu Policji, właściwemu komendantowi wojewódzkiemu Policji, Komendantowi Stołecznej Policji albo Pełnomocnikowi KGP uwierzytelniony odpis akt osobowych pracownika, o którym mowa w ust. 2.

4. Komendant Główny Policji, właściwy komendant wojewódzki Policji, Komendant Stołeczny Policji albo Pełnomocnik KGP, w terminie do dnia 31 marca 2026 r., pisemnie przedstawia pracownikowi CBA propozycję zatrudnienia odpowiednio w Komendzie Głównej Policji, komendzie wojewódzkiej Policji, Komendzie Stołecznej Policji albo CBZK, w tym warunki wynagrodzenia, z uwzględnieniem posiadanych przez pracownika kwalifikacji zawodowych, o których mowa w:

- 1) przepisach wydanych na podstawie art. 99 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej – w odniesieniu do pracowników CBA zajmujących w dniu przedstawienia propozycji stanowiska o charakterze urzędniczym, którzy spełniają wymagania określone w art. 4 oraz art. 4a ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej;
- 2) przepisach wydanych na podstawie art. 21 ust. 3, art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 2, art. 24 ust. 2 w związku z art. 43 ust. 1 i 2, art. 44, art. 46 i art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 16 września

1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1917 oraz z 2025 r. poz. 39, 620 i 820) – w odniesieniu do pracowników CBA zajmujących w dniu przedstawienia propozycji stanowiska o charakterze nieurzędniczym, którzy spełniają wymagania określone w art. 3c ust. 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych.

5. Pracownik CBA, któremu przedstawiono propozycję zatrudnienia składa, w terminie 7 dni od dnia jej otrzymania, pisemne oświadczenie o przyjęciu albo o odmowie przyjęcia propozycji zatrudnienia.

6. Niezłożenie oświadczenia w terminie, o którym mowa w ust. 5, jest równoznaczne z odmową przyjęcia propozycji zatrudnienia.

7. W przypadku przyjęcia propozycji zatrudnienia, z dniem 1 maja 2026 r., dotychczasowy stosunek pracy w CBA na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony przekształca się odpowiednio w stosunek pracy w Komendzie Głównej Policji, właściwej komendzie wojewódzkiej Policji, Komendzie Stołecznej Policji albo CBZK, na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony.

8. Pracownicy CBA, o których mowa w ust. 4 pkt 1, którzy złożyli oświadczenie o przyjęciu propozycji zatrudnienia, stają się z dniem 1 maja 2026 r. pracownikami służby cywilnej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

9. Do pracowników CBA, o których mowa w ust. 4 pkt 1, którzy złożyli oświadczenie o przyjęciu propozycji zatrudnienia, zatrudnionych w CBA na podstawie umowy o pracę na czas określony, stosuje się przepis art. 35 ust. 2–6, art. 36 oraz art. 37 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

10. Pracownicy CBA, o których mowa w ust. 4 pkt 1, którzy złożyli oświadczenie o przyjęciu propozycji zatrudnienia oraz otrzymali wcześniej mianowanie w służbie cywilnej, stają się z dniem 1 maja 2026 r. urzędnikami służby cywilnej z zachowaniem dotychczasowego stopnia służbowego urzędnika służby cywilnej, z zastrzeżeniem art. 70 pkt 1, art. 71 ust. 3 oraz ust. 7 i art. 114 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

11. W przypadku niezłożenia przez pracownika oświadczenia o przyjęciu albo o odmowie przyjęcia propozycji zatrudnienia, złożenia przez pracownika oświadczenia o odmowie przyjęcia propozycji zatrudnienia albo niespełniania przez pracownika CBA warunków wymienionych w art. 4 oraz art. 4a ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej albo art. 3c ust. 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych dotychczasowy stosunek pracy wygasa z upływem 30 kwietnia 2026 r.

12. W przypadku wygaśnięcia stosunku pracy w trybie, o którym mowa w ust. 11, pracownikowi przysługuje odprawa pieniężna przewidziana dla pracowników, z którymi stosunek pracy rozwiązuje się z przyczyn nie dotyczących pracowników.

Art. 192. Rejestr zobowiązanych prowadzony przez Szefa CBA na podstawie art. 18q § 9 ustawy zmienianej w art. 15 staje się rejestrem zobowiązanych prowadzonym przez Komendanta Głównego Policji.

Art. 193. 1. CBA, w terminie do dnia 30 kwietnia 2026 r., usuwa wpisy danych w Systemie Informacyjnym Schengen dokonane na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 89.

2. Upoważnienia do dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego oraz przetwarzania danych przez Krajowy System Informatyczny dla użytkowników indywidualnych i użytkowników końcowych wystawione przez Szefa CBA na podstawie art. 25 ustawy zmienianej w art. 89 tracą moc z dniem 30 kwietnia 2026 r.

Art. 194. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego staje się organem podatkowym wobec podatników pozostających do dnia 30 kwietnia 2026 r. we właściwości Szefa CBA jako organu podatkowego zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13a ustawy zmienianej w art. 50.

2. Szef CBA w terminie do dnia 30 kwietnia 2026 r. przekaze właściwym naczelnikom urzędów skarbowych dokumentację podatkową, którą Szef CBA dysponuje w związku z posiadaniem uprawnień organów podatkowych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13a ustawy zmienianej w art. 50, w tym:

- 1) zeznania podatkowe i ich korekty wraz z dokumentacją związaną z tym zeznaniami i korektami – w sprawach, w których nie toczyło się postępowanie podatkowe;
- 2) akta kontroli podatkowych i postępowań podatkowych w toku;
- 3) akta zakończonych kontroli podatkowych i postępowań podatkowych.

3. W przypadku przejęcia przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego do dalszego prowadzenia czynności podjęte przez Szefa CBA w toku kontroli podatkowej oraz we wszczętym postępowaniu podatkowym pozostają w mocy.

Art. 195. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 50 § 3 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 15 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 50 § 3 pkt 3 ustawy zmienianej w

art. 15 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie przepisów dotychczasowych;

- 2) art. 20 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 20 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 20 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie przepisów dotychczasowych;
- 3) art. 25 ust. 23 i art. 25a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 23 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 25 ust. 23 i art. 25a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 23 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie przepisów dotychczasowych;
- 4) art. 27 ust. 3 i art. 38 ustawy zmienianej w art. 32 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 27 ust. 3 i art. 38 ustawy zmienianej w art. 32 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie przepisów dotychczasowych;
- 5) art. 66 ust. 7, art. 76 i art. 86 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 44 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 66 ust. 7, art. 76 i art. 86 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 44 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie przepisów dotychczasowych;
- 6) art. 63 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 69 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 63 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 69 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie przepisów dotychczasowych;
- 7) art. 156g ust. 9 pkt 4 i 6 ustawy zmienianej w art. 77 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 156g ust. 9 pkt 4 i 6 ustawy zmienianej w art. 77 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie przepisów dotychczasowych;

- 8) art. 66 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 82 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 66 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 82 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie przepisów dotychczasowych;
- 9) art. 87 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie przepisów dotychczasowych;
- 10) art. 17 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 94 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 94 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie przepisów dotychczasowych;
- 11) art. 28 ust. 1 i art. 32 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 113 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 28 ust. 1 i art. 32 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 113 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie przepisów dotychczasowych;
- 12) art. 30 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 117 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 117 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 196. W celu wykonania przepisów niniejszej ustawy Prezes Rady Ministrów dokonuje, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń, między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

Art. 197. Traci moc ustawa z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 712 i 718).

Art. 198. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2026 r., z wyjątkiem art. 1, art. 165, art. 166, art. 172, art. 173, art. 177, art. 180, art. 187–189, art. 191, art. 193 oraz art. 194, które wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2026 r.

UZASADNIENIE

Omówienie okoliczności faktycznych i prawnych uzasadniających potrzebę przygotowania projektu ustawy

Korupcja stanowi zjawisko powszechne i wielowymiarowe, które jest stałym elementem życia społeczno-gospodarczego niezależnie od okresu historycznego, funkcjonującego systemu politycznego, społecznego czy gospodarczego. Ze względu na złożoność zjawiska wciąż brakuje jednolitej definicji obejmującej wszelkie przejawy korupcji. Trudność stworzenia uniwersalnej definicji wynika przede wszystkim z różnic kulturowych, relatywnego charakteru zjawiska i jego zmienności w czasie. Korupcja może dotyczyć wielu sfer życia, np. korupcja urzędnicza, korupcja polityczna, korupcja gospodarcza, korupcja sportowa. Może ona przybierać postać zachowań zabronionych odpowiednimi przepisami i zagrożonych sankcjami karnymi lub też zachowań, które nie zostały uznane jako przestępstwa, ale są sprzeczne z zasadami moralnymi akceptowanymi w danej społeczności. W potocznym rozumieniu korupcja utożsamiana jest przede wszystkim z nadużyciami władzy publicznej w celu uzyskania prywatnych korzyści jednostkowych lub grupowych (organizacyjnych czy partyjnych). Obejmuje ona zachowania uznane za przestępstwa, takie jak: łapownictwo bierne i czynne tj. sprzedajność i przekupstwo, kradzież, oszustwa i nadużycia zawodowe oraz formy niekaralne takie, jak np. klientelizm, kumoterstwo (protekcję) czy nepotyzm. Korupcja będąc zjawiskiem o rozmytych granicach, jest nie tylko trudnym przedmiotem badań dla nauki, ale także wyzwaniem dla twórców polityk publicznych, którzy nie mogąc dokładnie zdefiniować, czym korupcja właściwie jest, borykają się z wielkimi trudnościami w projektowaniu rozwiązań prawnych czy tworzeniu instytucji mających na celu przeciwdziałanie temu problemowi.

W myśl przepisów ustawowych korupcją jest to każde zachowanie mogące spowodować znaczną szkodę, w rozumieniu Kodeksu karnego, w mieniu jednostki sektora finansów publicznych (w rozumieniu przepisów o finansach publicznych), jednostki niezaliczanej do sektora finansów publicznych otrzymującej środki publiczne, przedsiębiorcy z udziałem Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego.

W rzeczywistości zjawisko korupcji obejmuje swoim zakresem znacznie więcej patologicznych zachowań. Wbrew powszechnej opinii nie dotyczy jedynie kontaktów na styku instytucji publicznych i biznesu. Coraz częściej przenika także do stosunków między podmiotami gospodarczymi działającymi na wolnym rynku, a w dobie globalizacji i nasilenia

kontaktów między korporacjami ponadnarodowymi przestaje być kwestią zamkniętą w granicach konkretnego państwa, stając się problemem o zasięgu międzynarodowym.

Korupcja stała się integralną częścią niemal każdej formy przestępczości zorganizowanej. Komisja Europejska szacuje, że przestępcy wykorzystują działania korupcyjne do infiltracji ponad 60% zasobów sektora publicznego i prywatnego UE. Podważa to zaufanie obywateli do państwa, a więc osłabia zdolność realizacji przez państwo jego polityki względem społeczeństwa i świadczenia usług na wysokim poziomie. Korupcja, oprócz tego, że generuje poważne formy przestępczości, to może nawet przyczyniać się do ingerencji obcych, wrogich państw w procesy demokratyczne.

Korupcja od lat jest przedmiotem analiz, badań i rozważań. Jedno jest niezmiennie – podważa autorytet państwa i zaufanie obywateli do rządzących. Trzeba się liczyć z tym, że każda afra korupcyjna będzie wyczerpywać udzielony rządzącym kredyt zaufania. Politykę ocenia się po efektach.

Przestępstwa przeciwko administracji publicznej powodują duże poruszenie w społeczeństwie, które oczekuje szybkiej i skutecznej reakcji na korupcję. Zbyt wolna reakcja wymiaru sprawiedliwości szkodzi demokracji. Jednocześnie przestępstwa tego rodzaju zagrażają zarówno reputacji osób pełniących funkcje publiczne, a także konkurencji na poziomie gospodarczym.

System polityczny i instytucjonalny oparty na uczciwości, przejrzystości i odpowiedzialności życia publicznego jest najlepszą gwarancją zapobiegania nadużyciom i malwersacjom.

Największych zagrożeń związanych z korupcją można się spodziewać tam, gdzie zarówno instytucje publiczne, jak i podmioty gospodarcze wykazują największą aktywność oraz gdzie wydatkowane są znaczne środki, a więc przy realizacji dużych projektów. Szereg inwestycji znajdujących się pod wielką presją czasu stwarza ogromne ryzyko korupcyjne. Istotnym jest zatem, aby Polska, w sposób efektywny wykorzystywała wypracowane mechanizmy antykorupcyjne.

Nie ma jednak skutecznego zwalczania korupcji bez silnych, wiarygodnych, darzonych zaufaniem publicznym organów ścigania. Nie można bowiem mówić o zwalczaniu korupcji bez sankcjonowania takiej przestępczości. Skuteczne egzekwowanie prawa jest niezbędne dla zapewnienia samej wiarygodności wysiłków antykorupcyjnych i tylko ono może prowadzić do przerwania błędnego koła bezkarności korupcji. Kluczowe w tym zakresie jest budowanie wyspecjalizowanych instytucji antykorupcyjnych. Niezbędnymi elementami możliwości skutecznego wypełniania przez nie swoich zadań jest jednak istnienie silnego zaangażowania

władzy wykonawczej i ustawodawczej w politykę antykorupcyjną, ukształtowanie przez państwo właściwych ram prawno-instytucjonalnych umożliwiających skuteczne zwalczanie korupcji, a także zapewnienie odpowiedniego potencjału i stabilności działania organów egzekwujących to prawo, w tym zdecydowanego, permanentnego wspieranie ich autorytetu.

W tym kontekście należy pamiętać, że skuteczność egzekwowania prawa co do czynów korupcyjnych nie tylko wpływa na samo zjawisko korupcji jako takiej, ale podnosi ogólny poziom bezpieczeństwa wewnętrznego i samej praworządności.

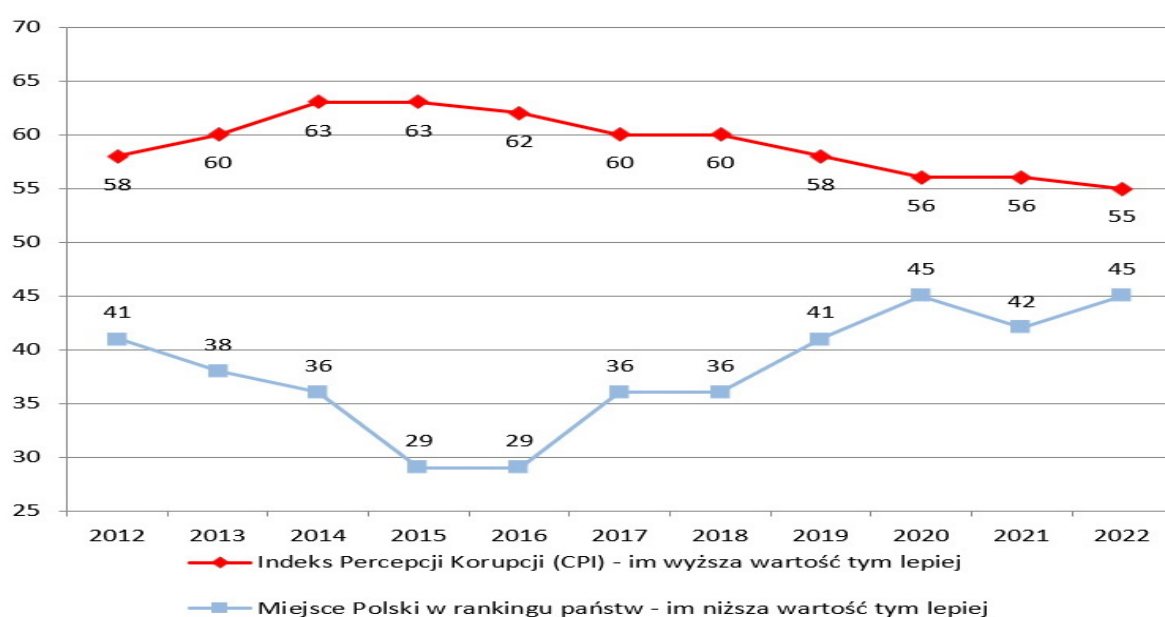
Legalność, prawidłowość oraz celowość czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych przez służby specjalne jest warunkiem *sine qua non* praworządnego i skutecznego realizowania przez Radę Ministrów wewnętrznej polityki państwa, o której mowa w art. 146 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., zwanej dalej *Konstytucją RP*, jako polityki realnej i wolnej od jakiegokolwiek bezprawnej ingerencji służb specjalnych w prawa i swobody obywatelskie.

Rada Ministrów może realizować swoje konstytucyjne obowiązki wyłącznie przez podległe sobie organy administracji rządowej, których pracę koordynuje i kontroluje (art. 146 ust. 4 pkt 3 Konstytucji RP). Jednym z tych zadań jest konstytucyjny obowiązek zapewniania wewnętrznego bezpieczeństwa państwa oraz porządku publicznego (art. 146 ust. 4 pkt 7 Konstytucji RP), obejmujący m.in. eliminację – pochodzących od czynników wewnętrznych – zamachów na wszelkie dobra publiczne i prywatne, w szczególności wolności i swobody obywatelskie.

Realizowanie przez Radę Ministrów wewnętrznej polityki państwa w oparciu o zaprezentowane założenie uniemożliwia sytuacja, w której wobec powołanego w 2006 r. Centralnego Biura Antykorupcyjnego, jako instytucji wyspecjalizowanej w zwalczaniu przestępstw korupcji, od lat formułowane są uzasadnione zarzuty naruszenia praworządności i swobód obywatelskich oraz sprzeniewierzenia się zasadzie neutralności politycznej przy realizacji ustawowego celu, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, zwanej dalej *ustawą o CBA*, to znaczy zwalczania korupcji w życiu publicznym i gospodarczym, w szczególności w instytucjach państwowych i samorządowych, a także zwalczania działalności godzącej w interesy ekonomiczne państwa.

Przyznanie przez ustawodawcę Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu statusu służby specjalnej (art. 1 ustawy o CBA), a w związku z tym wyposażenie Biura w uprawnienia do prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych, kontrolnych i dochodzeniowo-śledczych (art. 13 ust. 1 pkt 1–3 ustawy o CBA) było podyktowane zamiarem osiągnięcia wysokiej skuteczności w realizacji przypisanych zadań (art. 2 ustawy o CBA). Warto podkreślić, że

pozycja Polski w rankingu Transparency International pogarsza się nieprzerwanie od 2015 r., w tym roku Polska została sklasyfikowana na 29. miejscu z wynikiem 63 punktów. W okresie ostatnich 10 lat, było to najlepsze z miejsc. Tymczasem według najnowszej edycji Indeksu Percepcji Korupcji (Corruption Perception Index – CPI) opublikowanej przez Transparency International za 2023 rok, Polska po raz kolejny obniżyła swój wynik, jako kraj o wysokim stopniu skorumpowania, uzyskując 54 punktów na 100 możliwych, gdzie zero oznacza największą korupcję, a sto – najmniejszą i spadła na 47 miejsce rankingu obejmującego 180 państw. Jest to rezultat gorszy niż w roku 2022, gdy Polska zajęła w rankingu 45 miejsce i otrzymała 55 punktów oraz gorszy niż w roku 2021, gdy Polska była na miejscu 42 (<https://www.transparency.org/en/cpi/2023/index/pol>).

Wykres: Indeks percepcji korupcji¹

Obecny indeks korupcji w Polsce potwierdza zatem, że dalsza bierność polityki państwa w podejmowaniu działań poprawiających ten wskaźnik niesie ze sobą jednoznaczny sygnał, a także ostrzeżenie jakie efekty przynosi osłabianie wymiaru sprawiedliwości i do czego prowadzi lekceważenie wolności obywatelskich polegające na aprobacie dla wdrażania i podtrzymywania zachowań niedemokratycznych takich jak: pozbawione umocowania w prawie prowokacje, bezprawne poddawanie pod wątpliwość uczciwości obywateli, a co za tym idzie nieuprawnione ich testowanie czy dokonywanie kontroli tej uczciwości przy użyciu w tym celu niejawnych metod operacyjnych, a także dopuszczanie do nieudanych prowokacji,

¹ źródło: Indeks Percepcji Korupcji – Polska znowu w dół – Fundacja im. Stefana Batorego (batory.org.pl)

czy wreszcie popełnianie kontrowersyjnego pod względem celowości, gospodarności, a nawet legalności zakupu systemu masowej inwigilacji, który w Polsce – jak wszystko na to wskazuje – był stosowany do nielegalnego podsłuchiwania polityków opozycji oraz innych obywateli niewygodnych dla władzy, i który obecnie jest przedmiotem prac komisji śledczej powołanej uchwałą Sejmu RP X kadencji z dnia 17 stycznia 2024 r.

Niewątpliwie temat reformy podejścia do zwalczania procederu korupcji jest obecny w przestrzeni publicznej od wielu lat. Obserwowana obecnie wielość postulatów likwidacji Centralnego Biura Antykorupcyjnego, proporcjonalna do wielości ujawnianych w przestrzeni publicznej sygnałów co do nieprawidłowości w zakresie stosowania przez Biuro metod i technik operacyjnych wymierzonych przeciwko łaadowi instytucjonalnemu – rozumianemu jako gwarant legalizmu podejmowanych przez uprawnienie instytucji czynności, a nadto uderzających w konstytucyjną zasadę równości wszystkich obywateli wobec prawa, wymusza podjęcie radykalnych kroków zmierzających do przywrócenia polityki praworządnego państwa w zakresie w jakim ta polityka odpowiada za walkę z korupcją.

Pierwotnym i podstawowym założeniem proponowanej reformy jest likwidacja Centralnego Biura Antykorupcyjnego i przeniesienie ciężaru walki z korupcją na inne wyspecjalizowane w tym zakresie instytucje. Reforma pozwoli przy tym ograniczyć liczbę polskich służb specjalnych wyposażonych w instrumenty umożliwiające ingerencję w prawa i swobody obywatelskie m.in. przez wykorzystywanie niejawnego oprogramowania inwigilacyjnego.

Ponadto w obliczu kompleksowego pogarszania sytuacji w środowisku międzynarodowym, a także w bezpośrednim sąsiedztwie RP, system polskich służb specjalnych wymaga konsolidacji i koncentracji na zagrożeniach fundamentalnie ważnych dla bezpieczeństwa i suwerenności RP.

Oczekiwanym efektem tej reformy jest stworzenie optymalnych warunków prowadzenia działań antykorupcyjnych. Działania te prowadzone w oparciu o zasadę apolityczności będą zmierzać nie tylko do zwalczania *de facto* skutków korupcji i stosowania represji wobec jej sprawców, ale także, a może przede wszystkim zwiększą skuteczności mechanizmów zapobiegających korupcji i wpłyną pozytywnie na indeks poziomu korupcji. Założenie to będzie możliwe do spełnienia pod warunkiem zintensyfikowania działań profilaktyczno-edukacyjnych, zgodnych kierunkowo z wymogami międzynarodowymi (art. 6 ust. 1 li. b) Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji – stanowiący, że: *Każde z Państw Stron, działając zgodnie z podstawowymi zasadami swoich systemów prawnych,*

zapewni istnienie, odpowiednio, organu lub organów dla zapobiegania korupcji przez wzrost i rozpowszechnianie wiedzy o zapobieganiu korupcji).

Skuteczna walka i przeciwdziałanie temu zagrożeniu wymaga zmiany systemowej, a zatem nie tylko reakcji represyjnych państwa, ale też podejmowania i umiejętnego wdrażania oraz stosowania działań prewencyjnych związanych z efektywnym zwiększaniem i upowszechnianiem świadomości społecznej w temacie tego czym jest korupcja, jakie formy przybiera i co ważne, jak się jej przeciwstawiać oraz ją neutralizować. Niedopuszczanie do powstawania korupcji lub niwelowanie jej niekorzystnych społecznie skutków, w szczególności przez metodyczne jej zwalczanie u podstaw lub konsekwentne ściganie faktycznych sprawców przestępstw korupcyjnych to kierunek przyjęty w reformie i zmierzający do połączenia trzech obszarów: śledczego, analitycznego i edukacyjnego. Kierunek ten, poparty wieloletnim doświadczeniem instytucji takich jak: Policja, Krajowa Administracja Skarbowa (zwana dalej „KAS”), Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego (zwana dalej „ABW”), stanowić będzie istotę ewolucji w walce z korupcją, tak aby nie tylko idea przyjęta za fundament tej reformy – przywrócenia praworządnej polityki państwa w walce z korupcją, ale także realne działania podejmowane w tym zakresie wpisywały się w międzynarodowe wymogi i standardy niezależności obowiązujące w tej materii.

Instytucje wyznaczone do przejęcia zadań Centralnego Biura Antykorupcyjnego w walce z korupcją, są neutralne politycznie, a także są dysponentem sił i środków, które umożliwią im realną i efektywną zdolność wykrywania oraz ścigania przypadków korupcji na najwyższych szczeblach władzy, niezależnie od opcji politycznej aktualnie będącej u jej sterów. Wieloletnie doświadczenie tych instytucji uwidocznione w szerokim wachlarzu przypisanych im przez ustawodawcę zadań, kompetencji i uprawnień (m.in. art. 2, art. 14, art. 15 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji; art. 2, art. 54, art. 64 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej; art. 5, art. 21–43a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, przełoży się na umiejętne wdrożenie, w strukturach i obszarach właściwości rzeczowej im przyporządkowanej, miarodajnej i efektywnej profilaktyki przeciwdziałania zjawiskom korupcyjnym przez ciągle działania edukacyjne i informacyjne. Z kolei rozłożenie ciężaru walki z korupcją na kilka instytucji pozwoli w przypadku wykrycia tego rodzaju przestępstw na podejmowanie skutecznych, profesjonalnych i w pełni niezależnych działań ukierunkowanych na ściganie faktycznych sprawców przestępstw korupcyjnych, nie zaś realizowania czynności wpisujących się w walkę polityczną.

Omówienie przepisów merytorycznych projektu (rozdz. 1 i 2)

W rozdziale pierwszym projektu wprowadzono definicje, pojęcia i skróty, które będą wykorzystywane w pozostałych przepisach projektowanej ustawy.

Rozdział drugi projektu określa działania instytucji państwowych, które pozwolą na skuteczną koordynację działań antykorupcyjnych.

Art. 2 projektowanej ustawy związany jest bezpośrednio z uchYLENIEM na mocy niniejszej ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ponieważ konieczne jest przeniesienie definicji korupcji na grunt omawianej ustawy. Warto podkreślić, że sama definicja nie uległa zmianie, gdyż została wypracowana na gruncie obowiązujących już przepisów i jest powszechnie uznawana. Korupcją, w rozumieniu ustawy o koordynacji działań oraz likwidacji CBA, jest:

- polegający na obiecywaniu, proponowaniu lub wręczaniu przez jakąkolwiek osobę, bezpośrednio lub pośrednio, jakichkolwiek nienależnych korzyści osobie pełniącej funkcję publiczną dla niej samej lub dla jakiejkolwiek innej osoby, w zamian za działanie lub zaniechanie działania w wykonywaniu jej funkcji;
- polegający na żądaniu lub przyjmowaniu przez osobę pełniącą funkcję publiczną bezpośrednio, lub pośrednio, jakichkolwiek nienależnych korzyści, dla niej samej lub dla jakiejkolwiek innej osoby, lub przyjmowaniu propozycji lub obietnicy takich korzyści, w zamian za działanie lub zaniechanie działania w wykonywaniu jej funkcji;
- popełniany w toku działalności gospodarczej, obejmującej realizację zobowiązań względem władzy (instytucji) publicznej, polegający na obiecywaniu, proponowaniu lub wręczaniu, bezpośrednio lub pośrednio, osobie kierującej jednostką niezaliczaną do sektora finansów publicznych lub pracującej w jakimkolwiek charakterze na rzecz takiej jednostki, jakichkolwiek nienależnych korzyści, dla niej samej lub na rzecz jakiejkolwiek innej osoby, w zamian za działanie lub zaniechanie działania, które narusza jej obowiązki i stanowi społecznie szkodliwe odwzajemnienie;
- popełniany w toku działalności gospodarczej obejmującej realizację zobowiązań względem władzy (instytucji) publicznej, polegający na żądaniu lub przyjmowaniu bezpośrednio lub pośrednio przez osobę kierującą jednostką niezaliczaną do sektora finansów publicznych lub pracującą w jakimkolwiek charakterze na rzecz takiej jednostki, jakichkolwiek nienależnych korzyści lub przyjmowaniu propozycji lub obietnicy takich korzyści dla niej samej lub dla jakiejkolwiek innej osoby, w zamian za działanie lub zaniechanie działania, które narusza jej obowiązki i stanowi społecznie szkodliwe odwzajemnienie.

Art. 3 projektowanej ustawy definiuje pojęcie działalności godzącej w interesy ekonomiczne państwa, wskazując, że jest to każde zachowanie mogące spowodować w mieniu: jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, jednostki niezaliczanej do sektora finansów publicznych otrzymującej środki publiczne lub przedsiębiorcy z udziałem Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego znaczną szkodę w rozumieniu art. 115 § 7 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny. Pojęcie to funkcjonowało na gruncie ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, mając na względzie uchylene ww. ustawy, konieczne było przeniesienie tej definicji do ustawy o koordynacji działań oraz likwidacji Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

W celu zapewnienia koordynacji działań antykorupcyjnych projektowana ustawa wprowadza regulacje dotyczące osłony antykorupcyjnej. Projekt wprowadza osłonę antykorupcyjną, będącą zespołem procedur podejmowanych dla zapewnienia koordynacji działań Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Służby Kontrwywiadu Wojskowego w celu wzmocnienia efektywności rozpoznawania i przeciwdziałania korupcji w życiu publicznym i gospodarczym oraz działaniom godzącym w interesy ekonomiczne państwa. W chwili obecnej osłona antykorupcyjna realizowana jest na podstawie Wytycznych Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 marca 2024 r. w sprawie funkcjonowania osłony antykorupcyjnej (dalej: „Wytyczne”). Zastąpiły one Wytyczne Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie funkcjonowania osłony antykorupcyjnej. Podstawę wydania Wytycznych stanowił art. 10 ust. 3–6 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu. Mając na uwadze rolę, jaką od wielu lat pełni osłona antykorupcyjna wybranych przedsięwzięć rządowych, realizowana przez wskazane służby, właściwe jest wzmocnienie rangi aktu stanowiącego podstawę jej prowadzenia. W szczególności z uwagi na obowiązki nałożone na jednostki realizujące przedsięwzięcia rządowe objęte osłoną antykorupcyjną wskazane jest, aby osłona antykorupcyjna była regulowana aktem rangi ustawowej. Należy wskazać, że obecnie zadania związane z zapewnieniem funkcjonowania osłony antykorupcyjnej są realizowane przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralne Biuro Antykorupcyjne oraz Służbę Kontrwywiadu Wojskowego. Dotychczasowe wieloletnie doświadczenia w tym zakresie wskazują na istotną rolę, jaką pełni wsparcie właściwych służb specjalnych przy realizacji przedsięwzięć rządowych objętych osłoną. Zgodnie z założeniami projektowanej ustawy osłoną antykorupcyjną można obejmować przedsięwzięcia cechujące się zwiększonym ryzykiem wystąpienia korupcji lub działań godzących w interesy ekonomiczne państwa. Osłona antykorupcyjna może obejmować postępowania mające na celu opracowanie lub uzgodnienie

projektu dokumentu rządowego, opracowanie lub uzgodnienie projektu procedur regulujących wydatkowanie środków publicznych lub udzielanie zezwoleń i koncesji, postępowania o udzielenie zamówienia publicznego lub umowy w sprawie zamówienia publicznego, przygotowywane lub realizowane przez organy administracji rządowej, a także podległe im jednostki organizacyjne lub przez nie nadzorowane, państwowe osoby prawne i inne niż wymienione w pkt 1 państwowe jednostki organizacyjne, lub podmioty zewnętrzne realizujące zadania na rzecz ww. podmiotów.

Działania prowadzone w ramach osłony antykorupcyjnej będą realizowane przez Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Służbę Kontrwywiadu Wojskowego. Wniosek o objęcie przedsięwzięcia osłoną antykorupcyjną będzie kierowany do Prezesa Rady Ministrów przez członka Rady Ministrów przygotowującego lub realizującego przedsięwzięcie rządowe albo któremu podlega lub który nadzoruje organ lub jednostkę organizacyjną przygotowującą lub realizującą przedsięwzięcie rządowe.

Wniosek powinien zawierać: nazwę przedsięwzięcia rządowego, dane podmiotu realizującego przedsięwzięcie rządowe, wskazanie osób odpowiedzialnych za realizację przedsięwzięcia rządowego i osób wyznaczonych do kontaktów roboczych z właściwymi służbami, zwięzły opis przedsięwzięcia rządowego, określenie wstępnego harmonogramu prac oraz przewidywanego czasu trwania przedsięwzięcia rządowego, określenie czynności dotychczas podjętych lub zrealizowanych w związku z przedsięwzięciem rządowym, określenie wartości przedsięwzięcia rządowego ze wskazaniem źródeł finansowania, określenie znaczenia przedsięwzięcia dla bezpieczeństwa, obronności lub istotnych interesów ekonomicznych państwa, opis zagrożeń korupcyjnych w formie analizy ryzyka wskazującej potencjalne obszary występowania zagrożenia korupcyjnego dla danego przedsięwzięcia rządowego, określenie działań podjętych i planowanych przez wnioskodawcę w celu zapewnienia transparentnego i zgodnego z prawem przebiegu postępowania.

Wzór wniosku, sposób, termin oraz tryb składania wniosku zostanie określony w drodze rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów.

Po otrzymaniu wniosku Prezes Rady Ministrów będzie występować do właściwych służb o opinię, a po jej zasięgnięciu będzie podejmować decyzję w zakresie objęcia danego przedsięwzięcia osłoną antykorupcyjną oraz wyznaczenia właściwej służby do wykonywania działań w ramach osłony antykorupcyjnej. Przy podejmowaniu decyzji o objęciu osłoną antykorupcyjną przedsięwzięcia rządowego bierze się pod uwagę w szczególności:

- 1) wartość przedsięwzięcia rządowego,

- 2) znaczenie przedsięwzięcia rządowego dla bezpieczeństwa lub podstawowych interesów ekonomicznych państwa,
- 3) ponadstandardowe zagrożenie korupcyjne dla przedsięwzięcia rządowego.

W przypadku objęcia przedsięwzięcia rządowego osłoną antykorupcyjną Prezes Rady Ministrów, wyznacza służbę lub służby właściwe do wykonywania działań w ramach osłony antykorupcyjnej i informuje o tym wnioskodawcę, natomiast w przypadku nieobjęcia przedsięwzięcia rządowego osłoną antykorupcyjną Prezes Rady Ministrów, informuje o tym wnioskodawcę oraz służbę, której opinii zasięgał w zakresie złożonego wniosku.

Prezes Rady Ministrów będzie mógł żądać od właściwych służb wszelkich informacji z zakresu wykonywania zadań związanych z zapewnieniem funkcjonowania osłony antykorupcyjnej. Sposób rozpatrywania, opiniowania i realizowania wniosków oraz sposób i tryb prowadzenia wykazu przedsięwzięć rządowych objętych osłoną antykorupcyjną oraz dokonywania wpisów do tego wykazu zostanie określony w drodze rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów. Z kolei w drodze zarządzenia Prezesa Rady Ministrów niepodlegającego ogłoszeniu zostanie określona właściwość rzeczowa służb odnośnie objęcia przedsięwzięć rządowych osłoną antykorupcyjną, szczegółowy zakres i priorytety działań podejmowanych przez właściwe służby w ramach osłony antykorupcyjnej, sposób, tryb i terminy informowania o efektach działań podejmowanych w ramach osłony antykorupcyjnej oraz sposób i formy współpracy jednostek przygotowujących lub realizujących przedsięwzięcia rządowe objęte osłoną antykorupcyjną oraz właściwych służb.

Projektowane przepisy określają do jakich podmiotów mają zastosowanie działania osłonowe oraz przedsięwzięcia rządowe związane z osłoną antykorupcyjną.

Poza tym nałożono na wnioskodawcę obowiązki informacyjne, tj. zgłaszanie przedsięwzięć na wczesnych etapach realizacji, celem umożliwienia służbom podjęcia skutecznych czynności i informowanie o wszystkich istotnych okolicznościach wpływających na rozpatrzenie wniosku.

Do postępowania o objęciu przedsięwzięcia rządowego osłoną antykorupcyjną nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Projekt ustawy doprecyzowuje zasady tworzenia, prowadzenia i aktualizowania przez Prezesa Rady Ministrów listy przedsięwzięć objętych osłoną antykorupcyjną. Art. 8 ust. 2 wskazuje, że skreślenie przedsięwzięcia rządowego z wykazu, następuje z urzędu albo na wniosek właściwego ministra lub szefa właściwej służby. Podstawą decyzji o skreśleniu

przedsięwzięcia z listy jest w szczególności zakończenie bądź zaniechanie przedsięwzięcia, albo istotna zmiana warunków jego realizacji.

Dodatkowo art. 9 ust. 4 nakłada obowiązek przekazywania szefom właściwych służb raz na kwartał listę przedsięwzięć objętych osłoną antykorupcyjną pozostających we właściwości danej służby.

Zgodnie z projektowaną ustawą funkcjonowanie osłony antykorupcyjnej koordynuje Prezes Rady Ministrów. Kompetencje Prezes Rady Ministrów w zakresie osłony antykorupcyjnej wykonuje Minister Koordynator Służb Specjalnych, w przypadku jego powołania (art. 4 ust. 3 projektu ustawy).

Zgodnie z projektem ustawy Prezes Rady Ministrów określi w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, właściwość rzeczową służb odnośnie objęcia przedsięwzięć rządowych osłoną antykorupcyjną, szczegółowy zakres i priorytety działań podejmowanych przez właściwe służby w ramach osłony antykorupcyjnej, sposób, tryb i terminy informowania o efektach działań podjętych w ramach osłony antykorupcyjnej oraz sposób i formy współpracy jednostek przygotowujących lub realizujących przedsięwzięcia rządowe objęte osłoną antykorupcyjną oraz właściwych służb.

Prezes Rady Ministrów uzgodni szczegółową treść zarządzenia ze wszystkimi służbami objętymi omawianymi przepisami.

W celu zapewnienia Policji uprawnień analogicznych do wynikających z art. 29 ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, w art. 12 określono, że Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej i Szef Krajowej Administracji Skarbowej oraz Szefowie Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Służby Kontrwywiadu Wojskowego są obowiązani do współdziałania, w ramach swoich kompetencji, w zakresie zwalczania korupcji w instytucjach państwowych i samorządzie terytorialnym oraz życiu publicznym i gospodarczym. W tym celu Komendant Główny Policji koordynuje działania o charakterze operacyjno-rozpoznawczym i analitycznym, które będą mogły mieć wpływ na realizację zadań Centralnego Biura Zwalczania Korupcji. Narzędziem umożliwiającym Komendantowi Głównemu Policji prowadzenie działań koordynacyjnych jest, zgodnie z art. 11 ust. 3, możliwość dokonywania sprawdzeń w ewidencji, o której mowa w art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu. Sposób współdziałania Komendanta Głównego Policji z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego we wskazanym zakresie określi porozumienie zawarte między Komendantem Głównym Policji a Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Omówienie zmian w przepisach obowiązujących (rozdz. 3)

1) Najważniejsze zmiany wprowadzone w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (art. 23 projektu)

Projekt zmian w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji w związku z likwidacją Centralnego Biura Antykorupcyjnego, zakłada wyodrębnienie w ramach tej formacji specjalistycznej jednostki organizacyjnej – Centralnego Biura Zwalczania Korupcji (dalej „CBZK”) – odpowiedzialnej za realizację na obszarze całego kraju zadań w zakresie rozpoznawania i zwalczania przestępstw pozostających w związku z korupcją oraz zapobiegania tym przestępstwom, a także wykrywania i ścigania sprawców tych przestępstw (art. 5da pkt 1).

Dotychczas w strukturze Policji, w ramach Biura Zwalczania Przestępczości Ekonomicznej funkcjonował Wydział do walki z Korupcją, do którego zadań należało głównie prowadzenie czynności o charakterze analityczno-nadzorczym, w tym identyfikowanie, analizowanie i prognozowanie obszarów związanych z korupcją, opracowywanie i wdrażanie kierunków oraz sposobów skutecznego rozpoznawania, zapobiegania i ujawniania przestępstw o charakterze korupcyjnym oraz inspirowanie, koordynowanie, nadzorowanie i wspieranie czynności operacyjno-rozpoznawczych i dochodzeniowo-śledczych dotyczących zwalczania przestępczości korupcyjnej przez jednostki organizacyjne Policji. Ponadto postępowania przygotowawcze w sprawach o przestępstwa korupcyjne były prowadzone m.in. w wydziałach do walki z korupcją Komend Wojewódzkich i Komendy Stołecznej Policji.

CBZK przejmie następujące zadania, dotychczas realizowane przez Centralne Biuro Antykorupcyjne związane z korupcją, określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw przeciwko:

- działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, określonych w art. 228–231 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (lit. a);
- wymiarowi sprawiedliwości, określonych w art. 232, art. 233, art. 234, art. 235, art. 236 § 1 i art. 239 § 1, wyborom i referendum, określonych w art. 250a, porządkowi publicznemu, określonych w art. 258, wiarygodności dokumentów, określonych w art. 270–273 i art. 277a § 1, mieniu, określonych w art. 286, obrotowi gospodarczemu, określonych w art. 296–297, art. 299 i art. 305, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, określonych w art. 310 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, a także o których mowa w art. 586–592 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych oraz

określonych w art. 179–183 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, jeżeli pozostają w związku z korupcją (lit. b);

- przeciwko finansowaniu partii politycznych, określonych w art. 49d i 49f ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych, jeżeli pozostają w związku z korupcją (lit. c);
- zasadom rywalizacji sportowej, określonych w art. 46–48 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (lit. e);
- obrotowi lekami, środkami spożywczymi specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyrobami medycznymi określonymi w art. 54 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (lit. f).

Ponadto, w ramach realizowanych czynności CBZK będzie również zajmowało się ujawnianiem mienia zagrożonego przepadkiem w związku ze wskazanymi wyżej przestępstwami (art. 2 ust. 1 pkt 1a ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym). Tym samym mimo likwidacji Centralnego Biura Antykorupcyjnego w dalszym ciągu, w ramach Policji, funkcjonować będzie wyspecjalizowana jednostka organizacyjna zajmująca się rozpoznawaniem, zapobieganiem i zwalczaniem przestępstw o charakterze korupcyjnym.

Z uwagi na fakt, że Centralne Biuro Antykorupcyjne prowadziło czynności nie tylko w sprawach o przestępstwa stricte związane z korupcją, określone w art. 228–231 i art. 250a § 1 i 2 Kodeksu karnego, art. 46 i 48 ustawy o sporcie czy art. 54 ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, ale również dotyczące szeregu innych przestępstw wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. b i c określonych w ustawie o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, jeżeli pozostawały w związku z korupcją, w art. 5da pkt 1 przyjęto, że CBZK będzie właściwe w zakresie rozpoznawania i zwalczania przestępstw pozostających w związku z korupcją, jak również w zakresie zapobiegania tym przestępstwom, a także wykrywania i ścigania ich sprawców. Ponadto, zgodnie z projektowanym art. 5da pkt 2, CBZK będzie również odpowiedzialne za prowadzenie działalności analitycznej w celu uzyskiwania i przetwarzania informacji istotnych dla realizacji zadań, o których mowa powyżej.

W odniesieniu do projektowanego art. 5da ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, projektodawca zaproponował, aby Centralne Biuro Zwalczania Korupcji było jednostką organizacyjną Policji służby zwalczania korupcji. Zaproponowane rozwiązanie ma na celu zachowanie spójności z dotychczasowym sposobem tworzenia jednostek organizacyjnych Policji oraz związanym z nim wyodrębnianiem nowych rodzajów służb (Centralne Biuro Śledcze Policji – służba śledcza, Biuro Spraw Wewnętrznych Policji – służba spraw

wewnętrznych, Centralny Pododdział Kontrterrorystyczny Policji „BOA” – służba kontrterrorystyczna, Centralne Biuro Zwalczania Cyberprzestępczości – służba zwalczania cyberprzestępczości). Konsekwencją przyjęcia tego rozwiązania jest zmiana art. 4 ust. 1 ustawy o Policji.

Zgodnie z projektowanym art. 5db obowiązkiem Komendanta CBZK będzie przedstawienie corocznie, w terminie do dnia 31 marca, informacji o działalności analitycznej, o której mowa w art. 5da pkt 2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po uzyskaniu opinii Ministra Sprawiedliwości oraz Prokuratora Generalnego, coroczną informację we wskazanym zakresie, w terminie do dnia 31 maja roku następującego po roku nią objętym, będzie przedstawiał Prezesowi Rady Ministrów wraz z uzyskanymi opiniami.

Analogicznie jak w przypadku Centralnego Biura Śledczego Policji, proponuje się powierzenie kierowania nowo tworzoną jednostką Policji Komendantowi CBZK, jako organowi podległemu Komendantowi Głównemu Policji, który jednocześnie staje się bezpośrednim przełożonym policjantów CBZK. Komendanta CBZK będzie powoływał, spośród oficerów Policji i odwoływał minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Komendanta Głównego Policji, natomiast Zastępców Komendanta CBZK będzie powoływał, spośród oficerów Policji, i odwoływał Komendant Główny Policji na wniosek Komendanta CBZK. Komendant CBZK będzie posiadał również pełne kompetencje kadrowo-szkoleniowe w stosunku do policjantów CBZK.

Funkcjonariuszom nowo powołanego CBZK przysługiwać będzie w pełni możliwość prowadzenia działań operacyjno-rozpoznawczych, dochodzeniowo-śledczych oraz administracyjno-porządkowych, wynikających z ustawy o Policji.

W ramach przeprowadzanych czynności operacyjno-rozpoznawczych Komendantowi CBZK przysługiwały będą tożsame uprawnienia jak Komendantowi Centralnego Biura Śledczego Policji w zakresie: kontroli operacyjnej (art. 19 ustawy o Policji), zakupu kontrolowanego (art. 19a ustawy o Policji), niejawnego nadzorowania wytwarzania, przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa (art. 19b ustawy o Policji), uzyskiwania i korzystania z informacji stanowiących tajemnice prawnie chronione (art. 20 ustawy o Policji) oraz uzyskiwania danych niestanowiących treści przekazu telekomunikacyjnego, przesyłki pocztowej albo przekazu w ramach usługi świadczonej drogą elektroniczną (art. 20c ustawy o Policji).

Wyżej wskazane przepisy ustawy o Policji zostały uzupełnione o wskazanie nowo powoływanego Komendanta CBZK wśród pozostałych organów Policji.

W zakresie uprawnienia do stosowania kontroli operacyjnej, w związku z przejęciem zadań dotychczas realizowanych przez Centralne Biuro Antykorupcyjne, rozszerzono katalog przestępstw stypizowanych w art. 19 ust. 1 o przestępstwa związane z korupcją określone w art. 250a § 1 i 2 oraz art. 305 § 3 Kodeksu karnego oraz art. 54 ust. 1–4 ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych.

Wyodrębnienie nowego organu Policji skutkuje również koniecznością wprowadzenia zmian przewidzianych w przepisach szczególnych:

- ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych;
- ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej;
- ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej;
- ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą;
- ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Zmiany we wskazanych ustawach mają charakter dostosowujący polegający na uwzględnieniu w treści przepisów tych ustaw wyrazów „CBZK” lub „Komendant CBZK”.

Zmianę w art. 120a ust. 2 ustawy o Policji (art. 23 pkt 30 lit. a projektu) rozszerzono o nadanie nowego brzmienia art. 120a ust. 2 pkt 2 ustawy o Policji. Przepis ten stanowi, że do stażu służby wymaganego do przyznania świadczenia motywacyjnego zalicza się m.in. okres służby w CBA. Podkreślenia wymaga, że zgodnie z nowym brzmieniem art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin nadawanym w projektowanej ustawie jako równorzędne ze służbą w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej i w Służbie Więziennej traktuje się okresy służby w charakterze funkcjonariusza Urzędu Ochrony Państwa, Biura Ochrony Rządu lub Centralnym Biurze Antykorupcyjnym. Co za tym idzie służba w CBA, od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, zaliczała się będzie do stażu służby wymaganego do przyznania świadczenia motywacyjnego nie na podstawie art. 120a ust. 2 pkt 2, lecz art. 120a ust. 2 pkt 3

ustawy o Policji. W związku z tym w art. 120a ust. 2 pkt 2 ustawy o Policji nie ma potrzeby dalszego wskazywania służby w CBA.

2) Najważniejsze zmiany wprowadzone w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o w Administracji Skarbowej (art. 122 projektu)

Zmiana w art. 2 w ust. 1 polegająca na dodaniu przepisów pkt 17c–17h wynika z konieczności uzupełnienia katalogu zadań Krajowej Administracji Skarbowej (zwanej dalej: KAS) o przejmowane przez tę strukturę dotychczasowe zadania Centralnego Biura Antykorupcyjnego określone w art. 2 ustawy o CBA.

Z tego samego powodu zmianie ulegają postanowienia art. 14 ust. 1 pkt 7, 7b oraz 10g. W przepisie tym wskazana została kompetencja Szefa Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania kontroli celno-skarbowej w zakresie prawidłowości i prawdziwości oświadczeń o stanie majątkowym lub oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej osób pełniących funkcje publiczne, kontrola prawidłowości i prawdziwości deklaracji dotyczących konfliktu interesów, deklaracji i oświadczeń o powiązaniach branżowych albo oświadczeń, o których mowa w art. 8c ust. 1 i art. 8d ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o konsultantach w ochronie zdrowia oraz audyt prawidłowości realizacji umów dotyczących partnerstwa publiczno-prywatnego.

Projekt wskazuje, że katalog zadań KAS poszerzy się m.in. o zadanie w zakresie ujawniania i przeciwdziałania przypadkom nieprzestrzegania przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, co jest nieadekwatne do treści projektowanego art. 159 ust. 3, który stanowi, że zadania CBA określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o CBA przejmują Policja i KAS. W konsekwencji KAS nie będzie uprawniona do prowadzenia postępowań karnych w zakresie art. 14 cyt. ustawy. Ponieważ obecnie Szef KAS nie będzie mógł ścigać ujawnionych sprawców przestępstwa, o którym mowa w art. 14, i każdorazowo będzie musiał przekazywać materiały z przeprowadzonych czynności do innego organu ścigania (prokurator, Policja), co godzi w ekonomikę prowadzenia postępowań karnych i dobro interesu publicznego. Mając na względzie powyższe wprowadzona zmiany w art. 17c ustawy o KAS.

Uzupełniono również katalog przestępstw, które mogą być ścigane wewnątrz KAS w związku z popełnianiem przestępstw korupcyjnych przez jej pracowników albo funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej (art. 2 ust. 1 pkt 16 ustawy o KAS), aby stworzyć optymalne warunki prowadzenia działań antykorupcyjnych. Wspomniany katalog został rozszerzony o czyny zabronione, określone w:

- art. 224 Kodeksu karnego (wywieranie wpływu na czynności urzędowe),

- art. 233 Kodeksu karnego (zeczawanie nieprawdy),
- art. 234 Kodeksu karnego (fałszywe oskarżenie),
- art. 241 Kodeksu karnego (naruszenie tajemnicy postępowania przygotowawczego),
- art. 258 Kodeksu karnego (udział w zorganizowanej grupie przestępczej),
- art. 265 Kodeksu karnego (ujawnienie lub wykorzystanie informacji niejawnych),
- art. 266 Kodeksu karnego (ujawnienie informacji niejawnych w związku z wykonywaną funkcją),
- art. 267 Kodeksu karnego (bezprawne uzyskanie informacji),
- art. 270 Kodeksu karnego (fałszerstwo dokumentu),
- art. 271 Kodeksu karnego (poświadczenie nieprawdy w dokumencie),
- art. 272 Kodeksu karnego (wyłudzenie podstępem poświadczenia nieprawdy),
- art. 273 Kodeksu karnego (używanie dokumentów poświadczających nieprawdę – zawierających fałszerstwo intelektualne),
- art. 306 Ordynacji podatkowej (ujawnienie tajemnicy skarbowej),
- art. 278 ustawy o KAS (ujawnienie tajemnicy skarbowej),
- art. 278a ustawy o KAS (podanie nieprawdy w oświadczeniu o stanie majątkowym).

Rozszerzenie katalogu obejmuje przestępstwa wykrywane w trakcie realizacji zadań pozostające w związku lub w zbiegu z przestępstwami będącymi w katalogu dotychczas określonym. Zaproponowana zmiana dąży do zapewnienia Szefowi KAS możliwości samodzielnego i kompleksowego prowadzenia spraw dotyczących korupcji i przestępczości urzędniczej, ograniczając konieczność współdziałania z innymi służbami i poprawiając tym samym ekonomikę procesu karnego.

Z uwagi na to, że kontrola oświadczeń o stanie majątkowym będzie wykonywana (podobnie jak aktualnie sprawowana kontrola oświadczeń składanych przez osoby zatrudnione w jednostkach organizacyjnych KAS oraz funkcjonariuszy) jako kontrola celno-skarbowa stosownej nowelizacji muszą ulec postanowienia art. 54 ust. 2 pkt 9 omawianej ustawy.

Zmiana art. 49 pkt 2a rozszerza krąg organów KAS uprawnionych do żądania informacji z banków i innych instytucji kredytowych i finansowych o dyrektora izby administracji skarbowej. Natomiast zmiana pkt 3 służy doprecyzowaniu przepisów. W celu efektywnego wykonywania zadań Szefa KAS w zakresie postępowania określonego w dziale IIIA rozdziale 5 Ordynacji podatkowej i kontroli celno-skarbowej oświadczeń o stanie majątkowym, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 7 ustawy o KAS, konieczne jest doprecyzowanie, że Szef KAS może pozyskać w tym celu informacje bankowe. Brak dostępu przez Szefa KAS do informacji

objętych tajemnicą bankową uniemożliwi mu wykonywanie zadań przejmowanych z CBA. Powyższe zmiany usprawnią tok wykonywania kontroli celno-skarbowej i wpłyną znacząco na szybkość i efektywność podejmowanych działań,

Projektowana treść art. 54 ust. 2 pkt 9 omawianej ustawy jest efektem przejmowania przez Krajową Administrację Skarbową zadań związanych z kontrolą wszystkich oświadczeń o stanie majątkowym i pozostaje w ścisłym związku z postanowieniami nowoprojektowanych zapisów art. 2 ust. 1 pkt 17c.

Wprowadzono również zmianę w art. 62 ust. 10 przez dodanie zdania drugiego w brzmieniu: „Zmiany upoważnienia do przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej może dokonać również Szef Krajowej Administracji Skarbowej.” Projektowana zmiana ma na celu umożliwienie Szefowi KAS, dokonania zmiany upoważnienia do kontroli oświadczeń o stanie majątkowym. Obecnie takiej zmiany może dokonać tylko naczelnik urzędu celno-skarbowego. Usprawni to tok prowadzonej kontroli i wpłynie na ekonomikę podejmowanych czynności.

3) Najważniejsze zmiany wprowadzone w ustawie o z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (art. 75 projektu)

Nowe brzmienie otrzymuje art. 25 ust. 1 ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu. Aktualnie w opisie czynności wchodzących w zakres zakupu kontrolowanego stosowanego obecnie przez Centralne Biuro Antykorupcyjne ustawodawca posłużył się zwrotem „a także założeniu propozycji przyjęcia [...] korzyści majątkowej”. Mając na względzie utrzymanie we właściwości Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zadania w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw korupcji osób pełniących funkcje publiczne, o których mowa w art. 1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, konieczne jest uzupełnienie art. 29 ust. 1 ustawy o ABW oraz AW o w/w opis zakresowy czynności zakupu kontrolowanego. Ujednolicenia wymaga również w art. 29 ust. 1 omawianej ustawy. W obecnym stanie prawnym ustawa o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (art. 14 ust. 1 ustawy o Centralnym Burze Antykorupcyjnym) oraz ustawa o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (art. 23 ust. 1 ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu) przewidują tożsamy katalog tzw. uprawnień administracyjno-porządkowych. Zwraca jednak uwagę różnica w sposobie regulacji używania środków przymusu bezpośredniego i broni palnej przez funkcjonariuszy Centralnego Biura Antykorupcyjnego, którzy – w odróżnieniu od funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – mają, po pierwsze prawo używać kaftanów bezpieczeństwa oraz pasów obezwładniających oraz, po drugie, środków przeznaczonych do pokonywania zamknięć

budowlanych i innych przeszkód, z wyłączeniem materiałów wybuchowych. W celu ujednolicenia proponuje się uzupełnienie art. 23 ust. 1 ustawy o ABW oraz AW o w/w środki.

4) Zmiany w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (art. 32 projektu)

W art. 32 projektu, zawierającym zmiany do ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (zwaną dalej „ustawą zaopatrzeniową”), zaproponowano skrócenie tytułu ustawy do: „o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych oraz ich rodzin”. Proponowana zmiana pozostaje w zgodzie z § 18 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej, aby w tytule ustawy jej przedmiot określić możliwie najzwięźle, jednakże w sposób adekwatnie informujący o jej treści. Należy podkreślić, iż art. 1 ustawy zaopatrzeniowej określa zakres podmiotowy ustawy, tj. wprost wskazuje funkcjonariuszy, których służb mundurowych obejmują przepisy ustawy. Skrócenie tytułu ustawy w kontekście tworzenia i likwidowania poszczególnych służb mundurowych (co w ciągu ostatnich lat następowało kilkakrotnie), zmniejszy zakres zmian w poszczególnych ustawach nowelizujących, w których zmiany polegają tylko na przywołaniu nowego tytułu ustawy zaopatrzeniowej. Ponadto skrócenie tytułu ustawy ułatwi jej przywoływanie w decyzjach emerytalno-rentowych, wszelkich pismach powołujących się na przepisy tej ustawy, czy wyrokach sądowych. Dokonano również stosownych korekt w ustawach nowelizowanych projektem, które przywołują przepisy ustawy zaopatrzeniowej.

W art. 3 ust. 1 pkt 7 wprowadzono nową definicję wysługi emerytalnej, wykreślając z brzmienia przepisu CBA. Analogiczny zapis wprowadzony został w pozostałych przepisach ustawy zaopatrzeniowej, ponieważ okres służby w CBA będzie stanowił okres równorzędny ze służbą w istniejących służbach objętych ustawą zaopatrzeniową podobnie jak służba w Urzędzie Ochrony Państwa i Biurze Ochrony Rządu.

Projektowana ustawa dokonuje nowelizacji art. 10b ustawy zaopatrzeniowej uwzględniając w jego brzmieniu funkcjonariuszy CBA, po funkcjonariuszach Biura Ochrony

Rządu. Nowelizując art. 10b wyrazy: „emeryci i renciści Biura Ochrony Rządu” zostały zastąpione wyrazami: „emeryci i renciści zwolnieni z Biura Ochrony Rządu lub z Centralnego Biura Antykorupcyjnego”.

Wprowadzono zmiany w art. 12 ust. 1 oraz dodano ust. 1a. Z obecnego brzmienia art. 12 ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej wynika, iż prawo do emerytury policyjnej nie przysługuje funkcjonariuszowi, który ma ustalone prawo do emerytury z ZUS, obliczonej z uwzględnieniem okresów służby i okresów z nią równorzędnych, przy czym nie ma tutaj znaczenia długość, ani rodzaj służby. Część funkcjonariuszy przyjętych po raz pierwszy do służby po dniu 1 stycznia 1999 r. posiada tzw. okresy „oskładkowane”, tj. okresy służby od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 30 września 2003 r. objęte obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym. Oznacza to, że funkcjonariusze tacy pomimo pełnionej służby posiadają w ZUS-ie zaewidencjonowane składki na ich indywidualnych kontach, za wskazane powyżej okresy „oskładkowanej” służby. Skutkuje to tym, że ZUS zalicza je przy ustalaniu prawa do emerytury powszechnej. Jeżeli funkcjonariusz w pierwszej kolejności ustali prawo do emerytury w systemie powszechnym, a dopiero w drugiej kolejności wystąpi do Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA (ZER MSWiA) z wnioskiem o ustalenie i przyznanie świadczenia emerytalnego, to przy obecnym brzmieniu przepisu art. 12 ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej ZER MSWiA zobligowany jest do wydania decyzji odmownej w sprawie przyznania prawa do emerytury policyjnej za pozostałe okresy służby i okresy z nią równorzędne. Wówczas te pozostałe okresy służby i okresy z nią równorzędne, po przekazaniu przez daną służbę składek za te okresy, zostaną uwzględnione w emeryturze z ZUS-u, jako okresy składkowe. Powyżej wskazana zasada wynika z faktu, że w związku z wejściem w życie z dniem 1 stycznia 1999 r. reformy systemu ubezpieczeń społecznych i reformy emerytalnej funkcjonariusze, którzy rozpoczęli służbę po dniu 1 stycznia 1999 r., zostali objęci obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych i mieli nabywać prawo do emerytury na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Jednakże ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw, zwanej dalej ustawą zmieniającą, ustawodawca wprowadził zmiany polegające na ponownym objęciu funkcjonariuszy, którzy wstąpili do służby po dniu 1 stycznia 1999 r., zaopatrzeniowym systemem emerytalnym oraz wyłączeniu ich z ubezpieczeń społecznych. W związku z powyższym od dnia 1 października 2003 r. wszyscy funkcjonariusze są objęci systemem zaopatrzeniowym, bez względu na datę podjęcia służby. Ustawa zmieniająca nadała m.in. nowe

brzmienie art. 12 ustawy zaopatrzeniowej, w wyniku czego funkcjonariusze posiadający wskazane powyżej okresy „oskładkowanej” służby, którzy w pierwszej kolejności ustalili sobie prawo do emerytury powszechnej z ZUS, nie mogą nawet ustalić sobie prawa do emerytury policyjnej. Z punktu widzenia prawa do pobierania przez funkcjonariuszy przyjętych do służby po dniu 1 stycznia 1999 r. dwóch emerytur (za okresy służby z systemu zaopatrzeniowego i za okresy cywilne z systemu powszechnego), utrzymywanie obecnego brzmienia art. 12 ust. 1 nie wydaje się być zasadne. Problem dotyczy niewielkiej liczby osób, gdyż zwykle funkcjonariusze ustalają najpierw prawo do emerytury policyjnej, jednakże jest zauważalny i wymagał rozwiązania.

W art. 32 pkt 9 lit. b projektodawca zmienia brzmienie części wspólnej w art. 18f w ust. 2e, przez nadanie jej nowego brzmienia. Powyższa propozycja wynika z faktu, iż uwzględnienie

renty inwalidzkiej w brzmieniu części wspólnej ust. 2e stanowi ewidentny błąd, ponieważ art. 18f znajduje się w rozdziale 1a, który dotyczy wyłącznie emerytury dla funkcjonariuszy przyjętych do służby po dniu 31 grudnia 2012 r. Podstawę wymiaru renty inwalidzkiej ustala się na podstawie art. 5 bez względu na datę przyjęcia po raz pierwszy do służby.

W art. 21 omawianej ustawy wprowadzono nowe brzmienie w ust. 1c. Zaproponowana zmiana ma na celu zapewnienie spójności z art. 2 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

5) Zmiany w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (art. 15 projektu)

Zadania, o których mowa w art. 18q § 1 (tj. wyrażanie zgody na ułatwiony sposób wyszukiwania zobowiązanych w rejestrze obejmujący więcej niż jednego zobowiązanego), realizuje organ prowadzący rejestr (Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Szczecinie) na wniosek uprawnionych podmiotów wymienionych w § 2 tego artykułu. Obecnie Szef CBA jest jednym z podmiotów uprawnionych mających dostęp do rejestru, które o taką zgodę mogą wystąpić konieczne zatem było przekazanie tej kompetencji Komendantowi Głównemu Policji. Tym samym Komendant Główny Policji może wyrazić zgodę na ułatwiony sposób wyszukiwania zobowiązanych w rejestrze obejmujący więcej niż jednego zobowiązanego oraz posiadać będzie dostęp do rejestru. Jednocześnie konieczne było wprowadzenie przepisu przejściowego, który wskazuje, że rejestr zobowiązanych prowadzony przez Szefa CBA na podstawie art. 18q § 9 staje się rejestrem zobowiązanych prowadzonym przez Komendanta Głównego Policji (art. 192 projektowanej ustawy). W art. 48 § 5, w art. 50 § 2 i § 3 pkt 3, w

art. 64b § 1 pkt 18, w art. 153 skreśla się wyrazy „Centralne Biuro Antykorupcyjne”. Zmiana ma charakter porządkowy oraz dostosowujący.

6) Zmiany w ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (art. 22 projektu)

W projektowanym art. 24h w ust. 8: wyrazy „Centralne Biuro Antykorupcyjne” zastępuje się wyrazem „Szef Krajowej Administracji Skarbowej”. Tym samym w przypadku podejrzenia, że osoba składająca oświadczenie majątkowe podała w nim nieprawdę lub zataiła prawdę, podmiot dokonujący analizy oświadczenia występuje do Krajowej Administracji Skarbowej z wnioskiem o kontrolę jej oświadczenia majątkowego. Obecnie instytucje wchodzące w strukturę Krajowej Administracji Skarbowej weryfikują oświadczenia radnych, wójtów, zastępców wójta, sekretarzy gminy, skarbników gminy, kierowników jednostki organizacyjnej gminy, osób zarządzających i członków organu zarządzającego gminną osobą prawną oraz osoba wydająca decyzje administracyjne w imieniu wójta. Zgodnie bowiem z obecnym brzmieniem art. 24h ust. 6 i 7 oświadczenia majątkowe weryfikuje organ do którego zostało złożone oświadczenie majątkowe oraz naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby składającej oświadczenie majątkowe. Organy te zgodnie z proponowaną zmianą w razie stwierdzenia nieprawidłowości podczas weryfikacji oświadczenia majątkowego, zobowiązane są przekazać tę informację do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Uchylono natomiast art. 24 ust. 10, ponieważ zadanie weryfikacji oświadczeń majątkowych zostało przypisane do KAS, nie ma konieczności wskazywania konkretnej podstawy prawnej. Do postępowania w sprawie kontroli oświadczeń o stanie majątkowym odpowiednio będzie stosowana ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

7) Zmiany w ustawie z dnia 21 czerwca 1990 r. o zwrocie korzyści uzyskanych niesłusznie kosztem Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych (art. 24 projektu)

W art. 2 wyrazy „Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego” zastępuje się wyrazami „Szef Krajowej Administracji Skarbowej”. Tym samym Szef Krajowej Administracji Skarbowej, będzie posiadał kompetencje wystąpienia do sądu w przypadkach określonych w art. 1.

8) Zmiany w ustawie z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (art. 37 projektu)

W art. 35 uchyla się ust. 6a. Projektowana zmiana wynika z przejęcia obecnie wykonywanych zadań przez Centralne Biuro Antykorupcyjne na rzecz Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Zgodnie z nowym brzmieniem przepisów kontroli prawidłowości i prawdziwości oświadczeń o stanie majątkowym, będzie dokonywała Krajowa Administracja

Skarbowa na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. Kompetencja tego organu wynika bezpośrednio z przepisów prawa, które nadkładają na Krajową Administrację Skarbową uprawnienia do weryfikacji oświadczeń o stanie majątkowym.

9) W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (art. 38 projektu)

W art. 1b pkt 6, w art. 11a w ust. 3 pkt 10 oraz w art. 11j w ust. 1 pkt 10 wyrazy „Centralnego Biura Antykorupcyjnego” zastępuje się wyrazami „Krajowej Administracji Skarbowej”. Zgodnie zatem z nowym brzmieniem art. 1b pkt 6 minister właściwy do spraw wewnętrznych będzie sprawował nadzór nad Policją, Strażą Graniczną, Służbą Ochrony Państwa oraz Państwową Strażą Pożarną w zakresie realizacji obowiązku składania oświadczeń o stanie majątkowym przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa oraz strażaków Państwowej Straży Pożarnej oraz pracowników zatrudnionych w tych służbach, a także ich analizy przez właściwych przełożonych w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Krajowej Administracji Skarbowej. Art. 11a ust. 3 pkt 10 wprowadza regulację prawną stanowiącą, że do zadań Inspektora Nadzoru Wewnętrznego będzie należeć ocenianie realizacji obowiązku składania oświadczeń o stanie majątkowym przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa, strażaków Państwowej Straży Pożarnej oraz pracowników zatrudnionych w tych służbach, a także ich analizy przez właściwych przełożonych w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Krajowej Administracji Skarbowej. Na podstawie art. 11j ust.1 pkt 10 Inspektor Nadzoru Wewnętrznego jest uprawniony do uzyskania dostępu do oświadczeń o stanie majątkowym składanych przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa, strażaków Państwowej Straży Pożarnej oraz pracowników zatrudnionych w tych służbach, a także materiałów sporządzonych w wyniku ich analizy przez właściwych przełożonych w zakresie, w jakim nie narusza to kompetencji Krajowej Administracji Skarbowej. Projektowane zmiany wnikają z przekazania zadań realizowanych obecnie przez Centralne Biuro Antykorupcyjne na rzecz Krajowej Administracji Skarbowej.

10) Zmiany w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne – („ustawy antykorupcyjnej”) (art. 45 projektu)

Wprowadzenie w życie zmiany art. 4 pkt 1 przyczyniłoby się do wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych, co do obejmowania normą zawartą w art. 4 pkt 1 ustawy antykorupcyjnej organu, jakim jest rada dyrektorów w prostej spółce akcyjnej. Spółka ta została

wprowadzona do ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych na mocy przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw, które w tym zakresie weszły w życie z dniem 1 lipca 2021 r.

Zgodnie z przywołaną nowelizacją przepisów akcjonariusze prostej spółki akcyjnej mogą wybrać model prowadzenia działalności, a więc albo model dualistyczny (decyzje w spółce podejmuje zarząd i rada nadzorcza) albo model monistyczny (sprawy spółki prowadzi tylko jeden organ – rada dyrektorów). Rada dyrektorów jest podmiotem, który łączy w sobie kompetencje zarządu oraz rady nadzorczej i niewątpliwie ma wpływ na działalność tej spółki kapitałowej. Mając na względzie powyższe wskazane jest, aby zakaz z art. 4 pkt 1 ustawy antykorupcyjnej dotyczył także bycia członkiem rady dyrektorów. Powyższy postulat będzie realizował zasady kompletności i przejrzystości systemu prawa oraz pozostanie w zgodzie z celami ww. ustawy.

Zrezygnowanie w przywołanym przepisie ustawy antykorupcyjnej z katalogu wymienionych z nazwy organów spółek na rzecz zwrotu „organy zarządzające, nadzorcze lub kontrolne”, zrealizuje również postulowane w doktrynie objęcie zakresem tego przepisu władz spółek prawa obcego. Zauważyć bowiem należy, że w strukturze spółek prawa obcego, do których przedmiotowa ustawa ma zastosowanie na mocy jej art. 3 pkt 1, często nie funkcjonują organy odpowiadające nazwą organom wymienionym aktualnie w art. 4 pkt 1 omawianej ustawy.

W art. 10 ust. 9 otrzymuje nowe brzmienie. Obecnie realizowane zadania przez Centralne Biuro Antykorupcyjne na podstawie omawianej ustawy, zostaną przekazane na rzecz Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Weryfikacji oświadczeń o stanie majątkowym na podstawie ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne będzie dokonywał Szef Krajowej Administracji Skarbowej na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. W przepisie wykreślono zwrot trybu, ponieważ wystarczające jest odesłanie do zasad określonych w ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej.

11) Zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (art. 50 projektu ustawy)

W obecnym stanie prawnym szefowie służb specjalnych (ABW, AW, CBA, SKW, SWW) posiadają uprawnienia organów podatkowych w odniesieniu do przychodów swoich pracowników. Szefowie służb mają prawo do m.in. weryfikacji prawidłowości rozliczeń w ramach postępowania podatkowego, przeprowadzania czynności sprawdzających, kontroli podatkowej oraz trybów nadzwyczajnych decyzji ostatecznych – w zakresie podatku

dochodowego uzyskanego w ramach pracy na rzecz danej służby. Biorąc pod uwagę, że funkcję Szefa CBA znosi się z dniem 1 maja 2026 r., konieczne było uchylenie art. 13a pkt 3, który to przepis uprawnienia organu podatkowego przyznał Szefowi CBA. Zgodnie z dalszą częścią projektu z dniem wejścia w życie ustawy upewnienia Szefa CBA zostaną przekazane do naczelników urzędów skarbowych właściwych ze względu na miejsca zamieszkania podatnika. Warto wskazać, że art. 13a ust. 3 jest to przepis szczególny, w przypadku jego uchylenia konieczne wydaje się zastosowanie przepisu ogólnego. CBA przestanie działać, jako służba specjalna zatem dochody osiągnięte w tej służbie mogą zostać rozliczone według właściwości ogólnej.

Wprowadzono również zmianę w art. 119zt pkt 6a Ordynacji podatkowej i do katalogu podmiotów uprawnionych do żądania od izby rozliczeniowej informacji i zestawień zaliczono Komendanta Centralnego Biura Zwalczania Korupcji.

W art. 50 pkt 3 projektu proponuje się dodanie nowego pkt 8b w art. 297 § 1 Ordynacji podatkowej. Zawarta w projektowanej ustawie zmiana w art. 297 § 1 Ordynacji podatkowej polega na uchyleniu pkt 8 stanowiącego podstawę do uzyskiwania przez Szefa CBA akt, w tym akt zawierających informacje wymienione w art. 182 Ordynacji podatkowej (informacje bankowe). Biorąc pod uwagę przejęcie zadań Szefa CBA przez Komendanta CBZK, celowe wydaje się zagwarantowanie CBZK dostępu do informacji, które mogło do tej pory uzyskiwać CBA. W związku z powyższym proponuje się dodanie w art. 297§ 1 Ordynacji podatkowej pkt 8b w brzmieniu:

„8b) Centralnemu Biuru Zwalczania Korupcji – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 5da ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji;”.

W art. 50 pkt 4 projektu proponuje się dodanie nowego pkt 4a w art. 297e § 1 Ordynacji podatkowej. Co prawda zgodnie z art. 297e § 1 pkt 4 Ordynacji podatkowej Szef Krajowej Administracji Skarbowej udostępnia Policji – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 1 ust. 2 pkt 4 ustawy o Policji dane niezawarte w aktach spraw podatkowych inne niż określone w art. 297c Ordynacji podatkowej, jeżeli znajdują się w Centralnym Rejestrze Danych Podatkowych, to jednak warto zauważyć, że dane te są przekazywane Policji jedynie w celu wykrywania przestępstw i wykroczeń oraz ścigania ich sprawców. Natomiast zgodnie z projektowanym art. 5da ust. 1 pkt 2 ustawy o Policji CBZK będzie prowadziło również działalność analityczną. Warto przy tym zauważyć, że w obecnym brzmieniu art. 297e § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej informacje, o których mowa w tym przepisie były przekazywane CBA w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 2 ust. 1 ustawy o CBA, a więc również prowadzenia działalności analitycznej (art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy

o CBA). W związku z powyższym proponuje się dodanie w art. 297e § 1 Ordynacji podatkowej nowego pkt 4a w brzmieniu:

„4a) Centralnemu Biuru Zwalczania Korupcji – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 5da ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji;”.

12) Zmiany wprowadzone w ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (art. 54 projektu)

W art. 27c w ust. 9 wyrazy „Centralne Biuro Antykorupcyjne” zastępuje się wyrazami „Szef Krajowej Administracji Skarbowej”. W przypadku podejrzenia, że osoba składająca oświadczenie majątkowe podała w nim nieprawdę lub zataiła prawdę, podmiot dokonujący analizy oświadczenia występuje do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z wnioskiem o kontrolę oświadczenia majątkowego. Obecnie instytucje wchodzące w strukturę Krajowej Administracji Skarbowej weryfikują oświadczenia radnych, członków zarządu województwa, skarbników województwa, sekretarzy województwa, kierowników wojewódzkiej samorządowej jednostki organizacyjnej, osób zarządzających i członków organów zarządzającego wojewódzką osobą prawną oraz osoby wydająca decyzje administracyjne w imieniu marszałka województwa. Zgodnie bowiem z obecnym brzmieniem art. 24h ust. 6 i 7 oświadczenia majątkowe weryfikuje organ, do którego zostało złożone oświadczenie majątkowe oraz naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby składającej oświadczenie majątkowe. Organy te zgodnie z proponowaną zmianą w razie stwierdzenia nieprawidłowości podczas weryfikacji oświadczenia majątkowego, zobowiązane są przekazać tę informację do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Uchylony zostaje art. 27c ust. 11, ponieważ zadanie weryfikacji oświadczeń o stanie majątkowym zostało przypisane do KAS, nie ma konieczności wskazywania konkretnej podstawy prawnej. Do postępowania w sprawie kontroli oświadczenia majątkowego odpowiednio będzie stosowana ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

13) Zmiany wprowadzone w ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (art. 55 projektu)

W projektowanym art. 25c ust. 9 wyrazy „Centralne Biuro Antykorupcyjne” zastępuje się wyrazami „Szef Krajowej Administracji Skarbowej”. Tym samym w przypadku podejrzenia, że osoba składająca oświadczenie majątkowe podała w nim nieprawdę lub zataiła prawdę, podmiot dokonujący analizy oświadczenia występuje do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z wnioskiem o kontrolę jej oświadczenia majątkowego. Obecnie instytucje wchodzące w strukturę Krajowej Administracji Skarbowej weryfikują oświadczenia radnych, członków zarządu powiatu, sekretarzy powiatu, skarbników powiatu, kierowników jednostki

organizacyjnej powiatu, osób zarządzających i członków organu zarządzającego powiatową osobą prawną oraz osób wydających decyzje administracyjne w imieniu starosty. Zgodnie bowiem z obecnym brzmieniem art. 25c ust. 6 i 7 oświadczenia majątkowe weryfikuje organ do którego zostało złożone oświadczenie majątkowe oraz naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby składającej oświadczenie majątkowe. Organy te zgodnie z proponowaną zmianą w razie stwierdzenia nieprawidłowości podczas weryfikacji oświadczenia majątkowego, zobowiązane są przekazać tę informację do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Uchylono art. 25c ust. 11, ponieważ zadanie weryfikacji oświadczeń majątkowych zostało przypisane do KAS, nie ma konieczności wskazywania konkretnej podstawy prawnej. Do postępowania w sprawie kontroli oświadczenia majątkowego odpowiednio będzie stosowana ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

14) Zmiany wprowadzone w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (art. 74 projektu)

W obecnym stanie prawnym, w zakresie objętym przedmiotowym projektem ustawy istnieje luka prawna. Zgodnie z art. 14a ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach, właściwy minister lub starosta sprawują kontrolę nad działalnością fundacji będącej instytucją obowiązaną w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Jednakże fundacje posiadające status organizacji pożytku publicznego (OPP) nie są obowiązane, aby publikować lub dostarczać informację o tym, czy są instytucjami obowiązanyymi w rozumieniu tych przepisów. Ten brak regulacji stanowi istotne utrudnienie w realizacji powyższych zadań ustawowych.

Przedstawiona luka w prawie mogłaby zostać wypełniona przez uzupełnienie formularza merytorycznego, który mają obowiązek publikować organizacje pożytku publicznego. Rozwiązanie to byłoby analogiczne do istniejącego wzoru formularza sprawozdania z działalności fundacji niebędących OPP. Obowiązek taki zostanie wprowadzony, przez zmianę przepisów w omawianej ustawie zmieniającej.

15) Zmiany w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (art. 82 projektu)

Zgodnie z art. 82 pkt 1 projektu ustawy wprowadzającym zmianę art. 31s ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w zakresie podmiotu uprawnionego do weryfikacji deklaracji o powiązaniach branżowych – miejsce Centralnego Biura Antykorupcyjnego zastępuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej. Zmiany w tym zakresie weryfikacji deklaracji o powiązaniach branżowych

wymagały również przepisy dotyczące obowiązków składania deklaracji przez członków Rady Przejrzystości – art. 31s ust. 8a w zw. z ust. 8b pkt 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami ww. deklaracje, jakkolwiek są składane do Prezesa Agencji Oceny Technologii Medycznej i Taryfikacji (Prezesa Agencji), są weryfikowane (wyłącznie) przez Centralne Biuro Antykorupcyjne. Zgodnie projektem ustawy, deklaracje te będą weryfikowane (wyłącznie) przez Krajową Administrację Skarbową (Szefa Krajowej Administracji Skarbowej).

Przejęcie tych zadań związane jest z kompetencjami, jakie posiada Krajowa Administracja Skarbowa. Można zatem zakładać, że przejęcie tego zadania wpłynie na profesjonalną weryfikację deklaracji o powiązaniach branżowych składanych na podstawie przepisów omawianej ustawy.

16) Zmiany w ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o konsultantach w ochronie zdrowia (art. 92 projektu)

Projektowana zmiana art. 8e ust. 2 nakłada na Szefa Krajowej Administracji Skarbowej zadania w postaci weryfikacji oświadczenia składanego przez kandydata na konsultanta w ochronie zdrowia. Obecnie zadania te realizowane są przez Centralne Biuro Antykorupcyjne. W związku z likwidacją tej instytucji koniecznym było przejęcie tego zadania przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Zadania te są zbliżone do realizowanych aktualnie przez pracowników i funkcjonariuszy Krajowej Administracji Skarbowej. Instytucja ta posiada wykwalifikowaną kadrę, co stanowi podstawę do rzetelnej weryfikacji składanych na podstawie omawianej ustawy deklaracji.

17) Zmiany w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (art. 105 projektu)

Art. 20 ust. 6 nakłada na Szefa Krajowej Administracji Skarbowej zadania w postaci weryfikacji deklaracji o braku konfliktu interesów. Obecnie zadania te realizowane były przez Centralne Biuro Antykorupcyjne, w związku z likwidacją tej instytucji koniecznym było przejęcie tego zadania przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Zadania te są zbliżone do realizowanych aktualnie przez pracowników i funkcjonariuszy Krajowej Administracji Skarbowej. Instytucja ta posiada wykwalifikowaną kadrę, co stanowi podstawę do rzetelnej weryfikacji składanych na podstawie omawianej ustawy deklaracji.

18) Zmiany w ustawie z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (art. 114 projektu)

W art. 26 ust. 3 skreśla się wyrazy „Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego”. Zmiana ma charakter porządkowy oraz dostosowujący. Natomiast zadania wynikające z art. 6 ust. 5 omawianej ustawy zostaną przekazane Służbie Kontrwywiadu Wojskowego. Zgodnie z obowiązującymi przepisami osoby wykonujące w imieniu Skarbu Państwa czynności w postępowaniu o zawarcie umowy offsetowej lub związane z wykonaniem umowy offsetowej, składają Ministrowi Obrony Narodowej, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, o której mowa w art. 233 § 1 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, przed podjęciem czynności, oświadczenie o braku okoliczności wymienionych w ust. 1 pkt 1–8. Mając na względzie szczególnie charakter realizowanych umów oraz fakt, że w obecnym stanie prawnym oświadczenia te składane są do Ministerstwa Obrony Narodowej, organem, który będzie realizował to zadanie po wejściu w życie niniejszej ustawy będzie Służba Kontrwywiadu Wojskowego. Instytucja ta posiada odpowiednie uprawnienia, które pozwolą na sprawne weryfikowanie oświadczeń wynikających z art. 6 ust. 2 omawianej ustawy.

19) Zmiany w ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (art. 117 projektu)

W art. 117 projektu w pkt 8 uchylono art. 14, ponieważ jest to de facto przepis martwy, który nie znalazł zastosowania. Kontroli prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego, zgodnie z ustawami pragmatycznymi poszczególnych służb, mogą dokonywać również przełożeni funkcjonariuszy właściwi w sprawach osobowych (np. art. 121e ust. 2 pkt 2 ustawy o Policji). Komisje lekarskie nie mają i nigdy nie miały odpowiednich zasobów kadrowych do realizacji tego zadania. W związku z powyższym dokonano również zmiany dostosowujące i wykreślono wyrazy: „lub prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego przez” w art. 1 ust. 1 pkt 11 oraz w tytule rozdziału 4 ustawy o komisjach lekarskich.

20) Zmiany w ustawie z dnia 29 października 2021 r. o budowie zabezpieczenia granicy państwowej (art. 141 projektu)

Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego w ramach swoich ustawowych zadań i uprawnień będzie prowadziła działania zapobiegające zagrożeniom dotyczącym zamówień związanych z inwestycją polegającą na budowie zabezpieczenia granicy państwowej. W tym zakresie ABW będzie współpracowała ze Strażą Graniczną.

W ustawie tej wprowadzona została również zmiana zgodnie, z którą zespół do spraw przygotowania i realizacji zabezpieczenia granicy państwowej Szefa CBA Komendantem Głównym Policji lub upoważnionym przez niego zastępcą. Ponadto w składzie zespołu należy

uwzględnić Komendanta Bieszczadzkiego Oddziału Straży Granicznej lub jego zastępcę, z uwagi na planowane rozszerzenie budowy zabezpieczenia granicy na obszar tego oddziału.

21) Zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (art. 147 projektu)

W art. 15 zmienia się brzmienie ust. 5, który mówi, że w przypadku ogłoszenia powszechnej lub częściowej mobilizacji oraz w czasie wojny Służba Kontrwywiadu Wojskowego i Służba Wywiadu Wojskowego stają się z mocy prawa częścią Sił Zbrojnych, a funkcjonariusze Służby Kontrwywiadu Wojskowego i funkcjonariusze Służby Wywiadu Wojskowego stają się z mocy prawa żołnierzami zawodowymi. Służba Kontrwywiadu Wojskowego i Służba Wywiadu Wojskowego, po włączeniu w skład Sił Zbrojnych, realizują zadania, o których mowa odpowiednio w art. 5 i 6 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego. W tym przypadku nie stosuje się art. 137. Zmiana ta uzasadniona jest koniecznością precyzyjnego określenia zakresu zadań realizowanych przez Służbę Kontrwywiadu Wojskowego i Służbę Wywiadu Wojskowego po włączeniu ich do Sił Zbrojnych RP, w przypadku ogłoszenia powszechnej lub częściowej mobilizacji albo w czasie wojny, w szczególności koniecznością zapewnienia właściwej i skutecznej realizacji obowiązku informacyjnego spoczywającego na wojskowych służbach specjalnych w stosunku do osób piastujących kierownicze stanowiska państwowe. Zmiana, w zakresie odnoszącym się do funkcjonariuszy wojskowych służb specjalnych, stanowi konsekwencję przyjęcia obowiązującego już rozwiązania przesadzającego o włączeniu tych służb do Sił Zbrojnych RP w przypadku ogłoszenia powszechnej lub częściowej mobilizacji oraz w czasie wojny i jest uzasadniona między innymi celowością zrównania funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego z żołnierzami zawodowymi, w szczególności w zakresie objęcia funkcjonariuszy SKW i SWW ochroną żołnierzy w czasie wojny (konfliktu zbrojnego) wynikającą z przepisów prawa międzynarodowego publicznego (prawa konfliktów zbrojnych).

22) Zmiany w ustawie z dnia 8 lutego 2023 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych, których śmierć nastąpiła w związku ze służbą albo podjęciem poza służbą czynności ratowania życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia (art. 152 projektu)

W art. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia w ust. 1, w art. 2 w ust. 2, w art. 11 oraz we wprowadzeniu do wyliczenia w art. 15, skreśla się wyrazy „Centralne Biuro Antykorupcyjne”. W art. 4 w ust. 2 uchyla się pkt 5. Projektowane zmiany mają charakter porządkowy oraz dostosowujący.

W art. 25 we wprowadzeniu do wyliczenia w ust. 6 dodaje się wyraz „Centralne Biuro Antykorupcyjne” oraz w art. 25 w ust. 6 dodaje się pkt 4. Projektowane zmiany mają na celu wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą przy ustalaniu wysokości świadczenia pieniężnego dla członków rodziny funkcjonariuszy Centralnego Biura Antykorupcyjnego przyjmuje się obowiązujące na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego datę złożenia wniosku o przyznanie świadczenia pieniężnego przeciętne uposażenie, o którym mowa w art. 99 ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, w odniesieniu do świadczenia pieniężnego po zmarłym lub zaginionym funkcjonariuszu Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

23) W ustawie z dnia 9 marca 2023 r. o badaniach klinicznych produktów leczniczych stosowanych u ludzi (art. 153 projektu)

Projektowany art. 32 w ust. 4 omawianej ustawy wskazuje, że w przypadku wątpliwości w zakresie zgodności ze stanem faktycznym złożonego oświadczenia, przewodniczący Naczelnej Komisji Bioetycznej lub wyznaczonej komisji bioetycznej przekazuje do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oświadczenie do weryfikacji. W oświadczeniu wskazuje się informacje dotyczące: wykonywania działalności gospodarczej lub bycia członkami organów spółek handlowych lub przedstawicielami przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą, w zakresie prowadzenia badań klinicznych, z wyłączeniem pełnienia roli badacza oraz roli badacza będącego sponsorem badania niekomercyjnego; bycia członkami organów spółdzielni, stowarzyszeń lub fundacji wykonujących działalność; posiadania akcji lub udziałów w spółkach handlowych wykonujących działalność w spółdzielniach wykonujących działalność; bycia osobami odpowiedzialnymi za planowanie lub przeprowadzenie badania klinicznego będącego przedmiotem oceny etycznej; prowadzenia badania klinicznego objętego postępowaniem w sprawie sporządzenia oceny etycznej badania klinicznego lub uczestniczyć w przeprowadzaniu tego badania klinicznego oraz być zatrudnieni w ośrodku badań klinicznych, w którym ma być prowadzone badanie kliniczne, którego dotyczy ocena.

24) W ustawie z dnia 7 lipca 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie Krajowego Centrum Przetwarzania Danych (art. 156 projektu)

Art. 11 ust. 1 i 2 wskazuje, że zadania realizowane aktualnie przez Centralne Biuro Antykorupcyjne zostaną przejęte przez Policję. W ramach zadań z zakresu prewencji, Policja może przeprowadzić kontrolę zamówień publicznych, które będą realizowane z wyłączeniem przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych. W art. 13 w ust. 2 w pkt 7 skreśla się wyrazy „Centralne Biuro Antykorupcyjne”. Projektowane zmiany mają charakter porządkowy oraz dostosowujący.

25) Zmiany w ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o aktach stanu cywilnego (art. 118 projektu)

W ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego, zwanej dalej „Prawem o aktach stanu cywilnego”, proponuje się dokonanie zmiany w art. 5a ust. 1 polegającej na wskazaniu Policji jako służby, której będą udostępniane dane z rejestru stanu cywilnego w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań.

Propozycja wskazania w projektowanym przepisie Policji, a nie jedynie Centralnego Biura Zwalczania Korupcji wynika z systematyki art. 5a ust. 1 Prawa o aktach stanu cywilnego. W przepisie tym wskazano służby (ABW, AW, SKW), nie zaś ich jednostki organizacyjne.

Należy również wskazać, że zgodnie z art. 5a ust. 2 Prawa o aktach stanu cywilnego dane z rejestru stanu cywilnego udostępnia się za pomocą urządzeń teletransmisji danych, po złożeniu do ministra właściwego do spraw informatyzacji jednorazowego wniosku i wyrażeniu przez niego zgody, podmiotom, o których mowa w ust. 1, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) posiadają urządzenia lub systemy teleinformatyczne przeznaczone do komunikowania się między uprawnionymi podmiotami a rejestrem stanu cywilnego, umożliwiające identyfikację osoby uzyskującej dane z rejestru, zakres oraz datę ich uzyskania;
- 2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne właściwe dla przetwarzania danych osobowych, w szczególności uniemożliwiające dostęp osób nieuprawnionych do przetwarzania danych osobowych i wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) uzyskanie danych tą drogą jest uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywanych zadań albo prowadzonej działalności.

Natomiast zgodnie z art. 5a ust. 3 Prawa o aktach stanu cywilnego w sprawach o udostępnianie danych podmiotom, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw informatyzacji, w drodze decyzji administracyjnej, wyraża zgodę na udostępnianie danych, odmawia wyrażenia zgody na ich udostępnianie, jeżeli nie zostały spełnione warunki określone w ust. 2, albo cofa zgodę na ich udostępnianie, jeżeli warunki te przestały być spełniane.

W konsekwencji wskazanie w projektowanym przepisie całej formacji Policji nie prowadzi do ryzyka zbyt szerokiego dostępu do danych przetwarzanych w rejestrze stanu cywilnego, gdyż dostęp ten będzie ograniczony w zakresie wskazanym w decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. Uzyskanie dostępu do rejestru przez Policję będzie również uzależnione od spełnienia warunków określonych w art. 5a ust. 2 Prawa o aktach stanu cywilnego, do których należy konieczność uzasadnienia uzyskania danych z rejestru specyfiką lub zakresem wykonywanych zadań albo prowadzonej działalności.

26) W poniższych ustawach zostały wprowadzone zmiany mające charakter porządkowy i dostosowujący, polegające na nadaniu nowego brzmienia przepisom przez usunięcie z ich dotychczasowej treści wyrazów „Centralne Biuro Antykorupcyjne”, „Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego” lub odsyłających do ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym.

- w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego,
- w ustawie z dnia 17 czerwca 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego,
- w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji,
- w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych,
- w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece,
- w ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych,
- w ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach,
- w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej,
- w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,
- w ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym,
- w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji,
- w ustawie z dnia 21 czerwca 1990 r. o zwrocie korzyści uzyskanych niesłusznie kosztem Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych,
- w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej,
- w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych,
- w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- w ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej,
- w ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa,
- w ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach,
- w ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin,
- w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin,

- w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego,
- w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym,
- w ustawie z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej,
- w ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników,
- w ustawie z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora,
- w ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach,
- w ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich,
- w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne,
- w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego,
- w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy,
- w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym,
- w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne,
- w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami,
- w ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia,
- w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych,
- w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych,
- w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa,
- w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe,
- w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej,
- w ustawie z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej,
- w ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa,
- w ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym,
- w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych,

- w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,
- w ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu,
- w ustawie z dnia 7 maja 1999 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
- w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji,
- w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa,
- w ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy,
- w ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw,
- w ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym,
- w ustawie z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych,
- w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
- w ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji,
- w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa,
- w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe,
- w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym,
- w ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o przetwarzaniu informacji kryminalnych,
- w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych,
- w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym,
- w ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu,
- w ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego,
- w ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze,

- w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych,
- w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych,
- w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług,
- w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy,
- w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi,
- w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych,
- w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji,
- w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,
- w ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego,
- w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym,
- w ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów,
- w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej,
- w ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym,
- w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów,
- w ustawie z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich,
- w ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o konsultantach w ochronie zdrowia,
- w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej,
- w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,
- w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych,
- w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych,
- w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych,
- w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej,
- w ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych,
- w ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych,

- w ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności,
- w ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami,
- w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej,
- w ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia,
- w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych,
- w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa,
- w ustawie z dnia 16 września 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi,
- w ustawie z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, państw trzecich, agencjami Unii Europejskiej oraz organizacjami międzynarodowymi,
- w ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe,
- w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach,
- w ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej,
- w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,
- w ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą,
- w ustawie z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa,
- w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020,
- w ustawie z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków,
- w ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych,
- w ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o aktach stanu cywilnego,
- w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej,
- w ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze,
- w ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich,
- w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej,
- w ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowym,

- w ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym,
- w ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa,
- w ustawie z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych,
- w ustawie z dnia 26 stycznia 2018 r. o Straży Marszałkowskiej,
- w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu,
- w ustawie z dnia 9 maja 2018 r. o przetwarzaniu danych dotyczących przelotu pasażera,
- w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym,
- w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa,
- w ustawie z dnia 22 listopada 2018 r. o dokumentach publicznych,
- w ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości,
- w ustawie z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym,
- w ustawie z dnia 4 kwietnia 2019 r. o jednorazowym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów w 2019 r.,
- w ustawie z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym,
- w ustawie z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji,
- w ustawie z dnia 9 stycznia 2020 r. o dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów,
- w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych,
- w ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych,
- w ustawie z dnia 29 października 2021 r. o budowie zabezpieczenia granicy państwowej,
- w ustawie z dnia 29 października 2021 r. o świadczeniu wyrównawczym dla osób uprawnionych do wcześniejszej emerytury z tytułu opieki nad dziećmi wymagającymi stałej opieki,

- w ustawie z dnia 2 grudnia 2021 r. o szczególnych zasadach wynagradzania osób realizujących zadania z zakresu cyberbezpieczeństwa,
- w ustawie z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw,
- w ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o ochotniczych strażach pożarnych,
- w ustawie z dnia 27 stycznia 2022 r. o dokumentach paszportowych,
- w ustawie z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny,
- w ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa,
- w ustawie z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego,
- w ustawie z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom,
- w ustawie z dnia 1 grudnia 2022 r. o Systemie Informacji Finansowej,
- w ustawie z dnia 8 lutego 2023 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym członkom rodziny funkcjonariuszy lub żołnierzy zawodowych, których śmierć nastąpiła w związku ze służbą albo podjęciem poza służbą czynności ratowania życia lub zdrowia ludzkiego albo mienia,
- w ustawie z dnia 9 marca 2023 r. o badaniach klinicznych produktów leczniczych stosowanych u ludzi,
- w ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o Państwowej Komisji do spraw badania wpływów rosyjskich na bezpieczeństwo wewnętrzne Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2007–2022,
- w ustawie z dnia 26 maja 2023 r. o kolejnym dodatkowym rocznym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów,
- w ustawie z dnia 7 lipca 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie Krajowego Centrum Przetwarzania Danych,
- w ustawie z dnia 14 czerwca 2024 r. o ochronie sygnalistów,
- w ustawie z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej,
- w ustawie z dnia 18 października 2024 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Wjazdu/Wyjazdu,

- w ustawie z dnia 18 października 2024 r. o świadczeniu honorowym z tytułu ukończenia 100 lat życia,
- w ustawie z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej,
- w ustawie z dnia 20 marca 2025 r. o warunkach dopuszczalności powierzania pracy cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- w ustawie o z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i formach zatrudnienia.

Omówienie przepisów przejściowych, dostosowujących i końcowych (rozdz. 4 i 5)

Rozdział 4 i 5 poświęcony jest określeniu szczegółowej procedury likwidacji CBA, rozpoczynając od podziału zadań, które będą realizowane przez poszczególne jednostki przejmujące, kończąc na wskazaniu konkretnych zasobów, które zostaną przekazane po zlikwidowanym CBA. Projektowane przepisy określają również zasady przeniesienia funkcjonariuszy i pracowników CBA do organów przejmujących.

Projektowana ustawa określa, że z dniem wejścia w życie ustawy znosi się Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, likwiduje się Centralne Biuro Antykorupcyjne i w związku z tym wygasają akty powołania Szefa CBA oraz akty powołania Zastępców Szefa CBA.

Zadania wykonywane przez CBA, które określone są w art. 2 ustawy o CBA, będą realizowane w ramach ustawowych kompetencji odpowiednio przez Policję, Krajową Administrację Skarbową i Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego zgodnie z podziałem określonym w art. 164 ust. 3.

Należy zauważyć, że najważniejsze zadania CBA opisane w ustawie o CBA ustawodawca podzielił na dwie grupy zagadnień: zwalczanie korupcji w życiu publicznym i gospodarczym, w szczególności w instytucjach państwowych i samorządowych oraz zwalczanie działalności godzącej w interesy ekonomiczne państwa. Realizacja tej właściwości CBA dokonywana jest przez zadania określone w art. 2 ustawy o CBA, spośród których na plan pierwszy ustawodawca wyprowadził działalność skoncentrowaną na rozpoznawaniu, zapobieganiu i wykrywaniu przestępstw oraz ściganiu ich sprawców, pogrupowaną w sześć bloków tematycznych, dot. działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, wymiaru sprawiedliwości, wyborów i referendum, porządku publicznego, wiarygodności dokumentów, mienia, obrotu gospodarczego, obrotu pieniędzmi i papierami wartościowymi – jeżeli pozostają w związku z korupcją lub działalnością godzącą w interesy ekonomiczne

państwa, finansowaniu partii politycznych, obowiązków podatkowych i rozliczeniom z tytułu dotacji i subwencji, zasadom rywalizacji sportowej, obrotu lekami, środkami spożywczymi specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyrobami medycznymi.

Każda z wymienionych grup została zawężona przez ustawodawcę do określonych typów czynów zabronionych przez bezpośrednie odesłanie do jednostek redakcyjnych zawartych w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub ustawach szczegółowych, takich jak: ustawa z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawa z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych, ustawa z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawa z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie, ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych.

Projektowana ustawa szczegółowo reguluje, jakie zadania zostaną przekazane do poszczególnych służb. ABW będzie zajmowało się rozpoznawaniem, zapobieganiem i wykrywaniem przestępstw, które dotyczyć będą korupcji osób pełniących funkcje publiczne, o których mowa w art. 1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, jeśli może to przestępstwo godzić w bezpieczeństwo państwa. Do zadań KAS będzie należało rozpoznawanie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw pozostających w związku z działalnością godzącą w interesy ekonomiczne państwa. Natomiast CBZK przejmie realizację na obszarze całego kraju zadań w zakresie rozpoznawania i zwalczania przestępstw pozostających w związku z korupcją w rozumieniu art. 2 projektowanej ustawy.

Zgodnie z projektem ustawy zadaniami CBA przejmowanymi przez Policję (samodzielnie lub we współpracy z Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Krajową Administracją Skarbową) są zadania wskazane w:

1) art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o CBA (rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, określonych w art. 228–231 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, a także o którym mowa w art. 14 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne oraz ściganie ich sprawców) – wspólnie z KAS;

2) art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o CBA (rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, określonych w art. 232, art. 233, art. 234, art. 235, art. 236 § 1 i art. 239 § 1, wyborom i referendum, określonych w art. 250a, porządkowi publicznemu, określonych w art. 258, wiarygodności dokumentów, określonych w art. 270–

273 i art. 277a § 1, mieniu, określonych w art. 286, obrotowi gospodarczemu, określonych w art. 296–297, art. 299 i art. 305, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, określonych w art. 310 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, a także o których mowa w art. 586–592 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych oraz określonych w art. 179–183 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, jeżeli pozostają w związku z korupcją lub działalnością godzącą w interesy ekonomiczne państwa oraz ściganie ich sprawców) – wspólnie z ABW i KAS;

3) art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o CBA (rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw przeciwko finansowaniu partii politycznych, określonych w art. 49d i 49f ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych, jeżeli pozostają w związku z korupcją oraz ściganie ich sprawców) – wspólnie z ABW;

4) art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o CBA (rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw przeciwko zasadom rywalizacji sportowej, określonych w art. 46–48 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie oraz ściganie ich sprawców);

5) art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. f ustawy o CBA (rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw przeciwko obrotowi lekami, środkami spożywczymi specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyrobami medycznymi określonymi w art. 54 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych oraz ściganie ich sprawców);

6) art. 2 ust. 1 pkt 1a ustawy o CBA (ujawnianie mienia zagrożonego przypadkiem w związku z ww. przestępstwami) – wspólnie z ABW i KAS odpowiednio do ww. przejmowanych zadań;

7) art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy o CBA (prowadzenie działalności analitycznej dotyczącej zjawisk występujących w obszarze właściwości CBA oraz przedstawianie w tym zakresie informacji Prezesowi Rady Ministrów, Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Sejmowi oraz Senatowi) – wspólnie z ABW i KAS;

8) art. 2 ust. 1 pkt 7 ustawy o CBA (podejmowanie innych działań określonych w odrębnych ustawach i umowach międzynarodowych) – wspólnie z ABW i KAS.

Warto podkreślić, że ustawa o Policji szeroko definiuje zakres realizowanych przez Policję zadań, dlatego też w ocenie projektodawcy nie ma konieczności rozszerzania zadań prowadzonych przez Policję, na podstawie art. 1 ust. 2 tej ustawy.

Jednakże w związku z przejęciem zadań po zlikwidowanym CBA przez Policję i utworzeniu w tym celu Centralnego Biura Zwalczania Korupcji, konieczne było przekazanie do tej właśnie jednostki zadań, których realizacja będzie kontynuowana po likwidacji CBA.

CBZK będzie realizowało na obszarze całego kraju zadania w zakresie rozpoznawania i zwalczania przestępstw pozostających w związku z korupcją, w szczególności przestępstw:

a) przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, określonych w:

– art. 228–231 Kodeksu karnego,

– art. 14 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne,

b) przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, określonych w art. 232–235, art. 236 § 1 i art. 239 § 1 Kodeksu karnego,

c) przeciwko wyborom i referendum, określonych w art. 250a Kodeksu karnego,

d) przeciwko porządkowi publicznemu, określonych w art. 258 Kodeksu karnego,

e) przeciwko wiarygodności dokumentów, określonych w art. 270–273 i art. 277a § 1 Kodeksu Karnego,

f) przeciwko mieniu, określonych w art. 286 Kodeksu karnego,

g) przeciwko obrotowi gospodarczemu, określonych w art. 296–297, art. 299 i art. 305 Kodeksu karnego,

h) przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, określonych w art. 310 Kodeksu karnego,

i) określonych w art. 586–592 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych,

j) określonych w art. 179–183 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,

k) przeciwko finansowaniu partii politycznych, określonych w art. 49d i 49f ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych,

l) przeciwko zasadom rywalizacji sportowej, określonych w art. 46–48 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie,

m) przeciwko obrotowi lekami, środkami spożywczymi specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyrobami medycznymi określonych w art. 54 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych.

CBZK będzie również w powyższym zakresie prowadziło działalność analityczną w celu uzyskiwania i przetwarzania informacji oraz obowiązane będzie przekazać w tym zakresie informacje Prezesowi Radzie Ministrów oraz Prezydentowi RP, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Obecnie Krajowa Administracja Skarbowa realizuje szereg zadań, które pozostają w ścisłym związku z ustawowymi zadaniami Centralnego Biura Antykorupcyjnego. Należą do nich w szczególności:

1) rozpoznawanie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych, zapobieganie tym przestępstwom i wykroczeniom oraz ściganie ich sprawców (art. 2 ust. 1 pkt 13 ustawy o KAS);

2) rozpoznawanie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw określonych w art. 258, art. 270, art. 270a, art. 271, art. 271a, art. 273, art. 277a, art. 286 § 1 oraz art. 299 ustawy – Kodeks karny, w związku z którymi nastąpiło uszczuplenie lub narażenie na uszczuplenie należności publicznoprawnej, zapobieganie tym przestępstwom oraz ściganie ich sprawców, jeżeli zostały ujawnione przez KAS (art. 2 ust. 1 pkt 15 ustawy o KAS);

3) rozpoznawanie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw określonych w:

a) art. 228–231 ustawy – Kodeks karny, popełnionych przez osoby zatrudnione w jednostkach organizacyjnych KAS albo funkcjonariuszy, w związku z wykonywaniem czynności służbowych,

b) art. 229–230a ustawy – Kodeks karny, popełnionych przez osoby niezatrudnione w jednostkach organizacyjnych KAS albo niebędące funkcjonariuszami, w związku z wykonywaniem czynności służbowych przez osoby zatrudnione w jednostkach organizacyjnych KAS albo funkcjonariuszy,

c) art. 190, art. 222, art. 223, art. 226, art. 235, art. 236 i art. 238 ustawy – Kodeks karny, skierowanych przeciwko osobom zatrudnionym w jednostkach organizacyjnych KAS albo funkcjonariuszom podczas pełnienia obowiązków służbowych lub w związku z ich pełnieniem,

d) art. 239 Kodeksu karnego – w przypadku osób pomagających sprawcom przestępstw określonych w lit. a–c – oraz zapobieganie tym przestępstwom i ściganie ich sprawców (art. 2 ust. 1 pkt 16 ustawy o KAS);

4) ujawnianie i odzyskiwanie mienia zagrożonego przepadkiem w związku z przestępstwami, o których mowa w pkt 1–3 albo art. 33 § 2 ustawy – Kodeks karny skarbowy (art. 2 ust. 1 pkt 16a ustawy o KAS);

5) prowadzenie audytu obejmującego m.in. ocenę:

a) gospodarowania środkami publicznymi, z wyłączeniem badania celowości wykorzystania środków zaliczanych do dochodów własnych i subwencji ogólnej jednostki samorządu terytorialnego,

b) wykorzystania i rozporządzania mieniem państwowym,

c) wykorzystania mienia otrzymanego od Skarbu Państwa w celu realizacji zadań publicznych oraz prawidłowości prywatyzacji mienia Skarbu Państwa,

d) wypełniania zobowiązań wynikających z udzielonych przez Skarb Państwa poręczeń i gwarancji, w tym wykorzystania środków, których spłatę poręczył lub gwarantował Skarb Państwa, zgodnie z ich przeznaczeniem (art. 2 ust. 1 pkt 8 i art. 95 ustawy o KAS).

Konieczne jednak było wprowadzenie w ustawie o KAS przepisów, które będą określały zadania po zlikwidowanym CBA przejęte przez KAS. Zmiany te zostały wprowadzone w art. 2 i w art. 95 ustawy o KAS. W art. 2 ustawy o KAS dodano pkt 10a, który nałoży na KAS obowiązek prowadzenie działalności analitycznej w obszarze zjawisk korupcyjnych oraz przedstawienie w tym zakresie informacji Prezesowi Rady Ministrów oraz Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Dodawany pkt 15a w art. 2 określa, że KAS będzie zajmowało się rozpoznawaniem, wykrywaniem i zwalczaniem przestępstw pozostających w związku z działalnością godzącą w interesy ekonomiczne państwa przeciwko: wymiarowi sprawiedliwości, określonych w art. 232–235, art. 236 § 1 i art. 239 § 1 Kodeksu karnego, wyborom i referendum, określonych w art. 250a Kodeksu karnego, porządkowi publicznemu, określonych w art. 258 Kodeksu karnego, wiarygodności dokumentów, określonych w art. 270–273 i art. 277a § 1 Kodeksu karnego, mieniu, określonych w art. 286 Kodeksu karnego, obrotowi gospodarczemu, określonych w art. 296–297, art. 299 i art. 305 Kodeksu karnego, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, określonych w art. 310 Kodeksu karnego. Ponadto KAS będzie zajmowała się rozpoznawaniem, wykrywaniem i zwalczaniem przestępstw pozostających w związku z działalnością godzącą w interesy ekonomiczne państwa określonych w art. 586–592 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych oraz określonych w art. 179–183 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

W ustawie o KAS w art. 2 nowe brzmienie otrzymał pkt 16, który ma charakter dostosowujący w związku z przejęciem nowych zadań po zlikwidowanym CBA. Dodano również nowe pkt 17c–17h, które wskazują, jaki będzie nowy zakres zadań KAS.

Podkreślić należy, że w jednostkach organizacyjnych KAS są zatrudnione osoby posiadające doświadczenie w zakresie badania prawidłowości i prawdziwości oświadczeń o stanie majątkowym osób obowiązanych do ich składania, zatrudnionych lub pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych administracji celnej, podatkowej oraz kontroli skarbowej podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w tym w urzędzie

obsługującym tego ministra oraz osób zobowiązanych do ich składania na podstawie poszczególnych ustaw o samorządach terytorialnych.

Ze względu na posiadane w tej materii doświadczenia oraz niewątpliwy związek informacji przedstawianych w oświadczeniach z posiadanymi przez organy KAS informacjami podatkowymi, uzasadnionym i racjonalnym jest przypisanie KAS zadania CBA obejmującego kontrolę prawidłowości i prawdziwości oświadczeń o stanie majątkowym lub oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej osób pełniących funkcje publiczne, o których mowa w art. 115 § 19 ustawy – Kodeks karny, składanych na podstawie odrębnych przepisów.

Zadanie obejmujące ujawnianie i przeciwdziałanie przypadkom nieprzestrzegania przepisów ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o CBA) pozostaje w ścisłym związku z badaniem prawidłowości i prawdziwości oświadczeń o stanie majątkowym, a ponadto z posiadanymi przez organy podatkowe informacjami podatkowymi.

Zakres zadań przejętych do realizacji przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego w związku z likwidacją Centralnego Biura Antykorupcyjnego, nie znajduje odzwierciedlenia w aktualnym brzmieniu art. 5 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (zwanej dalej „ustawą o ABW”). Dlatego wprowadzono odpowiednie zmiany w ww. przepisie. Ponadto w art. 18 dodano ust. 4, nakładający na Szefa ABW obowiązek przekazywania Prezesowi Radzie Ministrów oraz Prezydentowi RP informacji w obszarze zadań związanych z realizacją zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. c, d oraz f–h oraz w pkt 2c ustawy o ABW.

Zgodnie z art. 1 ustawy o ABW, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego jest właściwa w sprawach ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego państwa i jego porządku konstytucyjnego. Realizacja tej właściwości będzie dokonywana przez zadania określone w art. 5 ust. 1 ustawy o ABW, dlatego też służba ta będzie wykonywać przejęte po zlikwidowanym CBA zadania z zakresu rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw: przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, określonych w art. 232, art. 233, art. 234, art. 235, art. 236 § 1 i art. 239 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz.U. z 2024 r. poz. 17), jeżeli pozostają w związku z przestępstwami, o których mowa w lit. a–e (warto wskazać, że ABW to zadanie już realizuje). Niemniej konieczne było dodanie kolejnych zadań, których realizacja będzie kontynuowana przez ABW tj. rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu, określonych w art. 258, wiarygodności dokumentów, określonych w art. 270–273 i art. 277a § 1, mieniu, określonych w art. 286, obrotowi gospodarczemu, określonych w art. 296–297, art. 299 i art. 305, obrotowi pieniędzmi i

papierami wartościowymi, określonych w art. 310 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, a także o których mowa w art. 586–592 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych oraz określonych w art. 179–183 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, jeżeli pozostają w związku z przestępstwem, o którym mowa w lit. c oraz finansowaniu partii politycznych, określonych w art. 49d i 49f ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych, jeżeli może to godzić w bezpieczeństwo państwa.

Dodatkowo ABW przejmie zadania związane z ujawnianiem przypadków nieprzestrzegania określonych przepisami prawa procedur podejmowania i realizacji decyzji w przedmiocie: prywatyzacji i komercjalizacji, wsparcia finansowego, udzielania zamówień publicznych, rozporządzania mieniem jednostek lub przedsiębiorców z udziałem Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego oraz przyznawania koncesji, zezwoleń, zwolnień podmiotowych i przedmiotowych, ulg, preferencji, kontyngentów, plafonów, poręczeń i gwarancji kredytowych, jeżeli może to godzić w bezpieczeństwo państwa.

W zakresie, o którym mowa powyżej służba ta będzie prowadzić działania analityczne i w tym zakresie będzie obowiązana do przekazywania informacji Prezesowi Radzie Ministrów oraz Prezydentowi RP.

Wprowadzenie art. 164 ust. 3 do rozdziału dot. przepisów przejściowych ma istotne znaczenie dla wykonania przepisów projektu, jednak nie w kontekście rozszerzenia właściwości organów przejmujących (gdyż zakres ich właściwości – zostanie wprowadzony do ustaw poszczególnych służb), lecz sprawnego przeprowadzenia procesu likwidacji CBA. Przepis ten stanowi przede wszystkim podstawę dla Szefa CBA do prowadzenia działań przygotowujących likwidację CBA, ponieważ to on, zgodnie z art. 173 ust. 1 projektu, będzie odpowiedzialny za przygotowanie procesu likwidacji CBA, m.in. przez przekazanie jednostkom przejmującym do dnia wejścia w życie ustawy, spraw oraz zasobów CBA. Przepis ten również będzie miał istotne znaczenie dla likwidatora w związku z realizacją przez niego zadań niezbędnych do zakończenia likwidacji CBA określonych w art. 172 ust. 5 projektu. Przepis wreszcie będzie wskazywał jednostkom przejmującym, jakie zadania zlikwidowanego CBA będą realizować w ramach swojej właściwości, a w związku z tym o jakie zasoby materialne i niematerialne pozostałe po zlikwidowanym CBA powinny wnioskować. Przepis pełni również funkcję informacyjną wskazując, że szczegółowe zadania CBA, określone w art. 2 ustawy o CBA będą realizowane przez jednostki przejmujące, co wykazano w projektowanym art. 23, 75 oraz 122.

W związku z utworzeniem w strukturze Policji nowej jednostki organizacyjnej – Centralnego Biura Zwalczania Korupcji (CBZK), projektowana ustawa określa działania, jakie

będzie zobowiązany podjąć Pełnomocnik Komendanta Głównego Policji do spraw utworzenia Centralnego Biura Zwalczania Korupcji, zwany dalej „Pełnomocnikiem KGP” w celu utworzenia CBZK.

W projekcie ustawy wskazano, że do dnia 8 lutego 2026 r. Komendant Główny Policji wyznaczy, spośród oficerów starszych Policji służby kryminalnej lub śledczej, Pełnomocnika KGP, w celu podjęcia czynności przygotowawczych i organizacyjnych niezbędnych do rozpoczęcia funkcjonowania wskazanej jednostki organizacyjnej Policji (art. 165 projektu).

Pełnomocnik ten, w okresie przejściowym, którego zakończenie określono na 30 kwietnia 2026 r., wskaże Komendantowi Głównemu Policji policjantów do przeniesienia do dalszego pełnienia służby w CBZK, w celu zapewnienia wysokiego poziomu realizacji zadań, o których mowa w projektowanym art. 5da ust. 1 ustawy o Policji. Pełnomocnik KGP zakończy swoją działalność z dniem powołania Komendanta CBZK i przekazania mu kierowania jednostką.

Dodatkowo określono, że sprawy wszczęte i niezakończone w stosunku do policjantów lub pracowników Wydziału do Walki z Korupcją Biura Zwalczania Przestępczości Ekonomicznej Komendy Głównej Policji albo wydziałów do walki z korupcją komend wojewódzkich Policji albo Komendy Stołecznej Policji, do czasu powołania Komendanta CBZK będą prowadzone zgodnie z dotychczasową właściwością, zaś od dnia powołania Komendanta CBZK będą odpowiednio we właściwości CBZK przed Komendantem Głównym Policji albo przed właściwym komendantem wojewódzkim Policji, albo przed Komendantem Stołecznym Policji, chyba że dalsze prowadzenie tych spraw będzie należało wyłącznie do Komendanta Głównego Policji lub komendy, przy której pomocy wykonuje on swoje zadania. Wszystkie czynności podjęte w powyższych sprawach pozostają w mocy.

Natomiast pracownicy zatrudnieni w Wydziale do Walki z Korupcją Biura Zwalczania Przestępczości Ekonomicznej Komendy Głównej Policji oraz pracownicy zatrudnieni w wydziałach do walki z korupcją komend wojewódzkich Policji albo Komendy Stołecznej Policji z dniem 1 maja 2026 r. staną się z mocy prawa pracownikami CBZK. Proponuje się również, aby w tej sytuacji do pracowników CBZK stosowano odpowiednio regulacje określone w art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

W celu zniesienia CBA jako jednostki organizacyjnej konieczne jest przeniesienie wszelkich zasobów posiadanych przez tę służbę. Podkreślając, że Szef CBA na mocy ustawy o CBA jest organem administracji publicznej, odpowiedzialnym za majątek będący w posiadaniu kierowanej przez niego jednostki organizacyjnej, projektowana ustawa zakłada, że do dnia 30 kwietnia 2026 r., Szef CBA przeprowadzi szereg działań mających na celu sprawne

przygotowanie do procesu likwidacji. Zgodnie z art. 173 projektowanej ustawy Szef CBA do dnia 30 kwietnia 2026 r. przekaze:

- jednostkom przejmującym sprawy niezakończone do dnia wejścia w życie ustawy, w tym dokumentację dotyczącą tych spraw;
- jednostkom przejmującym dokumentację dotyczącą osób udzielających CBA pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych;
- dokumentację dotyczącą tych spraw;
- przekazuje właściwemu prokuratorowi akta dochodzeń i śledztw oraz materiały z czynności powierzonych CBA w ramach postępowania przygotowawczego w trybie art. 311 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Ponadto Szef CBA obowiązany będzie do złożenia w terminie do 30 kwietnia 2026 r. Prezesowi Rady Ministrów oraz likwidatorowi sprawozdania z wykonanych zadań, o których mowa w projektowanej ustawie.

Na mocy projektowanej ustawy nastąpi również powołanie likwidatora, który po dniu wejścia w życie ustawy przeprowadzi proces likwidacji CBA. Powołania likwidatora dokona Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, do dnia 30 kwietnia 2026 r. likwidator może być w każdym czasie – niezwłocznie lub w określonym terminie – odwołany ze stanowiska przez Prezesa Rady Ministrów. Kandydat na likwidatora musi spełniać wymogi przewidziane w ustawie. Likwidator musi: posiadać wyłącznie obywatelstwo polskie, korzystać z pełni praw publicznych, dawać rękojmię należytego wykonywania zadań oraz spełniać wymagania określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych w zakresie dostępu do informacji niejawnych o klauzuli tajności „ściśle tajne”. Likwidator nie może być osobą, która była skazana za przestępstwo popełnione umyślnie ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe oraz pełniła służby zawodowej, nie pracowała i nie była współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Likwidator przedstawia Prezesowi Rady Ministrów oraz ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy, plan realizowanych przez siebie zadań.

Likwidator dokonuje inwentaryzacji oraz przekazuje, na mocy porozumień, jednostkom przejmującym:

1) środki trwałe i obrotowe pozostające po zlikwidowanym CBA, w tym aktywa obrotowe oraz rzeczowe zgromadzone w funduszu operacyjnym CBA,;

2) postępowania prowadzone przez CBA, które zostały zaprzestane na mocy przepisów niniejszej ustawy;

3) materiały archiwalne zgromadzone w wyodrębnionym archiwum CBA oraz pozostałe dokumenty, w tym materiały niejawne i będące w posiadaniu CBA, a także dokumentację niearchiwalną;

4) systemy teleinformatyczne, które służą do przetwarzania informacji niejawnych;

5) akta osobowe funkcjonariuszy pełniących służbę w CBA wraz z pozostałą dokumentacją w sprawach związanych ze stosunkiem służby;

6) akta osobowe pracowników CBA, wraz z pozostałą dokumentacją w sprawach związanych ze stosunkiem pracy.

Likwidator zamyka księgi rachunkowe, zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości sporządza, podpisuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych sprawozdanie finansowe CBA na dzień zakończenia działalności. Likwidator podpisuje sprawozdanie finansowe CBA jako kierownik jednostki.

Na likwidatorze spoczywa również obowiązek złożenia Prezesowi Rady Ministrów oraz ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych sprawozdania z realizacji zadań w terminie 30 dni od dnia zakończenia ich realizacji.

Nadzór nad działalnością likwidatora sprawuje minister właściwy do spraw wewnętrznych. Obsługę merytoryczną, organizacyjną, prawną, księgową, techniczną i kancelaryjno-biurową likwidatora zapewnia CBZK. Komendant Centralnego Biura Zwalczania Korupcji wyznacza spośród funkcjonariuszy i pracowników Policji osoby, które zapewniają obsługę likwidatora. Komendant CBZK wyznaczy spośród funkcjonariuszy i pracowników Policji osoby, które zapewniają jego obsługę.

Likwidator wykonuje uprawnienia przysługujące Skarbowi Państwa wobec innego niż środki finansowe mienia pozostałego po zlikwidowanym CBA, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym. W drodze porozumień z jednostkami przejmującymi dokona przekazania składników mienia, zgodnie z projektowanym art. 176 ust. 2. Wykonując swoje zadania likwidator na całym etapie likwidacji współdziała z jednostkami przejmującymi, w tym również w zakresie przekazywania mienia. W przypadku braku uzgodnienia między likwidatorem a organami przejmującymi co do przekazania składników mienia spór rozstrzyga Prezes Rady Ministrów.

Wybór podmiotu, który będzie obsługiwał likwidatora związany jest z kwestiami merytorycznymi oraz ekonomicznymi. Większość funkcjonariuszy oraz wszyscy pracownicy, którzy pełnili służbę/ byli zatrudnieni w CBA przechodzą do Policji, zatem posiadają odpowiednią wiedzę dotyczącą działania instytucji, która z pewnością przyczyni się do sprawniejszego przeprowadzenia procesu likwidacji. Likwidator będzie mógł skorzystać z pomocy wykwalifikowanej kadry, która jednocześnie będzie dostępna w miejscu wykonywania przez niego zadań.

Mając na względzie, że likwidacja jednostki organizacyjnej jest procesem złożonym i wieloetapowym konieczne było wskazanie w projektowanej ustawie szeregu działań, które pozwolą na sprawne przeprowadzenie procesu likwidacji.

Funkcjonariusze CBA wykonujący zadania z zakresu cyberbezpieczeństwa otrzymują dodatek, o którym mowa w ustawie z dnia 2 grudnia 2021 r. o szczególnych zasadach wynagradzania osób realizujących zadania z zakresu cyberbezpieczeństwa. Konieczne jest zatem wprowadzenie do projektowanej ustawy przepisu, który określi, że z dniem 30 kwietnia 2026 r. wygasają decyzje administracyjne przyznające funkcjonariuszowi CBA świadczenie teleinformatyczne, o którym mowa w przepisach ww. ustawy. Funkcjonariusze, którzy przejdą do jednostek przyjmujących będą wynagradzani (do momentu przyjęcia nowej propozycji lub jej odmowie) na podstawie wynagrodzeń obowiązujących na ostatnio zajmowanym stanowisku. Zasadnym wydaje się zatem wprowadzenie przepisu, na podstawie którego decyzje przyznające dodatek za realizację zadań z zakresu cyberbezpieczeństwa.

Zgodnie z art. 175 ust. 1 projektowanej ustawy nieruchomości Skarbu Państwa znajdujące się w trwałym zarządzie CBA stają się nieruchomościami w trwałym zarządzie Komendanta Głównego Policji lub właściwego komendanta wojewódzkiego Policji.

Mając na względzie, że CBA posiada nie tylko nieruchomości w trwałym zarządzie, ale również jest stroną umów najmu, dzierżawy oraz użyczenia projektowana ustawa wprowadza możliwość przeniesienia praw użytkowania nieruchomości wynikających z umów zawartych przez CBA na Komendanta Głównego Policji lub właściwego komendanta wojewódzkiego Policji. Ustawa nakłada obowiązek na następcę prawnego, aby w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, poinformował wynajmującego, dzierżawcę oraz użyczającego o konieczności zmiany treści umowy. Przepis ten ma na celu ochronę właścicieli nieruchomości (którzy są podmiotami indywidualnymi) przed sytuacją, że nie będą posiadać informacji, kto jest stroną umowy i czy zawarta umowa nadal jest wiążąca. Niezwłocznie po poinformowaniu drugiej strony o konieczności zmiany umowy, powinien zostać również zawarty aneks, na mocy którego zmieniona zostanie strona umowy.

CBA wykonywało swoje ustawowe zadania na podstawie przepisów ustawy o CBA oraz ustaw szczególnych (m.in. ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, ustawy z dnia 21 czerwca 1990 r. o zwrocie korzyści uzyskanych niesłusznie kosztem Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych, ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora czy ustawy z dnia 29 października 2021 r. o budowie zabezpieczenia granicy państwowej). Zadania wykonywane przez CBA są ściśle określone w ustawach, a procedura związana z ich realizacją jasno wynika z przepisów prawa. Podkreślenia wymaga fakt, że CBA jako jedyna służba posiada w zakresie swoich kompetencji możliwość wykonywania czynności kontrolnych. Czynności kontrolne prowadzone przez CBA wykonywane były w ramach przydzielonych zadań z art. 2 ustawy o CBA w celu ujawniania przypadków korupcji w instytucjach państwowych i samorządzie terytorialnym oraz nadużyć osób pełniących funkcje publiczne, a także działalności godzącej w interesy ekonomiczne państwa.

Nie można porównywać czynności kontrolnych wykonywanych przez CBA do czynności kontrolnych realizowanych przez pozostałe służby, którym zostaną przekazane zadania CBA. KAS wykonuje kontrole celno-skarbową, której przedmiotem jest głównie weryfikacja przestrzegania przepisów:

- 1) prawa podatkowego w rozumieniu art. 3 pkt 2 Ordynacji podatkowej;
- 2) prawa celnego oraz innych przepisów związanych z przywozem i wywozem towarów w obrocie między obszarem celnym Unii Europejskiej a państwami trzecimi, w szczególności przepisów dotyczących towarów objętych ograniczeniami lub zakazami;
- 3) regulujących urządzenie i prowadzenie gier hazardowych, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, a także zgodność tej działalności ze zgłoszeniem, udzieloną koncesją lub zezwoleniem oraz zatwierdzonym regulaminem;
- 4) w zakresie posiadania automatów do gier hazardowych;
- 5) prawa dewizowego w zakresie ograniczeń i obowiązków określonych dla rezydentów i nierezydentów oraz warunków udzielonych na ich podstawie zezwoleń dewizowych, a także warunków wykonywania działalności kantorowej;
- 6) o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Procedury każdej ze wspomnianych kontroli odbywają się na gruncie innej ustawy, a więc każda z nich wykonywana jest na mocy innych regulacji postępowania, mimo, że ostatecznie cel przeprowadzenia każdej kontroli zmierza do tego samego celu.

Różne procedury występują również w ABW oraz Policji, co do prowadzenia kontroli operacyjnej, czy czynności operacyjno-rozpoznawczych. Projektodawca zdając sobie

sprawę z szeregu odmienności proceduralnych w art. 177 wskazał, że do dnia 30 czerwca 2025 r. CBA zakończy prowadzenie czynności operacyjno-rozpoznawczych, czynności analityczno-informacyjnych oraz czynności kontrolnych. Pozostają jednak w mocy czynności, zrealizowane przez CBA przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz zgody wydane na wniosek Szefa CBA przez Sąd Okręgowy w Warszawie oraz Pierwszego Zastępcę Prokuratora Generalnego Prokuratora Krajowego na prowadzenie czynności operacyjno-rozpoznawczych.

Głównym założeniem zmiany jest przede wszystkim zakończenie przez CBA prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych, czynności analityczno-informacyjnych oraz czynności kontrolnych, które zostały wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy. Jednakże prowadzone przez CBA czynności operacyjno-rozpoznawcze, czynności analityczno-informacyjne oraz czynności kontrolne mogą być kontynuowane przez jednostki przejmujące zgodnie z ich właściwością ustawową, w tym na podstawie zgody, zgody wydanej na wniosek Szefa CBA przez Sąd Okręgowy w Warszawie oraz Pierwszego Zastępcę Prokuratora Generalnego Prokuratora Krajowego na prowadzenie czynności operacyjno-rozpoznawczych. Materiały uzyskane w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1 i 3, mogą być wykorzystywane w jednostkach przejmujących do realizacji zadań ustawowych.

Projektodawca w art. 178 wprowadził przepis, mający na celu wskazanie, które dokumenty utracą moc w związku z likwidacją CBA.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc:

- 1) upoważnienia udzielone funkcjonariuszom CBA, o których mowa w art. 18 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 200;
- 2) porozumienia zawarte przez Szefa CBA na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 200 oraz umowy zawarte na podstawie art. 22a ust. 5 ustawy uchylanej w art. 200;
- 3) dokumenty publiczne wydane funkcjonariuszom CBA na podstawie art. 24 ust. 2 uchylanej w art. 200 oraz środki identyfikacji elektronicznej, o których mowa w art. 24 ust. 2a ustawy uchylanej w art. 200;
- 4) legitymacje służbowe oraz inne dokumenty funkcjonariuszy CBA.

Projektowany art. 179 wskazuje, jakie dokumenty w związku z likwidacją CBA pozostaną w mocy. Są to wydane przez starostę, wojewodę lub Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego pozwolenia na budowę lub przebudowę budynku, wydane przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta dotyczące zezwolenia na wycięcie drzew, wydane przez zarządcę drogi decyzje administracyjne dotyczące zajęcia pasa drogowego oraz pozwolenia wodnoprawne, umowy przyłączeniowe do sieci ciepłowniczej, gazowej, lub

elektroenergetycznej oraz inne decyzje administracyjne i umowy związane z użytkowaniem nieruchomości. Analizując katalog decyzji, które pozostają w mocy warto podkreślić, że intencją projektodawcy było w szczególności, umożliwienie właściwemu organowi Policji do pełnego korzystania z nieruchomości oraz działek pozostałych po zlikwidowanym CBA.

Przepis ten jest istotny z punktu widzenia sprawnego przeniesienia nieruchomości i gruntów oraz umożliwia kontynuowania zadań w budynkach obecnie zajmowanych przez CBA. Policja będzie mogły zatem w pełni korzystać z budynków po zlikwidowanym CBA.

Zgodnie z art. 22a ust. 11 ustawy uchylanej w art. 200 Szef CBA może tworzyć zbiory danych osobowych. Zbiór danych przetwarzanych przez CBA może mieć istotne znaczenie w zwalczaniu różnych zjawisk przestępstw, w tym w szczególności korupcyjnych, dlatego projektodawca w art. 180 ust. 1 wskazał, że zbiory danych osobowych utworzone przez Szefa CBA na podstawie art. 22a ust. 11 ustawy o CBA przenosi się do właściwych jednostek przejmujących. Jednostki przejmujące będą przetwarzać powyższe dane zgodnie z przepisami obowiązującymi w danej jednostce przejmującej. Przekazanie zbiorów danych nastąpi na podstawie porozumienia zawartego między Szefem CBA a organami przejmującymi.

Projektowany art. 181 ustawy, wskazuje, że postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzone przez CBA, wszczęte i niezakończone zawarciem umowy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, unieważnia się. Kontynuowanie postępowania mogłoby okazać się niecelowe. Projekt zakłada, że rozpoczęte postępowania zakresu zamówień publicznych zostaną zakończone na podstawie niniejszej ustawy. Ponad to unieważnia się umowy inne niż związane z użytkowaniem, budową, przebudową i remontem nieruchomości, będących w dyspozycji CBA zawarte na podstawie prawa zamówień publicznych. Przepis ten ma na celu utrzymanie w mocy umów zawartych na podstawie ustawy – Prawo zamówień publicznych, których zakres umowy obejmuje wszelkie czynności związane z nieruchomościami. Katalog tych umów ma charakter zamknięty głównie z tego względu, że pozostałe umowy w przypadku likwidacji CBA w większości staną się bezprzedmiotowe w jednostkach przejmujących np. zamówienia na dostarczenie określonych przedmiotów służbowych lub zakup sprzętu, który nie mógłby zostać wykorzystywany w jednostkach przejmujących. Dlatego też w mocy pozostawiono jedynie umowy związane z użytkowaniem nieruchomości jako taki katalog umów, które są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania jednostek przejmujących. Projektodawca ma na uwadze również, że ciężko byłoby ponownie pozyskać wykonawcę do celów przebudowy lub remontu nieruchomości, szczególnie tych nadzorowanych przez konserwatora zabytków.

CBA jako cywilna służba specjalna podlega i jest nadzorowana przez Prezesa Rady Ministrów. Projektowany art. 182 określa, że skargi, wnioski i petycje w zakresie dotyczącym działalności CBA, wniesione do Szefa CBA i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, rozpatruje Prezes Rady Ministrów. W obecnym stanie prawnym Prezes Rady Ministrów rozpatruje kierowane do Prezesa Rady Ministrów petycje, skargi i wnioski dotyczące działalności służb specjalnych, a zatem organ ten posiada odpowiednie narzędzia pozwalające na wykonywanie określonych w tym przepisie zadań. Oprócz skarg, wniosków i petycji Prezes Rady Ministrów będzie rozpatrywał również ponaglenia na bezczynność organu, składane na podstawie art. 37 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, które zostały złożone do Szefa CBA i nierozpatrzone przed dniem w życie ustawy.

Prezes Rady Ministrów rozpatrywał będzie również, zgodnie z projektowanym art. 182 ust. 3 wnioski o udostępnienie informacji publicznej oraz wnioski o przekazanie informacji w trybie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego złożone do Szefa CBA i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Projektowany art. 184 określa również, jaki podmiot będzie następcą prawnym w odniesieniu do spraw dotyczących funkcjonariuszy lub pracowników przeniesionych do jednostek przejmujących. Komendant Główny Policji, właściwy komendant wojewódzki Policji, Komendant Stołeczny Policji lub Komendant Centralnego Biura Zwalczania Korupcji będzie następcą prawnym w odniesieniu do spraw dotyczących funkcjonariuszy lub pracowników przeniesionych do Policji oraz do zadań CBA przejętych przez Policję. Szef Krajowej Administracji Skarbowej lub właściwy dyrektor izby administracji skarbowej jest następcą prawnym w odniesieniu do spraw dotyczących funkcjonariuszy przeniesionych do Służby Celno-Skarbowej oraz do zadań CBA przejętych przez Krajową Administrację Skarbową. Natomiast likwidator jest następcą prawnym w odniesieniu do spraw osobowych, świadczeń pieniężnych i innych należności funkcjonariuszy i pracowników CBA zwolnionych do dnia wejścia w życie ustawy.

Powyższy przepis ma za zadanie uporządkowanie spraw służbowych i pracowniczych, szczegółowo wskazując, jakie podmioty będą właściwe w stosunku do ewentualnych postępowań i roszczeń wynikających ze stosunku pracy lub służby.

Likwidator jest następcą prawnym w odniesieniu do spraw nieuregulowanych w niniejszej ustawie, w szczególności zobowiązań finansowych, procedur i postępowań, w tym dotyczących postępowań administracyjnych, cywilnych, egzekucyjnych oraz praw i

obowiązków wynikających z umów i porozumień zawartych przez lub na rzecz CBA. Regulacja ta ma na celu przejęcie przez likwidatora, przysługującego obecnie Szefowi CBA, określonych praw i obowiązków, w szczególności związanych z postępowaniami przed sądem powszechnym i administracyjnym w stosunku do spraw wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Aby zapewnić funkcjonariuszom i pracownikom realizacji zadań w nowych jednostkach konieczne było utrzymanie w mocy poświadczeń bezpieczeństwa, wydanych przez CBA własnym funkcjonariuszom lub pracownikom, które są ważne w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy oraz świadectw akredytacji bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych wydanych dla CBA w trybie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych. Mając na względzie, że Szef CBA prowadzi postępowanie sprawdzające w stosunku do funkcjonariuszy zatrudnionych w CBA na podstawie wewnętrznych procedur, konieczne było zaprzestanie prowadzenia postępowań sprawdzających oraz kontrolnych postępowań sprawdzających wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Zgodnie z art. 28 ustawy o CBA, Szef CBA może zezwalać funkcjonariuszom i pracownikom CBA oraz byłym funkcjonariuszom i pracownikom, po ustaniu stosunku służbowego lub stosunku pracy w CBA, a także osobom udzielającym im pomocy w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, na udzielenie informacji niejawnej określonej osobie lub instytucji. W związku ze zniesieniem funkcji Szefa CBA z dniem 1 maja 2026 r., konieczne było wskazanie podmiotu, który będzie realizował to zadanie w momencie likwidacji CBA. Zgodnie z projektowanym art. 186, minister do spraw wewnętrznych będzie organem uprawnionym do wydania zezwolenia na udzielenie informacji niejawnej określonej osobie lub instytucji. Warto podkreślić, że minister do spraw wewnętrznych jest organem nadzoru w stosunku do działań Policji, zatem będzie mógł w sposób rzetelny i sprawny udzielić bądź odmówić udzielenia zgody na przekazanie informacji niejawnej określonej osobie lub instytucji.

Projektowana ustawa wprowadza szczególną procedurę dotyczącą przeniesienia funkcjonariuszy CBA do Policji oraz Krajowej Administracji Skarbowej, określając tryb, warunki oraz okres przeniesienia funkcjonariuszy do ww. jednostek organizacyjnych. Dzięki procedurom wprowadzonym na mocy niniejszej ustawy, funkcjonariusze pełniący do dnia 30 kwietnia 2026 r. służbę w CBA z dniem 1 maja 2026 r. stają się odpowiednio funkcjonariuszami Policji lub Służby Celno-Skarbowej w zależności od jednostki organizacyjnej CBA, w której

pełnili służbę. Procedura przeniesienia funkcjonariuszy ma przede wszystkim umożliwić ciągłość służby oraz kontynuowanie obecnie realizowanych zadań w nowej jednostce.

Funkcjonariusz CBA, którego zakres obowiązków obejmuje wykonywanie czynności kontrolnych, może być, na własną prośbę, przeniesiony do służby w Służbie Celno-Skarbowej. Jeżeli funkcjonariusz CBA wykonuje czynności inne niż kontrolne z dniem 1 maja 2026 r. staje się funkcjonariuszem Policji. W terminie do 21 kwietnia 2026 r. Szef Krajowej Administracji Skarbowej lub Komendant Główny Policji informuje funkcjonariuszy CBA, o miejscu pełnienia służby od 1 maja 2026 r. Funkcjonariusz CBA, którego zakres obowiązków obejmuje wykonywanie czynności kontrolnych, z dniem 1 maja 2026 r. staje się funkcjonariuszem Służby Celno-Skarbowej, zachowując ciągłość służby, z utrzymaniem dotychczasowych warunków służby na ostatnio zajmowanym w CBA stanowisku służbowym, do czasu zmiany tych warunków na skutek mianowania na nowe stanowisko służbowe albo zwolnienia ze służby w przypadku nie przyjęcia nowej propozycji nowych warunków służby. Jeżeli zakres obowiązków funkcjonariusza CBA obejmuje wykonywanie czynności innych niż kontrolne z dniem 1 maja 2026 r. staje się funkcjonariuszem Służby Celno-Skarbowej, zachowując ciągłość służby, z utrzymaniem dotychczasowych warunków służby na ostatnio zajmowanym w CBA stanowisku służbowym, do czasu zmiany tych warunków na skutek mianowania na nowe stanowisko służbowe albo zwolnienia ze służby w przypadku nie przyjęcia nowej propozycji nowych warunków służby. Funkcjonariuszowi w związku z przeniesieniem do służby w Służbie Celno-Skarbowej i Policji, nie przysługuje odprawa ani inne należności i świadczenia pieniężne, o których mowa w art. 96 ustawy o CBA. Szef Krajowej Administracji Skarbowej lub dyrektor izby administracji skarbowej, a w przypadku przeniesienia do Policji: Komendant Główny Policji, Komendant CBZK, Komendant Stołeczny Policji lub komendant właściwej komendy wojewódzkiej policji przedstawia na piśmie funkcjonariuszowi w terminie do 1 czerwca 2026 r., propozycję nowego stanowiska służbowego wraz z nowymi warunkami służby, uwzględniając:

- 1) kwalifikacje zawodowe funkcjonariusza oraz dotychczasowy przebieg jego służby w CBA;
- 2) zadania dotychczas realizowane w CBA przez funkcjonariusza, w szczególności ich związek z zadaniami służby, do której został przeniesiony;
- 3) miejsce dotychczasowego pełnienia służby w CBA;
- 4) możliwości organizacyjne, potrzeby kadrowe oraz limity kadrowe wynikające ze struktury wewnętrznej służby, do której został przeniesiony.

Funkcjonariusz, któremu przedstawiono nowe stanowisko wraz z nowymi warunkami służby w terminie 7 dni od dnia ich przedstawienia, informuje pisemnie o ich przyjęciu albo o

odmowie przyjęcia nowego stanowiska wraz z nowymi warunkami służby. Niezajęcie przez funkcjonariusza pisemnego stanowiska w terminie 7 dni traktuje się jak odmowę przyjęcia zaproponowanego nowego stanowiska wraz z nowymi warunkami służby.

Funkcjonariusza, który pisemnie poinformował o odmowie przyjęcia nowego stanowiska wraz z nowymi warunkami służby, oraz funkcjonariusza, który nie poinformował o przyjęciu bądź odmowie przyjęcia nowych warunków – zwalnia się ze służby w Policji lub Służbie Celno-Skarbowej.

Zwolnienie ze służby funkcjonariusza następuje po upływie 3 miesięcy, liczonych w przypadku funkcjonariusza, który odmówił przyjęcia nowego stanowiska wraz z nowymi warunkami służby w terminie 3 miesięcy od dnia przekazania informacji do organów właściwych oraz funkcjonariusza, który nie poinformował o przyjęciu bądź odmowie przyjęcia nowych warunków w terminie 3 miesięcy od dnia, kiedy taka informacja miała zostać przekazana. W tym terminie funkcjonariusz może zostać zwolniony od obowiązku świadczenia służby.

Funkcjonariuszowi, który odmówił przyjęcia nowych warunków pracy oraz funkcjonariuszowi, który nie udzielił informacji o przyjęciu nowych warunków pracy, przysługuje prawo do należności i świadczeń pieniężnych związanych ze zwolnieniem ze służby, w trybie i na zasadach przewidzianych dla funkcjonariuszy zwalnianych ze służby w CBA, wynikających z ustawy o CBA.

Funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby na podstawie ww. warunków okres służby w CBA oraz okres służby odpowiednio w Służbie Celno-Skarbowej lub Policji wlicza się do okresu zatrudnienia w zakresie wszystkich uprawnień wynikających z prawa pracy.

Funkcjonariusza, który przyjął nowe stanowisko wraz z nowymi warunkami służby w Policji, mianuje się na stopień: posterunkowego Policji – w przypadku legitymowania się okresem pełnienia służby w CBA krótszym niż 3 lata; sierżanta sztabowego Policji – w przypadku legitymowania się okresem pełnienia służby w CBA dłuższym niż 3 lata oraz wykształceniem średnim lub średnim branżowym lub w przypadku legitymowania się okresem pełnienia służby w CBA dłuższym niż 3 lata oraz wykształceniem wyższym.

Należy zauważyć, że zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami, przeniesienie do służby w Policji funkcjonariusza CBA, który nie posiada stopnia wojskowego albo stopnia z innej służby, wiąże się z koniecznością mianowania go na stopień posterunkowego Policji. Powyższe wynika z faktu, że funkcjonariusze CBA nie posiadają stopni służbowych, w związku z czym nie można ustalić ich równorzędności w stosunku do stopni policyjnych. Na mocy projektowanej ustawy przyjęto rozwiązanie umożliwiające mianowanie funkcjonariuszy CBA

na stopnie policyjne, w zależności od posiadanego wykształcenia oraz stażu służby w CBA. Funkcjonariusze CBA przeniesieni do służby w Policji będą mianowani na stopień posterunkowego Policji – w przypadku legitymowania się okresem pełnienia służby w CBA krótszym niż 3 lata, sierżanta sztabowego Policji – w przypadku legitymowania się okresem pełnienia służby w CBA dłuższym niż 3 lata oraz wykształceniem średnim lub średnim branżowym oraz w przypadku legitymowania się okresem pełnienia służby w CBA dłuższym niż 3 lata oraz wykształceniem wyższym. Powyższe regulacje będą miały zastosowanie do wszystkich funkcjonariuszy CBA przeniesionych do służby w Policji, chyba że funkcjonariusz CBA posiada stopień wojskowy lub stopień innej służby i jest on wyższy niż stopień ustalony na podstawie niniejszych przepisów. Rozwiązanie przyjmujące kryterium posiadanego wykształcenia jako jedną z dwóch podstawowych przesłanek do ustalenia stopnia, na jaki powinien zostać mianowany funkcjonariusz CBA, jest korzystniejszym rozwiązaniem, gdyż dalej idącym w stosunku do regulacji wskazanych w art. 56 ustawy o Policji. Tym samym wprowadzenie omawianej regulacji pozwoli nie tylko na mianowanie na odpowiednio wyższy stopień policyjny, ale także nie będzie dyskryminujące dla funkcjonariuszy Policji aktualnie pełniących służbę, przez nadmierne skrócenie okresu służby pozwalającego na mianowanie na najwyższy stopień w korpusie aspirantów Policji. Zasadne wydaje się zauważenie, że o ile samo kryterium posiadanego wykształcenia nie występuje wprost w ustawie o Policji jako warunek niezbędny do mianowania na wyższy stopień policyjny, o tyle jest ono wskazane jako wymóg konieczny do mianowania na stanowisko służbowe – z którym wiąże się już określony stopień etatowy.

Funkcjonariusze CBA, którzy przyjęli nowe stanowiska wraz z nowymi warunkami służby w Służbie Celno-Skarbowej, będą mogli zostać mianowani na stopień: aplikanta – w przypadku legitymowania się okresem pełnienia służby w CBA krótszym niż 3 lata; młodszego rachmistrza – w przypadku legitymowania się okresem pełnienia służby w CBA dłuższym niż 3 lata albo starszego rachmistrza – w przypadku legitymowania się okresem pełnienia służby w CBA dłuższym niż 5 lat. Powyższe kryteria mają na celu mianowanie funkcjonariuszy na poszczególne stopie w Służbie Celno-Skarbowej w zależności od okresu pełnienia służby w CBA.

Art. 187 i art. 188 projektowanej ustawy określają model przeniesienia funkcjonariuszy CBA do Policji oraz KAS. Na mocy projektowanej ustawy, każdy z funkcjonariuszy CBA znajdzie zatrudnienie w służbie Celno-Skarbowej (jeżeli opisie wykonywanych zadań posiada informację, że wykonuje czynności kontrolne) albo w służbie w Policji (w przypadku wykonywania innych czynności niż kontrolne). Funkcjonariuszom tym zapewnia się ciągłość

służby, która jest szczególnym uprawnieniem przyznanym funkcjonariuszom przez polskiego ustawodawcę. Warto podkreślić, że pomimo likwidacji CBA, realizowane przez tę służbę zadania będą kontynuowane w pozostałych w Policji, KAS oraz ABW, dlatego też ciągłość stosunku służbowego powinna zostać utrzymana, a funkcjonariusze powinni znaleźć zatrudnienie w jednej ze służb.

Projektowane przepisy mają zapewnić nie tylko możliwość kontynuowania służby, ale również zrealizują zasadę dobrowolności przyjęcia do służby. W pierwszej kolejności należy wskazać, że każdy funkcjonariusz może w dowolnym momencie wystąpić ze służby zarówno w CBA, jak i w Policji. Jeżeli nie wyraża chęci kontynuowania służby w Policji, może przed 30 kwietnia 2026 r. pisemnie zgłosić wystąpienie ze służby, wówczas zgodnie z art. 189 zostanie zwolniony ze służby w CBA z dniem 30 kwietnia 2026 r. Natomiast w przypadku przeniesienia funkcjonariusza CBA do służby w Policji lub KAS nadal, zgodnie z przepisami ustaw pragmatycznych tych służb, będzie mógł złożyć wniosek o wystąpienie ze służby. Projektodawca nie blokuje funkcjonariuszowi CBA możliwości przeniesienia się do innej służby (m.in. ABW, Straży Granicznej, czy Służbie Ochrony Państwa) na podstawie obowiązujących przepisów prawa. Stając się funkcjonariuszem Policji i Służby Celno-Skarbowej, nadal na warunkach określonych w przepisach może przenieść się na zasadach ogólnych do innej służby, zachowując ciągłość służby.

Funkcjonariusze nie będą również przechodzić weryfikacji, która określałaby ich zdolność do służby. Wyraźne należy podkreślić, że funkcjonariusze CBA są wysoce wyspecjalizowani, posiadają wiedzę, kwalifikacje i doświadczenie w służbie w CBA, nie ma zatem powodu, dla którego ponownie przechodzić weryfikację przydatności do służby (którą już przechodzili aplikując do służby w CBA). Co więcej, każda z służb do której zostanie przeniesiony funkcjonariusz posiada zbliżone wymogi przyjęcia do służby do tych, które określone są w przepisach ustawy o CBA.

Przeniesienie funkcjonariuszy zgodnie z zaproponowanym modelem przyczyni się przede wszystkim do tego, że w nowych jednostkach szybciej i sprawniej funkcjonariusze likwidowanego CBA praktycznie od momentu wejścia w życie ustawy będą mogli wykonywać swoje obowiązki. Informacja o miejscu pełnienia służby pozwoli zarówno funkcjonariuszom, jak i jednostkom do których przejdą, odpowiednio przygotować się do realizowania zadań.

Art. 191 projektowanej ustawy reguluje kwestie przeniesienia pracowników CBA do Policji. Zgodnie z projektem pracownik zatrudniony w CBA może być, na własną prośbę, przeniesiony do pracy w Komendzie Głównej Policji, Komendzie Stołecznej Policji, Centralnym Biurze Zwalczania Korupcji albo komendzie wojewódzkiej Policji. Pracownik

CBA do dnia 27 lutego 2026 r. składa do właściwego komendanta oraz do wiadomości Szefa CBA pisemny wniosek o przeniesienie do pracy w Komendzie Głównej Policji, Komendzie Stołecznej Policji, Centralnym Biurze Zwalczania Korupcji albo komendzie wojewódzkiej Policji. Szef CBA w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, przekazuje właściwemu komendantowi Policji uwierzytelniony odpis akt osobowych pracownika, który zgodził się na przeniesienie do pracy w Policji. Właściwy komendant Policji albo Pełnomocnik CBZK w terminie do 31 marca 2026 r., pisemnie przedstawia pracownikowi propozycję zatrudnienia w CBZK, Komendzie Głównej Policji, Komendzie Stołecznej Policji lub komendzie wojewódzkiej Policji, w tym warunki wynagrodzenia, z uwzględnieniem posiadanych kwalifikacji zawodowych.

Pracownik, któremu przedstawiono propozycję zatrudnienia, składa w terminie 7 dni od dnia jej otrzymania pisemne oświadczenie o przyjęciu albo o odmowie przyjęcia propozycji zatrudnienia. Niezłożenie oświadczenia w terminie jest równoznaczne z odmową przyjęcia propozycji zatrudnienia. W przypadku przyjęcia propozycji zatrudnienia z dniem 1 maja 2026 r., dotychczasowy stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony, przekształca się odpowiednio w stosunek pracy w CBZK, Komendzie Głównej Policji, Komendzie Stołecznej Policji lub komendzie wojewódzkiej Policji na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony. Pracownicy likwidowanego CBA, posiadający zatrudnienie na czas nieokreślony, którzy złożyli oświadczenie o przyjęciu propozycji zatrudnienia, stają się z dniem wejścia w życie ustawy pracownikami służby cywilnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej. Do pracowników, którzy w likwidowanym CBA byli zatrudnieni na podstawie umowy o pracę na czas określony, stosuje się przepis art. 35 ust. 2–6, art. 36 oraz art. 37 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej. Pracownicy likwidowanego CBA, którzy zatrudnieni byli na podstawie umowy na czas nieokreślony, a którzy złożyli oświadczenie o przyjęciu propozycji zatrudnienia oraz otrzymali wcześniej mianowanie w służbie cywilnej, stają się z dniem wejścia w życie ustawy urzędnikami służby cywilnej z zachowaniem dotychczasowego stopnia służbowego urzędnika służby cywilnej, z zastrzeżeniem art. 70 pkt 1, art. 71 ust. 3 pkt 1 i 3 oraz ust. 7 i art. 114 ust. 1 pkt. 6.

W przypadku niezłożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, złożenia przez pracownika oświadczenia o odmowie przyjęcia propozycji zatrudnienia albo nie spełniania przez pracownika likwidowanego CBA warunków z art. 4a ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej lub 3c ust. 1. ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, dotychczasowy stosunek pracy wygasa z upływem 30 kwietnia 2026 r. W

przypadku wygaśnięcia stosunku pracy w trybie, o którym mowa w ust. 11, pracownikowi przysługuje odprawa pieniężna przewidziana dla pracowników, z którymi stosunek pracy rozwiązuje się z przyczyn nie dotyczących pracowników.

Przepisy przeniesienia pracowników CBA do Policji mają szczególny charakter, który opiera się na modelu, że każdy zatrudniony w CBA pracownik, który złoży wniosek o przeniesienie do pracy w Policji zostanie w niej zatrudniony. Rozwiązanie to ma zapewnić kontynuację pracy w Policji wszystkim zainteresowanym pracownikom.

Przewiduje się, że dzięki powyższym uregulowaniom w Policji oraz KAS znajdzie zatrudnienie znaczna większość funkcjonariuszy i pracowników likwidowanego CBA. Należy też mieć na uwadze, że część funkcjonariuszy i pracowników CBA skorzysta z uprawnień emerytalnych przysługujących im do dnia likwidacji CBA.

Art. 194 projektowanej ustawy określa, że właściwy naczelnik urzędu skarbowego staje się organem podatkowym wobec podatników pozostających do dnia 30 kwietnia 2026 r. we właściwości Szefa CBA jako organu podatkowego zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13a ustawy ordynacja podatkowa. Wprowadzenie tego przepisu jest związane z obecnie obowiązującym przepisem art. 13a ustawy ordynacja podatkowa, który określa, że Szef CBA jest organem podatkowym w stosunku do funkcjonariuszy CBA. Przepis ten z dniem 1 maja 2026 r. przestaje obowiązywać, a więc konieczne jest wskazanie następcy prawnego, który będzie realizował zadania wynikające z tej ustawy. Mając na względzie, że podmioty objęte tym przepisem sprowadzają się jedynie do służb specjalnych, a funkcjonariusze przejdą odpowiednio do Policji i KAS, dla których organem podatkowym jest właściwy naczelnik urzędu skarbowego, ze względu na miejsce zamieszkania. Warto podkreślić, że likwidacji tej służby specjalnej, dochody otrzymane w ramach jej pełnienia nie będą już stanowić informacji, która podlega szczególnej ochronie.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2026 r., z wyjątkiem: art. 1, art. 165, art. 166, art. 172, art. 173, art. 177, art. 180, art. 187–189, art. 191, art. 193 oraz art. 194, które wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2026 r.

Pozostałe informacje

Projektowana regulacja nie reguluje zagadnień objętych prawem Unii Europejskiej i nie jest sprzeczna z tym prawem. W związku z tym projektowana ustawa nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, o którym mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. –

Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.) w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowana regulacja nie ma wpływu na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców i jest zgodna z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.).

Projektowana regulacja nie ma także wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Ustawa o koordynacji działań antykorupcyjnych oraz likwidacji Centralnego Biura Antykorupcyjnego. Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji Ministerstwo Finansów Komenda Główna Policji Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego Centralne Biuro Antykorupcyjne Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Radosław Kujawa – Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Departament Bezpieczeństwa Narodowego KPRM, tel. 22 694 7508	Data sporządzenia 10.10.2025 Źródło: Inne umowa koalicyjna KO, PSL, Polski 2050 i Lewicy Nr w wykazie prac: UD46
OCENA SKUTKÓW REGULACJI	
1. Jaki problem jest rozwiązywany?	
Korupcja stanowi zjawisko powszechne i wielowymiarowe, które jest stałym elementem życia społeczno-gospodarczego niezależnie od okresu historycznego, funkcjonującego systemu politycznego, społecznego czy gospodarczego. Ze względu na złożoność zjawiska wciąż brakuje jednolitej definicji obejmującej wszelkie przejawy korupcji. Trudność stworzenia uniwersalnej definicji wynika przede wszystkim z różnic kulturowych, relatywnego charakteru zjawiska i jego zmienności w czasie. Korupcja może dotyczyć wielu sfer życia, np. korupcja urzędnicza, korupcja polityczna, korupcja gospodarcza, korupcja sportowa. Może ona przybierać postać zachowań zabronionych odpowiednimi przepisami i zagrożonych sankcjami karnymi lub też zachowań, które nie zostały uznane jako przestępstwa, ale są sprzeczne z zasadami moralnymi akceptowanymi w danej społeczności. W potocznym rozumieniu korupcja utożsamiana jest przede wszystkim z nadużyciami władzy publicznej w celu uzyskania prywatnych korzyści jednostkowych lub grupowych (organizacyjnych czy partyjnych). Obejmuje ona zachowania uznane za przestępstwa, takie jak: łapownictwo bierno i czynne tj. sprzedajność i przekupstwo, kradzież, oszustwa i nadużycia zawodowe oraz formy niekaralne takie, jak np. klientelizm, kumoterstwo (protekcję) czy nepotyzm. Korupcja będąc zjawiskiem o rozmytych granicach, jest nie tylko trudnym przedmiotem badań dla nauki, ale także wyzwaniem dla twórców polityk publicznych, którzy nie mogą dokładnie zdefiniować, czym korupcja właściwie jest, borykają się z wielkimi trudnościami w projektowaniu rozwiązań prawnych czy tworzeniu instytucji mających na celu przeciwdziałanie temu problemowi. W myśl przepisów ustawowych korupcją jest to każde zachowanie mogące spowodować znaczną szkodę, w rozumieniu Kodeksu karnego, w mieniu jednostki sektora finansów publicznych (w rozumieniu przepisów o finansach publicznych), jednostki niezaliczanej do sektora finansów publicznych otrzymującej środki publiczne, przedsiębiorcy z udziałem Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego. W rzeczywistości zjawisko korupcji obejmuje swoim zakresem znacznie więcej patologicznych zachowań. Wbrew powszechnej opinii nie dotyczy jedynie kontaktów na styku instytucji publicznych i biznesu. Coraz częściej przenika także do stosunków między podmiotami gospodarczymi działającymi na wolnym rynku, a w dobie globalizacji i nasilenia kontaktów między korporacjami ponadnarodowymi przestaje być kwestią zamkniętą w granicach konkretnego państwa, stając się problemem o zasięgu międzynarodowym. Korupcja stała się integralną częścią niemal każdej formy przestępczości zorganizowanej. Komisja Europejska szacuje, że przestępcy wykorzystują działania korupcyjne do infiltracji ponad 60% zasobów sektora publicznego i prywatnego UE. Podważa to zaufanie obywateli do państwa, a więc osłabia zdolność realizacji przez państwo jego polityki względem społeczeństwa i świadczenia usług na wysokim poziomie. Korupcja, oprócz tego, że generuje poważne formy przestępczości, to może nawet przyczyniać się do ingerencji obcych, wrogich państw w procesy demokratyczne. Korupcja od lat jest przedmiotem analiz, badań i rozważań. Jedno jest niezmiennie – podważa autorytet państwa i zaufanie obywateli do rządzących. Trzeba się liczyć z tym, że każda afra korupcyjna będzie wyczerpywać udzielony rządzącym kredyt zaufania. Politykę ocenia się po efektach. Przestępstwa przeciwko administracji publicznej powodują duże poruszenie w społeczeństwie, które oczekuje szybkiej i skutecznej reakcji na korupcję. Zbyt wolna reakcja wymiaru sprawiedliwości szkodzi demokracji. Jednocześnie przestępstwa tego rodzaju zagrażają zarówno reputacji osób pełniących funkcje publiczne, a także konkurencji na poziomie gospodarczym. System polityczny i instytucjonalny oparty na uczciwości, przejrzystości i odpowiedzialności życia publicznego jest najlepszą gwarancją zapobiegania nadużyciom i malwersacjom.	

Największych zagrożeń związanych z korupcją można się spodziewać tam, gdzie zarówno instytucje publiczne, jak i podmioty gospodarcze wykazują największą aktywność oraz gdzie wydatkowane są znaczne środki, a więc przy realizacji dużych projektów.

Szereg inwestycji znajdujących się pod wielką presją czasu stwarza ogromne ryzyko korupcyjne. Istotnym jest zatem, aby Polska, w sposób efektywny wykorzystywała wypracowane mechanizmy antykorupcyjne.

Nie ma jednak skutecznego zwalczania korupcji bez silnych, wiarygodnych, darzonych zaufaniem publicznym organów ścigania. Nie można bowiem mówić o zwalczaniu korupcji bez sankcjonowania takiej przestępczości. Skuteczne egzekwowanie prawa jest niezbędne dla zapewnienia samej wiarygodności wysiłków antykorupcyjnych i tylko ono może prowadzić do przerwania błędnego koła bezkarności korupcji. Kluczowe w tym zakresie jest budowanie wyspecjalizowanych instytucji antykorupcyjnych. Niezbędnymi elementami możliwości skutecznego wypełniania przez nie swoich zadań jest jednak istnienie silnego zaangażowania władzy wykonawczej i ustawodawczej w politykę antykorupcyjną, ukształtowanie przez państwo właściwych ram prawno-instytucjonalnych umożliwiających skuteczne zwalczanie korupcji, a także zapewnienie odpowiedniego potencjału i stabilności działania organów egzekwujących to prawo, w tym zdecydowanego, permanentnego wspieranie ich autorytetu.

W tym kontekście należy pamiętać, że skuteczność egzekwowania prawa co do czynów korupcyjnych nie tylko wpływa na samo zjawisko korupcji jako takiej, ale podnosi ogólny poziom bezpieczeństwa wewnętrznego i samej praworządności. Legalność, prawidłowość oraz celowość czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych przez służby specjalne jest warunkiem sine qua non praworządnego i skutecznego realizowania przez Radę Ministrów wewnętrznej polityki państwa, o której mowa w art. 146 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku, zwanej dalej „Konstytucją RP” jako polityki realnej i wolnej od jakiegokolwiek bezprawnej ingerencji służb specjalnych w prawa i swobody obywatelskie.

Rada Ministrów może realizować swoje konstytucyjne obowiązki wyłącznie poprzez podległe sobie organy administracji rządowej, których pracę koordynuje i kontroluje (art. 146 ust. 4 pkt 3 Konstytucji RP). Jednym z tych zadań jest konstytucyjny obowiązek zapewniania wewnętrznego bezpieczeństwa państwa oraz porządku publicznego (art. 146 ust. 4 pkt 7 Konstytucji RP), obejmujący m.in. eliminację – pochodzących od czynników wewnętrznych – zamachów na wszelkie dobra publiczne i prywatne, w szczególności wolności i swobody obywatelskie.

Realizowanie przez Radę Ministrów wewnętrznej polityki państwa w oparciu o zaprezentowane założenie znacząco utrudnia sytuacja, w której wobec powołanego w 2006 roku Centralnego Biura Antykorupcyjnego, jako instytucji wyspecjalizowanej w zwalczaniu przestępstw korupcji, formułowane są zarzuty naruszenia praworządności i swobód obywatelskich oraz sprzeniewierzenia się zasadzie neutralności politycznej przy realizacji ustawowego celu, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 roku o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, zwanej dalej „ustawą o CBA”, to znaczy zwalczania korupcji w życiu publicznym i gospodarczym, w szczególności w instytucjach państwowych i samorządowych, a także zwalczania działalności godzącej w interesy ekonomiczne państwa.

Przyznanie przez ustawodawcę Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu statusu służby specjalnej (art. 1 ustawy o CBA), a w związku z tym wyposażenie Biura w uprawnienia do prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych, kontrolnych i dochodzeniowo-śledczych (art. 13 ust. 1 pkt 1–3 ustawy o CBA) było podyktowane zamiarem osiągnięcia wysokiej skuteczności w realizacji przypisanych zadań (art. 2 ustawy o CBA). Warto podkreślić, że pozycja Polski w rankingu Transparency International pogarsza się nieprzerwanie od 2015 r., w tym roku Polska została sklasyfikowana na 29. miejscu z wynikiem 63 punktów. W okresie ostatnich 10 lat, było to najlepsze z miejsc. Tymczasem według najnowszej edycji

Indeksu Percepcji Korupcji (Corruption Perception Index – CPI) opublikowanej przez Transparency International za 2023 rok, Polska po raz kolejny obniżyła swój wynik, jako kraj o wysokim stopniu skorumpowania, uzyskując 54 punktów na 100 możliwych, gdzie zero oznacza największą korupcję, a sto – najmniejszą i spadła na 47 miejsce rankingu obejmującego 180 państw. Jest to rezultat gorszy niż w roku 2022, gdy Polska zajęła w rankingu 45 miejsce i otrzymała 55 punktów oraz gorszy niż w roku 2021, gdy Polska była na miejscu 42.

Niewątpliwie temat reformy podejścia do zwalczania procederu korupcji jest obecny w przestrzeni publicznej od wielu lat. Obserwowana obecnie wielość postulatów likwidacji Centralnego Biura Antykorupcyjnego, proporcjonalna do wielości ujawnianych w przestrzeni publicznej sygnałów co do nieprawidłowości w zakresie stosowania przez Biuro metod i technik operacyjnych wymierzonych przeciwko łaadowi instytucjonalnemu – rozumianemu jako gwarant legalizmu podejmowanych przez uprawnione instytucje czynności, a nadto uderzających w konstytucyjną zasadę równości wszystkich obywateli wobec prawa, wymusza podjęcie radykalnych kroków zmierzających do przywrócenia polityki praworządnego państwa w zakresie w jakim ta polityka odpowiada za walkę z korupcją.

Pierwotnym i podstawowym założeniem proponowanej reformy jest likwidacja Centralnego Biura Antykorupcyjnego i przeniesienie ciężaru walki z korupcją na inne wyspecjalizowane w tym zakresie instytucje. Reforma pozwoli przy tym ograniczyć liczbę polskich służb specjalnych wyposażonych w instrumenty umożliwiające ingerencję w prawa i swobody obywatelskie m.in. poprzez wykorzystywanie niejawnego oprogramowania inwigilacyjnego.

Dodatkowo w obliczu kompleksowego pogarszania sytuacji w środowisku międzynarodowym, a także w bezpośrednim sąsiedztwie RP, system polskich służb specjalnych wymaga konsolidacji i koncentracji na zagrożeniach fundamentalnie ważnych dla bezpieczeństwa i suwerenności RP.

Projektowany akt prawny ma przede wszystkim usprawnić i wzmocnić koordynację działań antykorupcyjnych prowadzonych obecnie przez różne służby państwowe. Dotychczasowa koncepcja zakładająca centralizację większości działań antykorupcyjnych w ramach jednej instytucji – Centralnego Biura Antykorupcyjnego (CBA), przy pozostawieniu niektórych zakresów działań antykorupcyjnych w gestii innych służb państwowych nie okazała się optymalna i wymaga zmiany. Regulacje zawarte w ustawie o CBA są w dużej mierze kopią analogicznych regulacji w zakresie działania Policji oraz istniejących uprzednio służb specjalnych. Również w kwestii stosowanych narzędzi, takich jak np. kontrola operacyjna, dostęp do rachunków bankowych lub gromadzenie danych, działania CBA nie odbiegają od tych, które wykorzystują inne organy uprawnione do prowadzenia postępowań przygotowawczych w sprawach związanych z korupcją. CBA w trakcie swojego funkcjonowania nie uzyskało pozycji wyspecjalizowanego organu, który skupił większość działań antykorupcyjnych, nastąpiło przy tym dublowanie kompetencji innych organów powołanych do wykrywania i ścigania sprawców przestępstw korupcyjnych. Porównując dane statystyczne dotyczące prowadzonych postępowań przygotowawczych w sprawach korupcyjnych, liderem w tym obszarze jest Policja, pomimo mniejszych liczebnie komórek do walki z korupcją. W 2023 r. CBA wszczęło 162 postępowania, natomiast Policja 2.464. W przypadku spraw operacyjnych, CBA w 2023 r. wszczęła ich 377, natomiast Policja – 464.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W związku z istotą problemu zdiagnozowanego w pkt 1 niezbędne jest uchwalenie i wejście w życie projektowanej ustawy, w której przyjmuje się następujące główne założenia:

- 1) koordynację działań antykorupcyjnych przez ustanowienie skutecznej kontynuacji osłony antykorupcyjnej, będącą zespołem procedur podejmowanych dla zapewnienia koordynacji działań właściwych służb w celu wzmocnienia efektywności rozpoznawania i przeciwdziałania korupcji w życiu publicznym i gospodarczym oraz działaniom godzącym w interesy ekonomiczne państwa, a także eliminowanie przypadków powstawania tzw. „dziur w osłonie” (przykład opisany w artykule <https://wydarzenia.interia.pl/autor/lukasz-szpyrka/news-dziurawa-oslona-antykorupcyjna.nld,5252461>);
- 2) likwidację Centralnego Biura Antykorupcyjnego i przeniesienie ciężaru walki z korupcją na inne wyspecjalizowane w tym zakresie instytucje. Działanie to pozwoli też ograniczyć liczbę polskich służb specjalnych wyposażonych w instrumenty umożliwiające intensywną ingerencję w prawa i swobody obywatelskie m.in. poprzez wykorzystywanie niejawnego oprogramowania inwigilacyjnego. Zadania obecnie realizowane przez CBA zostaną przekazane do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (ABW), Krajowej Administracji Skarbowej (KAS) oraz Policji. Prowadzone postępowania przygotowawcze oraz czynności operacyjno-rozpoznawcze, o ile nie zostaną zakończone przed likwidacją CBA, zostaną przejęte przez wymienione powyżej organy, zgodnie z przejętymi zadaniami i właściwością rzeczową;
- 3) w związku z przejęciem większości zadań CBA w strukturze Policji zostanie utworzone Centralne Biuro Zwalczania Korupcji (CBZK). Nowa jednostka przejmie następujące zadania, dotychczas realizowane przez Centralne Biuro Antykorupcyjne związane z korupcją, określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw przeciwko:
 - działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, określonych w art. 228–231 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (lit. a);
 - wymiarowi sprawiedliwości, określonych w art. 232, art. 233, art. 234, art. 235, art. 236 § 1 i art. 239 § 1, wyborom i referendum, określonych w art. 250a, porządkowi publicznemu, określonych w art. 258, wiarygodności dokumentów, określonych w art. 270–273 i art. 277a § 1, mieniu, określonych w art. 286, obrotowi gospodarczemu, określonych w art. 296–297, art. 299 i art. 305, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, określonych w art. 310 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, a także o których mowa w art. 586–592 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych oraz określonych w art. 179–183 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, jeżeli pozostają w związku z korupcją (lit. b);
 - finansowaniu partii politycznych, określonych w art. 49d i 49f ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych, jeżeli pozostają w związku z korupcją (lite);
 - zasadom rywalizacji sportowej, określonych w art. 46–48 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (lit. e);
 - obrotowi lekami, środkami spożywczymi specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyrobami medycznymi określonymi w art. 54 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (lit. f).

Ponadto, w ramach realizowanych czynności Centralne Biuro Zwalczania Korupcji będzie również zajmowało się ujawnianiem mienia zagrożonego przepadkiem w związku ze wskazanymi wyżej przestępstwami (art. 2 ust. 1 pkt 1a ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym), a także będzie współdziałało z innymi organami oraz koordynowało działania o charakterze operacyjno-rozpoznawczym.

Instytucje wyznaczone do przejęcia zadań Centralnego Biura Antykorupcyjnego w walce z korupcją, są neutralne politycznie, a także są dysponentem sił i środków, które umożliwią im realną i efektywną zdolność wykrywania oraz ścigania przypadków korupcji na najwyższych szczeblach władzy, niezależnie od opcji politycznej aktualnie będącej u jej sterów. Wieloletnie doświadczenie tych instytucji uwidocznione w szerokim wachlarzu przypisanych im przez ustawodawcę zadań, kompetencji i uprawnień (m.in. art. 2, art. 14, art. 15 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 roku o Policji;

art. 2, art. 54, art. 64 ustawy z dnia 16 listopada 2016 roku o Krajowej Administracji Skarbowej; art. 5, art. 21–43a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu przełoży się na umiejętne wdrożenie, w strukturach i obszarach właściwości rzeczowej im przyporządkowanej, miarodajnej i efektywnej profilaktyki przeciwdziałania zjawiskom korupcyjnym poprzez ciągłe działania edukacyjne i informacyjne. Z kolei rozłożenie ciężaru walki z korupcją na kilka instytucji pozwoli w przypadku wykrycia tego rodzaju przestępstw na podejmowanie skutecznych, profesjonalnych i w pełni niezależnych działań ukierunkowanych na ściganie faktycznych sprawców przestępstw korupcyjnych, nie zaś realizowania czynności wpisujących się w walkę polityczną.

Oczekiwanym efektem ww. działań jest stworzenie gwarancji dla osiągnięcia optymalnych rezultatów działań antykorupcyjnych. Działania te prowadzone w oparciu o zasadę apolityczności będą zmierzać nie tylko do zwalczania de facto skutków korupcji i stosowania represji wobec jej sprawców, ale także, a może przede wszystkim zwiększą skuteczności mechanizmów zapobiegających korupcji i spowodują spadek indeksu poziomu korupcji. Założenie to będzie możliwe do spełnienia także pod warunkiem zintensyfikowania działań profilaktyczno-edukacyjnych, zgodnych kierunkowo z wymogami międzynarodowymi (art. 6 ust. 1 li. b) Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji (stanowiącego, że: Każde z Państw Stron, działając zgodnie z podstawowymi zasadami swoich systemów prawnych, zapewni istnienie, odpowiednio, organu lub organów dla zapobiegania korupcji poprzez wzrost i rozpowszechnianie wiedzy o zapobieganiu korupcji).

Skuteczna walka i przeciwdziałanie temu zagrożeniu wymaga zmiany systemowej, a zatem nie tylko reakcji represyjnych państwa, ale też podejmowania i umiejętnego wdrażania oraz stosowania działań prewencyjnych związanych z efektywnym zwiększaniem i upowszechnianiem świadomości społecznej w temacie tego czym jest korupcja, jakie formy przybiera i co ważne, jak się jej przeciwstawiać oraz ją neutralizować. Niedopuszczanie do powstawania korupcji lub niwelowanie jej niekorzystnych społecznie skutków, w szczególności poprzez metodyczne jej zwalczanie u podstaw lub konsekwentne ściganie faktycznych sprawców przestępstw korupcyjnych to kierunek przyjęty w reformie i zmierzający do połączenia trzech obszarów: śledczego, analitycznego i edukacyjnego. Kierunek ten, poparty wieloletnim doświadczeniem instytucji takich jak: Policja, KAS, ABW, stanowić będzie istotę ewolucji w walce z korupcją, tak aby nie tylko idea przyjęta za fundament tej reformy – przywrócenia praworządnej polityki państwa w walce z korupcją, ale także realne działania podejmowane w tym zakresie wpisywały się w międzynarodowe wymogi i standardy niezależności obowiązujące w tej materii (art. 36 Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji – stanowiący, że: Każde z Państw Stron, działając zgodnie z podstawowymi zasadami swojego systemu prawnego, zapewni istnienie organu, organów lub osób wyspecjalizowanych w zwalczaniu korupcji poprzez egzekwowanie prawa. Przyznają im niezbędną niezależność, zgodnie z podstawowymi zasadami systemu prawnego danego Państwa Strony tak, aby były one zdolne do wypełniania swoich funkcji skutecznie i bez żadnych niepożądanych wpływów).

Poniższa tabela szczegółowo wskazuje, które zadania wynikające z art. 2 ustawy o CBA zostaną przeniesienie na jednostki przejmujące.

Do zadań CBA określonych w art. 2 ustawy o CBA należy: 1) rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw przeciwko:	Zadania przejmowane przez Policję	Zadania przejmowane przez KAS	Zadania przejmowane przez ABW
a) działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, określonych w art. 228–231 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, a także o którym mowa w art. 14 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r.	X	X	–
b) wymiarowi sprawiedliwości, określonych w art. 232, art. 233, art. 234, art. 235, art. 236 § 1 i art. 239 § 1, wyborom i referendum, określonych w art. 250a, porządkowi publicznemu, określonych w art. 258, wiarygodności dokumentów, określonych w art. 270–273 i art. 277a § 1, mieniu, określonych w art. 286, obrotowi gospodarczemu, określonych w art. 296–297, art. 299 i art. 305, obrotowi pieniądzem i papierami wartościowymi, określonych w art. 310 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, a także o których mowa w art. 586–592 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1467 i 1488) oraz określonych w art. 179–183 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 1500 i 1488), jeżeli pozostają w związku z korupcją lub działalnością godzącą w interesy ekonomiczne państwa	X	X	X
c) finansowaniu partii politycznych, określonych w art. 49d i 49f ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 372), jeżeli pozostają w związku z korupcją,	X	–	X
d) obowiązkom podatkowe i rozliczeniom z tytułu dotacji i subwencji, określone w rozdziale 6 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2022 r. poz. 859 i 1301), jeżeli pozostają w związku z korupcją lub działalnością godzącą w interesy ekonomiczne	–	X	–
e) zasadom rywalizacji sportowej, określonych w art. 46–48 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1133 oraz z 2021 r. poz. 2054 i 2142)	X	–	–
f) obrotowi lekami, środkami spożywczymi specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyrobami medycznymi i określonymi w art. 54 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 463, 583 i 974).	X	–	–
1a) ujawnianie mienia zagrożonego przeпадkiem w związku z przestępstwami, o których mowa w pkt 1;	przejmują jednostki przejmujące	odpowiednio do zadań wymienionych	w pkt 1-6
2) ujawnianie i przeciwdziałanie przypadkom nieprzestrzegania przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne	–	X	–
3) dokumentowanie podstaw i inicjowanie realizacji przepisów ustawy z dnia 21 czerwca 1990 r. o zwrocie korzyści uzyskanych niesłusznie kosztem Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych (Dz. U. poz. 255, z późn. zm.2))	–	X	–
4) ujawnianie przypadków nieprzestrzegania określonych przepisami prawa procedur podejmowania i realizacji decyzji w przedmiocie: prywatyzacji i komercjalizacji, wsparcia finansowego, udzielania zamówień publicznych, rozporządzania mieniem jednostek lub przedsiębiorców, o których mowa w art. 1 ust. 4 oraz przyznawania koncesji, zezwoleń, zwolnień podmiotowych i przedmiotowych, ulg, preferencji, kontyngentów, plafonów, poręczeń i gwarancji kredytowych		X	X
4a) kontrola prawidłowości realizacji umów dotyczących partnerstwa publiczno-prywatnego			
5) kontrola prawidłowości i prawdziwości oświadczeń majątkowych lub oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej osób pełniących funkcje publiczne, o których mowa w art. 115 § 19 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, składanych na podstawie odrębnych	–	X	–
6) prowadzenie działalności analitycznej dotyczącej zjawisk występujących w obszarze właściwości CBA oraz przedstawianie w tym	–	X	–
7) podejmowanie innych działań określonych w odrębnych ustawach i umowach międzynarodowych.	przejmują jednostki przejmujące	odpowiednio do zadań wymienionych	w pkt 1-11

Projekt kompleksowo reguluje kwestie przeniesienia funkcjonariuszy, dóbr materialnych oraz dokumentacji do jednostek przejmujących. Kwestie te reguluje rozdział 4 projektowanej ustawy.

Wprowadzenie w projekcie ustawy instytucji osłony antykorupcyjnej związane jest z potrzebą wzmocnienia koordynacji działań służb właściwych w dziedzinie ochrony bezpieczeństwa państwa i bezpieczeństwa publicznego, w zakresie rozpoznawania i przeciwdziałania przez te służby korupcji w życiu publicznym i gospodarczym oraz działaniom wymierzonym w interesy ekonomiczne państwa. W chwili obecnej osłona antykorupcyjna realizowana jest na podstawie Wytycznych Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 marca 2024 r. w sprawie funkcjonowania osłony antykorupcyjnej (dalej: „Wytyczne”). Zastąpiły one Wytyczne Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie funkcjonowania osłony antykorupcyjnej. Podstawę wydania Wytycznych stanowił art. 10 ust. 3–6 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu. Mając na uwadze rolę, jaką od wielu lat pełni osłona antykorupcyjna wybranych przedsięwzięć rządowych, realizowana przez wskazane służby, właściwe jest wzmocnienie rangi aktu stanowiącego podstawę jej prowadzenia. W szczególności z uwagi na obowiązki nałożone na jednostki realizujące przedsięwzięcia rządowe objęte osłoną antykorupcyjną wskazane jest, aby osłona antykorupcyjna była regulowana aktem rangi ustawowej. Należy wskazać, że obecnie zadania związane z zapewnieniem funkcjonowania osłony antykorupcyjnej są realizowane przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralne Biuro Antykorupcyjne oraz Służbę Kontrwywiadu Wojskowego. Dotychczasowe wieloletnie doświadczenia w tym zakresie wskazują na istotną rolę, jaką pełni wsparcie właściwych służb specjalnych przy realizacji przedsięwzięć rządowych objętych osłoną. Zgodnie z założeniami projektowanej ustawy osłoną antykorupcyjną winny być objęte wybrane przedsięwzięcia rządowe, mając na uwadze ich znaczenie dla bezpieczeństwa, obronności lub istotnych interesów ekonomicznych państwa. Działania prowadzone w ramach osłony antykorupcyjnej będą realizowane przez Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego oraz Krajową Administrację Skarbową. Wniosek o objęcie przedsięwzięcia osłoną antykorupcyjną będzie kierowany do Ministra-Koordynatora Służb Specjalnych przez członka Rady Ministrów przygotowującego lub realizującego przedsięwzięcie rządowe albo któremu podlega lub który nadzoruje organ lub jednostkę organizacyjną przygotowującą lub realizującą przedsięwzięcie rządowe. Wniosek powinien zawierać m.in. zwięzły opis przedsięwzięcia, w tym określenie znaczenia przedsięwzięcia dla bezpieczeństwa, obronności lub istotnych interesów ekonomicznych państwa, opis zagrożeń korupcyjnych w formie analizy ryzyka wskazującej na potencjalne obszary występowania zagrożenia korupcyjnego dla danego przedsięwzięcia oraz przewidywany czas trwania przedsięwzięcia. Wzór wniosku, sposób, termin oraz tryb składania wniosku zostanie określony w drodze rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów.

Po otrzymaniu wniosku Minister-Koordynator Służb Specjalnych będzie występować do właściwych służb o opinię, a po jej zasięgnięciu będzie podejmować decyzję w zakresie objęcia danego przedsięwzięcia osłoną antykorupcyjną oraz wyznaczenia właściwej służby do wykonywania działań w ramach osłony antykorupcyjnej. Minister-Koordynator Służb Specjalnych będzie mógł żądać od właściwych służb wszelkich informacji z zakresu wykonywania zadań związanych z zapewnieniem funkcjonowania osłony antykorupcyjnej. Sposób rozpatrywania, opiniowania i realizowania wniosków oraz sposób i tryb prowadzenia wykazu przedsięwzięć rządowych objętych osłoną antykorupcyjną oraz dokonywania wpisów do tego wykazu zostanie określony w drodze rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów. Z kolei w drodze zarządzenia Prezesa Rady Ministrów niepodlegającego ogłoszeniu zostanie określona właściwość rzeczowa służb odnośnie objęcia przedsięwzięć rządowych osłoną antykorupcyjną, szczegółowy zakres i priorytety działań podejmowanych przez właściwe służby w ramach osłony antykorupcyjnej, sposób, tryb i terminy informowania o efektach działań podejmowanych w ramach osłony antykorupcyjnej oraz sposób i formy współpracy jednostek przygotowujących lub realizujących przedsięwzięcia rządowe objęte osłoną antykorupcyjną oraz właściwych służb.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Poszukując narzędzi antykorupcyjnych, czy rozwiązań sensu largo na rzecz usprawnienia walki z korupcją można czerpać naukę z tych już funkcjonujących schematów w wielu krajach europejskich i to zarówno w tych krajach, w których powołano do życia instytucję wyspecjalizowaną w zakresie tej walki, jak i w tych krajach, w których ta walka jest prowadzona w oparciu o zasadę kolegialności podmiotów uprawnionych do zapobiegania, wykrywania i zwalczania przestępstw korupcji.

Przykładami schematów instytucjonalnych, w oparciu o które na arenie międzynarodowej jest prowadzona walka z korupcją są kraje, takie jak :

Belgia

Office Central pour la Répression de la Corruption (OCRC) – Centralne Biuro Zwalczania Korupcji.

Biuro podlega Belgijskiej Federalnej Policji Sądowej. Jest to pełnoprawna instytucja (służba) zajmująca się walką z korupcją.

Kompetencje: Biuro prowadzi dochodzenia w przypadku każdego podejrzenia

o korupcję na dużą skalę w skomplikowanych przestępstwach korupcyjnych, zarówno w administracji publicznej, jak i w sektorze prywatnym oraz wszelkich powiązanych przypadkach złamania prawa (nadużycie zajmowanego stanowiska, sprzeniewierzenie funduszy publicznych). Biuro może przejąć do prowadzenia wszelkie dochodzenia, nawet jeżeli leżą we właściwości innych służb, w sprawach o korupcję oraz inne skomplikowane przestępstwa istotne z punktu widzenia ochrony interesów społeczeństwa jako takiego. Do kompetencji Biura (poza wspomnianymi złożonymi dochodzeniami o korupcję) należy: wspieranie terenowych oddziałów policji federalnej w prowadzeniu ich dochodzeń o korupcję, prowadzenie lub wsparcie dochodzeń w sprawach przestępstw związanych z zamówieniami publicznymi bądź udzielaniem subsydiów oraz z nadużyciem zajmowanego stanowiska, analizowanie specjalistycznej dokumentacji.

Struktura: Biuro zatrudnia około 60 funkcjonariuszy. Działają oni w ramach 2 sekcji organizacyjnych: zamówień publicznych oraz oszustw finansowych. Biuro kierowane jest przez szefa, który przy pomocy swojego sekretariatu oraz naczelników sekcji koordynuje jego działalność.

Francja

Service Central de Prevention de la Corruption (SCPC) – Centralny Urząd ds. Zapobiegania Korupcji.

Jest to urząd usytuowany przy Ministerstwie Sprawiedliwości, ale utrzymuje względną autonomię organizacyjną.

Kompetencje: Urząd zajmuje się gromadzeniem informacji niezbędnych do wykrywania i przeciwdziałania korupcji. Do jego zakresu działań należy: profesjonalne doradztwo, gromadzenie informacji, wydawanie rekomendacji, inne zadania. W szczególności, w ramach kompetencji doradztwa – ograniczona lista instytucji obejmuje: władze sądowicze, ministrów i prefektów, sądy administracyjne, pochodzących z wyborów funkcjonariuszy sprawujących władzę wykonawczą, instytucje kontrolne, komisje administracyjne oraz biegłych rewidentów. W ramach kompetencji gromadzenia danych – dokonywane są analizy systemu, nie zaś poszczególnych przypadków. W ramach kompetencji wydawania rekomendacji – sporządzane są raporty rocznych, kierowane do premiera i ministra sprawiedliwości. Inne obowiązki urzędu obejmują m.in.: szkolenia, opracowywanie i sporządzanie analiz ryzyka i map ryzyka, wykrywanie przestępstw i korupcji np. w obszarze zamówień publicznych, organizowanie walki z korupcją.

Struktura: pracownicy Urzędu reprezentują różne działy administracji, przy czym liczba doradców jest ograniczona i wynosi 15 osób. Pracownicy są mianowani na okres czterech lat, z możliwością ponownego mianowania. Urząd ma do swojej dyspozycji służbę cywilną.

Co istotne, urząd nie ma uprawnień śledczych, uprawnień do składania formalnego zawiadomienia o przestępstwie, ani nie ma konieczności przysyłania do niego informacji o przypadkach korupcji zaistniałych w innych instytucjach publicznych.

Niemcy

Bundeskriminalamt (BKA), czyli Federalny Urząd Śledczy.

Jest instytucją policyjną działającą na szczeblu krajowym, podległą bezpośrednio Federalnemu Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

Kompetencje: w ramach walki z przestępczością zorganizowaną lub o szczególnym znaczeniu dla interesu państwa, jak terrorizm czy przemyt narkotyków w Urzędzie działa sekcja do walki z przestępczością o charakterze korupcyjnym – SO 31. Sekcja ta funkcjonuje w strukturze departamentu przestępczości zorganizowanej, a podlega Wydziałowi Przestępczości Gospodarczo-Finansowej. Głównymi kompetencjami Urzędu w zakresie walki z korupcją są działania analityczne w sferze korupcyjnej, przez co rozumie się gromadzenie, badanie oraz kontrolę przepływu informacji dotyczących zagrożeń korupcyjnych. Tą drogą Urząd wypełnia ustawowe obowiązki koordynacyjne i służy jako centrum informacji na temat korupcji dla instytucji policyjnych działających na terenie Niemiec. W związku z tym, iż w poszczególnych landach Niemiec działalność policyjna leży w gestii policji danego landu, Urząd może włączyć się do działania tylko na prośbę lokalnych służb, federalnego MSW lub gdy wymagają tego inne względy, jak szczególna złożoność sprawy. Pomimo to Urząd koordynuje walkę z przestępczością prowadzoną przez poszczególne landy oraz międzynarodową współpracę niemieckich służb policyjnych z partnerami zewnętrznymi. Urząd pełni ponadto funkcje rozpoznawczo-analityczne, jako że gromadzi i przetwarza informacje pochodzące z wywiadu kryminalnego. Zobowiązany jest następnie bezzwłocznie poinformować odpowiednie organy o swoich ustaleniach.

Struktura: na czele Urzędu stoi prezydent oraz jego 2 zastępców. Personel Urzędu liczy około 5,2 tysiąca osób.

Chorwacja

Urząd za suzbijanie korupcji i organiziranog kriminala (USKOK) – Urząd do spraw Zwalczania Korupcji i Przestępczości Zorganizowanej.

Jest niezależnym organem ścigania, przyłączonym do Prokuratury Generalnej i obejmuje swoją właściwością całe terytorium państwowe Chorwacji.

Kompetencje: Urząd posiada upoważnienie do kierowania dochodzeniami policyjnymi oraz wnoszenia oskarżeń w sprawach dotyczących korupcji i przestępczości zorganizowanej. Przestępstwa znajdujące się we właściwości rzeczowej urzędu są ściśle określone. Urząd pełni zadania wywiadowcze, dochodzeniowe, prokuratorskie oraz prewencyjne. Ponadto jest odpowiedzialny za współpracę międzynarodową oraz wymianę informacji. W zakresie przestępstw korupcyjnych oraz przestępstw powiązanych z korupcją właściwość urzędu obejmuje takie przestępstwa, jak: czynna i bierna korupcja w sektorze publicznym i prywatnym, handel wpływami, przekroczenie uprawnień, nadużycia w postępowaniach upadłościowych oraz nieuczciwa konkurencja w zagranicznych transakcjach handlowych. Urząd zajmuje się również przestępstwami popełnionymi przez grupy osób lub organizacje przestępcze, a także przestępstwami, które są zagrożone karą ponad trzech lat pozbawienia wolności lub które popełniono w dwóch lub więcej krajach albo też, gdy znaczna część przygotowania przestępstwa miała miejsce w obcym kraju lub gdy przestępstwo zostało popełnione w związku z działalnością organizacji przestępczej działającej w dwóch lub więcej krajach. Dodatkowo Urząd w ramach swoich kompetencji zajmuje się ściganiem przestępstw prania pieniędzy, utrudniania prowadzenia dochodzeń, stosowania przymusu wobec urzędników wymiaru sprawiedliwości, utrudniania urzędnikom wykonywania obowiązków, napaści na urzędnika, jeśli przestępstwo takie zostało popełnione w związku z przygotowaniem przestępstwa korupcyjnego lub zorganizowanego.

Struktura: Dyrektorem Urzędu jest zastępca Prokuratora Generalnego, ustanawiany przez Prokuratora Generalnego na okres 4 lat, z możliwością ponownego wyboru. Prokuratorzy specjaliści są wybierani przez Prokuratora Generalnego na wniosek dyrektora Urzędu, na okres 4 lat, z możliwością ponownego wyboru. W strukturze Urzędu wyodrębniono cztery departamenty: Śledczy, Dochodzeń i Dokumentacji, Współpracy Międzynarodowej i Śledztw Wspólnych oraz Departament Antykorupcyjny i Komunikacji Społecznej. W celu wykonywania przez prokuratorów Urzędu wyznaczonych zadań ustawa nadaje im wiele specjalnych uprawnień, które w niektórych sytuacjach przekraczają uprawnienia przysługujące zwykłym prokuratorom. Ponadto Urząd może zwrócić się do Ministra Finansów z prośbą o przeprowadzenie kontroli transakcji każdej osoby prawnej lub osoby fizycznej oraz o czasowe zajęcie środków, rzeczy oraz dokumentów, które mogą posłużyć w sprawie jako dowody. Zgodnie z prawem, odmowa udzielenia pomocy Urzędowi może stanowić podstawę do oskarżenia o przestępstwo utrudniania postępowania dowodowego. Urząd nie zatrudnia śledczych czy też funkcjonariuszy policji stale pracujących w jego strukturze. To zatrudnieni prokuratorzy kierują postępowaniami, posługując się regularnymi siłami policji. Co istotne, w Chorwacji do walki z korupcją nie tylko została powołana do istnienia wyspecjalizowana jednostka dochodzeniowa, ale również zostało zaadaptowane sądownictwo. Wszelkie przestępstwa znajdujące się w zakresie właściwości Urzędu są rozpatrywane przez cztery główne sądy (Zagrzeb, Rijeka, Osijek, Split). Prawo wymaga ustanawiania szczególnych sędziów śledczych do rozstrzygania przedmiotowych spraw. Sędziowie mogą być wybierani jedynie spośród sędziów zawodowych, w przeciwieństwie do większości spraw karnych, gdzie zazwyczaj orzeka mieszany skład sędziowski, w skład, którego wchodzi sędziowie zawodowi oraz sędziowie niebędący prawnikami. Sędziowie ci są wybierani przez prezydenta na 4-letnią kadencję.

Mołdawia

Centrul Național Anticorupție (Krajowe Centrum Antykorupcyjne).

Jest ogólnokrajowym mołdawskim organem ścigania wyspecjalizowanym w przeciwdziałaniu przestępstwom związanym z gospodarką, podatkami i korupcją. Centrum powstało z połączenia Departamentu Kontroli Finansowej i Inspekcji w Ministerstwie Finansów, Departamentu Zwalczania Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji oraz Departamentu Policji Gospodarczej – obu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, a także Straży Gospodarczej w Państwowym Urzędzie Podatkowym.

Kompetencje: przeciwdziałanie naruszeniom przepisów, przestępczości gospodarczej i podatkowej wykrywanie ich analizę i zwalczanie; prewencję korupcji i protekcyjizmu; zapobieganie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu i zwalczanie tych przestępstw; analizowanie projektowanego prawa pod względem korelacji z polityką antykorupcyjną państwa. Centrum może gromadzić i przetwarzać informacje, przeprowadzać kontrolę, inicjować postępowania dochodzeniowo-ślędcze oraz przedstawiać zgromadzone w ich wyniku materiały prokuraturze w celu podjęcia dalszych kroków prawnych. Działalność Centrum skupia się na 2 głównych elementach: walki z szeroko pojętą korupcją oraz na wielopłaszczyznowych działaniach prewencyjnych.

Struktura: głównymi departamentami Centrum są: Departament Operacyjno-Śledczy oraz Departament Przeciwdziałania Korupcji. Nadzorują je dwóch zastępców dyrektora. Ponadto w ramach Centrum funkcjonują bezpośrednio podległe dyrektorowi: jego gabinet, Departamenty: Dochodzeń Sądowych, Ochrony, Logistyki, Kontroli i Inspekcji, Infrastruktury Operacyjnej oraz Biuro Zwalczania Prania Pieniędzy. Centrum posiada 2 oddziały terenowe odpowiedzialne za północną i południową część kraju.

Niderlandy

Rijksrecherche (RR) – Krajowa Służba Antykorupcyjna.

Działająca jako odrębny departament śledztw wewnętrznych policji, powstała w 1996 r. Jest niezależną instytucją policyjną, działającą w strukturach Ministerstwa Sprawiedliwości, którą nadzoruje Rada Prokuratorów Generalnych.

Kompetencje: Służba jest odpowiedzialna za prowadzenie dochodzeń w sprawach podejrzeń złamania prawa karnego przez funkcjonariuszy publicznych i osoby pełniące funkcje publiczne. Dochodzenia te dotyczą szeroko rozumianej spójności i wiarygodności systemu prawa i administracji publicznej. Przykładowe sprawy leżące w kompetencjach Służby dotyczą: aktów kryminalnych w powiązaniu z pełnieniem funkcji publicznej przez osobę podejrzaną; spraw, w których dopuszcza się tymczasowe aresztowanie; śledztw, w których podejrzanym jest osoba publiczna; użycia broni palnej, związanego z działaniem rządu; poważnych uszczerbków na zdrowiu powstałych w wyniku działań rządu; poważnych uszczerbków na zdrowiu powstałych

u funkcjonariusza publicznego w wyniku konfrontacji z cywilami; przypadków śmierci podczas zatrzymania w policyjnym areszcie ślędczym.

Służba otrzymuje polecenia wszczęcia dochodzeń od Komitetu Sterującego, w którego skład wchodzi: prezes Rady Prokuratorów Generalnych, prokurator generalny (szef Biura Prokuratury Krajowej), dyrektor Krajowego Departamentu Śledztw Wewnętrznych.

Struktura: Służba liczy około 130 funkcjonariuszy. Na jej czele stoi dyrektor.

W strukturze Służby działa sekretariat zarządzania, szef zarządu operacyjnego i szef działu śledztw, któremu podporządkowane są 4 oddziały regionalne. Szefowi działu ślędczego podlega zarząd wsparcia odpowiedzialny za wywiad kryminalny, analizę operacyjną i strategiczną, śledztwa finansowe, analizę wzorów przestępczości oraz współpracę międzynarodową.

Szwecja

Riksenheten mot korruption – Szwedzki Wydział Antykorupcyjny.

Działa w ramach Prokuratury Generalnej. Wydział jest całkowicie niezależny od Policji.

Kompetencje: główną rolą Wydziału jest podejmowanie spraw korupcji na terytorium kraju, a w przypadku, kiedy udział w niej bierze krajowy podmiot – również poza granicami. W szczególności do zadań Wydziału należy: wykrywanie przestępstw korupcyjnych, podejmowanie kroków prawnych w przypadku przestępstw, które godzą w system, podejmowanie działań zwalczających kulturę korupcji, w tym akceptację dla drobnej korupcji. Wydział ściśle współpracuje z policją finansową, Narodowym Biurem Kontroli, Krajową Radą Podatkową i innymi agencjami rządowymi. Współpraca ta dotyczy działania w obszarach, na których tradycyjnie występuje ryzyko wystąpienia korupcji, np. w zamówieniach publicznych, pomocy zagranicznej, ubezpieczeniach społecznych, imigracji, systemie karnym, obronności kraju, rynku finansowym i kredytach eksportowych. Skuteczność powyższych działań zależy od tych podmiotów, które wystarczająco wcześniej przekażą Wydziałowi informacje o podejrzanych zachowaniach. To od decyzji Wydziału zależy czy będzie się zajmował sprawą, czy przekaże ją właściwemu organowi, by prowadził postępowanie wewnętrzne. Do kompetencji Wydziału należy również gromadzenie i analizowanie przypadków korupcji i metod, jakich użyli sprawcy. Na tej płaszczyźnie współpracuje z Krajową Radą Zapobiegania Przestępczości. Długofalowa strategia Wydziału zakłada również współpracę z uniwersytetami. Organ jest zdolny prowadzić dochodzenia o szczególnym znaczeniu zarówno w sektorze prywatnym, jak i państwowym oraz identyfikować braki legislacyjne. Jego działania mają bardzo duże znaczenie prewencyjne.

Struktura: zatrudnia 5 prokuratorów i dwóch ekonomistów. Szefem Wydziału jest Dyrektor Prokuratury Generalnej. Wydział ma ograniczony potencjał śledczy i w toku swojej działalności korzysta z pomocy zewnętrznej.

Słowenia

Komisija za preprečevanje korupcije (CPC) – Komisja ds. Zapobiegania Korupcji.

Komisja jest niezależnym organem powołanym do zwalczania i zapobiegania korupcji, zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym.

Kompetencje: pełni funkcje koordynacyjne, analityczne i prewencyjne. Odpowiedzialna jest za nadzorowanie implementacji Narodowej Strategii Antykorupcyjnej, przestrzeganie Kodeksu Postępowania Funkcjonariuszy Państwowych oraz zajmuje się egzekucją przepisów związanych ze składaniem deklaracji majątkowych przez funkcjonariuszy publicznych (zobowiązanych jest do tego ponad 5 tysięcy osób). Komisji podlegają 3 sekcje: Konflikty Interesów, Przejrzystości i Prewencji, które mają po kilka osób personelu pomocniczego. Odpowiada ona bezpośrednio parlamentowi i to jemu przedstawia coroczne raporty ze swej działalności. Z własnej inicjatywy lub na wniosek parlamentu lub rządu przygotowuje raporty ad hoc na konkretne tematy. Do kompetencji Komisji należy także: monitorowanie i pomoc w implementacji Narodowej Strategii Antykorupcyjnej, gromadzenie i analiza danych statystycznych dotyczących korupcji, prowadzenie badań na tematy związane z korupcją, analiza prawa obowiązującego w konkretnych obszarach, pod kątem luk sprzyjających zaistnieniu korupcji i formułowanie propozycji czynności zaradczych, współdziałanie z każdą instytucją państwową w przygotowywaniu projektów rozwiązań prawnych wiążących się z zapobieganiem korupcji, nadzorowanie wprowadzania wszelkich uregulowań związanych z zapobieganiem korupcji, współpraca międzynarodowa w sferze korupcji z instytucjami rządowymi i pozarządowymi, prowadzenie lub pomoc w przeprowadzeniu szkoleń i treningów z zakresu zapobiegania korupcji, publikowanie materiałów dotyczących zapobiegania korupcji. Co warto podkreślić Komisja prowadzi listę przedsiębiorstw, które nie mogą przystępować do publicznych przetargów, ze względu na zasiadanie w ich władzach lub powiązania biznesowego, urzędnika państwowego, bądź członków jego rodziny.

Struktura: w Komisji zasiadają Komisarze wybierani są przez parlament: przewodniczący i jego zastępca na wniosek prezydenta Słowenii, na wniosek Rady Sądowej, komisji parlamentarnej odpowiedzialnej za sprawowanie mandatów i wybory oraz na wniosek rządu. Muszą to być osoby, które posiadają wykształcenie uniwersyteckie, minimum 10 lat doświadczenia zawodowego i cieszą się społecznym zaufaniem, zaś ich kadencja trwa 6 lat. Razem z personelem sekretariatu stanowi to 11 osób.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Centralne Biuro Antykorupcyjne	1	Dane własne projektodawcy	Likwidacja instytucji
Funkcjonariusze CBA	1260 etatów	Ustawa budżetowa	Przeniesienie etatów funkcjonariuszy i pracowników do jednostek przejmujących, w związku z likwidacją CBA
Pracownicy CBA	200 etatów	Ustawa budżetowa	Przeniesienie etatów funkcjonariuszy i pracowników do jednostek przejmujących, w związku z likwidacją CBA
Policja	935 przeniesionych etatów funkcjonariuszy CBA + 200 przeniesionych etatów	Dane szacunkowe projektodawcy oraz Policji	Wyodrębnienie nowej jednostki organizacyjnej w strukturze Policji, przeniesienie etatów funkcjonariuszy i pracowników z Komendy Głównej Policji, Komend Wojewódzkich i Komendy Stołecznej Policji do CBZK, przejęcie części etatów funkcjonariuszy i pracowników CBA

	pracowników CBA + 300 etatów funkcjonariuszy i pracowników przeniesionych z innych struktur Policji do CBZK		
Krajowa Administracja Skarbowa	145 przeniesionych etatów funkcjonariuszy CBA	Dane szacunkowe projektodawcy	przejęcie niektórych zadań likwidowanego CBA, przejęcie części etatów funkcjonariuszy CBA
Prezes Rady Ministrów	1	Dane własne projektodawcy	organ odpowiedzialny za powołanie oraz ew. odwołanie likwidatora CBA
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji	1	Dane własne projektodawcy	nadzór nad działalnością likwidatora CBA.
Pełnomocnik KGP ds. organizacji CBZK	1	Dane własne projektodawcy	organ odpowiedzialny za utworzenie nowej jednostki organizacyjnej w Policji (CBZK).
Likwidator CBA	1	Dane własne projektodawcy	organ odpowiedzialny za przekazanie majątku i dokumentacji do jednostek przejmujących oraz za przeprowadzenie likwidacji CBA
Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego	180 przeniesionych etatów funkcjonariuszy CBA	Dane szacunkowe projektodawcy	przejęcie niektórych zadań likwidowanego CBA, przejęcie części etatów funkcjonariuszy CBA

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Konsultacje publiczne przeprowadzono z następującymi podmiotami:

- 1) Fundacja Batorego,
- 2) Sieć Obywatelska Watchdog Polska,
- 3) Fundacja Panoptykon,
- 4) Helsińska Fundacja Praw Człowieka,
- 5) Transparency International,
- 6) Sieć Obywatelska Watchdog Polska,
- 7) Fundacja Panoptykon,
- 8) Instytut Spraw Publicznych,
- 9) Naczelna Rada Lekarska,
- 10) Naczelna Rada Aptekarska,
- 11) Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia”,
- 12) Stowarzyszenie Sędziów „Themis”,
- 13) Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”,
- 14) Polska Izba Biegłych Rewidentów,
- 15) Krajowa Izba Gospodarcza,
- 16) Krajowa Izba Doradców Podatkowych,
- 17) Krajowa Izba Doradców Restrukturyzacyjnych.

Uwagi w toku konsultacji publicznych zgłosiła Fundacja Batorego.

Raport z konsultacji publicznych projektu stanowi odrębny dokument.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) projekt (oraz związane z nim materiały) został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

W toku dotychczasowego procesu legislacyjnego nie wpłynęły zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem w trybie przewidzianym w cyt. ustawie z dnia 7 lipca 2005 r.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z 2025 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Przedmiotowy projekt nie spowoduje dodatkowych skutków dla budżetu państwa.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Rokiem nr 0 w tabeli w poz. 6 jest rok 2026. Suma etatów funkcjonariuszy CBA przenoszonych do poszczególnych służb wynosi 1260. Warto zaznaczyć, że część tych funkcjonariuszy osiągnęła wiek emerytalny, a więc jest małe prawdopodobieństwo, że będzie kontynuować służbę w Policji lub KAS. Istnieje zatem ryzyko, że etaty te (ze względu na szczególny proces przyjęcia do służby w Policji, KAS a przede wszystkim w ABW), nie zostaną obsadzone w pierwszych dwunastu miesiącach po likwidacji CBA, a w związku z tym, szacowane kwoty na wynagrodzenie dla funkcjonariuszy nie zostaną wykorzystane. Niemniej jednak, w ocenie skutków regulacji wskazuje się szacowane kwoty pod kątem potrzeby zabezpieczenia tych kwot dla poszczególnych służb. Wprowadzenie na mocy ustawy przepisów dot. osłony antykorupcyjnej do projektu ustawy (rozdz. 2 projektu) nie spowoduje dodatkowych wydatków budżetowych, ponieważ rozwiązania te są obecnie już wdrożone i realizowane w urzędzie obsługującym Ministra Koordynatora Służb Specjalnych na mocy wytycznych Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 marca 2024 r. Likwidacja CBA jest równoznaczna z zaprzestaniem finansowania budżetowego CBA w trakcie roku budżetowego, z czego wynika konieczność podzielenia budżetu CBA, określonego w części budżetu nr 56 na jednostki przejmujące. Zgodnie z projektem ustawy budżetowej na 2026 rok, budżet CBA został zaplanowany w kwocie: 334 679 tys. zł. W związku z założeniami projektu przewidującymi podział środków finansowych CBA odpowiednio do przejmowanych zadań, liczby przenoszonych etatów funkcjonariuszy CBA oraz zasobów materialnych CBA, kwota środków budżetowych CBA przeznaczonych na osiem miesięcy funkcjonowania CBA (od 1 maja 2026 r. do 31 grudnia 2026 r.) w wysokości 210.160 tys. zł zostanie rozdysponowana pomiędzy ABW, Policję oraz KAS. Liczba etatów dla funkcjonariuszy CBA wynosi: 1260 Liczba etatów dla pracowników CBA wynosi: 200 Na uposażenia dla funkcjonariuszy CBA (wraz z nagrodą roczną), zgodnie z ustawą budżetową przewidziano w 2026 roku kwotę: 229 986 tys. zł Na wynagrodzenia dla pracowników CBA (wraz z nagrodą roczną), zgodnie z ustawą budżetową przewidziano w 2026 roku kwotę: 30 745 tys. zł											

Do Policji zostanie przeniesionych 935 etatów funkcjonariuszy CBA oraz wszyscy pracownicy CBA (200 przeniesionych etatów pracowników CBA).

Do Krajowej Administracji Skarbowej zostanie przeniesionych 145 etatów funkcjonariuszy CBA.

Do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zostanie przeniesionych 180 etatów funkcjonariuszy CBA.

Liczba przeniesionych etatów CBA jest konsekwencją przydzielonych zadań oraz liczby funkcjonariuszy i zasobów materialnych przenoszonych do jednostek przejmujących. Przeanalizowano ryzyko związane z tym, że funkcjonariusze CBA mogą zostać przeniesieni do innych formacji w znacząco innej liczbie. Biorąc pod uwagę, że część z nich osiągnęła wiek emerytalny, oraz biorąc pod uwagę niedobory kadrowe, rozważany jest scenariusz, że pozostaną wakaty stanowiskowe w jednostkach przejmujących (w szczególności w ABW). Ryzyko to jednak zostanie zniwelowane przez przeprowadzenie dodatkowych naborów uzupełniających na poszczególne stanowiska służbowe.

Prognozowany podział środków budżetowych po zlikwidowanym CBA w 2026 roku

Środki budżetu CBA zaplanowanego na 2026 rok, w części niewydatkowanej na funkcjonowanie CBA wskutek jego likwidacji, zostaną rozdzielone pomiędzy jednostki przejmujące w proporcji oszacowanej na podstawie liczby etatów funkcjonariuszy CBA przenoszonych do tych jednostek.

Biorąc pod uwagę budżet CBA zaplanowany na 2026 rok, podział ww. kwoty jest następujący:

78% kwoty budżetu po zlikwidowanym CBA zostanie przekazane do Policji,

10% kwoty budżetu po zlikwidowanym CBA zostanie przekazane do KAS,

12% kwoty budżetu po zlikwidowanym CBA zostanie przekazane do ABW.

Kwota niewykorzystanych środków budżetowych CBA odpowiadających 8 miesiącom funkcjonowania Biura wynosi: 210 160 tys. zł (kwota ta nie uwzględnia dodatkowego świadczenia rocznego wypłacanego funkcjonariuszom oraz pracownikom CBA, ponieważ zgodnie z odrębnymi przepisami musi ono zostać wypłacone do końca marca danego roku (§4040) (§4070)).

Ww. kwota zostanie rozdysponowana pomiędzy jednostki przejmujące i przekazana tym jednostkom na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów (art. 196 projektowanej ustawy), zgodnie z którym zostanie dokonane przeniesienie planowanych dochodów i wydatków budżetowych z zachowaniem przeznaczenia tych środków wynikającego z ustawy budżetowej.

Skutki finansowe związane z powołaniem likwidatora CBA

Nie przewiduje się dodatkowych skutków wydatkowych dla budżetu państwa, ponieważ do obsługi likwidatora zostaną wyznaczeni funkcjonariusze i pracownicy Policji (w tym także osoby przeniesione z CBA). Przewiduje się, że zostanie w tym celu wyznaczonych 30 osób. Biorąc pod uwagę, że ich praca nie będzie trwała przez długi okres czasu i będą finansowani z budżetu Policji, w ramach etatów przejętych z CBA, obsługa likwidatora nie będzie stanowiła dodatkowego obciążenia dla budżetu państwa. Wynagrodzenie likwidatora jest określone na podstawie ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe.

Skutki finansowe dla Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego:

Szacowana do przeniesienia (od 1 maja 2026 roku) kwota środków budżetowych w wysokości 25 219 tys. zł obejmuje 12% limitu ośmiomiesięcznego CBA na 2026 r. (bez dodatkowego wynagrodzenia rocznego dla pracowników cywilnych oraz nagrody rocznej funkcjonariuszy):

– uposażenia 180 funkcjonariuszy, którzy będą wspierać ABW w realizacji przejmowanych zadań (§ 4050) – 20 276 tys. zł;

Skutki finansowe dla Krajowej Administracji Skarbowej:

Szacowana do przeniesienia (od 1 maja 2026 roku) kwota środków budżetowych w wysokości 21 016 tys. zł obejmuje 10% limitu ośmiomiesięcznego budżetu CBA na 2026 r. (bez dodatkowego wynagrodzenia rocznego dla pracowników cywilnych oraz nagrody rocznej funkcjonariuszy):

– uposażenia 145 funkcjonariuszy, którzy będą wspierać KAS w realizacji przejmowanych zadań (§ 4050) – 16 333 tys. zł;

Skutki finansowe dla Policji:

Szacowana do przeniesienia (od 1 maja 2026 roku) kwota środków budżetowych w wysokości 163 925 tys. zł obejmuje 78 % limitu ośmiomiesięcznego CBA na 2026 r. (bez dodatkowego wynagrodzenia rocznego dla pracowników cywilnych oraz nagrody rocznej funkcjonariuszy):

	– uposażenia 935 funkcjonariuszy, którzy będą wspierać Policji w realizacji przejmowanych zadań (§ 4050) – 105 319 tys. zł, – wynagrodzenia 200 pracowników cywilnych (§4010) – 18 934 tys. zł. Ew. pozostałe i niewykorzystane środki budżetowe CBA zostaną przeniesione do części budżetowej 42, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych. Powyższe wyliczenia mają charakter szacunkowy.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2025 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe funkcjonariuszy i pracowników Policji	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe funkcjonariuszy i pracowników CBA	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe funkcjonariuszy ABW	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe funkcjonariuszy KAS	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na duże przedsiębiorstwa.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu w skali kraju na rodziny, obywateli i gospodarstwa domowe. Przewiduje się, że znaczna część funkcjonariuszy i pracowników likwidowanego CBA znajdzie zatrudnienie w urzędach organów administracji rządowej, które przejmują zadania likwidowanego CBA, a pozostała część funkcjonariuszy skorzysta z uprawnień emerytalnych.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Dane własne i szacunkowe CBA, ABW, Policji oraz KAS.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: W związku z wejściem w życie przepisów ustawy zakłada się przeprowadzenie szeregu działań i procedur niezbędnych do przeprowadzenia likwidacji CBA (opisanych szczegółowo w przepisach rozdz. 4 projektowanej ustawy). W związku z nałożonymi na te podmioty zadaniami ustawowymi wskazane podmioty oraz osoby obsługujące zadania będą realizowały większą liczbę dodatkowych procedur niezbędnych do sfinalizowania procesu przeniesienia funkcjonariuszy oraz zasobów należących do CBA przez jednostki przejmujące.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wprowadzenie w życie projektowanych regulacji może spowodować zwiększenie liczby osób wykonujących zadania w urzędach organów administracji rządowej, które przejmują zadania likwidowanego CBA, tj. Policji (CBZK), KAS i ABW. Przewiduje się, że w tych urzędach znajdzie zatrudnienie znaczna część funkcjonariuszy i pracowników likwidowanego CBA. Ocenia się, że ryzyko nieprzeniesienia funkcjonariuszy CBA do jednostek przejmujących jest stosunkowo niewielkie. Przewiduje się również, że część funkcjonariuszy likwidowanego CBA skorzysta z uprawnień emerytalnych, do których nabyli prawo w związku ze służbą w CBA.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ inne: bezpieczeństwo publiczne	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane przepisy pozwolą wzmocnić poziom bezpieczeństwa i porządku publicznego poprzez przeniesienie zadań z zakresu przeciwdziałania korupcji i zwalczania przestępczości korupcyjnej obecnie realizowanych przez CBA do Policji, KAS oraz ABW.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2026 r., z wyjątkiem: niektórych przepisów ustawy (wymienionych w art. 198 projektu ustawy), które wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2026 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektowanej regulacji będzie następowała na bieżąco, od momentu jej wejścia w życie, przez analizę sposobu stosowania zawartych w niej przepisów, którą będą przeprowadzać jednostki realizujące przejęte zadania CBA		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

**Raport z konsultacji publicznych dotyczący
projektu ustawy o koordynacji działań antykorupcyjnych oraz likwidacji Centralnego Biura
Antykorupcyjnego (UD46)**

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.), z chwilą skierowania projektu ustawy o koordynacji działań antykorupcyjnych oraz likwidacji Centralnego Biura Antykorupcyjnego, przedmiotowy projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej.

Zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W toku konsultacji publicznych uwagi do ww. projektu zgłosiła Fundacja im. Stefana Batorego.

Fundacja im. Stefana Batorego zgłosiła 5 uwag.

Uwagi stanowiły propozycje systemowych rozwiązań dotyczących zwalczania korupcji oraz synchronizacją przepisów z prawodawstwem unijnym. Mając na względzie, że planowane są prace nad wprowadzeniem ustawy, która realizowałaby postulaty przedstawione przez Fundację im. Stefana Batorego na tym etapie prac nie zostały one uwzględnione.

Ponad to wpłynęła uchwała Rady Gminy Rzepiennik Strzyżewski z dnia 27 września 2024 r. w sprawie przyjęcia apelu dotyczącego nielikwidowania Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz sprzeciw Fundacji Instytut Bezpieczeństwa Narodowego wobec planu likwidacji CBA.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia ...

**w sprawie wniosku o objęcie osłoną antykorupcyjną oraz prowadzenia wykazu
przedsięwzięć rządowych objętych osłoną antykorupcyjną**

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia ... o koordynacji działań antykorupcyjnych oraz likwidacji Centralnego Biura Antykorupcyjnego (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór wniosku o objęcie przedsięwzięcia rządowego osłoną antykorupcyjną, zwanego dalej „wnioskiem”;
- 2) termin, sposób i tryb składania, opiniowania, rozpatrywania i podejmowania rozstrzygnięć w przedmiocie wniosków o objęcie osłoną antykorupcyjną;
- 3) sposób i tryb prowadzenia wykazu przedsięwzięć rządowych objętych osłoną antykorupcyjną, zwanego dalej „wykazem” i dokonywania wpisów do wykazu.

§ 2.1. Ilekcroć w rozporządzeniu jest mowa o

- 1) osłonie antykorupcyjnej – należy przez to rozumieć zespół procedur mających na celu zapewnienie koordynacji działań Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Służby Kontrwywiadu Wojskowego, realizowanych w celu wzmocnienia efektywności rozpoznawania i przeciwdziałania korupcji w życiu publicznym i gospodarczym oraz działaniom godzącym w interesy ekonomiczne państwa;
- 2) służbach osłony antykorupcyjnej - należy przez to rozumieć Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Służbę Kontrwywiadu Wojskowego;
- 3) wykazie - należy przez to rozumieć wykaz przedsięwzięć rządowych objętych osłoną antykorupcyjną.

§ 3. 1. Wniosek o objęcie przedsięwzięcia rządowego osłoną antykorupcyjną składa się w terminie umożliwiającym podjęcie przez właściwe służby skutecznych czynności w ramach osłony antykorupcyjnej, jednak nie później niż 30 dni przed formalnym rozpoczęciem przygotowań do realizacji przedsięwzięcia rządowego.

2. Wniosek powinien zostać złożony na formularzu wniosku.

3. Wniosek składa członek Rady Ministrów do Prezesa Rady Ministrów w postaci elektronicznej, za pośrednictwem poczty elektronicznej lub elektronicznej skrzynki podawczej, jako dokument elektroniczny opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

4. Dopuszcza się złożenie wniosku w formie papierowej, jeżeli zawiera informacje niejawne.

4. W przypadku braków formalnych lub merytorycznych wniosku, wniosek zwraca się właściwemu ministrowi do uzupełnienia w wyznaczonym terminie.

5. W przypadku nieuzupełnienia braków w wyznaczonym terminie, wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia.

6. Wnioskodawca zobowiązany jest do informowania Prezesa Rady Ministrów o wszystkich istotnych okolicznościach wpływających na rozpatrzenie wniosku.

7. Wniosek dotyczący innych spraw niż objęcie osłoną antykorupcyjną pozostawia się bez rozpoznania.

8. Wzór formularza wniosku o objęcie osłoną antykorupcyjną przedsięwzięcia rządowego, stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Prezes Rady Ministrów, po sprawdzeniu wniosku pod względem formalnym i merytorycznym, niezwłocznie kieruje wniosek do zaopiniowania przez właściwą służbę.
2. Prezes Rady Ministrów może skierować wniosek do zaopiniowania do więcej niż jednej służby, w szczególności w przypadku strategicznego znaczenia danego przedsięwzięcia dla bezpieczeństwa lub ochrony istotnych interesów ekonomicznych państwa.
3. Po dokonaniu analizy wniosku służba niezwłocznie potwierdza swoją właściwość i przedstawia pozytywną lub negatywną opinię w zakresie objęcia danego przedsięwzięcia osłoną antykorupcyjną.

§ 5. 1. Prezes Rady Ministrów rozpatruje wnioski po zapoznaniu się z opinią służby, podejmując decyzję czy przedsięwzięcie rządowe, którego dotyczy wniosek, zostanie objęte osłoną antykorupcyjną. Objęcie przedsięwzięcia osłoną antykorupcyjną stanowi podstawę do wpisu wykazu przedsięwzięć objętych osłoną antykorupcyjną.
2. Prezes Rady Ministrów niezwłocznie informuje wnioskodawcę o objęciu przedsięwzięcia rządowego osłoną antykorupcyjną.
3. W przypadku zaistnienia przesłanek, o których mowa w § 3 ust. 2, lub w razie konieczności zapewnienia odpowiednich sił i środków do skutecznej realizacji przez służby zadań w ramach osłony antykorupcyjnej, Prezes Rady Ministrów może podjąć decyzję o objęciu przedsięwzięcia osłoną antykorupcyjną przez więcej niż jedną służbę, wyznaczając służbę wiodącą w realizacji osłony.

§ 6. 1. Wykaz prowadzi się w formie elektronicznej.
2. Wpisy do wykazu dokonuje się niezwłocznie po otrzymaniu rozstrzygnięcia stanowiącego podstawę wpisu.
3. Wpisy do wykazu obejmują wprowadzenie, modyfikację i wykreślenie danych.
4. Dane objęte wpisem do wykazu o wykreśleniu pozostawia się w wykazie opatrując je odpowiednim wyróżnikiem graficznym oraz adnotacją o dacie i podstawie wykreślenia.
5. Dane objęte wpisem do wykazu przetwarza się w sposób zapewniający przekazywanie ich w drodze teletransmisji oraz odpowiednie bezpieczeństwo tych danych, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych.

§ 7. Sprawy dotyczące złożonych wniosków o objęcie osłoną antykorupcyjną lub przedsięwzięć rządowych objętych osłoną na podstawie wytycznych Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 marca 2024 r. w sprawie funkcjonowania osłony antykorupcyjnej i niezakończone przed wejściem w życie rozporządzenia prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

WNIOSEK
o objęcie przedsięwzięcia rządowego osłoną antykorupcyjną

1. Dane podmiotu realizującego przedsięwzięcie.
2. Osoby odpowiedzialne za realizację przedsięwzięcia, a także osoby zaangażowane w jego realizację po stronie zgłaszającego, wyznaczone do kontaktów roboczych.
3. Zwięzły opis przedsięwzięcia.
4. Wstępny harmonogram prac oraz przewidywany czas trwania przedsięwzięcia.

5. Czynności dotychczas podjęte lub zrealizowane w związku z realizacją przedsięwzięcia.
6. Wartość przedsięwzięcia ze wskazaniem wszystkich źródeł finansowania.
7. Znaczenie przedsięwzięcia dla bezpieczeństwa lub podstawowych interesów ekonomicznych państwa.
8. Wyniki analizy ryzyka wskazujące na zagrożenie korupcyjne dla przedsięwzięcia.

9. Działania podjęte i planowane przez wnioskodawcę w celu zapewnienia transparentnego i zgodnego z prawem przebiegu postępowania.